

"بسم الله الرحمن الرحيم"

«اللهم صل على محمد و آل محمد و عجل فرجه»

شکات:

1. سازمان بازرسی کل کشور

2. بانک سرمایه

متهمین:

1. آقای سیدمحمدهادی رضوی فرزند سیدسعید با وکالت آقای مجتبی پناهی فرزند حسن اعمی و آقای حمیدرضا محمدی کرکان فرزند رحمت

2. آقای احسان دلاویز فرزند حبیب اله با وکالت آقای فخرالدین جعفرزاده فرزند

3. خانم زهرا شریف کاظمی فرزند صفرقلی

4. آقای حسین موحد فرزند ماشاءاله

5. آقای مرتضی دراجی فرزند اسداله

6. آقای امیرعلی صفرعلی پور فرزند عباس

7. آقای علیرضا پارسائیان فرزند عباسعلی

اتهام: مشارکت در اخلاص عمده و کلان در نظام اقتصادی کشور از طریق اخلاص در نظام پولی و بانکی کشور از مجرای تحصیل وجوه کلان از شبکه بانکی از طریق نامشروع و معاونت در آن، مشارکت در کلاهبرداری، معاونت در کلاهبرداری، تحصیل مال از طریق نامشروع و معاونت در آن، خیانت در امانت و معاونت در آن، ارائه گزارش کارشناسی خلاف واقع (در حکم جعل در اسناد رسمی) و معاونت در آن.

در این پرونده: 1- آقای سیدمحمدهادی رضوی فرزند سیدسعید به اتهام: 1-1- مشارکت در اخلال عمده در نظام اقتصادی کشور از طریق اخلال در نظام پولی از مجرای پنج فقره تحصیل وجوه کلان از طریق نامشروع مجموعاً به مبلغ یک هزار و هفتاد و پنج میلیارد (1.075.000.000.000) ریال؛ 2-1- دو فقره خیانت در امانت مجموعاً به مبلغ هشتصد میلیارد (800.000.000.000) ریال از طریق مصرف تسهیلات مشارکت مدنی در غیر از محل قرارداد؛ 3-1- معاونت در گزارش کارشناسی خلاف واقع (در حکم جعل در اسناد رسمی)؛ 4-1- مشارکت در کلاهبرداری به مبلغ چهل و هشت میلیارد و نهصد و نود و چهار میلیون و نهصد و شصت و یک هزار و نهصد و شش (48.994.961.906) ریال از طریق دریافت مبلغ مزبور، پیرو گران نمایی ملک خیابان شهید اندرزگو تهران به پلاک ثبتی شماره 12 فرعی از 1772 اصلی واقع در بخش 11 تهران؛ 2- خاتم زهرا شریف کاظمی فرزند صفرقلی به اتهام: 1-2- معاونت در تحصیل مال از طریق نامشروع از بانک سرمایه به مبلغ دویست میلیارد (200.000.000.000) ریال؛ 2-2- معاونت در کلاهبرداری به مبلغ چهل و هشت میلیارد و نهصد و نود و چهار میلیون و نهصد و شصت و یک هزار و نهصد و شش (48.994.961.906) ریال؛ 3- آقای احسان دلاویز فرزند حبیب اله به اتهام: 1-3- معاونت در اخلال عمده در نظام اقتصادی کشور از طریق اخلال در نظام پولی؛ 2-3- معاونت در تحصیل مال از طریق نامشروع به مبلغ یک هزار و هفتاد و پنج میلیارد (1.075.000.000.000) ریال؛ 3-3- معاونت در خیانت در امانت؛ 4-3- تحصیل مال از طریق نامشروع به مبلغ بیست میلیارد (20.000.000.000) ریال؛ 4- آقای علی رضا پارسائیان فرزند عباسعلی به اتهام: 1-4- معاونت در گزارش کارشناسی خلاف واقع (در حکم جعل در اسناد رسمی) از طریق معرفی کارشناسان فاقد صلاحیت و پرداخت وجوه به ایشان جهت ارائه گزارش کارشناسی خلاف واقع؛ 2-4- تحصیل مال از طریق نامشروع مجموعاً به مبلغ دو میلیارد و یکصد میلیون (2.100.000.000) ریال جهت معرفی کارشناسان به منظور گران نمایی ملک موضوع تهاجر (پلاک ثبتی شماره 12 فرعی از 1772 اصلی واقع در بخش 11 تهران)؛ 3-4- معاونت در کلاهبرداری به مبلغ چهل و هشت میلیارد و نهصد و نود و چهار میلیون و نهصد و شصت و یک هزار و نهصد و شش (48.994.961.906) ریال از طریق معرفی کارشناسان به منظور گران نمایی ملک اندرزگو (پلاک ثبتی شماره 12 فرعی از 1772 اصلی واقع در بخش 11 تهران)؛ 5- آقای حسین موحد فرزند ماشاءاله به اتهام: 5-1- ارائه گزارش کارشناسی خلاف واقع (در حکم جعل در اسناد رسمی)؛ 2-5- تحصیل مال از طریق نامشروع به مبلغ ششصد و بیست میلیون (620.000.000) ریال؛ 3-5- مشارکت در کلاهبرداری به مبلغ چهل و هشت میلیارد و نهصد و نود و چهار میلیون و نهصد و شصت و یک هزار و نهصد و شش (48.994.961.906) ریال از طریق گران نمایی ملک اندرزگو (پلاک ثبتی شماره 12 فرعی از 1772 اصلی واقع در بخش 11 تهران)؛ 6- آقای مرتضی دراجی فرزند اسداله به اتهام: 1-6- ارائه گزارش کارشناسی خلاف واقع (در حکم جعل در اسناد رسمی)؛ 2-6- تحصیل مال از طریق نامشروع به مبلغ یکصد و هشتاد میلیون (180.000.000) ریال؛ 3-6- مشارکت در کلاهبرداری به مبلغ چهل و هشت میلیارد و نهصد و نود و چهار میلیون و نهصد و شصت و یک هزار و نهصد و شش (48.994.961.906) ریال از طریق گران نمایی ملک اندرزگو (پلاک ثبتی شماره 12 فرعی از 1772 اصلی واقع در بخش 11 تهران)؛ 7- آقای امیرعلی صفرعلی پور فرزند عباس به اتهام: 1-7- ارائه گزارش کارشناسی خلاف واقع (در حکم جعل در اسناد رسمی)؛ 2-7- تحصیل مال از طریق نامشروع به مبلغ یکصد میلیون (100.000.000) ریال؛ 3-7- مشارکت در کلاهبرداری به مبلغ چهل و هشت میلیارد و نهصد و نود و چهار میلیون و نهصد و شصت و یک هزار و نهصد و شش (48.994.961.906) ریال از طریق گران نمایی ملک اندرزگو (پلاک ثبتی شماره 12 فرعی از 1772 اصلی واقع در بخش 11 تهران)، تحت تعقیب جزایی شعبه اول بازپرسی دادسرای عمومی و انقلاب ناحیه 36 تهران (جرایم پولی و بانکی) قرار گرفته و قرار نهایی (جلب به دادرسی) شماره 9709972221100217 مورخه 1397.09.06 صادر که مورد موافقت دادیار اظهارنظر دادسرای مربوطه واقع و بر این اساس کیفرخواست شماره 9710432221000143 مورخه 1397.09.20 از دادسرای عمومی و انقلاب ناحیه 36 تهران اصدار که مفاد آن چنین است: «از میان کارکردهای مختلف بانک ها و مؤسسات اعتباری، تخصیص منابع (اعطای تسهیلات بانکی) را باید مهم ترین آنها به شمار آورد؛ چه آنکه از مجرای تخصیص صحیح و هوشمندانه ی منابع پولی است که امکان تجمیع سرمایه ها، تأسیس کارخانه ها و رونق تولید و اشتغال زایی در کشور فراهم می آید که در نهایت منتهی به تعالی و پیشرفت نظام اقتصادی یک کشور و استقلال اقتصادی و سیاسی یک کشور در عرصه ی بین المللی می شود. لیکن نباید از نظر دور

داشت که بانک ها و مؤسسات اعتباری، به همان میزان که نقشی تأثیرگذار و سازنده در اقتصاد یک کشور دارند، در صورت عدم نظارت و انحراف از مسیر صحیح، زمینه ساز اضمحلال نظام اقتصادی و حتی براندازی نظام سیاسی در یک کشور خواهند بود؛ متأسفانه یکی از بانک هایی که در نتیجه عدم نظارت و استقرار مدیران فاسد، زمینه ساز ائتلاف قریب به 14 هزار میلیارد تومان از اموال و وجوه فرهنگیان و سپرده گذاران گردید، بانک سرمایه است؛ بانک سرمایه به عنوان ششمین بانک خصوصی ایران و اولین بانک خصوصی با بیشترین سرمایه اولیه در کشور به مبلغ 3.535 میلیارد ریال بر اساس مجوز شماره 4613.ه مورخ 1384.10.18 صادره از سوی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران عملاً فعالیت خود را در عرصه بانکداری کشور آغاز نمود. صندوق ذخیره فرهنگیان (47.66 درصد) و گروه ریخته گران (38.04 درصد) دو سهامدار عمده ی بانک سرمایه هستند که بیش از 86% سهام بانک در تملک دو گروه مذکور است؛ نتیجه تفوق دو گروه مزبور، عدم ثبات مدیریتی و اعمال نفوذ دو مجموعه فوق در هیئت مدیره به منظور پرداخت تسهیلات کلان و بدون ضابطه به برخی شرکت های وابسته به ایشان می باشد که این امر خسارات هنگفتی را به بانک سرمایه و سپرده گذاران آن تحمیل نموده است. تسلط گروه های یادشده بر بانک، جهت فعالیت این نهاد پولی را به سمت فعالیت های مورد نظر ایشان و اعطای تسهیلات خلاف ضابطه به شرکت های وابسته به گروه های مزبور سوق داده است. در نهایت، تفوق دو گروه مزبور بر بانک سرمایه، خسارات جبران ناپذیری به بانک، ذینفعان و بالاخص سپرده گذاران (که بیش از 90 درصد منابع بانک متعلق به ایشان می باشد) تحمیل گردیده است. حتی در برخی از موارد، مدیرانی از سوی دو گروه مزبور، انتخاب شده اند که از جانب بانک مرکزی نیز رد صلاحیت شده اند؛ در این میان، استقرار مدیران فاسد و خائن در بانک سرمایه منتهی به اعطای تسهیلات کلان و خلاف ضابطه به برخی مشتریان خاص بدون رعایت بدیهی ترین ضوابط بانکی نظیر اعتبارسنجی و اخذ وثایق کافی گردیده است؛ به طوری که در حد فاصل سال های 1391 الی 1395، مدیران وقت بانک سرمایه، پیرو تئانی با برخی مشتریان خاص و بعضاً دریافت مبالغ قابل توجه رشوه و صرفاً در قبال دریافت چک و سفته به عنوان تنها وثیقه و ضمانت بازپرداخت تسهیلات، اقدام به پرداخت تسهیلات کلان چند صد میلیارد تومانی به برخی مشتریان خاص نموده اند؛ یکی از این دریافت کنندگان کلان وجوه از بانک سرمایه، شخصی به نام محمد هادی رضوی است؛ در پرونده حاضر، سید محمد هادی رضوی، در حد فاصل سال های 1391 و 1392 و از مجرای پرداخت رشوه به مدیران و کارکنان وقت بانک سرمایه (از جمله آقای محمد سلمانی علایی، ریاست وقت حوزه اعتبارات بانک سرمایه به میزان 60 میلیون تومان) و پرداخت وجوه به برخی دلالت و مرتبطین مدیران بانک سرمایه (از جمله آقای احسان دلایز به میزان دو میلیارد تومان) موفق گردیده از طریق معرفی شرکت های صنایع آینده سازان فاطمی نوین و رهجویان کوثر مبین، در قالب قرارداد مشارکت مدنی به ترتیب مبالغ 60 و 20 میلیارد تومان (جمعاً 80 میلیارد تومان) به نام شرکت های فوق، بدون اعتبارسنجی و تودیع وثایق کافی، تسهیلات بانکی دریافت نماید؛ ردیابی های مالی صورت گرفته، حکایت از مصرف تسهیلات در غیر از محل قرارداد دارد. نامبرده در ادامه با معرفی شرکت شایگان تجارت آتیه، موفق می گردد سه فقره ضمانت نامه بانکی جمعاً به مبلغ 275 میلیارد ریال بدون اعتبارسنجی و تودیع وثایق کافی از بانک سرمایه دریافت نماید؛ متهم رضوی با ارائه ضمانت نامه های فوق به شرکت پشتیبانی دام استان تهران (از شرکت های دولتی وابسته به وزارت جهاد کشاورزی) اقدام به خرید گوشت مرغ و دام از شرکت پشتیبانی امور دام نموده و بلافاصله گوشت های خریداری شده را در بازار به فروش رسانده و وجوه حاصل از آن ها را تصاحب می نماید؛ در حال حاضر شرکت پشتیبانی دام استان تهران، اقدام به مطالبه ی وجوه موضوع ضمانت نامه های مذکور نموده و نظر به عدم اخذ وثایق و پشتوانه های لازم از شرکت شایگان تجارت آتیه توسط مدیران وقت بانک سرمایه، بانک مذکور با چالش جدی در زمینه پرداخت وجوه ضمانت نامه های فوق مواجه شده است. متهم رضوی با وجوه حاصل از تسهیلات دریافتی از بانک سرمایه، اقدام به خرید چندین ملک در نقاط مرغوب تهران از جمله ملک موسوم به صبا در خیابان اندرزگو (به میزان 20 میلیارد تومان) می نماید؛ نامبرده حسب اقرار خود، در اسفند ماه 1394 درصد بر می آید که از طریق گران نمایی ملک مذکور و تهاتر آن با تسهیلات دریافتی، بدهی خود به بانک سرمایه به مبلغ 120 میلیارد تومان را تسویه نماید و برای انجام این منظور، از شخصی به نام محسن پارسائیان که حسب ظواهر موجود، نفوذ قابل توجهی در مدیران وقت بانک سرمایه داشته، استمداد می جوید؛ نفوذ وی در مدیران بانک سرمایه به حدی بوده که هیئت سه نفره کارشناسی جهت ارزیابی ملک اندرزگو توسط پارسائیان به یاسر ضیایی (قائم مقام وقت بانک سرمایه) معرفی می شود و یاسر ضیایی هم برای آقایان موحّد، دراجی و صفرعلی پور، ابلاغ کارشناسی جهت ارزیابی ملک خ اندرزگو صادر می نماید؛ نکته ی قابل توجه در این میان، فقد صلاحیت جغرافیایی کارشناسان فوق جهت انجام کارشناسی در حوزه ی قضایی تهران است؛ همچنین کارشناسان فوق، پیرو تئانی صورت گرفته، ملک فوق را به میزانی بیش از چهار برابر ارزش واقعی ارزیابی می نمایند؛ ملک فوق در حالی به میزان 125 میلیارد توسط هیئت کارشناسی مورد ارزیابی قرار می گیرد که چند ماه قبل از ارزیابی، ملک مذکور توسط متهم رضوی از محل تسهیلات دریافتی از بانک سرمایه به میزان 20 میلیارد تومان خریداری شده بود!!! متهم رضوی در قبال خوش خدمتی پارسائیان و هیئت سه نفره کارشناسی دایر بر گران نمایی ملک خ اندرزگو به منظور تسویه بدهی متهم رضوی به بانک سرمایه، مبلغ 300 میلیون تومان به وی پرداخت می نماید که پارسائیان مبلغ 210 میلیون تومان از مبلغ فوق را تصاحب نموده و باقی مانده ی وجوه را به منظور تقسیم میان کارشناسان در اختیار آقای حسین موحّد قرار می دهد؛ حسین موحّد نیز مبلغ 62 میلیون تومان از وجوه فوق را برای خود برداشت نموده و باقی مانده وجوه را میان آقایان مرتضی دراجی (18 میلیون تومان) و امیرعلی صفرعلی پور (به میزان

10 (میلیون تومان) تقسیم می نماید. نکته قابل توجه دیگر آنکه متهم رضوی در زمان تهاثر ملک خود با بدهی تسهیلاتی خود، مبلغ 120 میلیارد تومان به بانک سرمایه بدهکار بود که با ارزیابی ملک موضوع تهاثر به مبلغ 125 میلیارد تومان و تملیک آن به بانک سرمایه، مبلغ 5 میلیارد تومان دیگر به عنوان مابه التفاوت ارزش ملک اندر زگو با میزان بدهی خود، از بانک سرمایه طلبکار شده که بنا به درخواست متهم رضوی، مبلغ مزبور توسط بانک سرمایه به شهرداری بابت بدهی متهم به شهرداری پرداخت می شود!!! شرکت های منتسب به متهم هادی رضوی به شرح ذیل، اقدام به دریافت تسهیلات از بانک سرمایه نموده اند: شرکت آینده سازان فاطمی، سه فقره تسهیلات مشارکت مدنی مجموعاً به میزان 600 میلیارد ریال؛ شرکت رهجویان کوثر مبین، یک فقره تسهیلات مشارکت مدنی به میزان 200 میلیارد ریال؛ شرکت شایگان تجارت آتیه، سه فقره ضمانت نامه بانکی مجموعاً به میزان 275 میلیارد ریال؛ بنا به مراتب فوق، متهم هادی رضوی مجموعاً مبلغ 107.500.000.000 تومان از بانک سرمایه تسهیلات بانکی دریافت نموده است. در این میان، نباید از نقش موثر خانم زهرا شریف کاظمی در به نتیجه رساندن عملیات مجرمانه ی متهم هادی رضوی غافل ماند؛ نامبرده از سال 1384 به عنوان کارمند متهم رضوی مشغول به کار شده و به مرور زمان به یکی از کارمندان مورد وثوق متهم رضوی تبدیل می گردد؛ به نحوی که متهم رضوی، جهت مخفی نگه داشتن نقش مجرمانه ی خود، با اعطای نقش پوششی به خانم شریف کاظمی، وی را به عنوان مدیرعامل شرکت ره جویان کوثر مبین، جهت دریافت تسهیلات 20 میلیارد تومانی به بانک سرمایه معرفی نموده و جهت مخفی نگه داشتن نقش خود در تحصیل عواید مجرمانه، سند املاکی که از محل تسهیلات بانکی غیرقانونی خریداری می نماید، به نام خانم شریف کاظمی منتقل می نماید. در خصوص ملک موسوم به صبا واقع در خ اندرزگوی تهران که متهم رضوی، اقدام به تهاثر آن با بدهی خود به بانک سرمایه نموده است، لازم به توضیح است که متهمین آقایان موحد، دراجی و صفرعلی پور، در اسفند ماه سال 1394، اقدام به ارزیابی ملک مذکور به قیمت 125 میلیارد تومان نموده اند؛ حسب ارجاع موضوع به بازپرس محترم شعبه ششم دادسرای ناحیه 36 تهران در خصوص ارزیابی مجدد ملک مذکور، موضوع به هیئت سه نفره ای از کارشناسان ارجاع گردید که کارشناسان منتخب متهم و شعبه بازپرسی، ملک مذکور را در زمان تهاثر (اسفند ماه 1394) به قیمت 71.500.000.000 تومان ارزیابی کردند؛ در حالی که کارشناس منتخب بانک سرمایه، ملک مذکور را در زمان تهاثر به میزان 350.000.000.000 تومان ارزش گذاری کرده اند؛ این در حالی است که نظریه هیئت کارشناسان سازمان بازرسی کل کشور، نظریه کارشناسان منتخب هیئت تحقیق و تفحص از صندوق ذخیره فرهنگیان (مستقر در مجلس شورای اسلامی) و نظریه کارشناس منتخب شعبه دوم بازپرسی دادسرای ناحیه 36 تهران، حکایت از ارزیابی ملک مذکور، حداکثر به میزان 30 میلیارد تومان (در تاریخ تهاثر یعنی اسفند ماه 1394) دارد؛ در صحت ارزیابی ملک مذکور به قیمت 30 میلیارد تومان همین بس که شرکت فولاد خوزستان در راستای مطالبات خود از بانک سرمایه، ظرف چند ماه گذشته اقدام به تملک آن به ارزش 30 میلیارد تومان (مطابق نظریه کارشناس ارزیاب) نموده است؛ بنا بر نظریات متعدد کارشناسی دایر بر ارزش گذاری ملک صبا به میزان 30 میلیارد تومان (در زمان تهاثر) و همچنین تملیک ملک فوق توسط بانک سرمایه به شرکت فولاد خوزستان به قیمت 30 میلیارد تومان، به نظر می رسد که ارزش واقعی ملک فوق در زمان تهاثر حداکثر 30 میلیارد تومان بوده و متهمین، گران نمایی 416 درصدی در ارزیابی ملک مذکور داشته اند؛ هرچند که حتی اگر نظریه کارشناس منتخب متهم رضوی نیز ملاک عمل قرار گیرد (ارزیابی ملک در زمان تهاثر به میزان 71.500.000.000 تومان)، اختلاف فاحش آن نسبت به ارزش گذاری متهمین دراجی، موحد و صفرعلی پور (به میزان 125 میلیارد تومان)، حکایت از گران نمایی 57 درصدی ملک مذکور توسط متهمین فوق دارد. در شرایطی که کشور درگیر تحریم های ظالمانه ی بین المللی بوده و با مشکلاتی همچون نرخ بالای بیکاری و تعطیلی کارخانه ها و واحدهای تولیدی و محدودیت منابع ارزان قیمت بانکی مواجه است، برخی اشخاص فرصت طلب و سوجدو همچون متهم هادی رضوی، از مجرای پرداخت رشوه به مدیران خائن بانک سرمایه و همکاری ایشان موفق می گردند بدون اعتبارسنجی و صرفاً با تودیع چک و سفته به عنوان تنها وثایق بازپرداخت تسهیلات مأخوذه، منابع کلان نقدینگی (قریب به 110 میلیارد تومان) را (که باید در راستای رونق تولید در کشور و اشتغال زایی مورد استفاده قرار می گرفت) در حد فاصل سال های 1391 و 1392 از شبکه ی بانکی خارج نموده و صرف خرید املاک در نقاط مرغوب تهران یا خرید خودروهای لوکس و نهایتاً صرف عیش و نوش و مسافرت های خارجی خود نموده و پس از پیگیری های صورت گرفته و در مقام بازپرداخت تسهیلات دریافتی نیز به تملیک ملک خ شهید اندرزگو (از مجرای گران نمایی به میزان چهار برابر ارزش واقعی) به بانک سرمایه اقدام نموده و حدود 5 میلیارد تومان نیز از بانک طلبکار شود!!! تعیین مجازات های بازدارنده و برخورد قاطع دستگاه قضایی با چنین اشخاص فرصت طلبی که بعضاً خود را به مسئولین عالی حکومتی نیز منتسب می نمایند، در میان آحاد جامعه و افکار عمومی، نمایانگر عزم و اراده ی راسخ دستگاه قضایی در برخورد با مفسدین اقتصادی بوده و دقیقاً در راستای عمل به فرمایشات مقام معظم رهبری (مدظله العالی) و ریاست محترم قوه ی قضائیه (دامت برکاته) دایر بر عدم وجود هرگونه خط قرمزی در برخورد با مفسدین دانه درشت اقتصادیست؛ مشخصات متهمین، عناوین اتهامی انتسابی و ادله ی مربوطه: 1- سیدمحمد هادی رضوی، فرزند سیدسعید، متولد 1363، اهل تهران، ساکن تهران، شماره شناسنامه ی 10313، کدملی 0075487969، ایرانی، متاهل، دارای یک فرزند، شغل آزاد، شیعه، فاقد سابقه کیفری، آزاد با تودیع وثیقه. همان طور که در مقدمه نیز اشاره گردید، متهم سید هادی رضوی، در حد فاصل سال های 1391 و 1392 و از مجرای پرداخت رشوه به

مدیران و کارکنان وقت بانک سرمایه (از جمله آقای سلمانی علایی، ریاست وقت حوزه اعتبارات بانک سرمایه به میزان 60 میلیون تومان) و پرداخت وجوه به برخی دلالتان و مرتبطین مدیران بانک سرمایه (از جمله آقای احسان دلاویز به میزان دو میلیارد تومان) موفق گردیده از طریق معرفی شرکت های صنایع آینده سازان فاطمی نوین و رهجویان کوثر مبین در قالب قرارداد مشارکت مدنی به ترتیب مبالغ 60 و 20 میلیارد تومان (جمعاً 80 میلیارد تومان) به نام شرکت های فوق، بدون اعتبارسنجی و تودیع وثایق کافی، تسهیلات بانکی دریافت نمایند؛ نامبرده در ادامه نیز با معرفی شرکت شایگان تجارت آتیه موفق به تحصیل سه فقره ضمانت نامه مجموعاً به مبلغ 275 میلیارد ریال می گردد که متهم از طریق ارائه ی ضمانت نامه ها به شرکت پشتیبانی امور دام استان تهران (وابسته به وزارت جهاد کشاورزی) محصولات دامی از جمله گوشت و مرغ خریداری نموده و بلافاصله آن ها را در بازار به فروش رسانده و وجوه حاصل از آن ها را تصاحب می نماید؛ این در حالی است که به سبب عدم ایفای تعهدات شرکت شایگان تجارت آتیه، شرکت پشتیبانی امور دام، اقدام به مطالبه ی وجوه موضوع ضمانت نامه ها از بانک سرمایه نموده و بانک سرمایه نیز به لحاظ عدم اخذ وثایق از شرکت متقاضی صدور ضمانت نامه، در پرداخت وجوه موضوع سه فقره ضمانت نامه ها با چالش جدی مواجه است؛ متهم رضوی با معرفی سه فقره شرکت ها به اسامی آینده سازان فاطمی نوین و ره جویان کوثر مبین و شایگان تجارت آتیه، موفق می گردد مجموعاً مبلغ 107.500.000.000 تومان تسهیلات از بانک سرمایه، بدون اعتبارسنجی و تودیع وثایق کافی دریافت نماید. نظر به عدم رعایت ضوابط بانکی در خصوص دریافت تسهیلات به نام شرکت های فوق، اتهامات متهم هادی رضوی دایر بر 5 فقره تحصیل مال از طریق نامشروع به شرح ذیل، محرز و مسلم است؛ مهم ترین ضوابطی که در فرایند پرداخت تسهیلات به شرکت های فوق، پیرو تبنانی متهم رضوی با کارکنان بانک سرمایه، نادیده گرفته شدند، عبارتند از: 1- عدم رعایت ماده (6) آئین نامه تسهیلات و تعهدات کلان مصوب مهر 92. سرمایه پایه بانک سرمایه 4.000 میلیارد ریال است که سقف قانونی ماده مذکور برای بانک سرمایه 800 میلیارد ریال است. لیکن مشاهده می گردد سه شرکت مذکور در بخش های یک تا سه همگی دارای ذینفع واحدی به نام آقای سیدمحمد هادی رضوی می باشند که طی سال های 92 تا 93 بالغ بر 1.075 میلیارد ریال حد اعتباری برای دریافت تسهیلات و تعهدات اعطا شده است. 2- عدم رعایت ماده (17) آئین نامه تسهیلات و تعهدات کلان مصوب مهر 92 مبنی بر اعطا تسهیلات به شرکت هایی که بیش از حدود مقرر در این آیین نامه تسهیلات دریافت نموده بودند. 3- عدم رعایت ضوابط سیاستی- نظارتی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مبنی بر اعتبارسنجی و توان بازپرداخت از جمله اعتبارسنجی مدیران شرکت ها، اخذ گواهی مفصلاً حساب مالیاتی، عدم توجه به گزارش محدودیت های اعتباری شرکت ها که توسط کارشناسان اعتباری تهیه شده بوده و ... 4- عدم رعایت ماده (2) آئین نامه تسهیلات و تعهدات کلان مصوب مهر 92 مبنی بر شناسایی ذینفع واحد شرکت های گیرنده تسهیلات. 5- صحت انجام معامله مشارکت مدنی و اصالت قرارداد منعقد و اجرای آن توسط شرکت ها به دلایل ذیل مورد تردید می باشد: الف)- فاکتورهای ارائه شده برای تشکیل پرونده غالباً توسط سایر شرکت های منتسب به آقای محمد هادی رضوی صادر و مهر و امضاء شده است. ب)- اغلب وجوه تسهیلات به صورت مستقیم و خلاف مواد عقود مشارکت مدنی به حساب شرکت های ذینفع تسهیلات واریز شده است. حسب مفاد قراردادهای مشارکت مدنی و فاکتورهای موجود در پرونده های تسهیلاتی، موضوع قراردادهای مشارکت مدنی، خرید تجهیزات دوربین مدار بسته می باشد، لیکن حسب ردیابی های مالی صورت گرفته و گزارش مرکز اطلاعات مالی شورای عالی مبارزه با پولشویی وزارت اقتصاد و دارایی (ج 12، صص 1677 الی 1690 پرونده) و اقراریه متهم رضوی و اظهارات خانم شریف کاظمی، مبالغ موضوع تسهیلات در محل قرارداد مشارکت مدنی هزینه نگردیده است و عمده صرف خرید املاک در مناطق مرغوب تهران از جمله ملک صبا در خ اندرزگوی تهران شده است؛ حسب محتویات پرونده، متهم هادی رضوی، اقدام به دریافت مبلغ 800 میلیارد ریال تسهیلات مشارکت مدنی، جهت خرید دوربین های مدار بسته نموده است؛ لیکن نامبرده تمام وجوه دریافتی را در غیر از محل قرارداد هزینه نموده است؛ قرارداد مشارکت مدنی در قالب عقود مشارکتی قرار می گیرد؛ همان طور که می دانیم قراردادهای مشارکتی، قراردادهای انذنی و غیرتملیکی هستند که با انعقاد قرارداد، منابع مالی بانک، مطابق ضوابط حاکم بر هریک از عقود مشارکتی، در اختیار متقاضی تسهیلات قرار می گیرد و گیرنده ی تسهیلات تنها در حدود موضوع قرارداد، حق تصرف در تسهیلات دریافتی را دارد. در قراردادهای مشارکتی، تصرف شریک یا عامل (متقاضی تسهیلات) در سرمایه ای که از طرف بانک در اختیار وی قرار داده می شود، فقط به واسطه ی اذن تصرفی که بانک به وی می دهد، میسر است. متقاضی تسهیلات می تواند در دایره ی اذن صاحب سرمایه (بانک) از آن وجوه در فعالیت اقتصادی استفاده نماید و رابطه ی مالی بانک و مشتری، رابطه ی صاحب سرمایه با عامل یا رابطه ی دو شریک خواهد بود. در راستای تأیید رابطه ی امانی طرفین در عقود مشارکتی، قانونگذار در ماده ی 556 قانون مدنی، در خصوص عقد مضاربه به عنوان یکی از عقود مشارکتی اشعار می دارد: «مضارب در حکم امین است و ضامن مال مضاربه نمی شود، مگر در صورت تعدی و تقریط» یکی از مصادیق بارز تعدی و تقریط امین نیز مصرف مال امانی در غیر از محل تعیین شده است؛ بنابراین نظر به رابطه ی امانی میان بانک و تسهیلات گیرنده در عقود مشارکتی از جمله مشارکت مدنی و نظر به اینکه متهم رضوی، اقدام به مصرف تسهیلات در غیر از محل قرارداد و از این طریق اموال و وجوه بانک را مورد اتلاف قرار داده است، فلذا انتساب اتهام خیانت در امانت به وی محرز و مسلم است؛ چه آنکه یکی از مصادیق خیانت در امانت موضوع ماده ی 674 قانون تعزیرات مصوب 1375، مصرف مال امانی توسط متهم در غیر از محل تعیین شده توسط مالک است. همچنین نظر به استفاده متهم رضوی از اشخاص ثالث همچون خانم شریف کاظمی و آقای ناظم

زادگان به عنوان مدیران عامل شرکت های تسهیلات گیرنده و امضای قراردادهای تسهیلاتی توسط ایشان جهت مخفی نگه داشتن نقش خود در پروسه ی مجرمانه و همچنین با عنایت به خریداری املاک از محل تسهیلات و تنظیم اسناد مالکیت به نام کارمندان خود همچون خانم شریف کاظمی جهت مخفی نمودن منشا مجرمانه ی وجوه، اتهام ایشان دایر بر پولشویی به میزان 107.500.000.000 تومان محرز و مسلم است. نظر به پرداخت وجوه از سوی متهم رضوی به کارشناسان مربوطه، جهت گران نمایی ملک خ شهید اندرزگو و ارائه ی گزارش کارشناسی خلاف واقع، انتساب اتهام معاونت در جعل اسناد رسمی (گزارش کارشناسی خلاف واقع) به وی محرز و مسلم به نظر می رسد. همچنین نظر به جوابیه بانک مرکزی دایر بر کلان بودن وجوه موضوع تسهیلات دریافتی متهم هادی رضوی در حد فاصل سال های 1391 و 1392 و همچنین با توجه به آثار بسیار مخرب دریافت تسهیلات غیرقانونی و اتلاف وجوه در چنین حجم کلانی، اتهام متهم رضوی دایر بر مشارکت (با مدیران و کارکنان وقت بانک سرمایه) در اخلال عمده در نظام اقتصادی کشور از طریق اخلال در نظام پولی و بانکی محرز و مسلم است؛ در شرایطی که کشور درگیر تحریم های ظالمانه ی دول غربی بوده و کشور با مشکلاتی همچون نرخ بالای بیکاری و تعطیلی کارخانه ها و واحدهای تولیدی و محدودیت منابع ارزان قیمت بانکی مواجه است، برخی اشخاص فرصت طلب و سود جو همچون متهم هادی رضوی، از مجرای پرداخت رشوه به مدیران خائن بانک سرمایه و همکاری ایشان موفق می گردند بدون اعتبارسنجی و صرفاً با تودیع چک و سفته به عنوان تنها وثایق بازپرداخت تسهیلات مآخوذه، منابع کلان نقدینگی (قریب به 110 میلیارد تومان) را (که باید در راستای رونق تولید در کشور و اشتغال زایی مورد استفاده قرار گیرد) از شبکه ی بانکی خارج نموده و صرف خرید املاک در نقاط مرغوب تهران یا خرید خودروهای لوکس و نهایتاً صرف عیش و نوش و مسافرت های خارجی خود نموده و پس از پیگیری های صورت گرفته و در مقام بازپرداخت تسهیلات دریافتی نیز به تملیک ملک خ شهید اندرزگو (از مجرای گران نمایی به میزان 4 برابر ارزش واقعی) به بانک سرمایه اقدام نموده و حدود 5 میلیارد تومان نیز از بانک طلبکار شود!!! نظر به مفروض بودن علم نوعی متهم رضوی به اعمال تحریم های شدید بین المللی علیه کشور و وضعیت اقتصادی نابسامان کشور و آثار مخرب و مهلک اتلاف وجوه کلان متعلق به فرهنگیان و بیت المال در چنین سطح وسیعی، علم و اطلاع وی به موثر بودن اقداماتش در مقابله با نظام جمهوری اسلامی محرز و مسلم به نظر می رسد؛ نظر به مراتب مذکور، مشارکت وی با مدیران خائن بانک سرمایه در اخلال در نظام اقتصادی کشور به صورت عمده و کلان از طریق اخلال در نظام پولی و بانکی و اتلاف وجوه بیت المال، محرز و مسلم به نظر می رسد؛ صرف نظر از تملیک ملک مذکور به بانک سرمایه، متهم رضوی کوچک ترین اقدامی در تسویه تسهیلات و ضمانت نامه های دریافتی خود از بانک سرمایه به عمل نیاورده است و میزان مطالبات بانک سرمایه از متهم در خصوص وجوه دریافتی وی از بانک سرمایه، با محاسبه ی سود و جرایم متعلقه، به رقمی فزاینده از 200 میلیارد تومان بالغ می گردد. همچنین نظر به اینکه متهم رضوی پیرو تهاوت و گران نمایی ملک موسوم به صبا واقع در خ اندرزگوی تهران، ضمن تسویه تسهیلات دریافتی خود از بانک سرمایه، موفق به تحصیل مبلغ 48.994.961.906 ریال به عنوان مابه التفاوت قیمت ملک مورد تهاوت با میزان بدهی خود به بانک سرمایه گردیده است و با عنایت به اینکه تحصیل وجوه فوق از سوی متهم، پیرو انجام مانور متقلبانه و گران نمایی چهار برابری ملک فوق توسط کارشناسان آفایان موحد، دراجی و صفرعلی پور صورت پذیرفته است، انتساب اتهام مشارکت در کلاهبرداری به مبلغ فوق نیز به متهم موصوف محرز و مسلم است؛ چه آنکه در جرایم مرکب همچون کلاهبرداری، در صورتی که شخص مبادرت به انجام مانور متقلبانه نماید و دیگری اقدام به بردن مال نماید، هر دو نفر تحت عنوان مجرمانه ی مشارکت در کلاهبرداری قابل پیگرد خواهند بود. همچنین نظر به اقرار متهم رضوی به پرداخت وجوه به کارشناسان جهت گران نمایی ملک موضوع تهاوت و با توجه به سایر ادله ی موجود در پرونده، انتساب اتهام معاونت در جعل اسناد رسمی (از طریق ارائه ی گزارش کارشناسی خلاف واقع) به نامبرده محرز و مسلم است. نظر به مراتب فوق اتهامات منتسب به متهم هادی رضوی عبارتند از: الف)- مشارکت (با مدیران وقت بانک سرمایه) در اخلال عمده در نظام اقتصادی کشور از طریق اخلال در نظام پولی و بانکی از مجرای اخذ تسهیلات کلان بانکی از طرق غیرقانونی؛ ب)- پنج فقره تحصیل مال از طریق نامشروع جمعاً به میزان 107.500.000.000 تومان؛ ج)- دو فقره خیانت در امانت جمعاً به میزان 80 میلیارد تومان؛ از طریق مصرف تسهیلات مشارکت مدنی در غیر از محل قرارداد؛ د)- معاونت در ارائه ی گزارش کارشناسی خلاف واقع (جعل در اسناد رسمی)؛ ر)- مشارکت در کلاهبرداری به میزان 48.994.961.906 ریال؛ از طریق دریافت مبلغ مزبور، پیرو گران نمایی ملک خ شهید اندرزگوی تهران به پلاک ثبتی شماره 1772.12، قطعه 3؛ حسب ادله ی ذیل، انتساب اتهامات فوق، به نامبرده محرز و مسلم است: جوابیه معاونت نظارت بانک مرکزی به شماره 97.244323 - 1397.07.15 و جوابیه اداره بررسی ها و سیاست های اقتصادی بانک مرکزی به شماره ی 97.304620 - 1397.08.30 حکایت از عمده و کلان بودن اخلال صورت گرفته توسط متهم هادی رضوی در نظام اقتصادی کشور دارد؛ توضیح آنکه مطابق مندرجات نامه نخست، جهت احراز واژگان «کلان و عمده» مذکور در ماده نخست قانون مجازات اخلال گران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1369، مبالغ بالاتر از میزان پنج هزارم درصد مجموع سپرده های تودיעی اشخاص حقیقی و حقوقی نزد کلیه بانک ها و مؤسسات اعتباری در پایان اسفندماه هر سال، مبنای تعیین عمده یا کلان بودن اخلال صورت گرفته در نظام اقتصادی کشور برای سال آینده خواهد بود؛ نامه ی دوم نیز مبلغی که در تعیین عمده یا جزئی بودن اخلال صورت گرفته در نظام اقتصادی کشور ملاک عمل قرار می گیرد را به تفکیک هر سال مشخص نموده است؛ نظر به اینکه تسهیلات مآخوذه توسط متهم رضوی در سال 1392 دریافت شده است، مبلغ

23 میلیارد تومان و بالاتر، ملاک تعیین عمده یا جزئی بودن اخلاف در نظام اقتصادی منتسب به متهم هادی رضوی قرار می گیرد؛ بنا به مراتب مذکور و نظر به اینکه متهم مجموعاً مبلغ 107.500.000.000 تومان تسهیلات از طرق غیرقانونی از بانک سرمایه دریافت نموده است، رفتار وی مشمول عنوان اخلاف در نظام اقتصادی کشور به صورت عمده و کلان خواهد بود. (ج 18، صص 2744 الی 2746 پرونده)؛ مستندات ناظر بر پرداخت تسهیلات به شرکت های رضوی (ج 1، صص 1 الی 76 پرونده)؛ گزارش بازرسی مورخه 95.09.02 بانک سرمایه در خصوص تسهیلات پرداختی به شرکت های رضوی (ج 1، صص 77 الی 92 پرونده)؛ حسب مفاد گزارش حسابرسی مذکور، شرکت های آینده سازان فاطمی نوین و رهجویان کوثر در حد فاصل سال های 1391 الی 1393 جمعاً مبلغ 800 میلیارد ریال تسهیلات مشارکت مدنی شعبه اسکان بهره مند شده اند که پرونده تسهیلاتی دارای نواقص ذیل می باشد: 1- تسهیلات اعطایی پس از انجام ثبت های حسابرسی، به حساب شرکت های گیرنده تسهیلات و اشخاص حقیقی و حقوقی مختلف مانند ریشه قشم، گلگون تجارت جهان و ... واریز گردیده است؛ فلذا نظارت کافی و اصولی بر نحوه ی مصرف تسهیلات از جانب شعبه معمول نگردیده است و وجوه موضوع تسهیلات، در محل صحیح و مطابق قرارداد مصرف نگردیده است. 2- ملک معرفی شده از جانب شرکت های مذکور جهت تسویه تسهیلات، به مساحت 577 مترمربع، به مبلغ 125 میلیارد تومان ارزیابی و با بدهی شرکت های موصوف تهاتر گردیده است؛ در حالی که ملک موضوع تهاتر در مرحله گودبرداری بوده و به استناد مواردی همچون موقعیت مکانی و زمانی ملک، ابعاد و متراژ زمین، درنظر گرفتن کاربری های مختلف هر طبقه مطابق پروانه ساختمانی صادره، راه های دسترسی و ... ارزش گذاری شده است. 3- پس از تسویه بدهی، با استناد به اشتباه محاسباتی مبلغ 11.126.641.397 ریال بابت جرایم تاخیر تسهیلات به شرکت های مذکور اعاده گردیده است که گزارش مذکور توسط کمیته اعتباری و مصوبه هیئت مدیره صورت پذیرفته است. 4- اموال ارزنده و معتبری از مدیران و ضامنین تسهیلات شناسایی نشده است و چک و سفته قسمت عمده ای از وثایق و تضامین مآخوذه بابت پرداخت تسهیلات را شامل می گردد. 5- به طور کلی در پرداخت 80 میلیارد تومان تسهیلات به شرکت های فوق، اعتبارسنجی صحیح و واقعی صورت پذیرفته و موجبات معوق شدن و بلا تکلیفی منابع پرداختی بانک به نفع شرکت های مذکور را فراهم آورده است. نظر به نواقص فوق از جمله عدم اعتبارسنجی صحیح و عدم رعایت صرفه و صلاح بانک در زمان اعطای تسهیلات و تهاتر ملک با بدهی محرز می باشد. 6- باتوجه به موارد فوق، مسولین وقت بانک، در زمان های مختلف از اعضای هیئت مدیره، اعضای کمیته اعتبارات، روسای مناطق، پایوران شعبه، و کارشناس ارزیابی کننده ملک که موجبات انعقاد قرارداد بدون رعایت مصالح و منافع بانک به شرکت های مورد اشاره را فراهم نموده و بابت تسهیلات پرداختی 80 میلیارد تومانی، مبلغ 1.014.652.000.000 ریال بابت اختلاف مبلغ ارزیابی کارشناسی صورت گرفته و مبلغ 11.126.641.397 ریال بابت بخشش جرایم گردیده اند. 7- حساب شرکت های فوق، بدون گردش مالی مناسب است و صورت های مالی فاقد تأییدیه از جامعه حسابرسان بوده است. در فاصله 2 ماه از افتتاح حساب پیشنهاد شعبه ارسال شده است. هیچگونه اعتبارسنجی از شرکت انجام نشده است. 8- وثایق کافی در تسهیلات اخذ نشده است. 9- در تاریخ افتتاح حساب، شرکت ره جویان کوثر مبین، تسهیلاتی در شبکه بانکی نداشته و در اولین تعامل بانکی 20 میلیارد تومان تسهیلات گرفته است که غیرمنطقی است. 10- در پرونده تسهیلاتی شرکت ره جویان، مدارکی دال بر فرم 186 مالیاتی و گواهی پرداختی 91 سال با توجه به سود ده بودن شرکت یافت نشده است. اعتبارسنجی مناسب صورت نگرفته است و لیست اموال مدیران و اموال شرکت در پرونده های تسهیلاتی مشاهده نگردید. گزارش مورخه ی 1395.12.03 مرکز عملیات ویژه پلیس آگاهی (ج 1، صص 135 الی 137 پرونده)؛ با عنایت به اظهارات مشارالیه و موارد فوق و اخبار واصله تلافیاتی به شرح ذیل محرز و مسلم می باشد؛ 1- ارائه فاکتورهای صوری در زمان اخذ تسهیلات به شعبه. 2- صرف نمودن تسهیلات در خارج از موضع مشارکت. 3- تخریب سه طبقه ملک ترهینی نزد بانک سرمایه و اخذ جواز ساخت از شهرداری منطقه یک و گود برداری آن بدون اخذ مجوز از بانک. 4- با توجه به بند فوق طراحی و برنامه ریزی جهت تهاتر ملک ترهینی به ارزش کارشناسی مورخ 1392.01.24 حدوداً 23.5 میلیارد تومان و گرانیمایی به قیمت 125 میلیارد تومان و تبانی با بانک جهت تسویه بدهی تسهیلاتی مشارالیه به بانک سرمایه. 5- طبق اظهارات متهم ملک مذکور با همان شرایط که 1250 میلیارد ریال تهاتر شده در تاریخ 1394.12.26 بیش از 550 میلیارد ریال ارزش ندارد و مبلغ 700 میلیارد ریال در تاریخ 1394.12.26 به بانک سرمایه زیان وارد شده و تا امروز با محاسبه قیمت تمام شده پول در بانک سرمایه 910 میلیارد ریال زیان متوجه بانک سرمایه گردیده است. 6- بعد از گذشت 7 ماه از تاریخ تهاتر بیش از دو برابر ارزش واقعی ملک، از طریق بانک سرمایه مبلغی بیش از 11 میلیارد ریال نیز بابت قسمتی از جرائم تسهیلات تهاتر شده به آقای محمد هادی رضوی پرداخت می گردد؟! 7- اخذ ماهیانه 500.000.000 ریال از بانک سرمایه بابت تبلیغات و حمایت از بانک سرمایه بدون رعایت تشریفات قانونی؛ گزارش مورخه ی 95.12.08 مرکز عملیات ویژه پلیس آگاهی ناجا (ج 2، صص 198 الی 204 پرونده)؛ مفاد بازجویی های صورت گرفته از متهم هادی رضوی در اداره ی آگاهی، حکایت از اقرار ایشان به پرداخت مبلغ دو میلیارد تومان حق حساب به آقای دلاویز جهت اخذ تسهیلات غیرقانونی از بانک سرمایه و همچنین پرداخت 400 میلیون تومان به آقای پارسائیان جهت معرفی کارشناسان به منظور گران نمایی ملک خ اندرزگوی تهران جهت تهاتر با مطالبات خود در بانک سرمایه دارد. همچنین متهم رضوی صراحتاً به مصرف تسهیلات مشارکت مدنی در غیر از محل قرارداد (خیانت در امانت) اقرار نموده است. متهم هادی

رضوی در خلال بازجویی در اداره آگاهی افزود: «تسهیلات دریافتی در محل موضوع مشارکت مصروف نگردیده و صرف سایر موارد خارج از موضوع مشارکت شده است از جمله صرف تأمین وثیقه و پشتوانه تسهیلات و خرید املاک و ... حدوداً در سال 1391 در دفتر آقای دکتر محفوظی با آقای امامی و دلاویز، مشاوران بازرگانی آقای بخشایش مدیر عامل وقت بانک سرمایه آشنا شدم و آقای دلاویز پیشنهاد دادند چنانچه تسهیلات بیشتری می خواهید بین یک تا 1.5 درصد تسهیلات به عنوان حق مشاوره به اینجانب پرداخت تا تسهیلات افزایش و به جای وثیقه وجه نقد و ملک، سفته اخذ شود؛ لیکن نهایتاً مبلغ 20 میلیارد ریال به ایشان پرداخت نمودم اما وثایق از وجه نقد و ملک به سفته تغییر نیافت و صرفاً حد اعتباری تسهیلات مشارکت مدنی جهت شرکت صنایع آینده سازان فاطمی نوین از سیصد میلیارد ریال به ششصد میلیارد ریال افزایش یافت و چون در تهیه فیلم شهرزاد با آقای امامی همکاری بودیم و با هم دوست بودیم قسمتی از وثایق و پشتوانه تسهیلات توسط ایشان تأمین که متعاقباً از محل تسهیلات وجوهی به ایشان پرداخت نموده ام و از این بابت هیچ گونه حسابی با هم نداریم؛ لیکن از بابت فیلم شهرزاد اختلاف حساب داریم و بنده از ایشان طلبکار هستم و با توجه به خرابی بازار و وضع اقتصادی در اواسط سال 1394 تصمیم گرفتم بدهی شرکت های مذکور را با ملک در رهن بانک واقع در اندرزگو که تخریب و گودبرداری کرده بودیم و جواز ساخت از شهرداری نیز اخذ نموده بودیم به صورت تهاتر به بانک پیشنهاد و تسویه نماییم و این موضوع در آذر ماه سال 1394 کلید خورد و سه نفر کارشناس توسط آقای محسن پارسائیان (یکی از افرادی است که با ما در کار ملک همکاری می نماید) معرفی و توسط آقای محسن پارسائیان از من خواستند تا مبلغ 6 میلیارد ریال به آنها بپردازیم تا گزارش کارشناسی مورد نظر را تا مبلغ 1500 میلیارد ریال تهیه و ارائه نمایند؛ نهایتاً چون گزارش کارشناسی 1250 میلیارد ریال تهیه و امضاء و ارسال شده بود مبلغ 4 میلیارد ریال به آقای محسن پارسائیان توافق شد که مبلغ 1500 میلیون ریال در تاریخ 1394.10.14 به ایشان پرداخت و مابقی آن تا سقف 4 میلیارد ریال در سال 1395 به ایشان پرداخت نمودم تا به کارشناسان ارزیابی کننده ملک مورد تهاتر به مبلغ 1250 میلیارد ریال پرداخت نماید؛ لازم به ذکر است گزارش اولیه کارشناسان که به اتفاق امضاء نموده و به بانک سرمایه ارائه نموده بودند، مبلغ 1250 میلیارد ریال ارزش ملک را اعلام لیکن بانک درخواست نمود که گزارش هر کارشناس به صورت جداگانه تهیه و ارائه شود که سه گزارش به مبلغ های 1250 میلیارد ریال و 1259 میلیارد ریال و 1268 میلیارد ریال توسط کارشناسان مذکور تهیه و تحویل بانک گردید تا طبق مصوبه کمترین قیمت را در تهاتر لحاظ نمایند. ملک مذکور در تاریخ 1394.12.26 به مبلغ 1250 میلیارد ریال با مانده بدهی شرکت های اینجانب به مبلغ 1201 میلیارد ریال و بدهی تسهیلات مشارکت مدنی شرکت های بنده کلاً تسویه گردید و مبلغی بیش از 48 میلیارد ریال (مابقی مبلغ 1250 میلیارد ریال) طی چند فقره چک بانکی به عنوان شهرداری منطقه یک تهران مستیماً توسط بانک سرمایه پرداخت گردید و بعد از سپری شدن موضوع تهاتر از بانک خواستم تا نسبت به استرداد وجه جریمه تأخیر از زمان صدور مصوبه تا زمان تهاتر را به اینجانب پرداخت نمایند و نهایتاً پس از 7 ماه از سپری شدن تهاتر مبلغی بیش از 11 میلیارد ریال توسط مدیران فعلی بانک به اینجانب مسترد شد لیکن ملک مذکور با اخذ جواز ساخت در زمان تهاتر بیش از 550 میلیارد ریال ارزش معامله نداشته است». با عنایت به موارد فوق الذکر: الف)- آقای سیدمحمدی رضوی با استفاده از نسبت خود با مقامات ارشد نظام و سوءاستفاده از این موضوع تسهیلات را از بانک سرمایه دریافت و با ارائه فاکتورهای صوری وجه تسهیلات دریافتی را در موضوع مشارکت هزینه نموده است. ب)- پرداخت مبلغ 20 میلیارد ریال تحت عنوان رشوه به آقای احسان دلاویز جهت افزایش حد اعتباری تسهیلات و تبدیل پشتوانه های وجه نقد و ملکی صرفاً به سفته و چک. ج)- پرداخت مبلغ 4 میلیارد ریال، تحت عنوان رشوه به آقای محسن پارسائیان جهت معرفی کارشناسان مورد نظر به منظور ارزیابی مورد دلخواه طبق طرح توجیه اقتصادی اجرای پروژه به جای ارزیابی ارزش معامله ای روز ملک. د)- تخلف کارشناسان ارزیاب در نوع و روش ارزیابی ملک مورد تهاتر در اندرزگو. ح)- با علم و آگاهی به ارزش واقعی ملک مورد نظر به مبلغ حدوداً 550 میلیارد ریال (رقم اعلامی برابر ادعای خود متهم است در حالی که رقم کارشناسی تهرینی به بانک 230 میلیارد ریال می باشد) و توجیه پرداخت سود تسهیلات در مدت استفاده از تسهیلات که این افزایش ارزش به میزان 700 میلیارد ریال را حق خود دانسته و خود را نیز طلبکار قلمداد نموده است. ط)- با توجه به بند فوق وی اقدام به اخذ مبلغی بیش از 11 میلیارد ریال نیز از جرائم تأخیر را پس از 7 ماه از تاریخ تهاتر به صورت نقدی از بانک سرمایه نموده که قابل تأمل است. ه)- در انتخاب کارشناسان دخیل و با نیت قبلی و برنامه ریزی شده جهت ارزش گذاری چند برابری مورد نظر ایشان بوده است تا ملک 550 میلیاردی به 1250 میلیارد ریال ارزش گذاری شود. و)- کارشناسان ارزیابی کننده که با روابط تعیین و معرفی شده اند در نحوه ارزیابی ملک از روش غیراصولی و استانداردها به نفع گروه فاطمی اقدام نموده و زمینه اجرای تخلف و قانونی قلمداد کردن این تهاتر را مهیا نموده اند. ز)- شعبه اسکان بانک سرمایه در عدم رعایت ضوابط و مقررات تسهیلات اعطایی و عدم نظارت بر تسهیلات تخلف و کوتاهی نموده است. ه)- شعبه و اداره اعتبارات و کمیته اعتبارات مورخ 1393.09.10 و هیئت مدیره وقت بانک، با آزاد نمودن ده درصد وجه نقد پشتوانه تسهیلات با افزایش 2 درصد سودبه نرخ قبلی تسهیلات اعطائی نسبت به تضعیف پشتوانه تسهیلات به میزان مذکور اقدام نموده است. ذ)- قائم مقام وقت بانک آقای یاسر ضیائی شیرکلائی با تبانی با آقای سیدهادی رضوی با آگاهی و علم، ارزیابی ملک مذکور را جهت تهاتر به کارشناسان معرفی شده توسط ایشان واگذار نموده است. ظ)- هیئت مدیره و مدیر عامل وقت بانک در مورخ 1394.12.26 بدون هیچ گونه بررسی و شک نسبت به قیمت اعلام توسط کارشناسان و

تفاوت این قیمت فاحش به قیمت رهنه را منظور ننموده و باعث ضرر و زیان شایان توجهی به بانک گردیده اند. (ف)- مدیر عامل و هیئت مدیره فعلی بانک که نسبت به پرداخت مجدد بیش از 11 میلیارد ریال به ایشان اقدام نموده اند، علاوه بر سکوت و عدم بررسی ارزش ملک تهاتر شده، باعث ضرر و زیان مجدد به میزان مذکور شده اند. بازجویی از رضوی در بازپرسی (ج 2، صص 205 الی 210 پرونده): متهم رضوی در شعبه بازپرسی، صراحتاً به پرداخت وجه به پارسائیان و کارشناسان جهت گران نمایی ملک خ اندرزگوی تهران و همچنین پرداخت دو میلیارد تومان به دلاویز جهت دریافت تسهیلات غیرقانونی از بانک سرمایه اقرار نموده است؛ نامبرده در شعبه بازپرسی اظهار داشت: «... ولی هر دو شرکت عملاً متعلق به خودم است و سود و زیان آن متعلق به خودم است؛ شرکت دیگر رهجویان کوثر مبین بود که در زمینه طراحی استودیو و فروش دکوراسیون و سیستم های اطفاء حریق و امور بازرگانی فعال است. (اقرار متهم رضوی به مالکیت خود بر شرکت های رهجویان کوثر و آینده سازان فاطمی).... ما آقای پارسا را در جریان پروژه پیدا کردیم و تلفنی با وی صحبت کردیم؛ آقای پارسا به ما سه کارشناس معرفی کرد و گفت این کار که سه کارشناس یکصد و پنجاه میلیارد ملک را ارزیابی کنند 600 ششصد میلیون تومان هزینه دارد و چانه زدیم و روی چهارصد میلیون تومان به توافق رسیدیم و 150 میلیون هم به وی دادیم و در نهایت 400 میلیون تومان را پرداخت کردیم من اصلاً کارشناسها را ندیدم و صرفاً خود پارسا را دیدم... موقعی که به بانک سرمایه جهت پیگیری اولیه اخذ وام رفتیم آقای احسان دلاویز که از 7 یا 8 سال قبل وی را می شناختم تماس گرفت و گفت بین یک تا یک و نیم درصد از وام بعنوان حق مشاوره به من بدهید که من وام را برایتان بگیرم و من گفتم تو چکاره ای و یکماه به وی پرداخت نکردم تا آنکه دیدم کار اصلاً پیش نمی رود و بعد گفتم کار را جلو ببر و پس از اخذ وام به تو پول می دهم که بعد از اخذ وام این تعداد چک را بابت این امر به نام شخصی به نام آقای قادری صادر کردیم و قادری پیش محمد امامی و دلاویز بود و احتمالاً حساب کتاب داشتند و لذا چکها را روی همین حساب به نام قادری به دلاویز دادم».

گزارش مورخه ی 95.12.08 واحد بازرسی بانک سرمایه در خصوص اعطای تسهیلات به شرکت های رضوی (ج 2، صص 292 الی 300 پرونده)؛ بازجویی از رضوی در بازپرسی (ج 3، صص 365 الی 372 پرونده): متهم رضوی در شعبه بازپرسی اظهار داشت: «... آقای احسان دلاویز از بنده بابت تسریع در کار تسهیلات بانک سرمایه گفته می توانند کمک نمایند و یک تا یک و نیم درصد را گفته گرفتی بده که بعد از اینکه یک ماه و نیم دو ماه رفت و آمد در بانک سرمایه به آقای دلاویز گفتم تسریع کنند که بعد از اخذ تسهیلات ایشان گفته که دو میلیارد و دویست و پنجاه میلیون تومان به عنوان حق مشاوره به ایشان بدهند که گفته در وجه قادری نامی صادر شد که به ایشان تحویل داده شد در مورد آقای پارسائیان ایشان در زمینه کارشناسی املاک فعالیت داشته و خرید و فروش ملک که گفته اگر مبلغ 600 میلیون به ایشان داده شد میتواند دفاع کارشناسی از مبلغ 125 میلیارد تومان فراهم نماید که در پرداختی های مختلف طی 7 الی 8 ماه انجام شد به ایشان؛ اصلاً کارشناسان را ما ندیدیم ولی بعداً متوجه شدم که به کارشناسان مبلغی توسط پارسائیان، پرداخت نشده است یا فقط حق کارشناسی مبلغی پرداخت شده است و یا فقط حق کارشناسی عادی 30 میلیون تومان پرداخت شده است ولی متأسفانه انگار ایشان برای خودشان برداشته است...»؛ بازجویی از قادری در بازپرسی (ج 3، صص 374 الی 376 پرونده): حسب اظهارات آقای امیر قادری (از کارمندان محمد امامی)، وی به دستور محمد امامی به دفتر آقای رضوی، مراجعه نموده و چک هایی به مبلغ دو میلیارد تومان از دفتر ایشان تحویل گرفته و به دستور آقای امامی، هنگام مراجعه دلاویز به دفتر آقای امامی تحویل آقای دلاویز داده است که قاعداً باید توسط خود آقای دلاویز وصول شده باشد. مستندات ناظر بر تصویب و پرداخت تسهیلات به شرکت های رضوی (ج 3، صص 413 الی 450 پرونده)؛ بازجویی از رضوی در بازپرسی (ج 4، صص 488 و 489 پرونده): (س) دقیقاً بیان نمایید اسنادی که برای اخذ وام (فاکتور) ارائه نموده اید اصل است؟ آنها را از کجا تهیه نموده و مهر و امضای ذیل آن متعلق به چه کسی است؟ برای دریافت آنها وجه پرداخت کرده اید؟ آیا ما به ازای آن جنس دریافت شده یا خالی از حقیقت و صوری بوده است؟ (ج) این فاکتور درصدی خریداری می شده است و دیگر وجود نداشته اند و فاکتورها قطعاً برای کالا نبوده است و برای اخذ تسهیلات بوده است که مهر و امضای آن اصلاً وجود خارجی قطعاً نداشته چون فقط بانک می گفته که فاکتور باید باشد و ما مقصر نبودیم زیرا بانک می گفت که فاکتور باید حتماً باشد و مشکل ندارد و می دانستند که فاکتورها فوق موجود نمی باشد و ما چون برای امور بازرگانی می خواستیم خیلی زیاد می گفته مهم نیست و فقط یک فاکتور بدید که شخصاً فاکتورها را ارائه کردیم زیرا بانک می گفت مهم نیست و شما باید سود بازرگانی را بدهید (اقرار صریح رضوی به صوری بودن فاکتورها). (س) بابت خرید این فاکتورها چه رقمی به شرکت مزبور پرداخت نموده ای؟ واقعاً حضور ذهن ندارم و یادم نیست اصلاً کجا بودند و کجا هستند چون آدرسشون هم اکیداً یادم نیست و امضای ذیل فاکتورها به علت عدم نبود فرد، خودم امضا کردم. (ش) در خصوص دو فقره پرداخت وجوه تخت به میزان دو میلیارد و دویست و پنجاه میلیون تومان به آقای دلاویز و چهارصد میلیون تومان حسب اظهارات سابق به آقای پارسائیان جهت پرداخت به کارشناسان چه می گویی؟ (ج) آقای دلاویز وجه پرداختی بابت خودش گرفته و ایشان سمتی نداشته که ایشان لفظی به من گفته بود که وام بانک سرمایه من تسریع می کند آقای پارسائیان هم مبلغ فوق را اول ششصد میلیون خواسته بود ولی 400 میلیون تفاهم کردند که به علت عدم کارشناسی مورد نظر، سیصد میلیون به ایشان پرداخت شد که ایشان مبالغ قانونی را به کارشناسان پرداخت کرده بودند که مابقی را هم به سری پسته و برنج و حبوبات شب عید گرفت و گفت مابقی پول اینها را من به شما می دهم که مثلاً این مبلغ بابت خرید اجناس بوده و ایشان هیچ سمتی نداشته و من هم به کارشناسان هیچ صحبتی نداشته ام و هیچ کدام از مبالغ غیرقانونی به کارشناسان پرداخت نشده بود و ما متوجه شدیم که به خاطر همین عدم پرداخت مبالغ قابل دفاع،

ارزیابی کارشناسان 150 میلیارد تومان نشد و مبلغ دیگری را زده بودند. گزارش مورخه ی 95.12.21 مرکز عملیات ویژه پلیس آگاهی ناجا (ج 4، صص 495 و 496 پرونده): در اجرای دستورات مورخ 1395.12.18 آن مرجع محترم برابر اوراق بازجویی پیوستی از متهم علیرضا پارسائیان معروف به محسن پیرامون نحوه و چگونگی ارزیابی ملک اندرزگو متعلق به آقای سیدمحمدهادی رضوی جهت بانک سرمایه تحقیقات لازم معمول که مفاداً حکایت از آن دارد جهت کارشناسی ملک مذکور توافق نامبرده و آقای رضوی بر این بوده که مبلغ 500 تا 600 میلیون تومان دریافت و به میزان 150 میلیارد تومان جهت بانک سرمایه کارشناسی نماید که در این راستا آقای پارسائیان با کارشناسان منتخب خود خصوصاً آقای حسین موحد به توافق می رسند که حق الزحمه دریافتی را بالمناصفه تقسیم نمایند با توجه به این که برابر تعرفه رقم اعلامی از سوی کارشناسان امر 90 میلیون تومان بوده مبلغ 45 میلیون آن می بایست به آقای پارسائیان می رسید که در این خصوص ایشان اظهار می دارد مبلغ 15 میلیون تومان به اینجانب پرداخت شده است و مبلغ 10 میلیون تومان به مهندس امیرعلی صفرعلی پور و مبلغ 18 میلیون تومان به مهندس دراجی و الباقی به مهندس موحد پرداخت شده است و ملک موصوف به میزان 125 میلیارد تومان کارشناسی و به بانک سرمایه اعلام گردید. در این راستا آقای پارسائیان اسناد و مدارک ملک را از آقای رضوی دریافت نموده و وجوه مربوط به حق الزحمه کارشناسان را نیز ایشان پرداخت کرده است این در حالیست که متهم حسین موحد اعلام می دارد 30 میلیون تومان به آقای پارسائیان پرداخت شده و مقرر بوده 15 میلیون دیگر به نامبرده پرداخت شود که انجام نشده است لذا از آنجائیکه وجوه در اختیار آقای پارسائیان بوده اظهاراتش در مورد میزان وجوه رد و بدل شده متناقض است. در ادامه ایشان اظهار داشت مبلغ 300 میلیون تومان از آقای رضوی طی دو فقره چک دریافت داشته که 75 میلیون تومان آن را به کارشناسان پرداخت کرده و الباقی آن را خودش دریافت نموده است توضیح این که از مبالغ مذکور حدود 50 میلیون تومان پسته و غیره جهت آقای رضوی خریداری نموده است و النهایه چنانچه مبالغ اعلامی صحت داشته باشد حداقل مبلغ 175 میلیون تومان در این پروسه کاری، عاید متهم پارسائیان گردیده تا کارشناسان انتخابی ایشان به صورت غیرواقعی ملک اندرزگو را جهت بانک سرمایه بابت تهاتر با بدهی رضوی ارزیابی و کارشناسی نمایند. رونوشت ضمانت نامه ها و قرارداد فروش گوشت بین شرکت شایگان تجارت اتیه (به نمایندگی مجتبی ناظم زادگان) و پشتیبانی امور دام (ج 6، صص 889 الی 900 پرونده). گزارش مورخه ی 96.05.02 مرکز عملیات ویژه پلیس آگاهی ناجا (ج 7، ص 907 پرونده): در اجرای دستورات شماره 950010 مورخ 1396.03.23 آن مرجع محترم و در راستای رسیدگی به پرونده اتهامی سیدمحمدهادی رضوی اقداماتی معمول گردیده که نتیجه به شرح ذیل می باشد: 1- اصل پرونده ضمانت نامه های صادره جهت شرکت شایگان تجارت اتیه از بانک سرمایه شعبه اسکان دریافت گردید که عیناً جهت بهره برداری قضایی به حضور ایفاد می گردد. 2- اصل مدارک مربوط به شرکت شایگان تجارت اتیه طرف قرارداد با شرکت سهامی پشتیبانی امور دام کشور - استان تهران از سرپرست اداره کل استان تهران مشتمل بر سه فقره قرارداد دریافت گردید که این مدارک نیز عیناً ارسال می گردد. 3- در بررسی اجمالی مدارک ارسالی شرکت شایگان تجارت اتیه به مدیر عاملی آقای سیدمحمدهادی رضوی متقاضی صدور ضمانت نامه حسن اجرای تعهدات ناشی از قرارداد به ذینفعی شرکت سهامی پشتیبانی امور دام کشور - استان تهران به مجموع 279.950 میلیارد ریال به استناد قراردادهای تنظیمی جهت فروش مرغ منجمد بوده که مبلغ 4.950 میلیارد آن تسویه گردید و مبلغ 275 میلیارد ریال طی سه فقره ضمانت نامه به مبلغ 90 میلیارد ریال (دو فقره) و 95 میلیارد ریال (یک فقره) با پرداخت 20 درصد مبلغ وجه الضمان به صورت نقد و مابقی سفته تضمینی با امضاء مدیران شرکت صادر شده که تمامی آن سررسید گردیده است که پس از درخواست ذینفع ضمانت نامه مبنی بر ضبط وجه الضمان، بانک 20 درصد سپرده نقدی تودیع شده را به شرکت ذینفع پرداخت می نماید لازم به ذکر است بانک در زمان صدور ضمانت نامه جهت تأیید قراردادهای تنظیمی فی مابین شرکت متقاضی و ذینفع با شرکت سهامی پشتیبانی امور دام کشور - استان تهران (شرکت ذینفع) مکاتبه نموده و پس از اخذ تأییدیه مکتوب مبنی بر صحت انعقاد قرارداد مبادرت به صدور ضمانت نامه می نماید. همچنین فسخ قراردادهای ارائه شده توسط شرکت ذینفع دارای امضاء طرفین قرارداد و در سربرگ شرکت ذینفع می باشد. شکایت بانک سرمایه علیه رضوی و نه متهم دیگر در خصوص ضمانت نامه ها (ج 7، صص 987 الی 991 پرونده). گزارش مورخه 96.06.14 مرکز عملیات ویژه پلیس آگاهی در خصوص بازجویی از شریف کاظمی (ج 8، صص 1143 الی 1147 پرونده): متهم خانم شریف کاظمی در خصوص تسهیلات دریافتی رضوی از بانک سرمایه در اداره آگاهی اظهار داشت: «در سال 1390-1391 ایشان (رضوی) از بانک سرمایه تسهیلات گرفتند و مبالغ را به صورت پارت به پارت دریافت می کردند مصوبه ایشان 30% و وثیقه ملکی 10% سپرده نقدی مابقی سفته و چک مدیران بوده است وی افزود در راستای دریافت تسهیلات از بانک سرمایه آقای دلاویز و آقای امامی به ایشان کمک کردند و ظاهراً مبلغی بالغ بر 5-4 میلیارد تومان تحت عنوان حق المشاوره به صورت چک دریافت کردند؛ دوستان آقای رضوی در بانک سرمایه آقایان نانچیان، اعلایی، ضیایی، هادی، خانی و خانم غفوری بودند که ایشان بیشتر کارها را با اینها پیگیری و هماهنگ می کردند. در خصوص ارزیابی ملک اندرزگو لازم به توضیح است که احدی از کارشناسان ملک اندرزگو (که با بانک سرمایه مورد تهاتر قرار گرفت) آقای پارسا می باشد که توسط آقای محمد زمزمه که کارمند و دایی آقای رضوی می باشد به شرکت معرفی شدند در ابتداء آقای پارسا املاکی را جهت فروش از طریق تلگرام به آقای رضوی معرفی کردند و بعدها بابت کارشناسی ملک اندرزگو رابط آقای رضوی با کارشناس ها بودند و مبلغ 300 میلیون تومان از

آقای رضوی دریافت کرده بود. در مجموع سه کارشناس توسط آقای رضوی با آقای یاسر ضیایی که در آن قائم مقام بانک سرمایه بودند، معرفی و گزارش کارشناسی نیز توسط پیک از طریق آقای رضوی برای بانک ارسال گردید بانک ملک را به مبلغ 1250 میلیارد ریال برداشت و مبلغ 45 میلیارد ریال چک در وجه شهرداری بابت بدهی جواز اندرژگو صادر کرد. ملک اندرژگو دارای جواز 8 طبقه تجاری و 7 طبقه پارکینگ بوده که به گفته آقای محمد ثابتی (مدیر مالی شرکت) هزینه جواز آن مبلغ 20 میلیارد تومان می شده است و ایشان گفتند در شهرداری منطقه یک تیمی دارند که هر چقدر تخفیف بگیرند 50% را به عنوان دستمزد بر می دارند هزینه جواز مبلغ 11-12 میلیارد تومان شده که از این مبلغ حدود 4-5 میلیارد تومان به عنوان دستمزد و یا حق المشاوره به آقای ثابتی پرداخت گردیده است. ایشان (خانم شریف کاظمی) در خصوص املاک و اموال متهم رضوی موارد ذیل را عنوان نمود: دو طبقه در خ فرشته تختی به ارزش تقریبی 3-4 میلیارد تومان که از آقای امامی و از محل تسهیلات بانک سرمایه خریداری کردند - یک طبقه در فرشته خ فلسطین به ارزش تقریبی 2-3 میلیارد تومان که با تسهیلات بانک مسکن خریداری شده است - یک ملک ویلایی در جردن خ صداقت به ارزش 8-9 میلیارد تومان از محل تسهیلات بانک مسکن یا سرمایه خریداری شد ملک بام نیواران به ارزش 8-9 میلیارد تومان از محل تسهیلات بانک سرمایه خریداری شد - پنج طبقه در بخارست خ دهم به ارزش 16-17 میلیارد تومان که با استفاده از تسهیلات سرمایه مسکن خریداری شد- ویلای شمال به ارزش 3-4 میلیارد تومان - و نیز ملک اندرژگو به ارزش 19-20 میلیارد تومان با تسهیلات سرمایه خرید کردند - ماشین های ایشان عبارتست از مازراتی، بنز S500، تویوتا، دنا، موتورسیکلت که بنده اصلاً حضور ذهن ندارم از چه منابعی خرید کردند. خانم شریف کاظمی افزود آقای رضوی در سال 1392 شرکت رهجویان کوثر مبین را تأسیس کردند ایشان اعلام کردند که با توجه به اینکه در تمامی شرکت ها نمی توانند خودشان حضور داشته باشند و ذینفع واحد می شود به همین دلیل از من و یکی از همکارانم خواستند در شرکت عضو شویم در مورد ملک اندرژگو نیز که به نام اینجانب بوده یک اقرار وکالت بلاعزل در دفتر خانه آقای شجاعی به ایشان دادیم که هیچ ادعایی نسبت به سهم و سود و زیان شرکت نداشتیم و آقای رضوی از بنده وکالت تام الاختیار داشته است که با این شرکت مبلغ 20 میلیارد تومان به صورت 40% وثیقه ملکی، 10% سپرده نقدی و مابقی سفته و چک رمزدار از بانک سرمایه تسهیلات دریافت کردند و بعد از اینکه اینجانب از شرکت رفتم در اواخر سال 1395 از بانک دی مبلغی نزدیک به 30 میلیارد تومان در قبال 40% وثیقه ملکی، 20% سپرده و مابقی سفته و چک مدیران دریافت کردند و مبلغ را به صورت اوراق مشارکت از بانک دی با سود 22% دریافت نمودند که از مبلغ وام بخشی را بابت وثیقه و بخشی بابت مبلغ مسدودی در بانک باقی ماند و مبالغ به صورت پارت پارت آزاد می گردید که بخشی از این مبالغ نیز به حساب خانم فتحی واریز شد و از آنجا به حساب خانم یوسف زاده و بعد از آن به صورت دلار تحویل آقای رضوی گردید. گزارش بازرسی مورخه 1396.08.24 بانک سرمایه به شماره پیگیری 919259 (ج 9، صص 1308 الی 1317 پرونده) بخش اول: تسهیلات شرکت آینده سازان فاطمی نوین، سرمایه شرکت در تاریخ 91.01.21 از مبلغ 8 میلیارد ریال و از محل تبدیل مطالبات حال شده به مبلغ 34 میلیارد ریال افزایش یافته است. سرمایه شرکت در تاریخ 92.08.18 از مبلغ 34 میلیارد ریال به 55 میلیارد ریال از محل مطالبات حال شده افزایش و در تاریخ 93.04.28 به مبلغ 26 میلیارد ریال کاهش یافته است. در بین تاریخ های ذکر شده به شرکت 600 میلیارد ریال تسهیلات اعطا شده که بیشتر از 10 برابر سرمایه ثبتی آن بوده است. در همین راستا شرکت مذکور مجدداً در تاریخ 93.04.28 سرمایه شرکت را به 60 میلیارد ریال از محل مطالبات حال شده افزایش داده است. حساب شرکت در تاریخ 91.06.19 در شعبه اسکان افتتاح شده و بدون گردش مالی و معدل مناسب که نشان دهنده توانایی شرکت در بازپرداخت بدهی باشد در تاریخ 91.08.14 به فاصله کمتر از 2 ماه از افتتاح حساب پیشنهاد شعبه ارسال شده است. اعتبارسنجی مناسب از شرکت مذکور انجام نشده و لیست اموال از مدیران و شرکت که نشان دهنده توان بازپرداخت منابع دریافتی باشد، تهیه نگردیده است. بخشی از وجوه تسهیلات به مبلغ 73 میلیارد و 271 میلیون ریال به حساب روضه قشم و 45 میلیارد ریال به حساب گلگون تجارت جهان واریز شده است. درخواست شماره 91-1348 مورخ 91.11.01 شرکت بابت تبدیل ضمانتنامه به تسهیلات که در عملیات بانکی دارای ماهیت جداگانه می باشند، عدم نیاز واقعی شرکت به ضمانتنامه یا تسهیلات و صرفاً راهی برای دستیابی به منابع مالی بانک را در ذهن متبادر می سازد. گزارش حسابرسی در سال منتهی به 90.12.29 توسط آقایان احمد بابائی و رامین معانی از موسسه پاسارگاد تدبیر نشان دهنده موارد با اهمیتی به شرح ذیل می باشد که به عدم اظهار نظر حسابرسان منتهی شده است:

- (1)- صورتهای مالی اساسی بر اساس اطلاعات مندرج در سیستم مکانیزه تهیه، تنظیم و ارائه گردیده به دلیل عدم ارائه اظهارنامه مالیاتی عملکرد مورد رسیدگی امکان انطباق صورتهای مالی اساسی با اظهارنامه مالیاتی برای این موسسه مقدور نگردید. (2)- این موسسه در انبارگردانی پایان سال موجودیهای ارزی و ریالی حضور نداشته مضاف به اینکه اثبات مانده این حسابها نیز از سایر روشها برای این موسسه مقدور نگردید. (3)- حسابرسی صورتهای مالی قبل شرکت توسط این موسسه یا حسابدار رسمی دیگری مورد بررسی قرار نگرفته است. همچنین با عنایت به عدم وصول پاسخ بخشی از تائیدیه های ارسالی، اطلاعات مالی مرتبط با عملکرد سال 91 این شرکت جهت پیگیریهای رویدادهای پس از تاریخ ترازنامه برای اثبات مانده های حسابهای دریافتی و پرداختی پایان سال مورد گزارش از طریق سایر روشها، همچنین موجودی های نقد و بانک، در اختیار این موسسه قرار نگرفت. وثایق کافی متناسب با میزان تسهیلات اعطایی اخذ نشده که این امر سبب افزایش ریسک تسهیلات شده است. بخش دوم: تسهیلات مشارکت مدنی

رهجویان کوثر مبین؛ حساب شرکت در تاریخ 91.07.25 در شعبه اسکان افتتاح شده و پیشنهاد شعبه بدون گردش مالی و معدل متناسب با مبلغ تسهیلات که نشان دهنده توانایی شرکت در بازپرداخت بدهی باشد ارسال شده است. صورتهای مالی شرکت فاقد تأییدیه از جامعه حساببران بوده و توسط آقای سیدعلی مهرآور حسابداری رسمی شاغل انفرادی تهیه شده است. تسهیلات شرکت به مبلغ 200 میلیارد ریال در تاریخ 92.10.28 پرداخت شده که در این زمان سرمایه شرکت 100 میلیون ریال بوده است، متعاقباً شرکت در تاریخ 92.12.12 اقدام به افزایش سرمایه خود به مبلغ 30 میلیارد ریال از محل مطالبات حال شده نموده و در تاریخ 93.07.22 سرمایه را طبق موضوع ماده 141 اصلاحی قانون تجارت به مبلغ 100 میلیون ریال را کاهش داده و در همان تاریخ سرمایه شرکت مجدداً از محل مطالبات حال شده به 100 میلیارد ریال افزایش یافته است. در بررسی انجام شده مشخص گردید بخشی از مبلغ 50 درصد مسدودی نقدی، شامل 10 درصد نقدی و 40 درصد وثیقه ملکی از حساب شرکت تجارت آفرین سون قشم (شرکتهای وابسته به محمد امامی و شاهرودی) تامین شده است. شرکت در تاریخ 91.04.20 به ثبت رسیده است و تسهیلاتی در شبکه بانکی نداشته و در اولین تعامل بانکی با بانک سرمایه 200 میلیارد ریال تسهیلات دریافت کرده که پرداخت این مبلغ برای بار اول و برای شرکت یکسال تأسیس منطقی به نظر نمی رسد. در پرونده تسهیلاتی شرکت مدرکی دال بر اخذ فرم 186 مالیاتی و گواهی پرداخت سال 91 با توجه به سود ده بودن شرکت مشاهده نگردید. اعتبارسنجی مناسبی از شرکت بعمل نیامده و هیچگونه لیست اموالی از شرکت و مدیران بعنوان امضا کنندگان اسناد تضمینی همچون چک و سفته در پرونده مشاهده نگردید. فصل دوم: تهاثر تسهیلات با ملک: در بررسی نحوه عملکرد شعبه در خصوص تسویه بدهی های شرکت و تهاثر آن با املاک پیشنهادی اشکالات ذیل مشاهده گردید: با فرارسیدن سررسید تسهیلات و عدم ایفاء تعهدات توسط مشتری، تسهیلات دریافتی به سرفصل های غیرجاری منتقل و شرکت طی نامه شماره 94.952.94.952 ص درخواست تهاثر کل بدهی خود را با املاک ارزنده به بانک ارائه نموده است. شعبه پیشنهاد خود را در تاریخ 94.12.02 به اداره پیگیری و وصول مطالبات ارسال می نماید. ملک تهاثر شده به پلاک ثبتی 12 فرعی از 1772 اصلی قطعه 3 به مالکیت زهرا شریف کاظمی و واقع در تهران خیابان شریفی بلوار اندرزگو پ 159 به متراژ 577 متر توسط آقای مرتضی دراجی کارشناس رسمی دادگستری مورخ 94.10.14 به مبلغ 1.250 میلیارد ریال (از قرار هر متر 2 میلیارد و 160 میلیون ریال) ارزیابی و گزارش آن طی نامه شماره 5902.ک.1469 به آقای ضیایی قائم مقام مدیر عامل وقت ارائه شده است. در نامه شماره 94.103060 مورخ 94.12.12 صادره توسط اداره دبیرخانه هیئت مدیره و صورتجلسه موافقت هیئت مدیره مورخ 94.12.08 با پیشنهاد شعبه، مبنی بر موافقت تسویه دیون بدهکار از محل تهاثر با ملک به شعبه ابلاغ شده است. در نهایت در تاریخ 94.12.26 بدهی شرکت به مبلغ 1.201.005.038.094 با تهاثر ملک تسویه گردیده و مابقی به میزان 48.994.961.906 ریال طی چهار فقره چک بین بانکی در وجه شهرداری منطقه 1 بابت بدهی ملک واریز شده است. در ارتباط با ارزیابی ملک تهاثر شده 2 گزارش مجزا در پرونده مشاهده گردید: گزارش اولیه در تاریخ 92.01.24 (زمان تهرین) توسط آقای خسرو اعوانی کارشناس رسمی دادگستری تهیه و ارزش ملک مبلغ 235.348.000.000 ریال تعیین گردیده که در آن مقطع 3 طبقه و کامل بوده است. گزارش دوم در حالی در تاریخ 94.10.14 (زمان تهاثر) توسط آقای مرتضی دراجی کارشناس رسمی دادگستری ارائه شده که زمین خالی و در مرحله گودبرداری جهت تجاری سازی بوده و ملک به مبلغ 1.250 میلیارد ریال ارزش گذاری شده که اختلاف فاحشی بین 2 گزارش وجود دارد. مبانی ذکر شده بابت ارزش گذاری در گزارش ثانویه عبارتند از: «... ملک مذکور در حال حاضر در مرحله گودبرداری بوده و ارزیابی ملک بر اساس در نظر گرفتن موقعیت مکانی و زمانی ملک، ابعاد و متراژ زمین، در نظر گرفتن کاربری های مختلف در هر طبقه طبق پروانه ساختمانی صادره، راههای دسترسی، دسترسی آسان از طریق بزرگراه صدر و خیابانهای اصلی منطقه از جمله بلوار اندرزگو، خیابان کامرانیه، نیاوران، فرمانیه و شریعتی و خیابانهای فرعی منتهی به بلوار در مجاورت ملک، موقعیت تجاری طبق پروانه ساختمانی صادر شده مبلغ 1.250 میلیارد ریال ارزش گذاری شده است». با توجه به اینکه ملک در زمان ارزیابی (تاریخ 94.10.14) در حال گودبرداری بوده، ارزش هر متر از زمین (به متراژ 577 متر) 2 میلیارد و 160 میلیون ریال توسط ارزیاب تعیین گردیده است. بدین ترتیب اختلاف مبلغ بین دو ارزیابی انجام شده برابر با مبلغ 1.014.652.000.000 ریال می باشد. شایان ذکر است یکی دیگر از شرکتهای تحت مدیریت آقای هادی رضوی نسبت به اخذ سه فقره ضمانت نامه از این بانک به شرح جدول ارائه شده، مبادرت نموده که متأسفانه هر سه فقره توسط ذینفع ضمانت نامه ها مورد مطالبه قرار گرفته و این موضوع بانک را با مشکلات زیادی مواجه نموده است. در خصوص ضمانت نامه های فوق الذکر، این بانک به دلیل تبانی و ارائه قراردادهای صوری از جانب ضمانت خواه، نزد دادرای جرایم پولی و بانکی شکایت کیفری مطرح نموده که منجر به صدور دستور موقت عدم پرداخت ضمانت نامه ها از ناحیه مرجع مذکور گردیده است. نظریه هیئت سه نفره کارشناسی مورخه ی 1396.08.22 دایر بر ارزیابی ملک اندرزگو به مبلغ 26 میلیارد تومان به ماخذ 94.10.18 (ج10، ص 1365 پرونده)؛ نظریه کارشناسی خلاف واقع دراجی خطاب به یاسر ضیایی دایر بر ارزیابی ملک اندرزگو به مبلغ 125 میلیارد تومان. (ج10، صص 1369 و 1370 پرونده)؛ نظریه مورخه ی 1396.08.22 هیئت سه نفره کارشناسان دایر بر ارزیابی ملک اندرزگو به قیمت 32 میلیارد تومان به ماخذ 1396.08.22 (ج10، ص 1371 پرونده)؛ لایحه ی بانک سرمایه در خصوص تشریح کارشناسی خلاف واقع کارشناسان برای رضوی (ج10، ص1372 پرونده)؛ عطف به نامه شماره 9001.371.235 مورخ 96.06.27 در خصوص تهاثر

املاک بدهکاران با دیون معوق آنها نزد این بانک که بر مبنای قیمت‌های غیرواقعی انجام گردیده، به استحضار می‌رساند، با توجه به وصول گزارش کارشناسی جدید از ملک واقع در تهران، خیابان شریعتی، بلوار اندرزگو، کوچه عباس حسینی صبا، پلاک 159 که بدهی شرکت های صنایع آینده سازان فاطمی نوین و رهجویان کوثر مبین، منتسب به آقای (سیدهادی رضوی) با آن تهاثر شده است موارد مشروحه ذیل به حضور تقدیم می‌گردد: 1- بر مبنای قیمت برآوردی در گزارش شماره 1469 ک. 5902 مورخ 14.10.94 آقای مرتضی دراجی، کارشناس رسمی دادگستری، ملک مذکور با بهای 1,250,000 میلیون ریال بابت تسویه دیون شرکت های صدرالذکر به بانک واگذار گردیده است. 2- براساس گزارش شماره 1012-96 مورخ 22.08.96 هیئت کارشناسان رسمی دادگستری، ارزش ملک مذکور به تاریخ 18.10.94 به میزان 260,000 میلیون ریال قیمت گذاری گردیده که مستندی بر قیمت گذاری غیرواقعی ملک مذکور در زمان تهاثر و تضییع حقوق بانک به میزان 990,000 میلیون ریال می‌باشد. 3- به موجب گزارش شماره 1011-96 مورخ 22.08.96 هیئت کارشناسان رسمی دادگستری، ارزش ملک مورد نظر به خواهشمند است دستور فرمائید مراتب را یادداشت فرمایند. مستندات تصویب و پرداخت تسهیلات (ج 11، صص 1573 الی 1618 پرونده)؛ گزارش بازرسی مورخه 18.02.97 بانک سرمایه به شماره پیگیری 998382 (ج 11، صص 1620 الی 1633 پرونده)؛ گزارش مورخه 24.10.1396 مرکز اطلاعات مالی و مبارزه با پولشویی (ج 12، صص 1677 الی 1690 پرونده)؛ گزارش شماره 07.05.1397 سازمان بازرسی کل کشور در خصوص تسهیلات گروه رضوی (ج 13، صص 1819 الی 1860 پرونده)؛ گزارش مذکور، حکایت از دریافت تسهیلات توسط متهم رضوی به میزان 107.500.000.000 تومان از بانک سرمایه از طرق غیرقانونی و از رهگذر تبانی و پرداخت رشوه به کارکنان و مدیران بانک سرمایه دارد؛ حسب گزارش مذکور، پیرو تبانی رضوی با کارشناسان ارزیاب و پرداخت رشوه به ایشان، ملک خ اندرزگو به میزانی بیش از چهار برابر ارزش واقعی با بدهی تسهیلاتی متهم در بانک سرمایه تهاثر گردیده و مبلغی قریب به 5 میلیارد تومان نیز توسط بانک سرمایه به متهم رضوی در قالب مابه التفاوت ارزش ملک و میزان بدهی متهم پرداخت می‌گردد؛ همچنین حسب گزارش مذکور و ردیابی های مالی صورت گرفته، کلیه تسهیلات دریافتی در غیر از محل قرارداد هزینه گردیده است. اظهارات متهم یاسر ضیایی (به عنوان قائم مقام وقت بانک سرمایه) در شعبه بازرسی، حکایت از مدیریت پروسه معرفی کارشناسان به بانک سرمایه جهت ارزیابی ملک موضوع تهاثر (واقع در خ اندرزگو) توسط متهم هادی رضوی دارد؛ همچنین اظهارات نامبرده موید نقش غیرقابل انکار آقای احسان دلاویز در پروسه پرداخت تسهیلات غیرقانونی به شرکت های متعلق به متهم هادی رضوی می‌باشد؛ در واقع حسب اظهارات نامبرده، حلقه ی ارتباطی تسهیلات گیرندگان با مدیرعامل وقت بانک (علی بخشایش) فردی به نام احسان دلاویز بوده که تسهیلات گیرندگان (از جمله هادی رضوی) جهت دریافت تسهیلات از طرق غیرقانونی، اقدام به پرداخت رشوه به آقای بخشایش از کانال آقای دلاویز می نمودند که بخش قابل توجهی از این مبالغ نیز سهم آقای دلاویز بوده است و رشوه های دریافتی متهم بخشایش نیز عمدتاً به صورت منابع ارزی توسط دختر وی در امارات دریافت می شده است (ج 17، صص 2548 الی 2560 پرونده)؛ گزارش سازمان بازرسی کل کشور، حکایت از پرداخت مبلغ 60 میلیون تومان توسط آقای رضوی به آقای محمد سلمانی علایی (از مدیران وقت بانک سرمایه) جهت دریافت تسهیلات کلان از طرق غیرقانونی دارد: بررسی های مالی حساب شرکت آینده سازان فاطمی نشان دهنده وجود مرآوده مالی فی مابین شرکت صنایع آینده سازان فاطمی و آقای محمد سلمانی علایی (رئیس وقت حوزه 10 بانک سرمایه) به شرح زیر است: الف)- در تاریخ 12.11.1391 واریز مبلغ 80 میلیون ریال از حساب شرکت آینده سازان فاطمی به حساب آقای علیرضا سلمانی علایی (برادر آقای محمد سلمانی علایی) در بانک ملی. ب)- در تاریخ 02.12.1391 واریز مبلغ 220 میلیون ریال از حساب شرکت آینده سازان فاطمی به حساب آقای علیرضا سلمانی علایی در بانک ملی. درباره واریزی فوق، آقای سلمانی علایی نامه ای برای کمک به هیئت مذهبی به گروه بازرسی ارایه نمودند. تاریخ نامه مزبور 01.11.1391 می باشد در حالیکه در متن نامه، واریز وجه مزبور را عطف به نامه درخواست وام قرض الحسنه از طرف هیئت مذهبی در تاریخ 15.10.1392 اعلام نموده اند. همچنین ادعا شده است که وام مزبور نقداً توسط آقای علایی تسویه شده است. بررسی رسید مالی شرکت آینده سازان فاطمی نشان می دهد که این رسید فاقد تاریخ می باشد و احتمالاً صوری تنظیم شده است. ج)- انتقال 100 میلیون ریال در تاریخ 12.12.1392 به آقای محمد سلمانی علایی. علت انتقال این پول نیز، اعطا وام قرض الحسنه کمک به هیئت بیان شده است. در مورد نحوه تسویه آن نیز مشابه با مورد قبل رسید مالی شرکت فاقد تاریخ می باشد و در آن ادعا شده است که وام مزبور بصورت نقد تسویه شده است. د)- انتقال 200 میلیون ریال در تاریخ 15.04.1394 به آقای محمد سلمانی علایی. علت انتقال این پول نیز، اعطا وام قرض الحسنه کمک به هیئت بیان شده است. در مورد نحوه تسویه آن نیز مشابه با مورد قبل رسید مالی شرکت فاقد تاریخ می باشد و در آن ادعا شده است که وام مزبور بصورت نقد تسویه شده است. تاریخ درج شده در پایین امضا آقای سلمانی علایی در رسید مالی مزبور، 15.04.1394 می باشد یعنی در همان روز دریافت وام قرض الحسنه، این وام بصورت نقدی تسویه شده که جای تامل دارد. با توجه به اینکه آقای محمد سلمانی علایی در تاریخ اعطا تسهیلات (150 میلیارد ریال مورخ 19.03.1392 و 300 میلیارد ریال 28.10.1392) به شرکت آینده سازان فاطمی رئیس حوزه 10 بانک سرمایه بوده اند و درخواست تسهیلات بدون موافقت ایشان در کمیته اعتبارات بانک سرمایه مطرح نمی گردیده است همچنین در زمان اعطا تسهیلات به شرکت رهجویان کوثر مبین به مبلغ 200 میلیارد ریال در تاریخ 28.10.1392،

رئیس حوزه 10 و عضو کمیته اعتبارات بانک سرمایه و در زمان اعطا تعهدات در قالب ضمانتنامه بانکی به شرکت شایگان تجارت آتیه به مبلغ 270 میلیارد ریال، ایشان رئیس حوزه 10 و عضو کمیته اعتبارات بانک سرمایه بوده اند، لذا درباره اتهام تحصیل مال از طریق نامشروع به مبلغ 600 میلیون ریال، عدم رعایت قوانین و ضوابط سیاستی- نظارتی بانک مرکزی و تسهیل فرایند دریافت تسهیلات و تعهدات از سوی آقای هادی رضوی و پیرو این امر ائتلاف منابع و تضییع حقوق سهامداران بانک سرمایه متهم به تحصیل مال از طریق نامشروع لذا از ایشان اخذ دفاع بعمل آمد. پاسخ ایشان به شرح زیر است: «بنده هیچ گونه رشوه ای دریافت ننموده ام وام قرض الحسنه اخذ نموده و در خصوص پرونده های تسهیلاتی ... در صورتی که اعضا محترم هیئت مدیره تأیید و امضا نمی کردند امضا کمیته اعتبارات هیچ گونه ارزشی نداشته است»؛ درباره ادعای ایشان مبنی بر دریافت وام قرض الحسنه باید توجه داشت که، وجوه این وام ها ابتدا به حساب برادر ایشان منتقل شده است و سپس در اختیار آقای محمد سلمانی علایی قرار گرفته اند. همچنین نحوه تسویه حساب نقدی آنها نیز جای سوال دارد. نکته دیگر آنکه مدیر امور شعب بانک سرمایه چه نیازی به دریافت وام قرض الحسنه از مشتریان بانک داشته است؟ همچنین درباره نحوه اعطا تسهیلات و تعهدات و اینکه پرداخت تسهیلات و تعهدات به موجب مصوبه هیئت مدیره بانک سرمایه بوده است، باید گفت که در صورت عدم تصویب اعطا تسهیلات و تعهدات به شرکت های مزبور در کمیته اعتبارات و عدم موافقت ریاست حوزه 10 شعب بانک سرمایه، اصلاً این پیشنهادها در هیئت مدیره بانک سرمایه برای تصویب مطرح نمی گردیدند، لذا دفاعیات ایشان قابل قبول نمی باشد. (1)- طی بررسی های بعمل آمده در بانک سرمایه و مطالعه پرونده های تسهیلاتی سه شرکت مزبور، مشاهده گردید که این سه شرکت به منظور احراز شرایط توان مالی خود و گذر از مراحل اعتبارسنجی کمیته اعتبارات بانک سرمایه اقدام به ارایه قراردادهای مالی با حجم و مبالغ سنگین نموده اند. پس از بررسی های تکمیلی مشخص گردیده است که این قراردادها غیرواقعی هستند و ذینفعان طرف قراردادهای مذکور اقدام به طرح شکایت مبنی بر جعلی بودن این قراردادها نموده اند. (2)- نکته دیگر آنکه آقای پیمان پویان مهر رئیس وقت شعبه اسکان بانک سرمایه به صراحت فشار و سفارش آقای علانی را برای هموار سازی اعطا تسهیلات و تعهدات به آقای رضوی در اظهارات خود اعلام نمودند. حسب ردیابی های مالی به عمل آمده، مشخص گردید که 80 میلیارد تومان تسهیلات اعطایی، موضوع عقود مشارکت مدنی، در محل قرارداد هزینه نگریده است؛ لذا نظر به رابطه ی امانی میان بانک و تسهیلات گیرنده در عقد مشارکت مدنی و نظر به اینکه تسهیلات باید به مصرف تعیین شده در قرارداد می رسیده است، لیکن توسط متهم رضوی، برخلاف موضوع قرارداد مورد استفاده قرار گرفته است، فلذا نامبرده متهم به خیانت در امانت می باشد. با عنایت به مصوبه هیئت مدیره بانک مبنی بر صدور ضمانت نامه حسن انجام تعهدات، قراردادهای ارائه شده به بانک جهت صدور ضمانت نامه ها بدون امضاء ذینفع قرارداد و صرفاً جهت فریب بانک برای صدور ضمانت نامه با موضوع تهیه و تجهیز سردخانه های شرکت پشتیبانی امور دام در همه استان های کشور بوده، در صورتی که طرف قرارداد در آن، اداره کل استان تهران درج شده فلذا از لحاظ قانونی فاقد اعتبار بوده است حال آنکه طبق بررسیهای بعمل آمده و به استناد گزارش سازمان بازرسی کل کشور قراردادهای اصلی با موضوع خرید مرغ منجمد و گوشت گوساله مابین شرکت شایگان تجارت آتیه و پشتیبانی امور دام منعقد گردیده و اینگونه استنباط می گردد که با توجه به نیاز آقای رضوی به ضمانت نامه تعهد پرداخت جهت خرید کالا از ذینفع نسبت به ارائه قراردادهای جعلی به بانک اقدام نموده است. اظهارات آقای محمد سلمانی علایی به عنوان مدیریت وقت شعب بانک سرمایه، حکایت از دریافت غیرقانونی تسهیلات توسط هادی رضوی از رهگذر ایجاد روابط ناسالم با آقایان دلاویز و بخشایش دارد؛ نامبرده در شعبه بازپرسی اظهار داشت: «از زمانی که آقای بخشایش به عنوان مدیرعامل بانک سرمایه منصوب شدند، مشتریان به اصطلاح کلان، توسط ایشان وارد بانک گردیدند؛ از جمله آقای رضوی که بنده آن زمان در حوزه مشغول بودم که ایشان درخواست تسهیلات نموده بود و از طریق حوزه به اداره ی اعتبارات و پس از بررسی توسط هیئت مدیره و مدیرعامل بانک امضا گردید و به شعبه جهت پرداخت ارسال گردید. مشتریان امثال رضوی، مستقیماً با بخشایش از جانب محمد امامی و دلاویز هدایت می شدند و در زمان تصدی مدیریت آقای بخشایش، آقایان محمد امامی و دلاویز به عنوان مشاور آقای بخشایش در بازاریابی بودند که بعداً متوجه شدیم که محمد امامی، مبلغ 15 میلیارد تومان برای مدیرعاملی بیرانوند هزینه کرده است. (آقای رضوی) بارها به بنده اشاره می کرد که اینها ملک منو مجانی می خواهند بگیرند و تهاتر کننده که بنده پاسخی نمی دادم و می گفتم شما که آدم مسلمانی هستی و دم از فاطمه زهرا (س) می زنی ببر پول بانک را بده... بعدها متوجه شدیم که آقای رضوی از طریق سوءاستفاده از بانک، توسط آقایان محمد امامی و احسان دلاویز که از نزدیکان بخشایش بودند، نسبت به دریافت تسهیلات اقدام کردند. آقای بخشایش هر حرفی که آقایان حسامی، دلاویز و محمد امامی می زدند بلافاصله عکس العمل نشان می داد (ظاهراً مقصود حرف شنوی آقای بخشایش از نامبردگان بوده است)... بنده هم در چند مرحله مبلغ پانصد میلیون ریال در چند مرحله به عنوان کمک به هیئت محبان قمر بنی هاشم (ع) و مسجد و حسینیه ای که عضو هیئت امنای آن بودم، (از هادی رضوی) دریافت نمودم که کل مبلغ را به ایشان پس دادم که کاش قلم دستان منی شکست و زبانمان لال می شد و گول این ادعای هواداری ایشان از حضرت فاطمه (س) را نمی خوردم» (ج 17، صص 2528 الی 2538 پرونده)؛ اظهارات و دفاعیات آقای سلمانی علایی دایر بر اینکه وجوه به منظور وام قرض الحسنه دریافت و سپس مسترد شده است، غیرقابل قبول است؛ چه آنکه اولاً ادعا شده است که وام مزبور نقداً توسط آقای علایی تسویه شده است. بررسی رسید مالی شرکت آینده سازان فاطمی نشان می دهد که این رسید فاقد تاریخ می باشد و احتمالاً صوری تنظیم شده است؛ رسید دیگر نیز حکایت از تسویه نقدی وجوه دریافتی در همان روز دریافت به

اصطلاح وام قرض الحسنه دارد که غیرمنطقی بودن آن نیاز به استدلال ندارد. ثانیاً بازپرداخت وام 60 میلیون تومانی به صورت نقدی، بسیار غیرمنطقی و دور از ذهن است؛ چه آنکه معمولاً چنین مبالغ قابل توجهی از طریق چک بانکی به حساب شخص موردنظر واریز می شود؛ ثالثاً نظر به مسئولیت آقای علایی به عنوان مدیر شعب بانک سرمایه و امضای مصوبه ی ناظر بر پرداخت تسهیلات به شرکت های منتسب به رضوی، بسیار مبرهن و پرواضح است که پرداخت چنین مبلغی به آقای سلمانی از سوی آقای رضوی، به منظور تسهیل در پرداخت غیرقانونی تسهیلات کلان بانکی صورت پذیرفته است؛ ضمن آنکه چنین بذل و بخشش هایی از سوی متهم رضوی به اشخاص فاقد سمت در بانک سرمایه، بی سابقه بوده و هیچ انسان عاقلی نیز بی جهت اقدام به بذل و بخشش دارایی خود نمی نماید. 2- زهرا شریف کاظمی، فرزند صفرقلی، متولد 1363، شماره شناسنامه 7000، کد ملی 0072293616، متاهل، دارای یک فرزند، ایرانی، شیعه، فاقد سابقه کیفری، اهل تهران، ساکن تهران، آزاد با تودیع وثیقه. نامبرده از کارمندان مورد وثوق متهم رضوی بوده است که متهم وی را به عنوان مدیر عامل شرکت رهجویان کوثر مبین (متعلق به خود) جهت اخذ تسهیلات به بانک سرمایه معرفی نموده و تسهیلات 20 میلیارد تومانی به نام وی اخذ نموده است؛ اغلب املاکی که متهم رضوی از محل تسهیلات بانکی خریداری نموده است (از جمله ملک خ اندرزگوی تهران)، به نام خانم شریف کاظمی سند تنظیم گردیده است. متهم شریف کاظمی درحالی خود را به عنوان یک منشی ساده با سطح درآمدی در حد یک میلیون و پانصد هزار تومان معرفی می نماید که تراکنشی بالغ بر دهها میلیارد ریال از تسهیلات وی مورد ردیابی قرار گرفته و دارای املاک متعدد در نقاط بسیار مرغوب تهران - ملک ویلایی واقع در جهان کودک - اندرزگو ویلای عباس آبادی خودروی بی ام و X4 و آپارتمان واقع در یوسف آباد می باشد تمامی این موارد موید نقش اصلی و کلیدی وی در اخذ تسهیلات توسط سیدهادی رضوی است. علی ایحال با عنایت به مراتب فوق متهمه زهرا شریف کاظمی بالغ بر دوازده سال با آقای سیدمحمدهادی رضوی همکار نزدیک در خصوص ثبت شرکت، مدیر عاملی شرکت رهجویان کوثر مبین، اخذ تسهیلات 200 میلیارد ریالی در قالب شرکت مذکور از بانک سرمایه و خرید ملک با وام موصوف (ملک موسوم به اندرزگو) ارائه قرارداد و فاکتور صوری به بانک سرمایه به منظور اخذ تسهیلات، کارسازی بخشی از وجوه تسهیلات در حساب های ایشان، در اختیار گذاشتن دسته چک سفید امضاء برای متهم رضوی جهت مصرف نمودن تسهیلات مأخوذه، پیگیری سایر تسهیلات شرکت های گروه فاطمی از بانک های عامل با علم و اطلاع از صوری بودن قراردادهای فاکتورها، اطلاع داشتن از تخلفات و افعال ارتكابی متقلبانه متهم آقای رضوی مانند پرداخت رشوه و ادامه همکاری با وجود علم و اطلاع به تخلفات مذکور، هزینه نمودن تسهیلات دریافتی خارج موضوع از قرارداد بانک و ... داشته و نقش مؤثر و اساسی در افعال ارتكابی متقلبانه به صورت مباشرت و معاونت در جرم ایفا نموده و همچنین در بسترسازی جرم مشارکت داشته و از ایادی آقای رضوی بوده است؛ عواید ایشان در این رهگذر ماهیانه قریب به 6 میلیون تومان تحت عنوان حقوق ماهیانه و یک دستگاه اتومبیل BMWX4 به ارزش تقریبی 12 میلیارد ریال نیز توسط ایشان دریافت شده و سفرهای خارجی زیادی نیز برای ایشان به همراه داشته است. نظر به نقش مؤثر متهم شریف کاظمی به عنوان مدیر عامل شرکت رهجویان کوثر مبین در دریافت تسهیلات 20 میلیارد تومانی از بانک سرمایه برخلاف ضوابط بانکی، نامبرده متهم به معاونت در تحصیل مال از طریق نامشروع به مبلغ مذکور است؛ همچنین نظر به اینکه ملک خ اندرزگو به نام وی بوده و نامبرده به دستور متهم رضوی مبادرت به انتقال آن جهت تهاتر بدهی متهم به بانک سرمایه نموده است و از رهگذر انتقال ملک مذکور و گران نمایی صورت گرفته، بانک سرمایه مبلغی معادل 48.994.961.906 ریال به متهم رضوی پرداخت کرده است، اتهام وی دایر بر معاونت در کلاهبرداری به مبلغ مزبور نیز محرز است؛ نظر به مراتب فوق اتهامات منتسب به متهم خانم شریف کاظمی عبارتند از: الف-) معاونت در تحصیل مال از طریق نامشروع از بانک سرمایه به میزان 20 میلیارد تومان. ب-) معاونت در کلاهبرداری به میزان 48.994.961.906 ریال؛ حسب ادله ی ذیل، انتساب اتهامات فوق به متهم خانم شریف کاظمی محرز و مسلم است: گزارش مورخه ی 95.12.08 واحد بازرسی بانک سرمایه در خصوص شرکت های رضوی (ج 2، صص 292 الی 300 پرونده)؛ ملک تهاتر شده به پلاک ثبتی 12 فرعی از 1772 اصلی قطعه 3 به مالکیت زهرا شریف کاظمی و واقع در تهران خیابان شریعتی بلوار اندرزگو پ 159 به متراژ 577 متر توسط آقای مرتضی دراجی کارشناس رسمی دادگستری مورخ 94.10.14 به مبلغ 1.250 میلیارد ریال (از قرار هر متر 2 میلیارد و 160 میلیون ریال) ارزیابی و گزارش آن طی نامه شماره 5902.ک.1469 به آقای ضیایی قائم مقام مدیر عامل وقت ارائه شده است. رونوشت سند ملک اندرزگو به نام زهرا شریف کاظمی و وکالت در فروش به نام هادی رضوی (ج 5، صص 696 الی 698 پرونده)؛ گواهی خانم شریف کاظمی دایر بر مالکیت صوری سهام شرکت رهجویان کوثر مبین توسط وی و اقرار به مالکیت واقعی هادی رضوی (ج 5، صص 702 پرونده)؛ بازجویی از شریف کاظمی در بازپرسی (ج 7، صص 977 الی 985 پرونده)؛ متهم خانم شریف کاظمی در شعبه بازپرسی اظهار داشت: «اسفند 84 از طریق آگهی روزنامه با هادی رضوی آشنا شدم آن موقع زیر مجموعه پدرش بود و از سال 89 شرکت فاطمی را ثبت کرد... آقای رضوی از شرکت شایگان که متعلق به خودش است چهار فقره ضمانتنامه 9، 9، 9.5 میلیارد تومان و یک فقره 495 میلیون تومان اخذ نمود و بابت هر قرارداد یک چک ارائه داد... ما به ازای آنها فرع و نرت و سایر اقلام تحویل گرفته و همگی را فروختیم اغلب مرغها دارای تاریخ مشرف به انقضاء بود و بچه ها در سردخانه ها می ایستادند و اقلام را به فروش می رساندند... تمامی تسهیلات آقای رضوی رفتند تمامی امور بانکیها و جمع آوری مستندات ارائه مدارک به بانکهای توسط خودشان انجام شده است تمامی جلسات توسط خودشان برگزار شده اینجانب صرفاً به عنوان کارمند با سابقه ایشان در مجموعه فعالیت داشتم و امور مربوط به پروژه ها از

جمله یادمان سازه، شاهچراغ شیراز، دانشگاه عدالت و استادبوم گرگان و قرارگاه خاتم پیگیری می کردم و هم چنین هر دستوری که ایشان می دادند در زمینه استخدام و اخراج و کارهای جاری توسط اینجانب انجام می شد؛ تمامی منافع تسهیلات صرفاً به ایشان تعلق داشت و بنده به هیچ عنوان منافعی در این زمینه نداشتم؛ شرکتها همه متعلق به آقای رضوی بوده و تمامی سودها و یا زیان آن متعلق به ایشان بوده است؛ اسم اینجانب صرفاً به گفته خودشان جهت تسهیل سود و ذیفنغ واحد نبودن در شرکتها لحاظ شده است و دسته چک هم سفید امضاء تحویل ایشان بوده و تمامی چکها و پاس شدن آن توسط خودشان انجام شده است... در دفترخانه به ایشان وکالت داده بودم که از طرف من می توانند هر کاری انجام دهند و ایشان از بنده اقرار گرفته بودند که در خصوص منافع شرکت و سود و زیان هیچ ادعایی ندارم؛ رونوشت بیع نامه های متعدد املاک متعلق به رضوی به نام خانم شریف کاظمی (ج 7، صص 1026 الی 1046 پرونده)؛ گزارش مورخه 96.06.14 مرکز عملیات آگاهی در خصوص بازجویی از شریف کاظمی (ج 8، صص 1143 الی 1147 پرونده)؛ متهم شریف کاظمی در اداره ی آگاهی اظهار داشت: «در خصوص تسهیلات دریافتی از بانک سرمایه، لازم به توضیح است که در سال 1390-1391 ایشان از بانک سرمایه تسهیلات گرفتند مبالغ را به صورت پارت به پارت دریافت می کردند مصوبه ایشان 30% و وثیقه ملکی 10% سپرده نقدی مابقی سفته و چک مدیران بوده است وی افزود در راستای دریافت تسهیلات از بانک سرمایه آقای دلاویز و آقای امامی به ایشان کمک کردند و ظاهراً مبلغی بالغ بر 4-5 میلیارد تومان تحت عنوان حق المشاوره به صورت چک دریافت کردند؛ دوستان آقای رضوی در بانک سرمایه آقایان نانچیان، اعلایی، ضیایی، هادی، خانی و خانم غفوری بودند که ایشان بیشتر کارها را با اینها پیگیری و هماهنگی می کردند. در خصوص ارزیابی ملک اندرزگو لازم به توضیح است که احدی از کارشناسان ملک اندرزگو (که با بانک سرمایه مورد تهاثر قرار گرفت) آقای پارسا می باشد که توسط آقای محمد زمزمه که کارمند و دایی آقای رضوی می باشد به شرکت معرفی شدند در ابتداء آقای پارسا املاکی را جهت فروش از طریق تلگرام به آقای رضوی معرفی کردند و بعدها بابت کارشناسی ملک اندرزگو رابط آقای رضوی با کارشناس ها بودند و مبلغ 300 میلیون تومان از آقای رضوی دریافت کرده بود. در مجموع سه کارشناس توسط آقای رضوی با آقای یاسر ضیایی که در آن قائم مقام بانک سرمایه بودند، معرفی و گزارش کارشناسی نیز توسط پیک از طریق آقای رضوی برای بانک ارسال گردید بانک ملک را به مبلغ 1250 میلیارد ریال برداشت و مبلغ 45 میلیارد ریال چک در وجه شهرداری بابت بدهی جواز اندرزگو صادر کرد. ملک اندرزگو دارای جواز 8 طبقه تجاری و 7 طبقه پارکینگ بوده که به گفته آقای محمد ثابتی (مدیر مالی شرکت) هزینه جواز آن مبلغ 20 میلیارد تومان می شده است و ایشان گفتند در شهرداری منطقه یک تیمی دارند که هر چقدر تخفیف بگیرند 50% را به عنوان دستمزد بر می دارند هزینه جواز مبلغ 11-12 میلیارد تومان شده که از این مبلغ حدود 4-5 میلیارد تومان به عنوان دستمزد و یا حق المشاوره به آقای ثابتی پرداخت گردیده است. در خصوص تسهیلات ماخوذه از بانک دی، لازم به توضیح است که ایشان در بانک دی بالغ بر 20 میلیارد تومان در قبال 100% وثیقه ملکی تسهیلات گرفتند در این خصوص آقای به آبادی به ایشان کمک کردند و چون آقای رضوی در بانک دی با آقای عاطفی فر رابطه خوبی داشتند و کاری در بانک تجارت برای ایشان یا برادرش انجام داده بودند ایشان به دلیل اینکه از مصوبه در موعد مقرر استفاده نکردند به خاطر همین به آقای سعیدی که دقیق اطلاع ندارم مدیر بازاریابی یا اعتبارات آنجا بوده مبلغ 500-700 میلیون تومان در قالب دلار بابت تمدید مصوبه دادند ایشان با آقای سعیدی رابطه خوبی داشتند و حتی در شرکت به ایشان اتاق داده بودند بعد از اینکه آقای سعیدی از شرکت رفتند تماس گرفتند و پیغام می دادند که به آقای رضوی بفرمایند که امانتی من را بدهد که آقای رضوی مبلغ 500-700 میلیون تومان به صورت دلار از شرکت تحویل گرفتند ولی اینکه به چه نحو و در کجا به ایشان دادند اطلاعی ندارم. در خصوص تسهیلات ماخوذه از بانک مسکن لازم به توضیح است که آقای رضوی از بانک مسکن بالغ بر 20 میلیارد ریال در قبال 100% وثیقه ملکی دریافت کردند دوستان ایشان در بانک مسکن آقای داور، زراعتی و کشاورز بودند ایشان جلساتشان را در طبقه خودشان برگزار می کردند و جمع مردانه بود و قلیان می کشیدند و من در آن جمع حضور نداشتم و از نحوه هماهنگی ها اطلاع ندارم ولی فکر می کنم به آقای داورى ابتداء چک 300 یا 500 میلیون تومانی ارائه نمودند که بعداً چک مذکور مسترد شد و معادل آن را دلار دریافت نمودند. آقای رضوی قراردادی با شرکت تجارت نور ابرار امضاء کردند و بابت همان ضمانت نامه از بانک صادرات شعبه مرکزی به مبلغ 70 میلیارد ریال گرفتند با شرایط 10% نقدی و مابقی سفته و چک مدیران ولی آن قرارداد یک هفته بعد فسخ گردید و نامه فسخ آن را به شرکت دادند در آن زمان آقای عمار صالحی در شرکت تجارت نور ابرار مشغول به کار بودند با توجه به اینکه قرارداد فسخ شده بود ولی ضمانت نامه بابت ابطال به بانک نرفت و آقای رضوی هر 6 ماه سود آن را پرداخت می کرد و شرکت ابرار نامه تمدید آن را به بانک میزد ولی بعد از یکی و دو سال شرکت ابرار ضمانت نامه را به بانک ارسال کرد و وجه آن را گرفت و آقای رضوی 20% مبلغی که بانک پرداخت کرده بود نقداً پرداخت کرد و مابقی را اقساط نمود. در خصوص املاک متعلق به آقای رضوی لازم به توضیح است که ایشان دو طبقه در خ فرشته تختی به ارزش تقریبی 3-4 میلیارد تومان که از آقای امامی و از محل تسهیلات بانک سرمایه خریداری کردند - یک طبقه در فرشته خ فلسطین به ارزش تقریبی 2-3 میلیارد تومان که با تسهیلات بانک مسکن خریداری شده است - یک ملک ویلایی در جردن خ صداقت به ارزش 8-9 میلیارد تومان از محل تسهیلات بانک مسکن یا سرمایه خریداری شد ملک بام نیاوران به ارزش 8-9 میلیارد تومان از محل تسهیلات بانک سرمایه خریداری شد - پنج طبقه در بخارست خ دهم به ارزش 16-17 میلیارد تومان که با استفاده از تسهیلات

سرمایه مسکن خریداری شد - ویلای شمال به ارزش 4-3 میلیارد تومان - و نیز ملک اندرزگو به ارزش 20-19 میلیارد تومان با تسهیلات سرمایه خرید کردند - ماشین های ایشان عبارتست از مازراتی، بنز S500، تویوتا، دنا، موتورسیکلت که بنده اصلاً حضور ذهن ندارم از چه منابعی خرید کردند. متهم شریف کاظمی افزود آقای رضوی در سال 1392 شرکت رهجویان کوثر مبین را تأسیس کردند ایشان اعلام کردند که با توجه به اینکه در تمامی شرکت ها نمی توانند خودشان حضور داشته باشند و ذینفع واحد می شود به همین دلیل از من و یکی از همکارانم خواستند در شرکت عضو شویم در مورد ملک اندرزگو نیز که به نام اینجانب بوده یک اقرار وکالت بلاعزل در دفتر خانه آقای شجاعی به ایشان دادیم که هیچ ادعایی نسبت به سهم و سود و زیان شرکت نداشتیم و آقای رضوی از بنده وکالت تام الاختیار داشته است که با این شرکت مبلغ 20 میلیارد تومان به صورت 40% وثیقه ملکی، 10% سپرده نقدی و مابقی سفته و چک رمزدار از بانک سرمایه تسهیلات دریافت کردند و بعد از اینکه اینجانب از شرکت رفتم در اواخر سال 1395 از بانک دی مبلغی نزدیک به 30 میلیارد تومان در قبال 40% وثیقه ملکی، 20% سپرده و مابقی سفته و چک مدیران دریافت کردند و مبلغ را به صورت اوراق مشارکت از بانک دی با سود 22% دریافت نمودند که از مبلغ وام بخشی را بابت وثیقه و بخشی بابت مبلغ مسدودی در بانک باقی ماند و مبالغ به صورت پارت پارت آزاد می گردید که بخشی از این مبالغ نیز به حساب خانم فتحی واریز شد و از آنجا به حساب خانم یوسف زاده و بعد از آن به صورت دلار تحویل آقای رضوی گردید. در خصوص فاکتورهای شرکت ژرف اندیشان و غیره ما فقط از قراردادهای فاکتورهایی که براساس صورت های مالی در شرکت موجود بود مثل برج میلاد، قرارگاه خاتم الانبیاء، شاهچراغ شیراز، دانشگاه عدالت، استادیوم گرگان و بیمه ایران خودرو و ... اطلاع داریم و با توجه به اینکه دریافت قراردادهای ما یکسان بود و اتوماسیون بود همه به قرارداد دسترسی داشتیم و آقای رضوی در سیستم خودشان همه مدارک را داشتند و اسفند ماه که ایشان دستگیر شد من هم فاکتور ژرف اندیشان بازار را دیدم که امضای خودشان داخلش بود. خانم زهرا شریف کاظمی در خصوص قراردادهای نیز اظهار داشت قراردادهایی که به رویت اینجانب رسید بالغ بر 20-15 قرارداد بوده است و با بررسی که انجام دادم متوجه شدم که اکثر این قراردادها صوری می باشند و ما اصلاً چنین قراردادهایی در دفاتر شرکت نداشته ایم مانند قرارداد سیمان هگمتان، ناساتل، آینده سازان میهن، کارو آینده پیروز، گسترش ساخت و سازه، مشاورین شرق آینده و خانه سازه دانا ایرانیان همچنین در بعضی از قراردادهای مانند شرکت ماشین های اداری بعثت ایشان مهر شرکت بعثت را داشتند و همین طور در خصوص شرکت ژرف اندیشان بازار نیز مهر شرکت را داشتند و در قرارداد برج میلاد مبلغ قرارداد اشتباه است و ما اساساً به این میزان قرارداد نداریم مبلغ قرارداد 60 میلیارد تومان ذکر شده بود ولی شاید مبلغ اصلی قریب به 1 میلیارد تومان بوده است در فاکتور ژرف اندیشان آدرس فروشنده آدرس قبلی شرکت خودمان در برج سرافراز ذکر شده است و قرارداد تجارت نور ابرار نیز صوری می باشد. گزارش بازرسی مورخه ی 1396.08.24 بانک سرمایه به شماره پیگیری 919259 (ج 9، صص 1308 الی 1317 پرونده)؛ شرکت طی نامه به شماره 92.437.ص مورخ 92.08.13 با امضای خانم زهرا شریف کاظمی مدیرعامل با عنوان آقای نانچیان رئیس شعبه مبلغ 300 میلیارد ریال حد اعتباری سالیانه تسهیلات مشارکت مدنی در قبال 10 درصد سپرده نقدی، 30 درصد وثیقه ملکی و مابقی سفته با امضای مدیران درخواست نموده است. ملک تهاتر شده به پلاک ثبتی 12 فرعی از 1772 اصلی قطعه 3 به مالکیت زهرا شریف کاظمی و واقع در تهران خیابان شریفی بلوار اندرزگو پ 159 به متراژ 577 متر توسط آقای مرتضی دراجی کارشناس رسمی دادگستری مورخ 94.10.14 به مبلغ 1.250 میلیارد ریال (از قرار هر متر 2 میلیارد و 160 میلیون ریال) ارزیابی و گزارش آن طی نامه شماره 5902.ک.1469 به آقای ضیایی قائم مقام مدیر عامل وقت ارائه شده است. گزارش شماره ی 98702-1397.05.07 سازمان بازرسی کل کشور در خصوص تسهیلات گروه رضوی (ج 13، صص 1819 الی 1860 پرونده)؛ حسب گزارش مزبور، مبلغ 2 میلیارد ریال از محل تسهیلات دریافتی شرکت آینده سازان فاطمی نوین (متعلق به هادی رضوی) از بانک سرمایه به حساب بانکی خانم شریف کاظمی در بانک اقتصاد نوین واریز شده است. در تاریخ 1392.08.13 خانم زهرا شریف کاظمی مدیرعامل شرکت رهجویان کوثر مبین درخواست دریافت 300 میلیارد ریال تسهیلات از بانک سرمایه را به شعبه اسکان ارایه می دهد. در نهایت در تاریخ 1392.09.26 با درخواست شرکت برای اعطا تسهیلات به مبلغ 200 میلیارد ریال در هیئت مدیره بانک سرمایه موافقت می شود. تسهیلات موصوف در تاریخ 1392.10.28 طی یک فقره تسهیلات بانکی به مبلغ 200 میلیارد ریال مستقیماً به حساب شرکت رهجویان کوثر مبین در بانک سرمایه (این امر خلاف مواد عقد مشارکت مدنی است) واریز می گردد. حسب ردیابی های صورت گرفته، مشخص می گردد که مبلغ 2.5 میلیارد ریال از محل تسهیلات دریافتی شرکت رهجویان کوثر مبین (متعلق به هادی رضوی) به حساب خانم شریف کاظمی در بانک مسکن واریز شده است. آقای سلمانی علایی از مدیران وقت بانک سرمایه، در خصوص نقش خانم شریف کاظمی در پروسه دریافت تسهیلات آقای رضوی از بانک سرمایه اظهار می دارد: «کلیه کارهای شرکت های رضوی را خانم شریف کاظمی انجام می داد و خود شخص ایشان مدارک را به شعبه و پس از تکمیل به حوزه و اعتبارات می بردند و در حقیقت، همه کاره آقای رضوی بودند و بارها از ایشان در خصوص آقای رضوی سوال کردم که خانم کاظمی اظهار می داشتند، ایشان در امر تولید هستند. لازم به توضیح است که کلیه اختیارات شرکت های آقای رضوی در بانک سرمایه، به عهده ی خانم کاظمی بوده است» (ج 17، صص 2528 الی 2538 پرونده)؛ (3- احسان دلاویز، فرزند حبیب اله، متولد 1360، دارای تحصیلات کارشناسی ارشد، متاهل، دارای یک فرزند، ایرانی، شیعه، اهل گچساران، ساکن تهران، شغل آزاد، فاقد سابقه کیفری، آزاد با تودیع وثیقه. متهم احسان دلاویز، از دوستان مشترک آقایان هادی رضوی و محمد امامی بوده است که رابطه و

نفوذ قابل توجهی در هیئت مدیره وقت بانک سرمایه از جمله مدیرعامل وقت بانک آقای بخشایش داشته است؛ حسب ادله ی موجود در پرونده، متهم رضوی جهت افزایش حد اعتباری شرکت های منتسب به خود در بانک سرمایه و پذیرش سفته و چک به عنوان وثیقه تسهیلات دریافتی توسط هیئت مدیره وقت بانک، اقدام به پرداخت دو میلیارد تومان به احسان دلاویز می نماید که پس از پرداخت مبلغ مزبور توسط متهم رضوی، امکان دریافت تسهیلات برای هادی رضوی مطابق شرایط مدنظر وی در بانک سرمایه برای وی فراهم می گردد؛ علاوه بر اتهام وی دایر بر تحصیل مال از طریق نامشروع به میزان دو میلیارد تومان، نظر به نقش موثر متهم دلاویز در پرداخت تسهیلات کلان و بدون ضابطه به مشتریان خاص از جمله متهم رضوی و خروج و اتلاف مبالغ کلان از شبکه ی بانکی، انتساب اتهامات معاونت در اخلاخ عمده در نظام اقتصادی کشور از طریق اخلاخ در نظام پولی و بانکی، معاونت در تحصیل مال از طریق نامشروع توسط متهم رضوی و معاونت در خیانت در امانت مدیران وقت بانک سرمایه به وی محرز و مسلم است؛ بنا به مراتب مذکور، اتهامات منتسب به متهم احسان دلاویز عبارتند از: الف)- معاونت در اخلاخ عمده در نظام اقتصادی کشور؛ از طریق اخلاخ در نظام پولی و بانکی، ب)- معاونت در تحصیل مال از طریق نامشروع به میزان 107.500.000.000 تومان، ج)- معاونت در خیانت در امانت، د)- تحصیل مال از طریق نامشروع به میزان دو میلیارد تومان، حسب ادله ی ذیل، انتساب اتهامات فوق به متهم احسان دلاویز محرز و مسلم است: گزارش مورخه ی 95.12.08 مرکز عملیات ویژه پلیس آگاهی ناجا (ج 2، صص 198 الی 204 پرونده)؛ اظهارات متهم رضوی در پلیس آگاهی تهران، حکایت از پرداخت دو میلیارد تومان به آقای احسان دلاویز به منظور دریافت تسهیلات غیرقانونی از بانک سرمایه دارد؛ متهم رضوی در خلال بازجویی در پلیس آگاهی اظهار داشت: «...حدوداً در سال 1391 در دفتر آقای دکتر محفوظی با آقای امامی و دلاویز مشاوران بازاریابی آقای بخشایش مدیر عامل وقت بانک سرمایه آشنا شدم و آقای دلاویز پیشنهاد دادند چنانچه تسهیلات بیشتری می خواهید بین یک تا 1.5 درصد تسهیلات به عنوان حق مشاوره به اینجانب پرداخت تا تسهیلات افزایش و به جای وثیقه وجه نقد و ملک سفته اخذ شود لیکن نهایتاً مبلغ 20 میلیارد ریال به ایشان پرداخت نمودم اما وثایق از وجه نقد و ملک به سفته تغییر نیافت و صرفاً حد اعتباری تسهیلات مشارکت مدنی جهت شرکت صنایع آینده سازان فاطمی نوین از سیصد میلیارد ریال به ششصد میلیارد ریال افزایش یافت...»، بازجویی از رضوی در بازپرسی (ج 2، صص 205 الی 210 پرونده)؛ اظهارات متهم رضوی در شعبه بازپرسی، حکایت از پرداخت دو میلیارد تومان به آقای احسان دلاویز به منظور دریافت تسهیلات غیرقانونی از بانک سرمایه دارد؛ نامبرده در شعبه بازپرسی اظهار داشت: «موقعی که به بانک سرمایه جهت پیگیری اولیه اخذ وام رفتم آقای احسان دلاویز که از 7 یا 8 سال قبل وی را می شناختم تماس گرفت و گفت بین یک تا یک و نیم درصد از وام بعنوان حق مشاوره به من بدهید که من وام را برایتان بگیرم و من گفتم تو چکاره ای و یکماه به وی پرداخت نکردم تا آنکه دیدم کار اصلاً پیش نمی رود و بعد گفتم کار را جلو ببر و پس از اخذ وام به تو پول می دهم که بعد از اخذ وام این تعداد چک را بابت این امر به نام شخصی به نام آقای قادری صادر کردیم و قادری پیش محمد امامی و دلاویز بود و احتمالاً حساب کتاب داشتند و لذا چکها را روی همین حساب به نام قادری به دلاویز دادم»، بازجویی از یاسر ضیایی به عنوان مطلع (ج 3، صص 349 الی 356 پرونده)؛ آقای یاسر ضیایی به عنوان قائم مقام وقت بانک سرمایه در شعبه بازپرسی اظهار داشت: «...در زمینه بانک سرمایه هم بواسطه معرفی آقای دلاویز به ایشان تسهیلاتی دادند که ایشان هم پس از اخذ تسهیلات اولیه از بانک با ارتباط با شعبه بانک سرمایه از جمله اعلامی (امور شعب) آقای شبانی (اعتبارات) و کارشناسان حقوقی بانک در ادامه با گرفتن تسهیلات بیشتر و همچنین تسویه بدهی دیگر نیازی به کمک های دلاویز نداشتند...». بازجویی از رضوی در بازپرسی (ج 3، صص 365 الی 372 پرونده)، متهم رضوی ضمن اقرار به پرداخت دو میلیارد تومان به آقای دلاویز به منظور دریافت غیرقانونی تسهیلات از بانک سرمایه اظهار داشت: «...آقای احسان دلاویز از بنده بابت تسریع در کار تسهیلات بانک سرمایه گفته می توانند کمک نمایند و یک تا یک و نیم درصد را گفته گرفتی بده که بعد از اینکه یک ماه و نیم دو ماه رفت و آمد در بانک سرمایه به آقای دلاویز گفتم تسریع کنند که بعد از اخذ تسهیلات ایشان گفته که دو میلیارد و دویست و پنجاه میلیون تومان به عنوان حق مشاوره به ایشان بدهند که گفته در وجه قادری نامی صادر شد که به ایشان تحویل داده شد...»، بازجویی از قادری در بازپرسی (ج 3، صص 374 الی 376 پرونده)، حسب اظهارات آقای امیر قادری (از کارمندان محمد امامی)، وی به دستور محمد امامی به دفتر آقای رضوی، مراجعه نموده و چک هایی به مبلغ دو میلیارد تومان از دفتر ایشان تحویل گرفته و به دستور آقای امامی، هنگام مراجعه دلاویز به دفتر آقای امامی تحویل آقای دلاویز داده است که قاعدتاً باید توسط خود آقای دلاویز وصول شده باشد. بازجویی از آقای احسان دلاویز در بازپرسی (ج 4، صص 497 و 498 پرونده)، متهم دلاویز، پس از آنکه تصویر چک های دریافتی وی از آقای رضوی (به مبلغ دو میلیارد تومان)، توسط بازپرس محترم وقت پرونده، به رویتش رسید، اظهار داشت: «به واله قسم بنده خاطرم نیست این چک ها رو آقای رضوی به چه دلیل به آقای امامی داده اند اما تا جایی که خاطرم هست به سربال شاهگوش و تبلیغات آقای رضوی برای مشارکت در این سریال و شروع همکاری در سریال شهرزاد داشته اند و البته بنده تأیید نمی کنم این چک ها را تحویل گرفته باشم چون اگر هم تحویل گرفته باشم متعلق به آقای امامی بوده و مربوط به تعاملات صرفاً فرهنگی وی با آقای رضوی بوده است؛ هرگز هیچگونه نقش و تعاملی در مورد ادعای آقای رضوی و اتهام وارده به اینجانب پذیرفته نیست به خدا نیست از اساس کذب است در شأن بنده نیست حتی چنین اتهامی بخواهد درباره من گفته شود و امیدوارم آقای رضوی از بغض و کم لطفی شان به بنده بکاهند و دست از این فرافکنی ها بردارند بنده آورنده تبلیغات و اسپانسر برای سریال شاهگوش و فعالیت های فرهنگی آقای امامی بوده ام و لاغیره والسلام». متهم

احسان دلاویز در خصوص علت دریافت دو میلیارد تومان از آقای رضوی در شعبه بازپرسی اظهار می دارد: «این مبلغ، ارتباط مالی بین آقایان امامی و رضوی در مورد سریال شاهگوش بوده است و هیچ ارتباطی به هیچ مساله دیگری ندارد...» (ج 17، صص 2564 الی 2568 پرونده)، متهم دلاویز ضمن قبول دریافت مبلغ دو میلیارد تومان از هادی رضوی، دریافت مبلغ مزبور را بابت تعاملات فرهنگی خود با هادی رضوی معرفی می کند؛ این در حالی است که اولاً: هیچ مستندی در راستای اثبات مرادفات مالی فرهنگی خود با هادی رضوی ارائه نداده و ثانیاً: اظهارات وی در تعارض صریح با ادله و شواهد موجود در پرونده از جمله اظهارات آقایان رضوی، ضیایی، سلمانی علایی و خانم شریف کاظمی است که حکایت از اعمال نفوذ قابل توجه نامبرده در علی بخشایش (مدیرعامل وقت بانک سرمایه) جهت پرداخت تسهیلات کلان و غیرقانونی به برخی مشتریان خاص بانک سرمایه در ازای دریافت مقادیر قابل توجه رشوه و حق حساب دارد. گزارش مورخه 96.06.14 مرکز عملیات آگاهی در خصوص بازجویی از شریف کاظمی (ج 8، صص 1143 الی 1147 پرونده) در سال 1390-1391 ایشان از بانک سرمایه تسهیلات گرفتند مبلغ را به صورت پارت به پارت دریافت می کردند مصوبه ایشان 30% وثیقه ملکی 10% سپرده نقدی مابقی سفته و چک مدیران بوده است. وی افزود در راستای دریافت تسهیلات از بانک سرمایه آقای دلاویز و آقای امامی به ایشان کمک کردند و ظاهراً مبلغی بالغ بر 4-5 میلیارد تومان تحت عنوان حق مشاوره به صورت چک دریافت کردند؛ دوستان آقای رضوی در بانک سرمایه آقایان نانچیان، اعلایی، ضیایی، هادی، خانی و خانم غفوری بودند که ایشان بیشتر کارها را با اینها پیگیری و هماهنگ می کردند. اظهارات یاسر ضیایی (به عنوان قائم مقام وقت بانک سرمایه) در شعبه بازپرسی، مؤید نقش غیرقابل انکار آقای احسان دلاویز در پروسه پرداخت تسهیلات غیرقانونی به شرکت های متعلق به متهم هادی رضوی می باشد؛ در واقع حسب اظهارات نامبرده، حلقه ی ارتباطی تسهیلات گیرندگان با مدیرعامل وقت بانک (علی بخشایش) فردی به نام احسان دلاویز بوده که تسهیلات گیرندگان (از جمله هادی رضوی) جهت دریافت تسهیلات از طرق غیرقانونی، اقدام به پرداخت رشوه به آقای بخشایش از کانال آقای دلاویز می نمودند که بخش قابل توجهی از مبالغ موضوع رشوه نیز سهم آقای دلاویز بوده است و رشوه های دریافتی متهم بخشایش نیز عمدتاً به صورت منابع ارزی توسط دختر وی در امارات دریافت می شده است. آقای ضیایی در شعبه بازپرسی اظهار می دارد: «به نظر می رسد این کارشناسان به صورت مدیریت شده از سوی مجموعه ی آقای رضوی معرفی شده بودند که البته خود آقای رضوی هم به این نکات اشاره داشتند. لازم به توضیح می دانم که شیوه اخذ تسهیلات اولیه گروه رضوی، از سال 1392 و 1393 آغاز می گردد که حضور آقای احسان دلاویز در رابطه و شکل گیری این تسهیلات موثر بوده است؛ همواره حلقه ی نزدیکی و ارتباط گیری با آقای بخشایش (مدیرعامل وقت) در سال های 1392 الی 1394 بواسطه ی آقای احسان دلاویز بوده است. در خصوص آقای احسان دلاویز باید این نکته اضافه گردد که او پیش از سال 1391 دارای هیچ تمکن مالی نبوده است و در دوسه سال اخیر، در مجاورت آقای رضوی در شمال، یک ویلا از طریق امامی (و غیرمستقیم احتمالاً رضوی) دریافت می کند و اکنون نیز استفاده می کند و در تصرف ایشان است» (ج 17، صص 2548 الی 2560 پرونده)، اظهارات آقای محمد سلمانی علایی (از مدیران اسبق بانک سرمایه) نیز حکایت از نقش مؤثر آقای احسان دلاویز در پروسه دریافت غیرقانونی تسهیلات بانکی توسط آقای هادی رضوی دارد؛ نامبرده در شعبه بازپرسی اظهار می دارد: «...مشتریان امثال رضوی، مستقیماً با بخشایش از جانب محمد امامی و دلاویز هدایت می شدند و در زمان تصدی مدیریت آقای بخشایش، آقایان محمد امامی و دلاویز به عنوان مشاور آقای بخشایش در بازاریابی بودند که بعداً متوجه شدیم که محمد امامی، مبلغ 15 میلیارد تومان برای مدیرعاملی بیرانوند هزینه کرده است... بعدها متوجه شدیم که آقای رضوی از طریق سوءاستفاده از بانک، توسط آقایان محمد امامی و احسان دلاویز که از نزدیکان بخشایش بودند، نسبت به دریافت تسهیلات اقدام کردند. آقای بخشایش هر حرفی که آقایان حسامی، دلاویز و محمد امامی می زدند بلافاصله عکس العمل نشان می داد (ظاهراً مقصود حرف شنوی آقای بخشایش از نامبردگان بوده است)» (ج 17، صص 2528 الی 2538 پرونده)، متهم خانم شریف کاظمی نیز در شعبه بازپرسی اظهار داشت: «در زمانی که آقای رضوی در بازداشت بودند، با بنده تماس گرفتند که یک تعداد چک به نام دلاویز پیداکن و بیار که طبق دستور ایشان گشتم و به میزان دو میلیارد تومن چک پیدار کردم و زمانی که آقای رضوی بازداشت بود، رونوشت چک ها را به ایشان در اداره ی آگاهی تحویل دادم؛ لازم به توضیح است که 4 فقره چک 500 میلیون تومانی 91-92 آقای دلاویز داده شده بود بابت حق مشاوره به ایشان پرداخت شده که کپی چک ها تحویل دادسرا شده بود...» (ج 17، صص 2518 الی 2521 پرونده)، 4- علی رضا پارسائیان، فرزند عباسعلی، متولد 1353، شماره شناسنامه 14288 و به کدملی 0057755825، متأهل، ایرانی، شیعه، اهل تهران، ساکن تهران، فاقد سابقه کیفری، آزاد با تودیع وثیقه. نامبرده از دوستان متهم رضوی است که در خصوص خرید و فروش ملک با وی همکاری داشته است؛ نامبرده پیرو ارتباطات ناسالمی که با مدیران وقت بانک سرمایه داشته است و پیرو توافقی که با متهم هادی رضوی دایر بر گران نمایی ملک اندرزگو جهت تهاتر بدهی خود در بانک سرمایه داشته است، آقایان موحّد، دراجی و صفرعلی پور (علی رغم آنکه فاقد صلاحیت جغرافیایی جهت کارشناسی املاک در تهران هستند) را جهت ارزیابی ملک اندرزگو و گران نمایی ملک مزبور در حدود 150 میلیارد تومان به مدیران بانک سرمایه و هادی رضوی معرفی می نماید که بلافاصله ابلاغ مقتضی جهت انجام کارشناسی از سوی آقای یاسر ضیایی (قائم مقام وقت بانک سرمایه) برای کارشناسان معرفی شده صادر می گردد؛ نکته قابل تأمل دیگر پرداخت هزینه کارشناسی توسط آقای هادی رضوی (مقتضای تهاتر) است. این در حالی است که هزینه کارشناسی علی الاصول باید توسط ارجاع دهنده کارشناسی (بانک سرمایه) به کارشناسان پرداخت می گردید؛ پس از انجام

کارشناسی، پیرو توافق پیشین، متهم پارسایان بابت معرفی کارشناسان مطیع به منظور گران نمایی ملک اندرزگو، مبلغ 300 میلیون تومان از هادی رضوی به عنوان دستخوش دریافت کرده که مبلغ 60 میلیون تومان را به هیئت سه نفره کارشناسی (معرفی شده از جانب خود) پرداخت کرده و مابقی وجوه به مبلغ 240 میلیون تومان را تصاحب می نماید؛ در راستای اقدامات نامبرده دایر بر تسهیل در گران نمایی ملک اندرزگو به میزان 125 میلیارد تومان، بانک سرمایه، مبلغی معادل 48.994.961.906 ریال به بانک سرمایه پرداخت می نماید؛ نظر به مراتب مذکور اتهامات منتسب به علی رضا پارسائیان عبارت است از: الف-) معاونت در ارائه ی گزارش کارشناسی خلاف واقع (جعل در اسناد رسمی) از طریق معرفی کارشناسان فاقد صلاحیت و پرداخت وجوه به ایشان جهت ارائه ی گزارش کارشناسی خلاف واقع. ب-) تحصیل مال از طریق نامشروع جمعاً به میزان 210 میلیون تومان؛ جهت معرفی کارشناسان به منظور گران نمایی ملک موضوع تهاتر. ج-) معاونت در کلاهبرداری به میزان 48.994.961.906 ریال؛ از طریق معرفی کارشناسان به منظور گران نمایی ملک. حسب ادله ی فوق، انتساب اتهامات مذکور به متهم علی رضا پارسائیان محرز و مسلم است: گزارش مورخه ی 95.12.08 مرکز عملیات ویژه (ج 2، صص 198 الی 204 پرونده): متهم رضوی در پلیس آگاهی اظهار داشت: «...با توجه به خرابی بازار و وضع اقتصادی در اواسط سال 1394 تصمیم گرفتم بدهی شرکت های مذکور را با ملک در رهن بانک واقع در اندرزگو که تخریب و گودبرداری کرده بودیم و جواز ساخت از شهرداری نیز اخذ نموده بودیم به صورت تهاتر به بانک پیشنهاد و تسویه نمایم و این موضوع در آذر ماه سال 1394 کلید خورد و سه نفر کارشناس توسط آقای محسن پارسائیان (یکی از افرادی است که با ما در کار ملک همکاری می نماید) معرفی و توسط آقای محسن پارسائیان از من خواستند تا مبلغ 6 میلیارد ریال به آنها بپردازیم تا گزارش کارشناسی مورد نظر را تا مبلغ 1500 میلیارد ریال تهیه و ارائه نمایند نهایتاً چون گزارش کارشناسی 1250 میلیارد ریال تهیه و امضاء و ارسال شده بود مبلغ 4 میلیارد ریال به آقای محسن پارسائیان توافق شد که مبلغ 1500 میلیون ریال در تاریخ 1394.10.14 به ایشان پرداخت و مابقی آن تا سقف 4 میلیارد ریال در سال 1395 به ایشان پرداخت نمودم تا به کارشناسان ارزیابی کننده ملک مورد تهاتر به مبلغ 1250 میلیارد ریال پرداخت نماید لازم به ذکر است گزارش اولیه کارشناسان که به اتفاق امضاء نموده و به بانک سرمایه ارائه نموده بودند مبلغ 1250 میلیارد ریال ارزش ملک را اعلام لیکن بانک درخواست نمود که گزارش هر کارشناس به صورت جداگانه تهیه و ارائه شود که سه گزارش به مبلغ های 1250 میلیارد ریال و 1259 میلیارد ریال و 1268 میلیارد ریال توسط کارشناسان مذکور تهیه و تحویل بانک گردید تا طبق مصوبه کمترین قیمت را در تهاتر لحاظ نمایند... ملک مذکور در تاریخ 1394.12.26 به مبلغ 1250 میلیارد ریال با مانده بدهی شرکت های اینجانب به مبلغ 1201 میلیارد ریال و بدهی تسهیلات مشارکت مدنی شرکت های بنده کلاً تسویه گردید و مبلغی بیش از 48 میلیارد ریال (مابقی مبلغ 1250 میلیارد ریال) طی چند فقره چک بانکی به عنوان شهرداری منطقه یک تهران مستیماً توسط بانک سرمایه پرداخت گردید و بعد از سپری شدن موضوع تهاتر از بانک خواستم تا نسبت به استرداد وجه جریمه تأخیر از زمان صدور مصوبه تا زمان تهاتر را به اینجانب پرداخت نمایند و نهایتاً پس از 7 ماه از سپری شدن تهاتر مبلغی بیش از 11 میلیارد ریال توسط مدیران فعلی بانک به اینجانب مسترد شد؛ لیکن ملک مذکور با اخذ جواز ساخت در زمان تهاتر بیش از 550 میلیارد ریال ارزش معامله نداشته است...»؛ حسب مراتب فوق، متهم رضوی، صراحتاً به پرداخت وجه به آقای پارسائیان جهت معرفی کارشناسان به منظور گران نمایی ملک موضوع تهاتر و همچنین به این مطلب که ملک مذکور در زمان تهاتر بیش از 55 میلیارد تومان ارزش نداشته و توسط کارشناسان گران نمایی گردیده است اقرار نموده است. متهم حسین موحد نیز در اداره آگاهی اظهار داشت که به همراه آقای محسن پارسائیان به نمایندگی از طرف آقای سیدمحمدهادی رضوی مالک ملک گودبرداری شده در اندرزگو بازدید و با توجه به اسناد مالکیت و پروانه ساختمان صادره از طرف شهرداری منطقه یک تهران و گزارش توجیهی اقتصادی پروژه که توسط گروه فاطمی تهیه شده بود به مبلغ 1268 میلیارد ریال ارزیابی و در ارزیابی انجام شده بدهی به شهرداری بابت اخذ جواز ساختمانی به دلیل اینکه آقای محسن پارسائیان اعلام داشتند که بدهی ندارد محاسبه و قید نگردید و جواز ساختمانی ملک حدوداً 200 میلیارد ریال هزینه در بر داشته لیکن ارزیابی انجام شده براساس طرح توجیهی ساخت و فروش پروژه صورت گرفت که توسط گروه فاطمی تهیه شده بود پس از کسر هزینه ساخت انجام گردیده است و بابت هزینه کارشناسی مبلغ 900 میلیون ریال توسط آقای محسن پارسائیان به اینجانب تحویل که مبلغ 300 میلیون ریال آن به ایشان بابت واسطه گری معرفی اینجانب و دو نفر همکار دیگر جهت ارزیابی ملک مذکور پرداخت و مبلغ 600 میلیون ریال باقی مانده بین من و دو نفر دیگر تقسیم شد در هر صورت ملک مذکور براساس طرح توجیه اقتصادی تهیه شده توسط گروه فاطمی بر مبنای ساخت و فروش در آتی پس از کسر هزینه ساخت ارزیابی گردیده و هزینه جواز ساخت اخذ شده 200 میلیارد ریال می باشد و بدهی به شهرداری بابت اخذ پروانه ساخت در گزارش قید نشده است. آقای مرتضی دراجی کارشناس رسمی دادگستری و ارزیاب ملک متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی واقع در اندرزگو در تاریخ 1395.12.07 به این مرکز مراجعه برابر اوراق پیوستی پیرامون نحوه و چگونگی انتخاب و ارزیاب ملک موصوف از وی تحقیق که مفاداً اظهار داشت که به همراه آقای حسین موحد از ملک اندرزگو بازدید و با توجه به اسناد مالیکت و پروانه ساختمانی صادره از طرف شهرداری منطقه یک تهران و گزارش توجیهی اقتصادی پروژه که توسط گروه فاطمی تهیه شده و کلیه هماهنگی ها با آقای محسن پارسائیان توسط آقای حسین موحد صورت پذیرفته بود به مبلغ 1250 میلیارد ریال ارزیابی و در ارزیابی انجام شده بدهی به شهرداری بابت اخذ جواز ساختمان به دلیل اینکه آقای محسن

پارسانیان اعلام داشته بودند که ملک مذکور بدهی به شهرداری ندارد محاسبه و قید نگردید. علی هذا ملک مذکور بدون جواز اخذ شده مبلغ حدود بین 350 الی 400 میلیارد ریال ارزش دارد لیکن ارزیابی انجام شده براساس طرح توجیهی ساخت و فروش پروژه که توسط گروه فاطمی تهیه شده بود پس از کسر هزینه ساخت انجام گردیده است و بابت هزینه کارشناس مبلغ 175 میلیون ریال توسط آقای حسین موحد بانضمام مبلغ 5 میلیون ریال طلب قبلی خودم از ایشان جمعاً مبلغ 180 میلیون ریال به حساب اینجانب واریز گردیده است. در هر صورت ملک مذکور براساس طرح توجیه اقتصادی تهیه شده توسط گروه فاطمی بر مبنای ساخت و فروش در آتی پس از کسر هزینه ساخت ارزیابی شده و ارزش ملک مذکور بدون جواز ساخت مربوطه حدود 350 الی 400 میلیارد ریال در زمان ارزیابی بوده و بدهی ملک از بابت اخذ پروانه به شهرداری نیز در گزارش قید نشده است. با عنایت به موارد فوق الذکر الف)- آقای سیدمحمد هادی رضوی با استفاده از نسبت خود با مقامات ارشد نظام و سوءاستفاده از این موضوع تسهیلات را از بانک سرمایه دریافت و با ارائه فاکتورهای صوری وجه تسهیلات دریافتی را در موضوع مشارکت هزینه ننموده است. ب)- پرداخت مبلغ 20 میلیارد ریال تحت عنوان رشوه به آقای احسان دلاویز جهت افزایش حد اعتباری تسهیلات و تبدیل پشتوانه های وجه نقد و ملکی صرفاً به سفته و چک. ج)- پرداخت مبلغ 4 میلیارد ریال، تحت عنوان رشوه به آقای محسن پارسانیان جهت معرفی کارشناسان مورد نظر به منظور ارزیابی مورد دلخواه طبق طرح توجیه اقتصادی اجرای پروژه به جای ارزیابی ارزش معامله ای روز ملک. د)- تخلف کارشناسان ارزیاب در نوع و روش ارزیابی ملک مورد تهاوت در اندرزگو. ح)- با علم و آگاهی به ارزش واقعی ملک مورد نظر به مبلغ حدوداً 550 میلیارد ریال (رقم اعلامی برابر ادعای خود متهم است در حالی که رقم کارشناسی تهرینی به بانک 230 میلیارد ریال می باشد) و توجیه پرداخت سود تسهیلات در مدت استفاده از تسهیلات که این افزایش ارزش به میزان 700 میلیارد ریال را حق خود دانسته و خود را نیز طلبکار قلمداد نموده است. ط)- با توجه به بند فوق وی اقدام به اخذ مبلغی بیش از 11 میلیارد ریال نیز از جرائم تأخیر را پس از 7 ماه از تاریخ تهاوت به صورت نقدی از بانک سرمایه نموده که قابل تأمل است. ه)- در انتخاب کارشناسان دخیل و با نیت قبلی و برنامه ریزی شده جهت ارزش گذاری چند برابری مورد نظر ایشان بوده است تا ملک 550 میلیاردی به 1250 میلیارد ریال ارزش گذاری شود. و)- کارشناسان ارزیابی کننده که با روابط تعیین و معرفی شده اند در نحوه ارزیابی ملک از روش غیراصولی و استاندارد به نفع گروه فاطمی اقدام نموده و زمینه اجرای تخلف و قانونی قلمداد کردن این تهاوت را مهیا نموده اند. ز)- شعبه اسکان بانک سرمایه در عدم رعایت ضوابط و مقررات تسهیلات اعطایی و عدم نظارت بر تسهیلات تخلف و کوتاهی نموده است. ز)- شعبه و اداره اعتبارات و کمیته اعتبارات مورخ 1393.09.10 و هیئت مدیره وقت بانک، با آزاد نمودن ده درصد وجه نقد پشتوانه تسهیلات با افزایش 2 درصد سود به نرخ قبلی تسهیلات اعطائی نسبت به تضعیف پشتوانه تسهیلات به میزان مذکور اقدام نموده است. بازجویی از رضوی در بازپرسی (ج 2، صص 205 الی 210 پرونده): متهم رضوی ضمن اقرار به پرداخت وجه به پارسانیان جهت گران نمایی ملک خ اندرزگو اظهار داشت: «...ما آقای پارسا را در جریان پروژه پیدا کردیم و تلفنی با وی صحبت کردیم؛ آقای پارسا به ما سه کارشناس معرفی کرد و گفت این کار که سه کارشناس یکصد و پنجاه میلیارد ملک را ارزیابی کنند 600 ششصد میلیون تومان هزینه دارد و چانه زدیم و روی چهارصد میلیون تومان به توافق رسیدیم و 150 میلیون هم به وی دادیم و در نهایت 400 میلیون تومان را پرداخت کردیم من اصلاً کارشناسها را ندیدم و صرفاً خود پارسا را دیدم...». بازجویی از علی رضا پارسانیان به عنوان متهم (ج 3، صص 388 و 391 پرونده): متهم علی رضا پارسانیان پس از تفهیم اتهامات اظهار داشت: «چک های موجود بابت طلب اینجانب از آقای رضوی بابت پسته و برنج و حبوبات بوده است و هزینه کارشناسی طبق تعرفه درخواست خود آقایون کارشناس پرداخت گردیده است؛ اینجانب هیچگونه اطلاعی از گران نمایی و موارد دیگر بانکی ندارم و نداشتم تمام کارهای بانکی به عهده خود دفتر بوده و اینجانب هیچگونه اطلاعی ندارم اینجانب هیچگونه رشوه یا پیشنهاد هم به کارشناس نداشتم». دفاعیات متهم به شرح فوق قابل پذیرش نمی باشد؛ چه آنکه اولاً: اظهارات وی در تعارض صریح با اظهارات متهم آقای رضوی دایر بر پرداخت وجه به ایشان و کارشناسان دایر بر گران نمایی ملک اندرزگوست. ثانیاً: کارشناسی های بعدی صورت گرفته بر روی ملک اندرزگو حکایت از گران نمایی چهار برابری ملک اندرزگو توسط کارشناسان معرفی شده از جانب آقای پارسانیان بوده که این امر موید صحت اظهارات متهم رضوی و کذب بودن اظهارات متهم پارسانیان است. ثالثاً: متهم پارسانیان در حالی دریافت مبلغ 210 میلیون تومان را بابت فروش پسته و آجیل به آقای رضوی بیان می نماید که هیچ مستندی در این خصوص ارائه ننموده است و بر فرض فروش پسته به ایشان نیز، هرگز قیمت اقلام موضوع معامله به مبلغ 210 میلیون تومان نمی رسد. رابعاً: انتخاب کارشناسان ارزیاب توسط آقایان پارسانیان و رضوی و صدور ابلاغ کارشناسی برای ایشان از سوی آقای یاسر ضیایی حکایت از تبانی قبلی با کارشناسان دارد؛ چه آنکه کارشناسان اصولاً باید توسط بانک سرمایه به عنوان آمر کارشناسی انتخاب می گردیدند؛ خامساً: حق الزحمه کارشناسان باید توسط آمر کارشناسی (بانک سرمایه) پرداخت می گردید؛ در حالی که کارشناسان حق الزحمه ی خود را از دفتر آقای رضوی دریافت نموده اند. گزارش مورخه ی 95.12.18 مرکز عملیات ویژه آگاهی (ج 3، صص 405 و 406 پرونده)؛ از متهم حسین موحد کارشناس رسمی دادگستری برابر اوراق بازجویی پیوستی پیرامون نحوه و چگونگی ارزیابی ملک اندرزگو متعلق به متهم هادی رضوی جهت بانک سرمایه مجدداً تحقیقات لازم معمول که مفاداً اظهار داشت از طریق آقای پارسانیان که اظهار می داشت مشاور خرید و فروش ملک با گروه فاطمی هستند، جهت کارشناسی ملک اندرزگو بنا به درخواست بانک سرمایه انتخاب و معرفی شدم؛ مشروط بر این که 50% حق الزحمه دریافتی برابر تعرفه کانون کارشناسان را به آقای پارسانیان پرداخت نمایم و

مقرر گردید دو نفر دیگر نیز جهت تشکیل هیئت سه نفره کارشناس معرفی نمایم که در این خصوص مهندس مرتضی دراجی را معرفی نمودم و آقای دراجی نیز مهندس امیرعلی صفرعلی پور را معرفی نمود و جلسه هماهنگی با آقای رضوی گذاشته شد و در ادامه اسناد و مدارک مورد نیاز از آقای پارسائیان دریافت و به محل ملک مراجعه نمودیم که پس از بررسی و تحقیقات لازم و اتفاق نظر کارشناسان منتخب 1250 میلیارد ریال ملک موصوف ارزیابی گردید و بابت حق کارشناسی مبلغ 90 میلیون تومان از آقای پارسائیان دریافت نمودم که 18 میلیون تومان آن به مهندس دراجی پرداخت شد و 10 میلیون تومان آن به مهندس امیرعلی صفر پور پرداخت گردیده است و حق الزحمه دریافتی مطابق با تعرفه کانون کارشناسان می باشد ضمن این که مبلغ 30 میلیون تومان به آقای پارسائیان بابت معرفی پروژه پرداخت نموده ام و قرار بوده 15 میلیون تومان دیگر پرداخت نمایم که پرداخت نشده است. بازجویی از رضوی در بازپرسی (ج 4، صص 488 و 489 پرونده): متهم رضوی در خصوص نقش آقای پارسائیان در گران نمایی ملک اندرزگو و میزان مبالغ پرداختی به وی در شعبه بازپرسی اظهار داشت: «... آقای پارسائیان هم مبلغ فوق را اول ششصد میلیون خواسته بود ولی 400 میلیون تفاهم کردند که به علت عدم کارشناسی مورد نظر سیصد میلیون به ایشان پرداخت شد که ایشان مبالغ قانونی را به کارشناسان پرداخت کرده بودند که مابقی را هم به سری پسته و برنج و حبوبات شب عید گرفت و گفت مابقی پول اینها را من به شما می دهم که مثلاً این مبلغ بابت خرید اجناس بوده و ایشان هیچ سمتی نداشته و من هم به کارشناسان هیچ صحبتی نداشته ام و هیچ کدام از مبالغ غیرقانونی به کارشناسان پرداخت نشده بود و ما متوجه شدیم که به خاطر همین عدم پرداخت مبالغ قابل دفاع، ارزیابی کارشناسان 150 میلیارد نشد و مبلغ دیگری را زده بودند...»؛ گزارش مورخه ی 95.12.21 مرکز عملیات ویژه آگاهی ناجا (ج 4، صص 495 و 496 پرونده): در اجرای دستورات مورخ 1395.12.18 آن مرجع محترم برابر اوراق بازجویی پیوستی از متهم علیرضا پارسائیان معروف به محسن پیرامون نحوه و چگونگی ارزیابی ملک اندرزگو متعلق به آقای سیدمحمدهادی رضوی جهت بانک سرمایه تحقیقات لازم معمول که مفاداً حکایت از آن دارد جهت کارشناسی ملک مذکور توافق نامبرده و آقای رضوی بر این بوده که مبلغ 500 تا 600 میلیون تومان دریافت و به میزان 150 میلیارد تومان جهت بانک سرمایه کارشناسی نماید که در این راستا آقای پارسائیان با کارشناسان منتخب خود خصوصاً آقای حسین موحد به توافق می رسند که حق الزحمه دریافتی را بالمناصفه تقسیم نمایند با توجه به این که برابر تعرفه رقم اعلامی از سوی کارشناسان امر 90 میلیون تومان بوده مبلغ 45 میلیون آن می بایست به آقای پارسائیان می رسید که در این خصوص ایشان اظهار می دارد مبلغ 15 میلیون تومان به اینجانب پرداخت شده است و مبلغ 10 میلیون تومان به مهندس امیرعلی صفرعلی پور و مبلغ 18 میلیون تومان به مهندس دراجی و الباقی به مهندس موحد پرداخت شده است و ملک موصوف به میزان 125 میلیارد تومان کارشناسی و به بانک سرمایه اعلام گردید. در این راستا آقای پارسائیان اسناد و مدارک ملک را از آقای رضوی دریافت نموده و وجوه مربوط به حق الزحمه کارشناسان را نیز ایشان پرداخت کرده است این در حالیست که متهم حسین موحد اعلام می دارد 30 ملیون تومان به آقای پارسائیان پرداخت شده و مقرر بوده 15 میلیون دیگر به نامبرده پرداخت شود که انجام نشده است لذا از آنجائیکه وجوه در اختیار آقای پارسائیان بوده اظهاراتش در مورد میزان وجوه رد و بدل شده متناقض است. در ادامه ایشان اظهار داشت مبلغ 300 میلیون تومان از آقای رضوی طی دو فقره چک دریافت داشته که 75 میلیون تومان آن را به کارشناسان پرداخت کرده و الباقی آن را خودش دریافت نموده است. توضیح این که از مبالغ مذکور حدود 50 میلیون تومان پسته و غیره جهت آقای رضوی خریداری نموده است و النهایه چنانچه مبالغ اعلامی صحت داشته باشد حداقل مبلغ 175 میلیون تومان در این پروسه کاری، عاید متهم پارسائیان گردیده تا کارشناسان انتخابی ایشان به صورت غیرواقعی ملک اندرزگو را جهت بانک سرمایه بابت تهاثر با بدهی رضوی ارزیابی و کارشناسی نمایند. بازجویی از پارسائیان به عنوان متهم در بازپرسی (ج 4، صص 501 و 502 پرونده): متهم پارسائیان در شعبه بازپرسی اظهار داشت: «آقای رضوی در ابتدا بابت کارشناسی جهت ملک برای خودشان بعداً متوجه شدم برای بانک می خواهند من هم آقای حسین موحد را به ایشان معرفی کردم آقای رضوی گفتند ملک مورد نظر را 150 میلیارد می خواهند کارشناسی بشود که کارشناس آقای حسین موحد اعلام کردند من این مبلغ را نمی توانم بزنم چون قابل دفاع نیست اگر برای خودتان بخواهید می توانم بزنم ولی اگر بانک کارشناسی بخواهد من تا 120 میلیارد می توانم بزنم بیشتر قابل دفاع نیست؛ من کلاً از آقای رضوی مبلغ 300 میلیون تومان گرفتم در غالب دو عدد چک بانکی به مبلغ 210 میلیون تومان و 90 میلیون تومان که از این مبلغ حدود 50 تا 70 میلیون تومان بابت پسته و برنج و حبوبات از آقای رضوی طلب داشتم و مبلغ 75 میلیون تومان به آقای موحد دادم که 60 میلیون آن چک بانکی و 15 میلیون تومان نقداً که قرار شد 30 میلیون آن برا برگرداند که هنوز نداده است من خدا را گواه می گیرم هر چه بود عنوان کردم آقای رضوی در ابتدا اعلام کردند برای مبلغ 150 میلیارد کارشناسی حاضر هستند تا 500 میلیون پرداخت کنند ولی آقای موحد قبول نکردند گفته نمی توانند این مبلغ را بزنند که آقای رضوی هم دیگر پرداختی نکردند و بعد قرار شد 400 میلیون پرداخت کنند که آن هم ندادند و در آخر مبلغ 300 میلیون پرداخت کردند آقای موحد اعلام کردند من میتوانم مبلغی را بزنم که قابل دفاع باشد که این صحبت ها وقتی شد آقای رضوی گفتند من شخص دیگری را انتخاب می کنم که پس از یکماه باید دوباره اعلام کردند که کارشناسی می خواهند درباره جلسه برقرار شد و این اتفاق افتاد مبلغ پرداختی آقای رضوی 300 میلیون تومان که در قالب دو چک بانکی 210 میلیون تومان و 90 میلیون تومان که مبلغ حدوداً 50 تا 70 میلیون پسته و برنج و حبوبات به آقای رضوی داده بودم که حدود 700 کیلو پسته و 150 کیلو برنج

و حدود 100 کیلو حبوبات در قالب وانت فرستادم دفتر آقای رضوی». همانگونه که قبلاً استدلال شد، دفاعیات متهم دایر بر دریافت 210 میلیون تومان از آقای رضوی بابت فروش پسته و حبوبات به وی، غیرقابل پذیرش است. گزارش مورخه 96.06.14 مرکز عملیات آگاهی در خصوص بازجویی از شریف کاظمی (ج 8، صص 1143 الی 1147 پرونده): متهم شریف کاظمی در اداره آگاهی اظهار داشت: «...احدی از کارشناسان ملک اندرزگو (که با بانک سرمایه مورد تهاثر قرار گرفت) آقای پارسا می باشد که توسط آقای محمد زمزمه که کارمند و دایی آقای رضوی می باشد به شرکت معرفی شدند؛ در ابتداء آقای پارسا املاکی را جهت فروش از طریق تلگرام به آقای رضوی معرفی کردند و بعدها بابت کارشناسی ملک اندرزگو رابط آقای رضوی با کارشناس ها بودند و مبلغ 300 میلیون تومان از آقای رضوی دریافت کرده بود...». گزارش مورخه ی 1395.12.17 مرکز عملیات ویژه در خصوص بازجویی از پارسایان (ج 13، صص 1814 و 1815 پرونده): با توجه به اظهارات طرفین فی مابین متهم هادی رضوی و علیرضا پارسایان برابر صورتجلسه پیوست مواجهه حضوری معمول که متهم هادی رضوی اظهار داشت با آقای پارسایان توافق نمودند کارشناسی را معرفی تا ملک اندرزگو را به میزان 150 میلیارد تومان ارزیابی نموده و در قبال آن 600 میلیون تومان پرداخت نماید که بر روی رقم 400 میلیون تومان توافق نهایی شد لیکن در ادامه 300 میلیون تومان طی دو فقره چک پرداخت شد و کارشناسان ملک موصوف را 125 میلیارد تومان ارزیابی نمودند لازم به ذکر است از محل وجوه پرداختی آقای پارسایان مقادیری برنج و پسته جهت هیئت فاطمی و افراد نیازمند به دفتر ارسال نمود که با درخواست اینجانب نبوده و بعید می دانم به میزان 210 میلیون تومان بوده باشد متعاقباً متهم علیرضا پارسایان با وجود تصویر چک تحویلی و اظهارات صریح متهم رضوی و اسناد غیر قابل انکار معترف گردید که اینجانب صرفاً آقای حسین موحد را جهت ارزیابی ملک معرفی نمودم و مبلغ 90 میلیون تومان به نامبرده جهت هیئت کارشناسی پرداخت نمودم وی افزود دو نفر کارشناس دیگر را نمی شناسم و توافق اعلامی از سوی آقای رضوی را قبول دارم لیکن کارشناسان عنوان نمودند بیش از 125 میلیارد تومان ارزیابی ملک جای دفاع نداشته است و اما در این پروسه حدود 135 میلیارد تومان عاید اینجانب شده است این در حالیست که کارشناسان اظهار نموده آن 60 میلیون تومان از آقای پارسایان دریافت نموده و فی مابین خود تقسیم نموده اند. گزارش شماره ی 98702-1397.05.07 سازمان بازرسی کل کشور در خصوص تسهیلات گروه رضوی (ج 13، صص 1819 الی 1860 پرونده): اظهارات آقای حسین موحد: «اینجانب هیچ رابطه ای با بانک سرمایه نداشتم و فقط از طریق کار ... با آقای پارسایان آشنا شدم و ایشان ... پیشنهاد ارزیابی زمین ملک شهید اندرزگو (بلوار صبا) را دادند... آقای دراجی را بنده می شناختم که بعنوان کارشناس دوم معرفی کردم و ایشان هم آقای صفر علی پور را بعنوان نفر سوم معرفی کردند». آقای علیرضا پارسایان در پاسخ به سؤال نحوه آشنائی با کارشناسان ملک صبا و معرفی کار به ایشان چنین اظهار داشت: «بنده فقط آقای حسین موحد را می شناختم و بقیه کارشناسان را نمی شناسم» و در خصوص نحوه مراده مالی با آقای حسین موحد چنین اظهار داشت: «بنده هیچ گونه مراده مالی تا قبل از آشنایی با آقای موحد نداشتم هزینه کارشناسی ملک اندرزگو از دفتر فاطمی آقای هادی رضوی به ایشان پرداخت گردید...» و آقای سیدهادی رضوی در خصوص نحوه انتخاب و معرفی کارشناسان رسمی دادگستری برای ارزیابی ملک صبا و میزان و علت مرادات مالی با ایشان، میزان و علت مرادات مالی وی با آقای علیرضا پارسایان و تشریح خدمات متقابل انجام شده ایشان با وی، نحوه خرید، قیمت خرید و هزینه های انجام شده برای اخذ کاربری تجاری و نحوه تأمین منابع مالی برای ملک صبا و علت شروع به کار و انجام گودبرداری ملک صبا قبل از اخذ پروانه تخریب و نوسازی از شهرداری و تعیین مهندسین محاسب و ناظر پروژه و بدون نظارت ایشان چنین اظهار داشت: «در خصوص آقای پارسایان به اطلاع می رساند نامبرده فقط کارگزار ملکی بوده که جهت انجام امور ملکی با اینجانب همکاری داشته و هیچگونه مراده مالی خارج از این قاعده با ایشان وجود نداشته است و اگر مراده مالی با آقای پارسایان بوده باشد مربوط به دو نفر در قالب بخش خصوصی بوده نه دولتی، مثل خرید ارزاق شب عید و غیره و... فلذا نه ایشان کارمند دولت بوده و نه ما مجموعه دولتی هستیم. شرکت شایگان تجارت آتیه (از شرکت های منتسب به آقای رضوی) طی چک شماره 591452 به مبلغ سه میلیارد ریال در وجه خانم سمیرا رستمی بابت شرکت رهجویان (اندرزگو) پرداخت نموده که این چک در تاریخ 94.11.21 توسط خانم سمیرا رستمی (مدیر عامل صنایع آینده سازان فاطمی نوین از شرکت های منتسب به آقای رضوی) وصول و طی دو فقره چک بانکی کلیه شعب به مبلغ 900 میلیون ریال (که آقای حسین موحد در مورخ 94.11.24 نسبت به وصول و پرداخت آن بین سایر کارشناسان و ... اقدام نموده) و دیگری به مبلغ 2100 میلیون ریال (که به حساب سپرده آقای علیرضا پارسایان در بانک سرمایه واریز شده است) اقدام نموده است. این در حالی است که بر اساس مصوبه جلسه 124 مورخ 94.08.25 هیئت مدیره بانک سرمایه هزینه کارشناسی املاک باید به میزان 70 درصد تعرفه ابلاغی از طریق بانک پرداخت می گردید نه توسط متقاضی تهاثر و به صورت پرداخت صددرصد تعرفه 3 کارشناس مستقل (به میزان 900 میلیون ریال) به یکی از کارشناسان و همچنین پرداخت 7 برابر تعرفه کامل حق الزحمه یک کارشناس (به میزان 2100 میلیون ریال) به معرف کارشناسان مزبور (آقای علیرضا پارسایان)». آقای علیرضا پارسایان علت دریافت مبلغ 2100 میلیون ریال از آقای هادی رضوی را چنین بیان داشت: «علت دریافت این مبلغ بابت پرداخت اقلام که در ماه رمضان به دفتر آقای رضوی داده بودم (برنج، آجیل و خشکبار) به اینجانب پرداخت کردند»، مستندات خرید و فروش اقلام ماه رمضان و ... و مبلغ آن و محل خرید و ... از ایشان درخواست شد که اظهار داشتند: «فاکتور و رسید تحویل اجناس به دفتر آقای رضوی بوده است؛ جزئیات [را] ظرف یک هفته ارائه می کنم. با عنایت به مراتب فوق الذکر و عدم اقناع هیئت بازرسی در

خصوص وجه دریافتی آقای علیرضا پارسائیان به تحصیل مال از طریق نامشروع به مبلغ 3100 میلیون ریال و همچنین معاونت در تحصیل مال از طریق نامشروع توسط آقای سیدمحمد هادی رضوی متهم گردید» که ایشان در دفاع از اتهامات انتسابی چنین اظهار داشت: «در خصوص تحصیل مبلغ 3100 میلیون ریال قبلاً به کرار توضیحات را خدمت ضابطین قضایی اعلام کردم حساب مالی اینجانب با آقای رضوی در خصوص خرید برنج و اقلام دیگر که فاکتور آن را نیز ارائه کرده بودم و بقیه آن حساب کتاب شخصی فی مابین ما بوده است و همچنین معاونت [در تحصیل مال] از طریق نامشروع اینجانب هیچگونه همکاری با آقای رضوی در خصوص بانک و شهرداری و غیره نداشته و ندارم و فقط آقای حسین موحد را 4 ماه قبل از این موضوع معرفی کرده بودم و دیگر هیچ گونه ارتباط و یا معرف دیگری به آقای رضوی و شخص دیگر نداشتم توضیحاً متأسفانه علی رغم پیگیری زیاد نتوانستم فاکتور خرید یا کپی از آن فاکتور برنج و اقلام را و رسید تحویل را مجدداً بگیرم کلیه مدارک قبلاً به ضابطین قضایی ارائه کردم». با توجه به اظهارات قبلی ایشان و کارشناسان رسمی دادگستری مبنی بر رابط بودن ایشان بین کارشناسان و آقای رضوی و معرفی کارشناسان به آقای رضوی و حضور برای انجام هماهنگی و بازدید از ملک مذکور و اخذ حق الزحمه کارشناسی و همچنین اظهارات آقای رضوی مبنی بر «... نامبرده فقط کارگزار ملکی بوده که جهت انجام امور ملکی با اینجانب همکاری داشته...» و دریافت مبالغ مذکور همزمان با پرداخت حق الزحمه کارشناسی و عدم ارایه اسناد مثبت در خصوص علت مرادفات مالی بین ایشان و آقای رضوی؛ از موارد رد دفاعیات ایشان می باشد. از آنجا که آقای حسین موحد نسبت به اخذ مبلغ 90 میلیون تومان بابت هزینه کارشناسان رسمی ملک صبا از ذینفع و پرداخت مبلغ 28 میلیون تومان از آن به دو کارشناس دیگر اقدام نموده است متهم به تحصیل مال از طریق نامشروع گردیده است، ایشان در اجرای ماده (33) آئین نامه اجرایی قانون تشکیل سازمان بازرسی کل کشور دفاعیات خویش را در این خصوص چنین بیان نمود: «در اظهارات قبلی هم عنوان نمودم که شرط ارجاع کار به اینجانب اخذ 50% حق الزحمه کارشناس طبق تعرفه به آقای پارسائیان بود که ایشان یک فقره چک 90 میلیونی به من دادند و در بانک مربوطه 30 میلیون تومان به نفری که ایشان فرستاده بودند و مدارک در بانک موجود است پرداخت شد و مابقی طی یک فقره چک 60 تومانی به بانک پارساگاد بلوار جمهوری کرج برده شد و به حساب 2 کارشناس دیگر و خودم واریز گردید و هیچ گونه نیتی در تحصیل مالی از طریق نامشروع نداشته و حق الزحمه دریافتی اینجانب طبق تعرفه بوده است و هیچ گونه مال اضافه ای دریافت ننمودم و پیشنهاد هم نشد» (صفحه شماره 264 پرونده)؛ با توجه به اینکه آقای پارسائیان ادعای آقای موحد مبنی بر پرداخت مبلغ 30 میلیون تومان به نفر معرفی شده توسط ایشان را نپذیرفته و از طرفی دیگر توافق ایشان بر سر اخذ 50 درصد حق الزحمه سایر کارشناسان و تحقق این توافق خود گواه تبانی و تحصیل مال از طریق نامشروع است لذا دفاعیات نامبرده مورد تأیید هیئت بازرسی قرار نگرفت. در تاریخ 1396.12.05 طی نامه ای از آقای سیدمحمد هادی رضوی درخواست شد تا برای روشن شدن ابهامات پرونده های تسهیلاتی و نحوه تسویه و تهاتر بدهی خود در بانک سرمایه به سئوالات هیئت بازرسی پاسخ دهند که ایشان از 11 سوال مطرح شده، تنها به چند سوال به شرح زیر پاسخ ارایه نمودند: (س) میزان و علت مرادفات مالی شما و آقای پارسائیان و تشریح خدمات ایشان برای جنابعالی و بالعکس؟ (پ) «... نامبرده فقط فقط کارگزار ملکی بوده که جهت انجام امور ملکی با اینجانب همکاری داشته و هیچ گونه مراده مالی خارج از قاعده با ایشان وجود نداشته است و اگر مراده مالی با آقای پارسائیان بوده است مربوط به دو نفر در قالب بخش خصوصی بوده و ...» همانگونه که مشاهده می شود ایشان به میزان و خدمات متقابل ارایه شده هیچ گونه اشاره ای ننموده اند و از پاسخ به سئوال طفره رفته اند. (5) - حسین موحد، فرزند ماشاله، متولد 1352، شماره شناسنامه 2527، با کد ملی 0055339182، اهل تهران، ساکن تهران، متاهل، ایرانی، شیعه، فاقد سابقه کیفری، کارشناس رسمی کانون کارشناسان استان هرمزگان، دارای قرار نظارت قضایی (محرمیت از انجام کارشناسی برای مدت دو سال)، آزاد با تودیع وثیقه. آقایان حسین موحد، مرتضی دراجی و امیرعلی صفر علی پور، به ترتیب از کارشناسان کانون کارشناسان استان هرمزگان و البرز هستند که پیرو تبانی با آقای پارسائیان دایر بر گران نمایی ملک خ اندرزگو در ازای دریافت مبلغ 90 میلیون تومان، اقدام به صدور گزارش کارشناسی خلاف واقع می نمایند؛ نامبردگان تنها مجاز به انجام کارشناسی در محدوده ی استان ها هرمزگان و البرز بوده و علی رغم فقد صلاحیت جغرافیایی جهت انجام کارشناسی در تهران، مبادرت به کارشناسی ملک خ اندرزگو نموده اند؛ ضمن آنکه پس از ارجاع امر به هیئت کارشناسی، مشخص گردید که نامبردگان، در نظریه کارشناسی خود، اقدام به گران نمایی ملک به میزانی بیش از چهار برابر ارزش واقعی ملک در زمان تهاتر نموده اند. حسب قرائن و امارات ذیل، سوءنیت نامبردگان در خصوص گران نمایی ملک، پیرو دریافت وجه از متهم رضوی مسلم است؛ چه آنکه اولاً: نامبردگان فاقد صلاحیت انجام کارشناسی در محدوده ی شهر تهران بوده است؛ ثانیاً: در اقدامی نامتعارف نامبردگان به جای دریافت مستقیم حق الزحمه کارشناسی از بانک سرمایه (به عنوان آمر)، مستقیماً حق الزحمه را در قالب یک فقره چک 90 میلیون تومانی از دفتر کار متهم رضوی (به عنوان ذی نفع کارشناسی) تحویل گرفته و مبادرت به نقد کردن آن نموده اند؛ ثالثاً: تفاوت فاحش میان ارزیابی ملک توسط هیئت کارشناسی با نظریه کارشناسی نامبردگان و ارائه ی نظریه کارشناسی خلاف مندرجات پروانه ساختمانی، حکایت از سوءنیت ایشان در ارائه ی گزارش کارشناسی خلاف واقع دارد. رابعاً: اقاریر متهمین رضوی و پارسائیان حکایت از پرداخت وجهی به عنوان حق حساب از سوی آقای رضوی به پارسائیان به منظور مجاب نمودن هیئت سه نفره کارشناسی جهت ارائه ی نظریه کارشناسی خلاف واقع مشتمل بر گران نمایی دارد؛ لازم به توضیح است متهم رضوی، مبلغ 300 میلیون تومان در قالب چک بانکی تحویل آقای پارسائیان داده است که 210 میلیون تومان از مبلغ

مزبور، توسط متهم پارسائیان به عنوان حق دلالتی جهت معرفی کارشناسان تصاحب شده است و مابقی وجوه به میزان 90 میلیون تومان، حسب مفاد رسید دریافت وجهی که آقای موحد امضا و تحویل دفتر آقای رضوی داده است، جهت توزیع میان هیئت سه نفره کارشناسی، تحویل آقای حسین موحد شده است که نامبرده مبلغ 18 میلیون تومان از مبلغ مزبور را به آقای مرتضی دراجی و مبلغ 10 میلیون تومان نیز به آقای صفر علی پور پرداخت کرده و باقی مانده وجوه به میزان 62 میلیون تومان را تصاحب می نماید؛ نظر به فقد صلاحیت جغرافیایی متهمین به منظور کارشناسی املاک در حوزه ی قضایی تهران و همچنین نظر به محرز بودن سوءنیت ایشان در ارائه ی گزارش کارشناسی خلاف واقع، باید قائل به عدم مشروعیت طریق تحصیل وجوه فوق توسط کارشناسان و انتساب اتهام تحصیل مال از طریق نامشروع به ایشان بود؛ همچنین نظر به اینکه پیرو گزارش کارشناسی خلاف واقع ایشان، بانک سرمایه، مبلغی به میزان 48.994.961.906 ریال به عنوان مابه التفاوت ارزش ملک موضوع تهاثر با میزان مطالبات بانک سرمایه، به متهم رضوی پرداخت می نماید و نامبردگان از طریق توسل به وسایل متقلبانه و ارائه ی گزارش کارشناسی خلاف واقع، موجب فریب بانک سرمایه و پرداخت مبلغ مزبور به متهم رضوی گردیده اند، مرتکب رفتار مجرمانه ی مشارکت در کلاهبرداری (با متهم رضوی) گردیده اند. نظر به مراتب فوق، اتهامات منتسب به متهم حسین موحد عبارتند از: الف)- ارائه ی گزارش کارشناسی خلاف واقع در حکم جعل در اسناد رسمی. ب)- تحصیل مال از طریق نامشروع به میزان 62 میلیون تومان. ج)- مشارکت در کلاهبرداری به میزان 48.994.961.906 ریال از طریق گران نمایی ملک اندرزگو. 6)- مرتضی دراجی، فرزند اسداله، متولد 1357، شماره شناسنامه 1849، به کدملی 0321642805، ایرانی، شیعه، متاهل، فاقد سابقه کیفری، کارشناسی رسمی کانون کارشناسان استان البرز، دارای قرار نظارت قضایی (محرمیت از انجام کارشناسی برای مدت دو سال)، آزاد با تودیع وثیقه. متهم دراجی از کارشناسان کانون کارشناسان استان البرز بوده که پیرو دریافت 18 میلیون تومان از آقایان رضوی و پارسائیان، اقدام به ارائه ی گزارش کارشناسی خلاف واقع و ارزیابی ملک خ اندرزگو به میزانی بیش از چهار برابر ارزش واقعی اقدام می نماید. الف)- ارائه ی گزارش کارشناسی خلاف واقع در حکم جعل در اسناد رسمی. ب)- تحصیل مال از طریق نامشروع به میزان 18 میلیون تومان. ج)- مشارکت در کلاهبرداری به میزان 48.994.961.906 ریال از طریق گران نمایی ملک اندرزگو. 7)- امیر علی صفر علی پور، فرزند عباس، متولد 1341، شماره شناسنامه 117، به کدملی 2754524495، ایرانی، شیعه، کارشناس دادگستری استان البرز، فاقد سابقه کیفری، اهل تهران، ساکن تهران، دارای قرار نظارت قضایی (محرمیت از انجام کارشناسی برای مدت دو سال)، آزاد با تودیع وثیقه. نامبرده متهم است به: الف)- ارائه ی گزارش کارشناسی خلاف واقع در حکم جعل در اسناد رسمی. ب)- تحصیل مال از طریق نامشروع به میزان 10 میلیون تومان. ج)- مشارکت در کلاهبرداری به میزان 48.994.961.906 ریال از طریق گران نمایی ملک اندرزگو. حسب ادله ی ذیل، انتساب اتهامات فوق به آقایان موحد، صفر علی پور و دراجی محرز و مسلم است: گزارشات مستند و مستدل مرکز عملیات ویژه پلیس آگاهی ناجا؛ حکایت از اقرار متهمین به گران نمایی ملک موسوم به صبا واقع در خ اندرزگوی تهران دارد. اظهارات متهمین رضوی و پارسائیان نزد ضابطین و در شعبه بازپرسی دلالت بر پرداخت وجوه به کارشناسان جهت مجاب نمودن ایشان برای گران نمایی ملک خ اندرزگو، جهت تهاثر با مطالبات بانک سرمایه از متهم دارد؛ مخصوصاً آنکه حسب تحقیقات صورت گرفته و اقرار متهم پارسائیان مشخص گردید که متهم پارسائیان جهت معرفی کارشناسان به منظور گران نمایی، مبلغ 210 میلیون تومان حق دلالتی از هادی رضوی دریافت کرده است. حسب گزارشات سازمان بازرسی کل کشور و همچنین کارشناسی های صورت گرفته توسط هیئت کارشناسی منتخب شعبه بازپرسی (با عضویت کارشناس منتخب متهم رضوی در هیئت کارشناسی)، کارشناسان سازمان بازرسی کل کشور و کارشناسان هیئت تحقیق و تفحص از صندوق ذخیره فرهنگیان در مجلس شورای اسلامی، ارائه ی گزارش کارشناسی خلاف واقع و گران نمایی فاحش در ارزیابی کارشناسان آقایان موحد، دراجی و صفر علی پور محرز گردید. فقد صلاحیت و مجوز جغرافیایی کارشناسان جهت انجام کارشناسی در تهران، اقدام متهم یاسر ضیایی (قائم مقام وقت بانک سرمایه) در انتخاب کارشناسان معرفی شده از جانب متهمین رضوی و پارسائیان جهت ارزیابی ملک خ اندرزگو، اقدام کارشناسان در مراجعه و دریافت چک حق الزحمه کارشناسی از دفتر متهم رضوی به جای مراجعه به بانک سرمایه و نهایتاً گران نمایی فاحش در ارزیابی ملک فوق توسط کارشناسان (حسب کارشناسی های بعدی صورت گرفته مشخص گردید که ملک مذکور دارای ارزشی معادل یک چهارم قیمت مندرج در نظریه کارشناسی متهمین است) و نهایتاً محکومیت ایشان در دادسرای انتظامی وکلا و کارشناسان قوه ی قضائیه دلالت بر سوءنیت ایشان در ارائه ی گزارش کارشناسی خلاف واقع و عدم مشروعیت طریق دریافت وجوه توسط ایشان (در پوشش حق الزحمه کارشناسی) دارد. استعلام و جوابیه نظریه مشورتی اداره حقوقی قوه قضائیه به شماره ی 7-95.2943-1395.11.18 در خصوص وصف کیفری اخذ تسهیلات غیرقانونی. سؤال؛ عمل بدهکاران بانکی که اقدام به اخذ وام با وثیقه مناسب می نماید ولی در موعد مقرر به استرداد اقساط یا کل وجوه دریافتی نمی نماید و یا عمل شخصی که وثیقه مناسبی جهت اخذ وام ابداع ننموده یا وثیقه ایداعی به میزان غیر واقعی از سوی کارشناس بر آورد و براساس آن اقدام به اخذ تحصیل وام می نماید عمل وام گیرنده یا وام دهنده مصداق مجرمانه دارد یا خیر؟ در صورت جرم بودن عمل تحت چه عنوان و عناوین اتهامی قابل تعقیب می باشد؟ پاسخ: «... اگر کارشناس با سوءنیت وثیقه ایداعی را غیرواقعی ارزیابی نماید عمل وی جرم و مشمول ماده 37 قانون کارشناسان رسمی دادگستری 1381 است و اگر وجه با مالی نیز تحصیل کرده باشد مرتکب بزه موضوع ماده 588 قانون مجازات اسلامی 1375 نیز شده است؛ وام گیرنده علاوه بر آنکه ممکن است در ارتکاب جرم موضوع ماده 37 قانون

صدرالذکر معاونت کرده باشد. همچنین اگر وام مزبور از جمله وام هایی باشد که برابر مقررات قانونی، اخذ آن، منوط به ابداع وثیقه بوده است عمل وام گیرنده فوق الذکر به تشخیص مقام قضایی ممکن است مشمول ماده 2 قانون تشدید مجازات مرتکبین ارتشاء و اختلاس و کلاهبرداری نیز باشد...» نتیجه گیری: نظر به مراتب فوق و با عنایت به شکایت بانک سرمایه، گزارش بازرسی و حسابرسی بانک سرمایه، گزارش شماره ی 98702- 1397.05.07 سازمان بازرسی کل کشور، جوابیه معاونت نظارت بانک مرکزی به شماره 97.244323 - 1397.07.15 و جوابیه اداره بررسی ها و سیاست های اقتصادی بانک مرکزی به شماره ی 97.304620 - 1397.08.30 دایر بر عمده و کلان بودن اخلاص صورت گرفته توسط متهم هادی رضوی، گزارشات مستند و مستدل مرکز عملیات ویژه پلیس آگاهی ناجا، نظریه هیئت کارشناسان رسمی دادگستری (منتخب بازرسی و متهم رضوی) و نظریه کارشناسان هیئت تحقیق و تفحص از صندوق ذخیره فرهنگیان در مجلس شورای اسلامی و نظریه هیئت کارشناسان سازمان بازرسی کل کشور، دال بر گران نمایی فاحش در ارزیابی ملک واقع در خیابان اندرزگوی تهران (موضوع تهاوت به جهت تسویه مطالبات بانک سرمایه از متهم)، ردیابی های مالی صورت گرفته، اقراریه منطبق با واقع متهمین و اظهارات مطلعین، گزارش مرکز اطلاعات مالی شورای عالی مبارزه با پولشویی وزارت اقتصاد و دارایی و جوابیه نظریه مشورتی اداره حقوقی قوه قضاییه به شماره ی 7.95.2943 - 1395.11.18 دایر بر تأیید وصف کیفی پرداخت و دریافت تسهیلات برخلاف ضوابط بانکی و نظر به سایر قرائن و امارات موجود در پرونده، مستنداً به مواد 1 و 2 قانون مجازات اخلاص گران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1369، مواد 588 و 674 قانون تعزیرات مصوب 1375، مواد 2 و 9 قانون مبارزه با پولشویی مصوب 1386 و ماده ی 2 قانون تشدید مجازات مرتکبین ارتشاء، اختلاس و کلاهبرداری مصوب 1367 و ماده 37 قانون کانون کارشناسان رسمی دادگستری مصوب 1381 و مواد 126، 127 و 131 و 134 قانون مجازات اسلامی مصوب 1375 و مواد 268، 279، 301 و 303 قانون آیین دادرسی کیفری مصوب 1392 همچنین مستنداً به مفاد استجازه مورخه ی 1397.05.20 ریاست محترم قوه ی قضائیه، انتساب اتهامات فوق به نامبردگان محرز و مسلم بوده و تعیین مجازات قانونی توسط دادگاه محترم مورد استدعاست؛ لازم به توضیح است که جرایم انتسابی در حد فاصل سال های 1391 الی 1395 و در محدوده قضایی شهر تهران ارتکاب یافته اند. همچنین نظر به مفاد رای وحدت رویه شماره 759 هیئت عمومی دیوان عالی کشور و مواد 340 و 267 قانون آیین دادرسی کیفری مصوب 1390، در خصوص رسیدگی به اتهام پولشویی (منتسب به خانم زهرا شریف کاظمی) دایر بر تحصیل عواید ناشی از جرم به میزان 450 میلیون تومان از محل تسهیلات دریافتی از بانک سرمایه به نام شرکت های آینده سازان فاطمی نوین و ره جویان کوثر مبین (حسب ردیابی های مالی صورت گرفته و گزارش سازمان بازرسی کل کشور) و دریافت یک دستگاه اتومبیل BMWX4 به ارزش تقریبی (1.200.000.000 تومان) از هادی رضوی از محل تسهیلات دریافتی از بانک سرمایه (حسب اقراریه متهم شریف کاظمی) بابت خدماتی که به هادی رضوی در راستای دریافت تسهیلات از بانک سرمایه ارائه داده است و همچنین در خصوص اتهام پولشویی منتسب به متهم محمدهادی رضوی (در خصوص تبدیل وجوه مجرمانه ناشی از تسهیلات بانک سرمایه به املاک و تنظیم سند املاک به نام اطرافیان و همچنین انتقال وجوه موضوع تسهیلات به حساب بانکی کارمندان خود و نهایتاً تبدیل آن ها به ارز جهت مخفی نمودن منشا مجرمانه وجوه موضوع تسهیلات)، قرار عدم صلاحیت به شایستگی دادگاه کیفری دو تهران صادر گردیده که شایسته است هنگام رسیدگی و اصدار حکم، مدنظر دادگاه محترم رسیدگی کننده قرار گیرد. همچنین حسب گزارش سازمان بازرسی کل کشور، بخشی از وجوه موضوع تسهیلات دریافتی متهم رضوی از بانک سرمایه، به حساب اشخاص ذیل واریز گردیده است؛ فلذا در خصوص اتهام پولشویی منتسب به آقایان محمد امامی (مبلغ 69 میلیارد ریال وجوه واریزی به حساب شرکت ریشه قشم منتسب به امامی و وجوه واریزی به حساب امیر قادری، کارمند محمد امامی)، محمد ثابتی بجستانی (به میزان 22 میلیارد ریال)، امیر کفاش (مبلغ سه میلیارد ریال)، مهدی صادقی اطهر (به مبلغ 6 میلیارد ریال) و امیر علی زاده (به میزان 5 میلیارد ریال) قرار عدم صلاحیت به شایستگی دادگاه کیفری دو تهران صادر گردیده که شایسته است هنگام رسیدگی و اصدار حکم، مدنظر دادگاه محترم رسیدگی کننده قرار گیرد. همچنین شایان ذکر است حسب شکایت و درخواست بانک سرمایه، بازپرس محترم وقت شعبه اول دادرسی ناحیه 36 تهران، با توجه به مستندات موجود در پرونده، دستور عدم پرداخت سه فقره ضمانت نامه صادره از بانک سرمایه (به ضمانت خواهی شرکت شایگان تجارت آتیه-متعلق به متهم هادی رضوی- و به ذی نفعی شرکت پشتیبانی دام و طیور- وابسته به وزارت جهاد کشاورزی) مجموعاً به میزان 27.500.000.000 تومان خطاب به مدیرعامل بانک سرمایه صادر نموده اند؛ پیرو درخواست های مکرر نمایندگان شرکت دام و طیور از شعبه بازرسی، دایر بر رفع اثر از دستور صادره فوق، اتخاذ تصمیم در خصوص ابقا یا الغای دستور مذکور به عهده دادگاه محترم رسیدگی کننده به اصل پرونده اتهامی خواهد بود. شایان ذکر است که متهم محمدهادی رضوی، پیرو گران نمایی ملک موضوع تهاوت با بدهی خود به بانک سرمایه و در ادامه پروسه اقدامات متقلبانه ی خود در گران نمایی املاک، حتی در وثیقه تودیی خود به شعبه بازرسی جهت صدور قرار قبولی وثیقه نیز مرتکب گران نمایی شده است؛ توضیح آنکه متهم رضوی، اقدام به تودیع وثیقه به پلاک های ثبتی 5284 و 5285 فرعی از 73 اصلی بخش مرکزی تهران- جاجرد (مزرعه طلادر)، جهت آزادی خود و خانم شریف کاظمی نموده است و پلاک های ثبتی مذکور به قیمت 110 میلیارد تومان مورد ارزیابی کارشناسی قرار گرفته و پیرو آن قرار قبولی وثیقه به میزان 100.500.000.000 تومان جهت آزادی متهمین سیدمحمدهادی رضوی و زهرا شریف کاظمی از سوی بازپرس وقت رسیدگی کننده صادر گردیده است؛ این در حالی است که حسب جوابیه استعلامات

صورت گرفته و تحقیق از کارشناسان مجرب دادگستری در شعبه بازپرسی، ملک مذکور در حریم رودخانه قرار گرفته و قابلیت ساخت و ساز و همچنین ارزیابی کارشناسی نداشته و ارزیاب مربوطه نیز فاقد صلاحیت کارشناسی جهت ارزیابی ملک مذکور بوده است؛ نظر به محتمل بودن ارتکاب جرایمی همچون گزارش کارشناسی خلاف واقع، مراتب در راستای تکلیف مقرر قانونی جهت ارجاع به احد از شعب بازپرسی یا دادیاری به معاون محترم دادستان تهران اعلام گردید که در حال حاضر پرونده ای در خصوص رسیدگی به موضوع مذکور در شعبه سوم دادیاری دادرای ناحیه 36 تهران تشکیل گردیده است که عندالاقضاء مراتب و نتایج رسیدگی جهت اتخاذ تصمیم مقتضی در خصوص ابطال قرارهای قبولی وثیقه صادره به محضر دادگاه محترم رسیدگی کننده به پرونده اتهامی متهمین، اعلام و ارسال خواهد گردید. لازم به توضیح است که اتهامات انتسابی در خصوص تسهیلات دریافتی متهم رضوی از بانک های مسکن، دی و اقتصاد نوین تحت کلاسه ی 2.960050 در شعبه دوم بازپرسی دادرای ناحیه 36 تهران، مفتوح به رسیدگی خواهد بود. همچنین شایان ذکر است اتهامات منتسب به آقایان نانچیان، سلمانی اعلائی، پیمان پویان مهر و یاسر ضیایی و سایر اعضای وقت هیئت مدیره و ارکان اعتباری بانک سرمایه در خصوص اعطای تسهیلات برخلاف مقررات بانکی، تحت پرونده به شماره بایگانی 1.970089 در شعبه اول بازپرسی دادرای ناحیه 36 تهران مفتوح به رسیدگی خواهد بود.»

لوايح دفاعيه متهمين و وكلاي آنان:

(الف)- لايحه دفاعيه آقایان مجتبی پناهی و حمیدرضا محمدی وکلای متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی:

«پیش در آمد دفاعیات: بدو ا و قبل از شروع دفاع از موکل مطالب حائز اهمیت را عنوان می نمایم که مستدعی است ریاست و مستشاران محترم موارد ذیل را مدنظر قرار داده تا عدم سوءنیت موکل و بی اعتباری اسناد مستعمل در کیفرخواست و جلسات رسیدگی توسط نماینده دادستان بیش از پیش روشن گردیده و با جلوه اصل براءت بر رفتار و اعمال موکل حکم تبرئه ایشان از اتهامات منتسبه مورد صدور واقع گردد. 1)- رد اتهام اخلاخ عمده در نظام اقتصادی کشور: اولاً: نام موکل جزو بدهکاران کلان بانکی در لیست تحقیق و تفحص مجلس درج نگردیده است. ثانیاً: مطابق جوابیه بانک مرکزی طی نامه شماره 97.363006 مورخ 1397.10.12 که در متن نامه آمده است که عبارت «کلان» تسری به موضوع تسهیلات بانکی نداشته و صرفاً معطوف به سپرده های کلان دریافتی از عموم می باشد. لذا ایراد اتهام اخلاخ عمده در نظام اقتصادی به موکل، سالبه به انتقای موضوع است. ثالثاً: با عنایت به نامه شماره 3812 مورخ 1398.01.26 معاون قوانین مجلس شورای اسلامی (دکتر میرمحمدصادقی) ایراد اتهام اخلاخ در نظام اقتصادی به موجب مستندات قانونی مندرج در کیفرخواست ممکن نیست. 2)- رد اتهام کلان بودن تسهیلات دریافتی: تسهیلات دریافتی موکل با توجه به سرمایه پایه بانک و تعریف آن طبق ماده 1-8 مصوبه شماره 92.242553 مورخ 92.08.16 بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران کلان نبوده چرا که از ده درصد سرمایه پایه بانک تجاوز ننموده است. 3)- رد اتهام ذینفع واحد: جوابیه بانک مرکزی به سازمان بازرسی کل کشور (نامه شماره 155790 مورخ 1397.07.01) که نشانگر عدم تخطی موکل در این موضوع می باشد. 4)- رد اتهام صرف تسهیلات خارج موضوع قرارداد، بواسطه درخواست تسهیلات سرمایه در گردش برای کلیه امور بازرگانی موضوع مشخصی جهت انجام کار برای موکل تعیین نشده است که بخواهد خارج از آن موضوع عملکردی داشته باشد. 5)- انعکاس تسویه حساب موکل در صورت های مالی بانک سرمایه، عدم درج اسم موکل به عنوان بدهکار در صورت های مالی سال 95 تا 1397 نشانگر پذیرش تسویه حساب موکل با بانک می باشد که نمایانگر فقدان عنصر روانی در انجام هرگونه بزه از ناحیه موکل است. 6)- اوراق معجول انتسابی به شرکت های زیرمجموعه موکل، نهایتاً منجر به صدور منع تعقیب گردیده و از این جهت اتهامی متوجه موکل نیست. 7)- رد اتهام گران نمایی ملک تهاتر شده، با توجه به میزان بدهی موکل براساس محاسبات منطبق بر قوانین بانک مرکزی و کارشناسی ملک مورد تهاتر در سال 97 توسط دادرای محترم ناحیه 36 جرائم پولی و بانکی، ارزش ریالی ملک مورد نظر در روز تهاتر از میزان مطالبات بانک بیشتر بوده است. 8)- پیگیری های موکل برای تسویه دیون به بانک سرمایه: موکل از آغاز تشکیل پرونده تحت نظر، مکرراً آمادگی خود را جهت تسویه بدهی از طریق معرفی املاک و اموال اعلام داشته است که در این راستا حتی ملک مورد وثیقه نزد آن دادرای نیز قبلاً جهت تسویه معرفی گردیده بود. احتراماً به دلیل مطول بودن دفاعیات از موکل، طرح تنظیم لایحه تحت نظر جهت بهره برداری بهتر و جلوگیری از تداخل موضوعات به شرح ذیل به محضر آن بزرگواران تقدیم می گردد. بخش اول: معرفی موکل و شرکت های ایشان، فصل اول: معرفی شرکت های موکل: موکل که جهت انجام کلیه کالاهای بازرگانی مجاز اقدام به ثبت شرکت های ذیل نمود: 1)- شرکت صنایع آینده سازان فاطمی نوین: در تاریخ 1389.02.19 وفق روزنامه رسمی شماره 19010 با شناسه ملی 10320238496 و شماره ثبت 374143 و با مدیریت

عاملی آقای سیدمحمدهادی رضوی تاسیس گردید؛ 2)- شرکت رهجویان کوثر مبین: در تاریخ 1391.04.20 وفق روزنامه رسمی شماره 19631 با شناسه ملی 10320802326 شماره ثبت 427870 توسط آقای سیدمحمدهادی رضوی تاسیس گردید؛ 3)- شرکت شایگان تجارت آتیه: در تاریخ 1393.05.20 به شماره ثبت 458485 و شناسه ملی 14004304709 تاسیس گردید. بر اساس اسناد موجود مالک صددرصد شرکت های فوق موکل می باشد و اسناد آن به پیوست لایحه تقدیم دادگاه گردیده است. لیست قراردادهای و پروژه های انجام شده توسط شرکت های فوق به شرح ذیل می باشد...؛ همچنین شرکت های موکل دارای کارت بازرگانی دو نمایندگی از کمپانی خارجی jvc komkava می باشد. لیست پروژه های انجام شده توسط موکل دلیلی مبرهن بر فعال بودن شرکت ها است و همچنین لیست بیمه کارمندان شرکتها که نشان از این دارد که موکل فعال اقتصادی بوده و تقریباً 100 نفر در استخدام شرکت ها بوده اند که مبلغی بیش از 40 میلیارد ریال تاریخ تاسیس شرکت ها تاکنون بابت مالیات، حقوق و بیمه پرسنل پرداخت شده است. پاسخ به ادعای نماینده محترم دادستان و سازمان بازرسی کل کشور در خصوص پروژه نان صنعتی، شرکت فاطمی در سال 91 اقدام به انعقاد یک فقره قرارداد به شماره مناقصه 9116 به مبلغ 7.75 میلیارد تومان در خصوص فروش 5 خط تولید تمام اتوماتیک نان صنعتی نموده است که این پروژه در مورخ 1391.10.30 از قرارداد ریالی به قرارداد ارزی تبدیل گردید. مطابق مستندات پیوست تمامی تجهیزات موضوع قرارداد (5 خط تولید) را به طرف قرارداد تحویل نموده و همچنین به استناد صورتجلسه مورخ 1395.12.23 یک خط تولید را تحویل و راه اندازی و آماده بهره برداری تحویل طرف قرارداد داده است. با توجه به عدم اجرای به موقع تعهدات مالی طرف قرارداد و همچنین عدم آماده سازی سوله و مکان نصب سایر خطوط تولید توسط طرف دوم قرارداد، امکان ادامه نصب و راه اندازی 4 خط دیگر برای این شرکت میسر نبوده است. فصل دوم: نحوه اخذ تسهیلات شرکت های موکل: مبحث اول- روند دریافت تسهیلات شرکت صنایع آینده سازان فاطمی نوین به میزان 60 میلیارد تومان، گفتار اول: افتتاح حساب و ایجاد گردش مالی: شرکت صنایع آینده سازان فاطمی نوین در مورخ 1391.06.19 اقدام به افتتاح حساب در شعبه اسکان بانک سرمایه نمود و تا زمان واریز تسهیلات (1391.09.14) مبلغی بالغ بر 83.038.316.872 ریال در بانک سرمایه گردش مالی داشته است. این شرکت در مورخ 1391.07.15 درخواست تسهیلات سرمایه در گردش بابت کلیه کارهای جاری با شماره 91.0815 به بانک سرمایه (شعبه اسکان) ارسال نمود. گفتار دوم: تحویل مدارک: بانک سرمایه جهت پروسه صدور مصوبه مدارک ذیل را از شرکت فاطمی دریافت نمود: الف)- رزومه شرکت و فعالیت مدیران، ب)- صورت های مالی حسابرسی شده، ج)- آگهی تاسیس و آخرین تغییرات شرکت اعم از مدیران و سرمایه و نام شرکت، د)- اظهارنامه مالیاتی، ه)- مفاسد حساب مالیاتی (از طریق شعبه بانک سرمایه توسط سامانه الکترونیکی اخذ می گردد)، و)- دریافت گواهی ماده 186 دریافت گواهی ماده 186 منطبق با مدارک فوق الذکر توسط بانک ها دلیل کامل و مستند بر این ادعاست. توضیحی در خصوص دریافت گواهی ماده 186: شرکت ها در زمان اخذ تسهیلات ملزم به اخذ گواهی موضوع ماده 186 قانون مالیات مستقیم می باشد. اخذ استعلام توسط بانک و از طریق سامانه الکترونیکی سازمان امور مالیاتی انجام می گیرد. در این راستا بانک مدارک مالی شرکت (اظهارنامه مالیاتی شرکت) به اداره دارایی ارائه داده و سازمان امور مالیاتی در گواهی 186 میزان واقعی خرید، فروش و سود سالانه و جمع دارایی های شرکت را قید و تأییدیه آن را به بانک ارسال می نماید. لذا خود شرکت در صدور و ارائه این گواهی به بانک هیچ گونه مداخله ای نمی تواند داشته باشد. گفتار سوم: تسهیلات دریافتی از بانک سرمایه در سال 1391: مبلغ تسهیلات 70.000.000.000 ریال، با توجه به درخواست اولیه این شرکت در خصوص تسهیلات سرمایه در گردش بابت کلیه امور جاری این شرکت درخواست خود را مبنی بر تبدیل مصوبه 80 میلیارد ریالی ضمانت نامه (مصوبه شماره 630.1942) به تسهیلات ریالی به بانک سرمایه ارسال نمود و بانک سرمایه موافقت خود را طی مصوبه شماره 63.3676 مورخ 1391.11.08 به این شرکت اعلام نمود. مصوبه فوق به میزان 80 میلیارد ریال بوده است که این شرکت طی دو مرحله در دو قرارداد جداگانه (سفید امضا) اقدام به انعقاد قرارداد با بانک سرمایه نمود. قسمت اول: تاریخ اجرای مصوبه 1391.11.12 سررسید یکساله 1392.11.11 شماره قرارداد 1008118496662، مبلغ تسهیلات: 40.000.000.000 ریال، قسمت دوم: مصوبه شماره 630.3676 در مورخ 1391.11.14 با انعقاد قرارداد جداگانه به شماره 1008118496663 با شرایط ذیل اجرا گردید: مبلغ تسهیلات 40.000.000.000 ریال؛ با توجه به موارد فوق مشخص گردید از مبلغ تسهیلات به میزان 150 میلیارد ریال مبلغ 55.807.000.000 ریال در حساب بدون سود نزد بانک سرمایه از اصل تسهیلات مسدود گردید و مابقی تسهیلات به میزان 94.193.000.000 ریال به این شرکت پرداخت گردید. بلوکه نمودن بخشی از تسهیلات طبق مصوبه شماره 91.62668 مورخ 1391.03.10 بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران با هدف جلوگیری از خروج منابع و یا تأمین وثایق معتبر جهت پوشش ریسک اعتباری، در زمان اعطای تسهیلات اعطایی به مشتریان در قالب انواع سپرده ها با توجه به مغایر بودن با روح قانون عملیات بانکی بدون ربا (بهره) ممنوع می باشد. در مورخ 1391.12.14 این شرکت اقدام به ترهین ملک ارزنده و سهل البیعی واقع در تهران به آدرس الهیه - خ استامبول - کوچه فلسطین دوم پلاک 3 به میزان با ارزش کارشناسی 34.580.000.000 ریال نمود که از تقریباً 70 درصد ارزش کارشناسی ملک از سپرده مسدودی به میزان 24.887.000.000 ریال به حساب این شرکت واریز گردید. مبلغ آزادسازی مسدودی در مورخ 1391.12.14: 21.600.000.000 ریال، مبلغ آزادسازی مسدودی در مورخ 1391.12.15: 3.287.000.000 ریال، مبلغ پرداختی به شرکت صنایع آینده سازان فاطمی نوین:

24.887.000.000 ریال، جمع کل تسهیلات دریافتی از بانک سرمایه در سال 1391: 1)- جمع کل تسهیلات دریافتی این شرکت وفق مصوبه شماره 630.1942: 43.793.000.000 ریال، 2)- جمع کل تسهیلات دریافتی وفق مصوبه شماره 630.3676: 50.400.000.000 ریال، 3)- جمع کل مبلغ آزادسازی در قبال تهرین ملک الهیه: 24.887.000.000 ریال، 4)- جمع کل تسهیلات دریافتی از بانک سرمایه در سال 1391: 119.080.000.000 ریال؛ بانک سرمایه تا پایان سال 1391 مبلغی بالغ بر 30.920.000.000 از اصل تسهیلات این شرکت را در حساب بدون سود مسدود نمود و بابت مبلغ مسدودی نیز از این شرکت سودی بالاتر از قوانین بانک مرکزی مطالبه می نماید. گفتار چهارم: تسهیلات دریافتی در سال 1392، این شرکت در مورخ 1392.02.02 طی شماره 92-1780 درخواست افزایش سقف اعتباری را به بانک سرمایه ارسال نمود، و بانک طی مصوبه شماره 206-1008 مورخ 1392.03.01 مبلغ 30 میلیارد تومان تسهیلات به این شرکت اعطا نمود. از مبلغ مصوبه فوق الذکر 15 میلیارد تومان سال 1391 استفاده شده بود و باقیمانده آن به مبلغ 15 میلیارد تومان به شرح ذیل مورد استفاده قرار گرفت. این شرکت در تاریخ 1392.03.19 اقدام به انعقاد قرارداد سفید امضا جهت دریافت تسهیلات سرمایه در گردش به شماره قرارداد 1008.11.849.666.4 با بانک می نماید. این شرکت پیرو به نامه شماره 91.208.ص مورخ 1391.09.20 درخواست اخذ یکی از نسخ اصول قرارداد که حاوی موضوع قرارداد (تسهیلات سرمایه در گردش) و نرخ سود باشد را می نماید، مجدداً در تاریخ 1392.03.25 طی نامه شماره 92.298.ص درخواست خود را در خصوص دریافت اصول نسخ قرارداد مهور به مهر و امضای بانک سرمایه و عدم نیاز به فاکتور (زیرا تسهیلات دریافتی بابت موضوع خاصی نمی باشد) را به بانک سرمایه ارسال نمود. تسهیلات دریافتی شرکت صنایع آینده سازان فاطمی نوین بانک سرمایه در سال 1392، مبلغ تسهیلات: 150.000.000.000 ریال، این شرکت در مورخ 1392.09.16 طی شماره 493-92.ص درخواست افزایش سقف اعتباری را به بانک سرمایه ارسال و بانک طی مصوبه شماره 1008-941 مورخ 1392.09.25 مبلغ 300 میلیارد ریال تسهیلات سرمایه در گردش به این شرکت اعطا نمود. این شرکت در تاریخ 1392.10.28 اقدام به انعقاد قرارداد سفید امضا با بانک جهت دریافت تسهیلات سرمایه در گردش به شماره قرارداد 1008.11.849.666.6 نمود. مبلغ تسهیلات: 300.000.000.000 ریال. گفتار پنجم: تسویه حساب بخشی از تسهیلات اخذ شده: شرکت صنایع آینده سازان فاطمی نوین به بانک سرمایه شعبه اسکان بابت تسویه بخشی از تسهیلات دریافتی به شرح ذیل اقدام می نماید: 1)- پرداخت مورخ 1392.09.13 مبلغ 16.800.000.000 ریال، 2)- پرداخت مورخ 1392.11.11 به مبلغ 9.573.698.630 ریال، 3)- پرداخت مورخ 1392.11.13 به مبلغ 9.600.000.000 ریال، 4)- جمع کل مبالغ پرداختی به بانک سرمایه به مبلغ 35.973.698.630 ریال. گفتار ششم: جمع تسهیلات دریافتی تا پایان سال 1392: 1)- مانده تسهیلات دریافتی انتقالی از سال 1391 به مبلغ 119.080.000.000 ریال، 2)- اضافه می شود تسهیلات دریافتی مورخ 1392.03.19 به مبلغ 94.400.000.000 ریال، 3)- اضافه می شود تسهیلات دریافتی مورخ 1392.10.28 به مبلغ 180.000.000.000 ریال، 4)- کسر می شود جمع پرداختی های شرکت فاطمی در سال 1392 مبلغ 35.973.698.630 ریال، 5)- جمع کل تسهیلات نزد شرکت فاطمی تا پایان سال 1392 مبلغ 357.506.301.370 ریال. بانک سرمایه تا پایان سال 1392 مبلغی بالغ بر 206.520.000.000 از اصل تسهیلات این شرکت را در حساب بدون سود مسدود نمود و بابت مبلغ مسدودی نیز از این شرکت سودی بالاتر از قوانین بانک مرکزی مطالبه نمود. گفتار هفتم: آزادسازی تسهیلات در قبال تهرین املاک: مبالغ آزادسازی تسهیلات در ازای تهرین ملک و افزایش نرخ سود و پرداختی های شرکت فاطمی به بانک سرمایه در سال به شرح ذیل صورت می پذیرد: 1)- آزادسازی سپرده مسدودی شرکت فاطمی مورخ 1393.03.03 به مبلغ 40.600.000.000 ریال، 2)- آزادسازی سپرده مسدودی در قبال تهرین ملک اندرزگو 1393.03.29 به مبلغ 105.920.000.000 ریال، 3)- آزادسازی سپرده مسدودی در قبال تهرین ملک 13 اندرزگو 1393.09 به مبلغ 30.000.000.000 ریال، 4)- آزادسازی سپرده مسدودی در قبال تهرین ملک اندرزگو 1393.09.16 به مبلغ 30.000.000.000 ریال، 5)- جمع کل آزادسازی مبالغ مسدودی شرکت فاطمی به مبلغ 206.520.000.000 ریال؛ در خصوص بند 2-3-4 آزادسازی سپرده مسدودی شرکت فاطمی موکل در مورخ 1393.03.28 اقدام به تهرین ملک ارزنده و سهل البیعی واقع در تهران بلوار اندرزگو به ارزش کارشناسی 235.348.000.000 ریال نمود و از معادل 70 درصد ارزش کارشناسی ملک به میزان 165.920.000.000 ریال برای این شرکت واریز گردید. نکته حائز اهمیت این است که ملک موکل در مورخ 1393.3.28 نزد بانک سرمایه تهرین شده است ولی مبلغ 6 میلیارد تومان از مبلغ مسدودی زمانی حدود 6 ماه بعد در برج 9 سال 1393 در اختیار موکل قرار گرفته است. گفتار هشتم: مبالغ پرداختی به بانک سرمایه در سال 1393: 1)- پرداخت مورخ 1393.02.30 به مبلغ: 14.751.232.877 ریال، 2)- پرداخت مورخ 1393.03.19 به مبلغ: 36.000.000.000 ریال، 3)- پرداخت مورخ 1393.04.26 به مبلغ: 38.465.753.425 ریال، 4)- پرداخت مورخ 1393.09.13 به مبلغ: 24.411.364.234 ریال، 5)- پرداخت مورخ 1393.09.18 به مبلغ: 21.945.273.035 ریال، 6)- جمع کل مبالغ پرداختی به بانک سرمایه به مبلغ 135.573.623.571 ریال. گفتار نهم: جمع تسهیلات دریافتی تا پایان سال 1393: 1)- مانده تسهیلات دریافتی انتقالی از سال 1392 مبلغ: 357.506.301.370 ریال، 2)- اضافه می شود مجموع آزادسازی سال 1393 مبلغ: 206.520.000.000 ریال، 3)- کسر می شود مبالغ پرداختی به بانک در سال 93 مبلغ: 135.573.623.571 ریال، 4)- جمع کل تسهیلات نزد شرکت فاطمی تا پایان سال 1393 مبلغ

428.452.677.799 ریال. در مورخ 1393.09.18 موکل با توجه به نوسانات بازار و تورم موجود طی نامه شماره 93.280.ص مورخ 1393.09.18 درخواست نمود که بدهی شرکت های صنایع آینده سازان فاطمی نوین و رهجویان کوثر مبین از محل وثایق نزد بانک سرمایه تسویه گردد. در مورخ 1394.12.24 شرکت صنایع آینده سازان فاطمی نوین طی نامه شماره 94.1238.ص (قبل از واگذاری ملک) بخشودگی جرائم به میزان 6 درصد طبق «مصوبه هیئت وزیران به شماره 436.1750436.ت مورخ 1386.10.30» را درخواست می نماید که بانک سرمایه در مورخ 1395.08.02 مبلغ 8.545.882.531 ریال برای شرکت واریز نمود. مبحث دوم - نحوه اخذ تسهیلات شرکت رهجویان کوثر مبین به میزان 20 میلیارد تومان، برابر اسناد موجود صراحتاً مشخص می گردد که موکل، مؤسس و مالک شرکت رهجویان کوثر مبین بوده و اسامی که اسمشان در هیئت مدیره بوده است هیچ نقشی در تصمیم گیری ها و اجرای آن و سود و یا زیان شرکت ها نداشته اند. پس وارد کردن اتهام به کارمندان موکل و یا عنوان کردن شرکت صوری که مالک آن مشخص نمی باشد و هدف خروج منابع بانک را داشته است با شرحی که فوقاً به آن اشاره شده است به صورت کامل رد می گردد. گفتار اول: افتتاح حساب و گردش مالی: شرکت رهجویان کوثر مبین در مورخ 1391.07.10 اقدام به افتتاح حساب در شعبه اسکان بانک سرمایه نمود و تا مورخ واریز تسهیلات (1392.10.28) مبلغی بالغ بر 72.000.000.000 ریال در بانک سرمایه گردش مالی داشته است. گفتار دوم: تحویل مدارک: این شرکت در مورخ 1393.08.13 (نزدیک به 13 ماه بعد از افتتاح حساب) درخواست تسهیلات سرمایه در گردش به شماره 92.437.ص از بانک سرمایه شعبه اسکان نموده و مدارک ذیل را ارسال نمود. (الف) - درخواست اخذ تسهیلات، (ب) - رزومه شرکت و فعالیت مدیران، (ج) - صورت های مالی حسابرسی شده (با توجه به تازه تأسیس بودن شرکت صورت های مالی تنظیم نگردیده بود)، (د) - آگهی تأسیس و آخرین تغییرات شرکت اعم از مدیران و سرمایه و نام شرکت (به بانک سرمایه ارسال گردید)، (ه) - اظهارنامه مالیاتی، (و) - مفاسد حساب مالیاتی، (ی) - گواهی ماده 186 بانک سرمایه در مورخ 1392.09.20 مصوبه شماره 1008.910 را با به این شرکت ابلاغ نمود: طبق نامه شماره 91.62668 مورخ 1391.03.10 بانک مرکزی بلوکه نمودن بخشی از تسهیلات اعطایی به مشتریان در زمان اعطای تسهیلات مغایر با روح قانون عملیات بانکی بدون ربا (بهره) می باشد و ممنوع است. شرکت رهجویان کوثر مبین در مورخ 1392.10.28 اقدام به دریافت تسهیلات طبق مصوبه نمود، شایان ذکر است قرارداد سفید امضا و بدون درج موضوع بوده است و این شرکت طی نامه شماره 92.581.ص مورخ 1392.10.30 درخواست نمود که یکی از نسخ قرارداد را با درج موضوع تسهیلات سرمایه در گردش برای این شرکت ارسال نمایند که متأسفانه مورد توجه قرار نگرفته و بی پاسخ مانده است. در مورخ 1392.10.28 این شرکت مبلغ 10 % از اصل تسهیلات و 40 % از اصل تسهیلات را در حساب بدون سود نزد بانک سرمایه مسدود نمود و مبلغ دریافتی این شرکت بابت تسهیلات به میزان 10 میلیارد تومان بوده است. گفتار سوم: تسهیلات دریافتی در سال 1392: مصوبه 1008.910 مورخ 1392.09.20 شروع قرارداد 1392.10.28 سررسید 1393.04.26 (180 روز) شماره قرارداد 1008118824181، مبلغ تسهیلات مبلغ 200.000.000.000 ریال، 10% مسدودی از اصل تسهیلات: 20.000.000.000 ریال، 40 % مسدودی از اصل تسهیلات جایگزین وثیقه ملکی مبلغ 80.000.000.000 ریال، مبلغ پرداختی به شرکت رهجویان کوثر مبین مبلغ 100.000.000.000 ریال؛ مبلغ تسهیلات شرکت رهجویان کوثر مبین به صورت مستقیم به حساب این شرکت واریز شده است. در تاریخ 1392.12.15 پس از 47 روز از دریافت تسهیلات قرارداد شماره 1008118824181 مبلغ ذیل آزاد گردید. (1) - مبلغ آزادسازی قرارداد شماره 1008118824182 مبلغ 57.690.000.000 ریال، (2) - تسهیلات دریافتی بابت قرارداد شماره 1008118824182 مبلغ 100.000.000.000 ریال، (3) - جمع کل دریافتی تسهیلات شرکت رهجویان کوثر مبین در سال 92 مبلغ 157.690.000.000 ریال. گفتار چهارم: تسویه بخشی از تسهیلات اخذ شده: «مورخ 1393.04.26 مبلغ 25.643.835.616 ریال بابت بازپرداخت بخشی از اصل به بانک سرمایه پرداخت گردید. در مورخ 1393.10.17 مبلغ 57.690.000.000 توسط شرکت رهجویان کوثر مبین به بانک سرمایه شعبه اسکان واریز گردید و در مقابل املاک در رهن بانک سرمایه آزاد گردید. بدین مفهوم که در هر بره زمانی یا ملک به عنوان وثیقه در ید بانک بوده است و یا وجه نقد. بنابراین تسهیلات دریافتی شرکت رهجویان کوثر مبین که در سال 1392 به مبلغ 157.690.000.000 ریال بوده است». گفتار پنجم: تسهیلات دریافتی در سال 1393: در سال 1393 به میزان 57.690.000.000 ریال کاهش می یابد و به مبلغ 100.000.000.000 ریال می رسد. در مورخ 1393.09.02 طی نامه شماره 93.605.ص شرکت از بانک درخواست می نماید با توجه به این مطلب که بخشی از تسهیلات این شرکت در حساب بدون سود در اختیار بانک سرمایه بوده و بابت مبلغ مسدودی نیز از این شرکت سود دریافت می گردید. با افزایش نرخ سود از 29 به 31 درصد مبلغی مسدودی آزاد شود. بعد از موافقت نامه فوق توسط بانک سرمایه بانک در مورخ 1393.10.28 مبلغ 20.000.000.000 ریال آزاد و بابت بخشی از اصل تسهیلات برداشت نمود. گفتار ششم: تسویه بخشی از تسهیلات اخذ شده در سال 1393: شایان ذکر است شرکت رهجویان کوثر مبین در تاریخ 1393.10.28 مبلغ 9.518.782.511 ریال بابت اصل تسهیلات دریافتی پرداخت نمود. جمع کل پرداختی شرکت رهجویان کوثر مبین در مورخ 1393.10.28 جمعاً مبلغ 29.518.782.511 ریال. گفتار هفتم: جمع کل دریافتی شرکت رهجویان کوثر مبین تا پایان سال 1393: (1) - مانده تسهیلات دریافتی از سال 1392 مبلغ 157.690.000.000 ریال، (2) - کسر می شود پرداختی مورخ 1393.04.26 مبلغ 25.643.835.616 ریال، (3) - کسر می شود

پرداختی مورخ 1393.10.28 مبلغ 29.518.782.511 ریال، 4)- مانده تسهیلات دریافتی تا پایان سال 1393 مبلغ 102.527.381.873 ریال. مانده مسدودی نزد بانک سرمایه مبلغ 80.000.000.000 ریال بوده است که این مبلغ در ید بانک سرمایه بوده است و از بابت آن سودی به این شرکت پرداخت نمی گردید و از شرکت مطالبه سود نیز می نمودند. در مورخ 1394.03.02 همزمان ترهین ملک نیاوران به آدرس تهران-نیاوران- خ یاسر- متراژ 340 متر طی سند رهنی شماره 22726 مورخ 1394.03.02 مبلغ 73.414.810.000 ریال آزاد و به حساب این شرکت واریز گردید. قابل ذکر است مبلغ مورد رهن 97.414.800.000 ریال بوده است که بانک تقریباً معادل 75 درصد مبلغ ارزش وثیقه معادل 73.414.810.000 ریال برای این شرکت آزاد نمود. در مورخ 1394.12.26 بدهی شرکت رهجویان کوثر مبین و صنایع آینده سازان فاطمی نوین از محل واگذاری ملک ترهینی نزد بانک سرمایه تسویه گردید. ... شایان ذکر است پس از تسویه حساب و انتقال سند فوق همچنان مبلغ 6.585.210.000 ریال نزد بانک سرمایه مسدود بوده است و در مورخ 1395.01.19 برای این شرکت آزاد گردید. در ضمن ملک بام نیاوران که در مورخ 1394.03.02 در رهن بانک سرمایه قرار گرفته بود پس از تسویه بدهی مورخ 1394.12.26 همچنان تا تاریخ 1395.04.22 در رهن بانک سرمایه قرار داشت. در مورخ 1394.12.24 این شرکت طی نامه شماره 94.1237.ص (قبل از واگذاری ملک) درخواست بخشودگی جرایم به میزان 6 درصد طبق ماده 8 مصوبه هیئت وزیران به شماره 436.175043ت مورخ 1386.10.30 را نمود که بانک سرمایه در مورخ 1395.08.02 مبلغ 2.580.758.866 ریال برای این شرکت آزاد نمود. تسهیلات دریافتی شرکت های فاطمی و رهجویان از بانک سرمایه: 1)- سال 91- جمع تسهیلات مصوب: 150.000.000.000 ریال، سپرده مسدود شده توسط بانک: 55.807.000.000 ریال، آزادسازی سپرده های مسدود شده توسط بانک: 24.887.000.000 ریال، پرداختی شرکت: 0، خالص تسهیلات دریافتی شرکت: 119.080.000.000 ریال، 2)- سال 92- جمع تسهیلات مصوب: 650.000.000.000 ریال، سپرده مسدود شده توسط بانک: 275.600.000.000 ریال، آزادسازی سپرده های مسدود شده توسط بانک: 57.690.000.000 ریال، پرداختی شرکت: 35.973.698.630 ریال، خالص تسهیلات دریافتی شرکت: 396.116.301.370 ریال، 3)- سال 93- جمع تسهیلات مصوب: 0 ریال، سپرده مسدود شده توسط بانک: 57.690.000.000 ریال، آزادسازی سپرده های مسدود شده توسط بانک: 226.520.000.000 ریال، پرداختی شرکت: 190.736.241.698 ریال، خالص تسهیلات دریافتی شرکت: 21.906.241.698 ریال، 4)- سال 94، جمع تسهیلات مصوب: 0 ریال، سپرده مسدود شده توسط بانک: 0 ریال، آزادسازی سپرده های مسدود شده توسط بانک: 73.414.800.000 ریال، پرداختی شرکت: 0 ریال، خالص تسهیلات دریافتی شرکت: 73.414.800.000 ریال، 5)- سال 95- جمع تسهیلات مصوب: 0 ریال، سپرده مسدود شده توسط بانک: 0 ریال، آزادسازی سپرده های مسدود شده توسط بانک: 6.585.200.000 ریال، پرداختی شرکت: 0 ریال، خالص تسهیلات دریافتی شرکت: 6.585.200.000 ریال، 6)- جمع تسهیلات مصوب: 800.000.000.000 ریال، سپرده مسدود شده توسط بانک: 398.097.000.000 ریال، آزادسازی سپرده های مسدود شده توسط بانک: 389.097.000.000 ریال، پرداختی شرکت: 226.709.940.328 ریال، خالص تسهیلات دریافتی شرکت: 573.290.059.672 ریال. مبحث سوم- نحوه اخذ ضمانت نامه های شرکت شایگان تجارت آتیه، گفتار اول- افتتاح حساب در بانک سرمایه شعبه اسکان: شرکت شایگان تجارت آتیه در تاریخ 1393.03.25 اقدام به افتتاح حساب در بانک سرمایه شعبه اسکان نموده است که گردش حساب تا قبل از صدور مصوبه (1394.09.23) مبلغ 20.502.413.077 ریال بوده است. گفتار دوم: معرفی طرح خرید و فروش محصولات شرکت پشتیبانی امور دام: این شرکت وفق اساسنامه خود که انجام کلیه امور بازرگانی بوده است با نگاه انجام یک فعالیت بازرگانی سود ده اقدام به مذاکره و انعقاد قرارداد با شرکت امور پشتیبانی امور دام نمود. با در نظر گرفتن این مطلب که محصولات امور دام به صورت (زشت و زیبا) ارائه می گردد دوره گردش مالی این پروژه را یکسال در نظر گرفت. بدین مفهوم با توجه به تحقیقات صورت گرفته برخی از محصولات امور دام دارای زمان انقضای کوتاه بوده و برخی زمان بیشتر داشته ولی کل محصولات به یک قیمت در اختیار شرکت قرار می گرفت و این امر باعث می شد که شرکت در فروش برخی محصولات با زیان روبه رو شود و در برخی دیگر سود لحاظ گردد. ولی باید به نحوی مدیریت که زیان وارده از فروش محصولات تاریخ انقضای محدود با فروش محصولات دیگر جبران شود. در این طرح موکل درخواست ضمانت نامه یکساله با مبلغ 50 میلیارد تومان نموده تا در قراردادهای جداگانه اقدام به خرید محصولات امور دام کند تا پس از تسویه مجدداً بتوانند از مبلغ باقیمانده مصوبه استفاده نماید. از همین رو سودآوری این پروژه در گردش یکساله آن لحاظ گردیده بود. گفتار سوم: نحوه و شرایط صدور ضمانت نامه: بانک سرمایه در خصوص درخواست صدور ضمانت نامه مصوبه ای در تاریخ 1394.09.23 به شماره 631.1008 با شرایط ذیل به شرکت شایگان تجارت آتیه ابلاغ نمود. الف)- نوع عقد قرارداد: صدور ضمانت نامه بانکی، ب)- موضوع ضمانت: انواع ضمانت نامه بانکی به غیر از گمرکی و تعهد پرداخت، ج)- مدت قرارداد: 360 روز، د)- ذینفع: شرکت ها و سازمان های دولتی و غیردولتی، ه)- مبلغ ضمانت نامه: پانصد میلیارد ریال، و)- وثایق: توثیق 20 درصد سپرده نقدی ضمانت به اضافه الباقی سفته تضمینی به امضاء مجاز شرکت و ظهنویسی مدیران و سهامداران عمده شرکت و اخذ یک فقره چک معادل 150 درصد کل تعهدات به امضاء مجاز شرکت و ظهنویسی تمامی مدیران که به پیوست ضمیمه می باشد. در اینجا نظر آن عالی مقام را به برخی قوانین بانک مرکزی که در خصوص صدور ضمانت نامه به عنوان «دستور العمل ناظر بر ضمانت نامه بانکی (ریالی)» مورخ 1396.07.25 به استناد بند

6 ماده 14 و بند «ب» ماده 11 قانون پولی و بانکی کشور مصوب 18 تیرماه 1351 جلب می نمایم. ماده 10- مؤسسه اعتباری مکلف است قبل از صدور ضمانت نامه وضعیت بدهی غیرجاری و چک برگشتی ضمانت خواه را از سامانه یکپارچه اطلاعاتی مشتریان نزد بانک مرکزی استعلام نماید. در خصوص اشخاص حقوقی استعلام یادشده علاوه بر شخص حقوقی شامل صاحبان امضای مجاز و اعضای هیئت مدیره آن اشخاص نیز می گردد. ماده 12- مؤسسه اعتباری ضمانت نامه را به استناد ماده 10 قانون مدنی صادر می نماید. تعهدات ناشی از صدور ضمانت نامه از رابطه پایه و سایر روابط و قراردادهای مربوط مستقل بوده و اختلافات میان ضمانت خواه و ذینفع و یا ایرادات و ادعاهای مربوط به آنها، در تعهد مؤسسه اعتباری به پرداخت وجه ضمانت نامه به ذینفع، مؤثر نخواهد بود. ماده 16: صدور ضمانت نامه منوط به پرداخت سپرده نقدی ضمانت نامه حداقل 10 درصد مبلغ ضمانت نامه توسط ضمانت خواه می باشد. تبصره 1- سپرده نقدی ضمانت نامه های تعهد پرداخت، بیست درصد وجه ضمانت نامه می باشد.

ماده 18- مؤسسه اعتباری موظف است پیش از صدور ضمانت نامه، نسبت به ثبت آن در سامانه سپام و اخذ شماره منحصر به فرد از سامانه مزبور اقدام نماید. با عنایت به این که در بند «د» مصوبه صراحتاً قید شده است که (صدور ضمانت نامه برای ذینفع دولتی و غیردولتی) لذا اگر موکل قصد کلاهبرداری داشت آیا نمی توانست درخواست صدور ضمانت نامه به مبلغ کل مصوبه (50 میلیارد تومان) با انعقاد قراردادی با یکی از شرکت های زیرمجموعه خود بنماید و آن را زودتر اقدام به وصول نماید. در ضمن طبق «ماده 10 دستورالعمل ناظر بر ضمانت نامه ریالی» شرکت شایگان تجارت آتیه و موکل و اعضای هیئت مدیره هیچ گونه چک برگشتی و یا بدهی غیرجاری، معوق و یا مشکوک الوصول در سیستم بانکی نداشته اند و در غیر این صورت مشمول اخذ ضمانت نامه نمی شدند که این خود نشان دهنده اعتبار موکل و گروه ایشان در انجام اینگونه امور تجاری است. گفتار چهارم: تاریخ درخواست ضمانت نامه و صدور آن: 1- تاریخ قرارداد 1394.11.06، تاریخ نامه ذینفع 1394.11.08، تاریخ صدور ضمانت نامه 1394.11.21، 2- تاریخ قرارداد 1394.11.06، تاریخ نامه ذینفع 1394.11.08، تاریخ صدور ضمانت نامه 1394.11.21، 3- تاریخ نامه 1394.11.06، تاریخ نامه ذینفع 1394.11.08، تاریخ صدور ضمانت نامه 1395.01.21؛ همانطور که از تاریخ های درج شده در جدول فوق مشخص است که بانک عامل زمان مناسب جهت بررسی قرارداد پایه و نامه ذینفع و ارتباط با ذینفع را داشته است. گفتار پنجم: مراحل اجرای مصوبه: این شرکت 3 فقره قرارداد با شرکت امور پشتیبانی دام منعقد نمود و قراردادهای منعقد با ضمانت نامه دریافتی از بانک سرمایه به مرحله اجرا رسید. 1- شماره قرارداد 4.42.144590 تاریخ 1394.11.08 مبلغ قرارداد 90.000.000.000 ریال، شماره نامه ذینفع 4.42.144633 تاریخ 1394.11.08، تاریخ صدور ضمانت نامه 1394.11.12، وضعیت: عدم تسویه، 2- شماره قرارداد 4.42.144591 تاریخ 1394.11.08 مبلغ قرارداد 90.000.000.000 ریال، شماره نامه ذینفع 4.42.144633 تاریخ 1394.11.08، تاریخ صدور ضمانت نامه 1394.11.21، وضعیت: عدم تسویه، 3- شماره قرارداد 4.42.3841 تاریخ 1395.01.17 مبلغ قرارداد 90.000.000.000 ریال، شماره نامه ذینفع 4.42.3864 تاریخ 1395.01.17، تاریخ صدور ضمانت نامه 1395.01.21، وضعیت: عدم تسویه، با توجه به جدول فوق کاملاً محرز است که بانک عامل وقت مناسب جهت پیگیری و بررسی قرارداد پایه و نامه ذینفع را داشته است. به عنوان مثال در متن نامه ذینفع (پشتیبانی امور دام) که برای بانک سرمایه صادر نموده است صراحتاً قید شده است: «با عنایت به اینکه شرکت شایگان تجارت آتیه در خصوص قرارداد پیوستی به شماره 4.42.144590 مورخ 1394.11.08 از این شرکت، جهت تضمین انجام تعهدات ناشی از آن می بایستی مبادرت به ارائه ضمانت نامه بانکی نماید. لذا نماینده مشارالیه جهت دریافت ضمانت نامه انجام تعهدات به مبلغ 90.000.000.000 ریال به ذینفعی شرکت پشتیبانی امور دام استان تهران... در متن نامه ذینفع (امور دام) صراحتاً نوع ضمانت نامه و قرارداد پایه پیوستی به بانک اعلام گردیده است. حال چگونه بانک سرمایه اعلام می نماید که قرارداد پایه معقول بوده و یا اینکه ضمانت نامه صادره براساس مصوبه نبوده است؟؟؟ شایان ذکر است بابت صدور هر ضمانت مبلغ 20% به عنوان وثیقه در حساب بدون سود مسدود بوده است. گفتار ششم: شرح سیستم سپام: لازم به ذکر است که تمامی ضمانت نامه های صادره برای این شرکت در سیستم سپام ثبت گردیده است و امور پشتیبانی استان تهران نیز مراتب اصالت ضمانت نامه را از بانک سرمایه دریافت کرده است و بعد از آن اقدام به صدور مصوبه نموده است. گفتار هفتم: ثبت تمام مراحل در دفاتر تجاری شرکت: شناسایی ضمانت نامه های بانک سرمایه و قراردادهای امور پشتیبانی استان تهران در دفاتر قانونی شرکت در دفاتر قانونی این شرکت ضمانت نامه های دریافتی از بانک سرمایه و قراردادهای منعقد با شرکت پشتیبانی امور دام ثبت گردید است. تمامی حواله های صادره از شرکت پشتیبانی امور دام در دفاتر شرکت ثبت گردیده و فروش آن در دفتر شرکت لحاظ گردیده است. گفتار هشتم: صدور برگ تشخیص از اداره دارایی- اظهارنامه مالیاتی- گزارش فصلی: بدین مفهوم که خرید و فروش به صورت کامل به سازمان امور دارایی و ارزش افزوده گزارش گردیده است و دفاتر و حساب های مالی شرکت شایگان تجارت آتیه در سال 1394 و 1395 که قراردادهای فوق را اجرا نمود توسط سازمان امور مالیاتی کشور بررسی و برگه تشخیص نیز برای این شرکت صادر گردید. گفتار نهم: تمدید یک ماه قرارداد با پرداخت کارمزد به شرکت پشتیبانی امور دام و بانک سرمایه: اولین سئوالی که در این خصوص مطرح می شود این است که آیا شخصی که قصد کلاهبرداری و یا فریب داشته باشد آیا اقدام به تمدید قراردادها و پرداخت 55.000.000.000 ریال می نماید؟؟؟ در صورتی که طبق ادعای بانک این شرکت قصد خروج منابع بانکی را داشته است چه دلیلی وجود داشته است که شرکت با پرداخت کارمزد اقدام به تمدید ضمانت نامه بنماید؟؟؟ گفتار دهم: درخواست شرکت پشتیبانی امور دام از بانک سرمایه در خصوص وصول ضمانت نامه

ها: شرکت پشتیبانی امور دام در مورخ 1395.06.01 اقدام به ارسال ضمانت نامه ها به مبلغ 275.000.000.000 ریال به بانک سرمایه نمود و بانک در مورخ 1395.06.29 دستور آزادسازی مبلغ مسدودی شرکت شایگان آتیه بابت وثیقه این به میزان 55.000.000.000 ریال را صادر نمود و بدهی این شرکت به مبلغ 220.000.000.000 ریال کاهش یافت... گفتار یازدهم: پیگیری های شرکت در جهت تسویه بدهی با شرکت امور پشتیبانی دام، این شرکت پس از درخواست شرکت پشتیبانی امور دام از بانک سرمایه در خصوص وصول ضمانت نامه اقدام به نامه نگاری جهت معرفی ملک ارزنده جهت تسویه با شرکت امور پشتیبانی دام نمود که متأسفانه شرکت امور پشتیبانی دام هیچ یک از موارد را نپذیرفت. نامه شماره 96-0080 مورخ 1396.02.10 با شماره ثبت دبیرخانه شرکت پشتیبانی امور دام 13876 مورخ 1396.02.10 و نامه شماره 1397-471 مورخ 1397.06.04 با شماره ثبت دبیرخانه 73028 مورخ 1397.06.04 و نامه شماره 97-708 مورخ 1397.09.03 با شماره ثبت دبیرخانه 134479 نمایانگر همین واقعیت است. وکیل بانک سرمایه مدعی است که قرارداد پایه معجول با سربرگ شرکت شایگان تجارت آتیه در اختیار بانک سرمایه قرار گرفته است. حال آنکه واضح است که قراردادهای بانکی در سربرگ خود بانک منعقد می گردد و عنوان کردن این مطلب که موکل بر اساس قرارداد معجول در سربرگ شرکت شایگان اقدام به دریافت ضمانت نامه برای سازمان دولتی نموده محل تأمل است!!! خصوصاً که سیستم الکترونیکی سپام کاملاً پاسخ گوی همین سئوالاتی است! فصل سوم: درخواست تهاتر: درخواست تهاتر دیون با ملک به بانک سرمایه از سوی این شرکتها: از آنجائی که شرکت های صنایع آینده سازان فاطمی نوین و شرکت ر هجویان کوثر مبین با توجه به شرایط بد اقتصادی حاکم در کشور و کمبود نقدینگی در بازپرداخت تسهیلات علی رغم تمامی تلاش دچار مشکل و کمبود نقدینگی شده بود مطابق قوانین در زمان پرداخت آخرین سود در مورخ 93.09.18 به بانک اعلام نمودند که توانایی بازپرداخت تسهیلات بصورت نقدی را نداشته و پیرو آن طبق قانون بانک مرکزی اقدام به نامه نگاری و درخواست تهاتر جهت تسویه دیون با ملک در رهن خود، نزد بانک را نموده اند. بدیهی است که شرکت با حسن نیت اقدام به ارائه این پیشنهاد به بانک نموده تا در اسرع وقت مطابق بر قوانین حاکم، دیون خود به بانک را تسویه نماید. مبحث اول: مصوبه هیئت وزیران مورخ 1386.10.30: شایان ذکر است بر اساس ماده 8 تصویب نامه هیئت وزیران به شماره 175043.ت مورخ 436 مورخ 1386.10.30 بانک ها موظفند، در صورت درخواست کتبی مشتری پس از سررسید بازپرداخت اقساط و تأیید را از طریق مزایده به فروش گذاشته و پس از کسر مطالبات خود مازاد احتمالی را به مشتری مسترد نماید، بانک از تاریخ درخواست مشتری حق دریافت جریمه و سود اضافی را نخواهد داشت. مبحث دوم: روند کارشناسی ملک برای تهاتر با دیون این شرکت ها: ملک مورد تهاتر در اوایل سال 93 بدون جواز و هیچ گونه عملیات اجرایی توسط کارشناسان وقت بانک سرمایه به استناد مکاتبه 1008.28 مورخ 1393.03.19 به مبلغ 235.348.000.000 ریال ارزیابی گردیده و در رهن بانک قرار گرفته بود که از ارزش کارشناسی 70 درصد تسهیلات در اختیار این شرکت قرار گرفت. جهت تشحیذ ذهن ریاست محترم معروض می داریم پروسه تسویه حساب این شرکت ها در سه هیئت مدیره مختلف بانک سرمایه صورت پذیرفت. معرفی ملک (هیئت مدیره اول) طی نامه شماره 93.280.ص مورخ 93.09.18: 1- مصوبه اقاله - (هیئت مدیره دوم)، اقاله وفق مصوبه شماره 94.66403 مورخ 1394.08.23 که در مورخ 1394.12.09 به شماره نامه 1008.773 به این شرکت ابلاغ گردید) و معرفی ملک به کارشناس توسط بانک سرمایه مورخ 1394.09.22، 2- حذف اقاله و مصوبه تهاتر (هیئت مدیره سوم) در مورخ 1394.12.12 طی نامه شماره 1394.103060- هیئت مدیره سوم، ملک مورد تهاتر توسط سه کارشناس منتخب بانک سرمایه ارزیابی گردید و کارشناسان طبق نظر مدیران بانک سرمایه با توجه به مبلغی که بانک در بدهی این شرکت افزوده نموده بود اقدام به کارشناسی نمودند و بانک بر اساس کمترین مبلغ کارشناسی به مبلغ 125 میلیارد تومان در تاریخ 94.12.26 اقدام به تملک نمود. دو سال از زمان کارشناسی اولیه که فوقاً ذکر گردید در اوایل سال 94 ملک مذکور اولاً: با در نظر گرفتن موقعیت مکانی در آن و ارزش افزوده مبتنی بر تعلق جوازهای جدید از قبیل 8 طبقه واحدهای تجاری با سطح اشغال 57 درصد و 7 طبقه پارکینگ با سطح اشغال 100 درصد و همچنین افزایش قیمت سنواتی که ناشی از تورم وارده بر بخش مسکن بوده است و ثانیاً: اینکه دیگر از ابتدای سال 95 اینچنین جوازی در منطقه 1 شهرداری صادر نمی گردید این ملک از ارزش افزوده ویژه ای برخوردار گردیده بود که نظر کارشناسان محترم نیز بر این موضوع صحه می گذارد که این دلایل کاملاً ارزش افزوده ملک بعد از دو سال را توجیه و منطقی می نماید. در اینجا در خصوص نحوه و آگذاری ملک به بانک نیز توجه آن مقام محترم را به موارد ذیل جلب می نماید تا به وضوح مشخص گردد که اتهام گرانمایی ملک کاملاً بی اساس است. بانک طی مصوبه شماره 94.66403 مورخ 1394.08.23 اقدام به ارجاع ملک به کارشناس ارزیاب در مورخ 1394.09.22 بابت اقاله با شرایط 20 درصد نقد و مابقی حداکثر به مدت سه سال با اقساط 6 ماه با نرخ سود مصوب بانک سرمایه نموده بود. مبحث سوم: گران نمایی ملک موکل به وسیله بانک: آیا با توجه به شرایط اقاله (دریافت 20 درصد نقد و مابقی طی اقساط 3 ساله با سودهای مصوب بانک سرمایه) چه کسی از مبلغ کارشناسی بالای ملک بهره می برد؟؟ قطعاً بانک سرمایه. زیرا بانک سرمایه مبلغی بالغ بر 30 میلیارد تومان به صورت نقد از موکل دریافت می نمود و مابقی آن را طی سه سال با نرخ سودهای داخلی خود دریافت می کرد و نهایتاً ملک با قیمت 180-190 میلیارد تومان به موکل واگذار می گردید. بانک سرمایه با در نظر گرفتن شرایط اقاله از کارشناس ها درخواست نموده بود که مبلغ کارشناسی بالاتر لحاظ شود و موکل هیچ نقشی در گرانمایی ملک نداشته و نقش اصلی را بانک به جهت اخذ سود بیشتر داشته است.

زیرا همانطور که روشن است با شرایط احتمالی اقاله از طرف بانک به موکل، برای موکل بهتر بود که قیمت کارشناسی پایین تر لحاظ شود. با توجه به اعتراض این شرکت موکل به مبلغ کارشناسی ضمناً شرایط اقاله و صرف زمان طولانی تسویه بدهی این شرکت ها (نزدیک یکسال) مدیران بانک تصمیم گرفتند که با همان قیمت کارشناسی، ملک را با دیون شرکت تهاتر نمایند و در خصوص اعتراض موکل به محاسبات سود (از زمان معرفی ملک می بایست سود و جرایم متوقف شود) اعلام نمودند که ملک مورد نظر با سود محاسبه شده تسویه می گردد. بخش دوم: شرح دفاعیات از موکل: فصل اول: ایرادات کیفرخواست: مبحث اول - تسویه حساب موکل با بانک سرمایه: مطابق آنچه در کیفرخواست آمده برای دو شرکت موکل مجموعاً مبلغ 80.000.000.000 تومان تسهیلات اخذ و برای شرکت دیگر مبلغ 27.500.000.000 تومان ضمانت نامه جهت ارائه به شرکت پشتیبانی امور دام استان تهران صادر شده است و بدین جهت تمام اخلاف عمده در نظام اقتصادی کشور متوجه موکل شد. اما متأسفانه به تسویه حساب موکل با بانک کوچکترین اشاره ای نشده است. نحوه تسویه حساب تسهیلات و ضمانت نامه: شرکت پشتیبانی امور دام در مورخ 1395.06.01 اقدام به ارسال ضمانت نامه ها به مبلغ 27.500.000.000 تومان به بانک سرمایه نموده است و بانک در مورخ 1395.06.29 دستور آزادسازی و پرداخت مبلغ 5.500.000.000 تومان را که آنهم مسدودی وجوه نقد شرکت شایگان آتیه بابت وثیقه ضمانت نامه می باشد صادر نموده است و نسبت به الباقی ضمانت نامه ها به مبلغ 22.000.000.000 تومان، متأسفانه بانک از پرداخت امتناع می نماید (و بدین جهت تمام سیکل کاری موکل به هم می ریزد) و تاکنون هیچ مبلغی از این 22 میلیارد تومان به موکل یا شرکت دام پرداخت نگردیده است. برابر ماده 710 قانون مدنی ضمان حق رجوع به مضمون عنه را ندارد مگر پس از ادای دین. بانک سرمایه از طرفی ضمانت های صادره را پرداخت ننموده و از طرفی نسبت به این مطالب مدعی می باشد. فلذا باید مبلغ ضمانت نامه که از طرف بانک کارسازی نشده است باید از میزان بدهی موکل کسر گردد که بدین جهت بدهی موکل به بانک به مبلغ 80.000.000.000 تومان کاهش می باشد. ضمناً موکل مبلغ 22 میلیارد تومان نیز نقداً به بانک سرمایه پرداخت نموده است، فلذا بدهی موکل به بانک به عدد 57 میلیارد تومان کاهش می یابد. در ادامه روند تسویه حساب، موکل ملکی را برای تسویه کل بدهی خود تعرفه و تحویل بانک می نماید که مطابق با آخرین کارشناسی که به وسیله دادسرا انجام شده است (که البته هنوز مورد اعتراض موکل نیز می باشد) 72 میلیارد تومان ارزش دارد. در نتیجه در حال حاضر نه تنها از بدهی موکل به بانک ریالی باقی نمی ماند بلکه ایشان 14 میلیارد تومان نیز اضافه و مازاد تحت عنوان سود بانکی پرداخته است. در نتیجه موکل نه تنها به بانک سرمایه بدهکار نبوده بلکه 14 میلیارد تومان نیز بابت سود، پرداخته که این موضوع در کیفرخواست مکتوم مانده است. عدم اعلام عدد بدهی واقعی از طرف بانک: به علت اختلاف موکل با بانک سرمایه (در میزان بدهی یا طلب موکل) جناب آقای قاضی پسندیده، سرپرست وقت دادسرای ناحیه 36 به بانک سرمایه دستور می دهد تا میزان دقیق بدهی موکل به بانک را با لحاظ جمیع تسهیلات اعطایی (اصل و سود) مشخص و به دادسرا اعلام نماید که متعاقب آن موکل به بانک سرمایه برای انجام این موضوع مراجعه نمود لکن به علت مصادف شدن با ایام تعطیلات نوروزی، بانک به طور مکتوب انجام این امر را به بعد از تعطیلات موکول کرد. نهایتاً بدهی دقیق موکل به بانک به میزان 675.432.928.957 ریال محاسبه و تعیین گردید. متأسفانه بانک سرمایه از اعلام این محاسبات به دادسرا امتناع می ورزد؛ بدین جهت موکل طی نامه شماره AS 2461 مورخ 1396.01.19 از مدیرعامل وقت بانک سرمایه آقای خانی مطالبه نمود که نسبت به اعلام میزان دقیق بدهی ایشان و ارسال آن به دادسرا مطابق دستور سرپرست محترم دادسرای ناحیه 36 اقدام نماید. آقای خانی نیز در هامش نامه مذکور این چنین دستور داده اند: دفتر-این درخواست قبلاً پاسخ داده شده است به جناب آقای دکتر پسندیده سرپرست محترم دادسرای پولی و بانکی میزان بدهی و صورتحساب و دستورالعمل بانک مرکزی و مقررات تنظیمی توسط اداره وصول مطالبات محاسبه و اعلام گردیده است علی ایحال جداول مربوطه و ضمائم مجدداً از طریق واحد وصول مطالبات بررسی، اخذ و ارسال گردد. متأسفانه مسئول وصول مطالبات وقت بانک سرمایه آقای علی محمدی هرگز اقدام به اعلام بدهی به جناب آقای پسندیده ننمودند و تا این لحظه نیز این موضوع مخفی مانده که در صورت مقصر ندانستن صورت های مالی بانک از طرف ریاست محترم ارجاع او به کارشناس جهت تعیین عدد دقیق طلب یا بدهی موکل به بانک مستدعی است. مبحث دوم: وثائق مکفی جهت دریافت وام: برخلاف ادعای دادستان محترم در کیفرخواست صادره علیه موکل، ایشان طی سال های ۱۳۹۱ لغایت ۱۳۹۴ برابر مصوبات هیئت مدیره بانک سرمایه و از طریق شرکت های صنایع آینده سازان فاطمی نوین و رهجویان کوثر مبین و بر اساس اساسنامه آنها تسهیلاتی را اخذ نموده است که بر اساس مصوبات هیئت مدیره کلیه تسهیلات پرداختی دارای وثیقه ۱۰ درصد سپرده نقدی، ۳۰ الی ۴۰ درصد وثیقه ملکی سهل البیع بلا معارض، ۱۳۰ درصد سفته و ۱۵۰ درصد چک بانکی بوده اند که مستندات آن تقدیم دادگاه محترم شده است. لذا ادعای دادستان محترم در صفحه دوم کیفرخواست مبنی بر اینکه (اخذ تسهیلات صرفاً در قبال دریافت چک و سفته بوده است) فاقد پشتوانه و غیرمستند و ناصحیح می باشد. لیست املاک تهرینی در بانک سرمایه: 1- خیابان الهیه، خیابان استانبول، کوچه فلسطین دوم، پلاک 3، ارزش کارشناسی ملک 4.458.000.000 تومان، تاریخ تهرین: 1391.12.14؛ 2- خیابان ولیعصر خیابان فرشته، خیابان تختی، پلاک 4 ارزش کارشناسی ملک 7.500.000.000 تومان، تاریخ تهرین 1391.12.14؛ 3- پل رومی کوچه شهید عباس حسینی، خیابان صبا پلاک 159، ارزش کارشناسی ملک 23.534.800.000، تاریخ تهرین 1393.03.28؛ 4- نیاوران، خیابان یاسر، کوی شیرین، پلاک 3، ارزش کارشناسی ملک 9.741.480.000، تاریخ تهرین 1394.03.02، جمع وثائق سپرده شده در ازای تسهیلات: 44.23س4.280.000 تومان، مبحث

سوم: کلان نبودن بدهی موکل به بانک: طبق ماده 1-8 مصوبه شماره 92.422553 مورخ 92.08.16 بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تسهیلات و تعهدات کلان «مجموع خالص تسهیلات و تعهدات اعطایی برای هر ذینفع واحد که میزان آن حداقل معادل 10 درصد سرمایه پایه بانک می باشد. تسهیلات دریافتی موکل در سال 91 به میزان 15 میلیارد تومان بوده که با کسر 10 درصد سپرده نقدی مبلغ 13.5 میلیارد تومان به موکل پرداخت گردیده است با در نظر گرفتن سرمایه پایه بانک در سال 91 (59 میلیارد تومان) میزان تسهیلات دریافتی موکل کلان نمی باشد. تسهیلات دریافتی موکل در سال 92 به میزان 65 میلیارد تومان بوده که با کسر 10 درصد سپرده نقدی مبلغ 58.5 میلیارد تومان به موکل پرداخت گردیده است با در نظر گرفتن سرمایه پایه بانک در سال 92 (70 میلیارد تومان) میزان تسهیلات دریافتی موکل کلان نمی باشد. در مجموع تسهیلات دریافتی موکل در سال های 91 و 92 به میزان 80 میلیارد تومان بوده است که با کسر 10 درصد سپرده نقدی مبلغی بالغ بر 72 میلیارد تومان در اختیار موکل بوده که از این مبلغ به میزان 3.5 میلیارد تومان به صورت نقدی در سال 92 به بانک پرداخت گردیده است با محاسبات فوق مشخص می گردد میزان تسهیلات در اختیار موکل در سال 68.592 میلیارد تومان بوده و با توجه به سرمایه پایه در سال 92 کلان نمی باشد. مبحث چهارم: عدم گران نمایی توسط موکل و تخلف بانک در گران نمایی: متأسفانه دادستان محترم توجه نداشته اند مطابق آنچه که خود دادسرا روی ملک تهاثر شده با بدهی بانک قیمت گذاری نمود ارزش واقعی ملک 72 میلیارد تومان است و با عنایت به اعلام بدهی موکل به مبلغ 67 میلیارد تومان نه تنها ملک گران نمایی نشده بلکه موکل تمام بدهی را پرداخته است و هیچ نیازی به این گران نمایی از سوی موکل نبوده است. گران نمایی که در کیفرخواست ادعا شده مطلوب موکل نبوده است و بدهی موکل از طرف بانک در تاریخ 1396.01.19 مبلغ 67 میلیارد اعلام می گردد و این به معنی آن که ملک موکل را نیز به قیمت 125 میلیارد از موکل اخذ نموده اند باید 40 میلیارد به موکل باز می گردانند. حال آنکه حتی ریالی به موکل بازنگشته است! حال سؤال اصلی این است که چرا قیمت ملک تقریباً 1.5 برابر ارزش واقعی تعیین می شود؟ به جهت آنکه مقرر شده بود با ملک با اقاله به موکل بازگردانده شود و سود دو برابری از موکل اخذ شود، ضمناً در حساب های بانک سود بیشتری نشان داده شود و مدیر بانک خود را موفق تر نشان دهد این ملک گران نمایی شده است و موکل که برایش تفاوتی نمی کرده ملک را به چه قیمتی می خواهند قیمت بگذارند و فقط خواستار صدور برگ تسویه حساب و مفاصا حساب بانکی خود بوده است! لذا به این موضوع اعتراضی نمی کند تا مشکلیش با بانک خاتمه یابد. نکته قابل توجه و محل ابهام کیفرخواست صادره این می باشد که دادستان محترم هم در صدور کیفرخواست مرتکب گران نمایی شده و به موکل گران نمایی بیش از 416 درصدی را نسبت می دهند. حال آنکه مطابق شرح فوق بر فرض هم که گران نمایی انجام شده باشد میزان آن 57 درصد می باشد که این امر نشانگر مغرضانه بودن نحوه تنظیم کیفرخواست و انعکاس خبری آن در رسانه ها می باشد. فارغ از این که در اعلان اعداد فوق گران نمایی شده است!! برابر اطلاعات واصله از ناحیه موکل ملک اندرزگو اصلاً توسط سازمان بازرسی کل کشور و کمیسیون تحقیق و تفحص مجلس شورای اسلامی کارشناسی نگریده فلذا از دادستان محترم تقاضای ارائه اصول اسناد کارشناسی های انجام گرفته توسط مراجع فوق و تأیید آن ها توسط نمایندگان سازمان بازرسی کشور که در جریان رسیدگی حاضر هستند را داریم. در صورت عدم کارشناسی توسط مراجع مزبور پر واضح است که کیفرخواست صادره بر اساس این ادعاها، باید اصلاح گردد. مبحث پنجم: استفاده از واژه عیش و نوش 107 میلیاردی موکل: همانطور که معروض گشت موکل کوچکترین بدهی به بانک ندارد و کاملاً بدهی خود را تسویه کرده است فلذا استفاده از واژه عیش و نوش 107 میلیارد از سرمایه های بانک سرمایه به وسیله موکل که در کیفرخواست آمده مغرضانه بوده و هیچ وجه قانونی ندارد. ضمناً موارد مصرف مبالغ اخذ شده کاملاً مشخص است که مدارک پیوست نشانگر خرج جهت انجام امور تجاری را مشخص می نماید. مبحث ششم: توقیف ملک به مبلغ 30 میلیارد تومان و عدم اعتراض بانک سرمایه: شرکت فولاد خوزستان به جهت طلبی که از بانک سرمایه داشته است ملک اندرزگو را در ازای مبلغ کارشناسی 30 میلیارد تومان توقیف می نماید و جالب آنکه مدیران بانک سرمایه هیچ اعتراضی به این نظر کارشناسی نمی نمایند. واقعاً این سؤال مطرح است که چرا از طرف مدیران وقت و نماینده حقوقی محترم بانک به نظر کارشناسی فوق اعتراضی به عمل نمی آید بلکه این نظر کارشناسی کاملاً مورد قبول بانک قرار می گیرد؟! مدیران وقت بانک از یک طرف تهاثر ملک اندرزگو با مبلغ 125 میلیارد تومان را قبول نموده و در صورت های مالی سال 1396 و 1397 این موضوع را تصویب می نماید و در مقابل توقیف آن به یک پنجم قیمت دفاتر شده هیچ اعتراضی نمی کند چرا بانک نسبت به این تخلفات و سوءمدیریت و ابهامات رفتار پاسخگو نمی باشد؟؟ مبحث هفتم- عدم وابستگی موکل به مدیران: متأسفانه در کیفرخواست موکل را وابسته به مدیران دانسته اند که نه تنها برای این ادعا هیچ دلیلی را ارائه نکرده است بلکه به شرح و دلایل ذیل ذکر این ادعا نیز مردود است. الف: انجام تمام مراحل به صورت قانونی از طرف موکل: هیچ گونه تخلفی در اخذ تسهیلات و ضمانت نامه یا ارائه مدارک و مستندات موکل و یا تسویه حساب انجام پذیرفته صورت نگرفته که نیاز به وابستگی به مدیران باشد. ب: درخواست مبلغ 3 تا 7 درصدی مدیران بانک از موکل به جهت عدم شکایت و عدم اجابت آن توسط موکل: مطابق ادعای موکل و به شرح آنچه در جلسات رسیدگی از طرف ایشان مطرح گردید متأسفانه مدیران وقت بانک سرمایه از موکل درخواست وجه جهت اجازه تجویز تسویه حساب موکل با بانک را داشته اند!! که موکل با مقاومت در برابر ایشان حاضر به پرداخت ریالی نشده و حتی موکل معتقد است که عدم پرداخت آن مبلغ سبب بروز و تشکیل این پرونده برای وی شده است. ضمناً در این خصوص موکل شکایتی را علیه آقای علی محمدی تنظیم و تقدیم آقای تورک نموده است که متأسفانه باز هم بدون اقدام رها شده است. لذا متناسب با آنچه در جلسه

رسیدگی نیز معروض گشت به درخواست موکل شکایت علیه آقای علی محمدی از ناحیه موکل هنوز پابرجاست. ج: درخواست موکل از مدیر عامل وقت بانک سرمایه جهت جلوگیری از تخلفات: موکل به جهت فشار مدیران میانی بانک به مدیر عامل بانک سرمایه پناه برده و کتباً درخواست رسیدگی می نماید که متعاقب آن طی نامه مورخ 1395.09.13 درخواست نامشروع میزان را به اطلاع مدیریت محترم بانک سرمایه آقای خانی می رساند. د: آقای زینالی (همسر خانم شیخی - حقوقی بانک سرمایه) با کارمند موکل تماس گرفته و درخواست انعقاد جلسه با موکل جهت مصالحه نموده است که مورد موافقت موکل قرار نمی گیرد. مبحث هشتم: عدم درج بدهی موکل در دفاتر و صورت های مالی بانک سرمایه: در مورخ 1394.12.26 موکل بدهی خود را با بانک سرمایه تسویه نموده است و انعکاس آن در دفاتر مالی بانک سرمایه به شرح ذیل می باشد. الف)- در صورت های مالی سال 1394 بانک سرمایه به مدیر عاملی محمدرضا خانی: بدهی شرکت موکل در صفحه 79 منعکس گردیده است. ب)- در صورت های مالی سال 1395 بانک سرمایه به مدیر عاملی آقای علیرضا پویان شاد: تسویه بدهی شرکت های ثبت و تأیید گردیده است. ج)- در سال 1395 بانک سرمایه به مدیر عاملی آقای علیرضا پویان شاد علیه موکل اقدام به طرح دعوی نمود. در حالی که تسویه حساب موکل را در همان سال در دفاتر مالی ثبت و تأیید نموده بود. از سال 1395 لغایت 1397 تسویه حساب موکل در دفتر مالی تأیید و هیچ اشاره ای به گران نمایی و یا تشکیل پرونده در دادرسی ناحیه 36 نگردیده است و همینطور در گردش وثایق تملیکی ملک تهاتر شده بعنوان زمین تجاری به مبلغ 125 میلیارد تومان شناسایی گردیده است. تمامی کسانی که بدهکار بوده و یا تهاتر غیر واقعی داشته اند بند حسابرسی شده اند در حالیکه در هیچ یک از بندهای گزارش حسابرسی اشاره ای به تهاتر و تسویه بدهی موکل نشده است. ایشان تنها بدهکار مورد ادعای نماینده بانک هستند که در دفاتر مالی بدهی ایشان شناسایی نگردیده و بدهکار نیستند و این نشانگر فقدان هرگونه رفتار هنجارشکن از سوی موکل است. د)- در یادداشت 10-11 صورت های مالی سال 96 تعداد 70 شرکت در قالب 31 گروه ذینفع که نزد دادرسی ناحیه 36 طرح دعوی شده است اشاره گردیده که اسمی از موکل بنده در آن اشاره نشده است. به عنوان مثال: در خصوص گران نمایی های صورت پذیرفته شده که منجر به تسویه دیون بدهکاران در بانک سرمایه گردیده است به تفصیل در صورت های مالی میان دوره ای سال 97 منعکس گردیده است که در آن می توان به ملک لواسان و ملک فرشته متعلق به آقای محمد امامی و تسویه خانم فاطمه کلاهدوزان با تهاتر یک قطعه زمین در اصفهان اشاره نمود و باز هم هیچ نامی از موکل ذکر نگردیده است. در خصوص شرکت سرمایه گذاری پدیده تجارت سیوان (آقای علیرضا نیکویی) که مبلغ تسهیلات ایشان 80 میلیارد بوده است که بخشی از آن توسط مقام محترم قضایی توقیف گردیده است و مابقی آن در صورت های مالی درج گردیده و پرونده آن در کیفری 2 مطرح می باشد. در تاریخ 1394.12.26 موکل با بانک سرمایه تسویه حساب کامل نموده و این امر در سال های بعد در دفاتر تجاری و صورت های مالی بانک ثبت گردیده است، حال اگر در سال 1395 که بانک علیه موکل طرح دعوی کیفری مبنی بر گران نمایی ملک نموده است اگر واقعاً موکل را بدهکار می دانست باید در صورت های مالی خود این موضوع را ثبت و حداقل در بند حسابرسی نمایان می شده است (تحت عنوان مطالبات مشکوک الوصول) و به آن اندازه ذخیره می گرفت که هیچ کدام از کارهای فوق در صورت های مالی بانک سرمایه حتی در سالهای بعد از آن (1397-1396) نیز که به وسیله مدیران حال حاضر که شاکی این پرونده قلمداد می گردند وارد نشده که این امر تخلف آشکار مدیران و حسابرسی و بازرسی بانک سرمایه می باشد. با توجه به اینکه بانک سرمایه عضو سازمان بورس و اوراق بهادار می باشد و شفافیت در شرکت های بورسی جز ارکان اولیه می باشد طبق ماده 258 قانون تجارت در صورتی که رئیس، اعضای هیئت مدیره و مدیر عامل شرکت که ترازنامه غیر واقعی به منظور پنهان داشتن وضعیت واقعی شرکت به صاحبان سهام ارائه و یا منتشر کرده باشد به حبس از یکسال تا سه سال محکوم خواهند شد. با توجه به مراتب فوق و اظهارات آقای علی محمدی نماینده بانک سرمایه که صراحتاً موارد فوق را تأیید نمودند گزارش خلاف واقع هیئت مدیره وقت بانک سرمایه اثبات می گردد. مبحث نهم: استفاده از واژه رشوه در کیفرخواست: بدو معروض می داریم که پرداخت رشوه فقط به کارمندان دولت (در معنی عام) امکان پذیر است و استفاده از واژه رشوه به خصوص بودن بانک سرمایه واژه اشتباهی است که بارها در کیفرخواست آمده است. ثانیاً در خصوص آنچه دادستان محترم در کیفرخواست آورده اند (تحت عنوان پرداخت رشوه به مدیران) در پاسخ به شرح ذیل معروض می داریم: پرداخت 60 میلیون تومان به آقای اعلائی: 1 - هیئت محبان قمر بنی هاشم روستای علاء در تاریخ 1391.10.05 برای تعمیرات مسجد و حسینیه درخواستی را به موکل ارائه می نماید که به مهر هیئت و چهار نفر از اعضای هیئت امنای رسیده است. متعاقب آن موکل در تاریخ 1391.11.12 مبلغ 80.000.000 ریال به هیئت مزبور به عنوان قرض الحسنه پرداخته است که این کمک نقدی ایشان به حساب آقای علیرضا سلمانی اعلائی عضو هیئت امنای واریز شده است! 2- مجدداً پیرو درخواست هیئت امنای همین هیئت در تاریخ 1391.10.03 بابت اعزام جوانان هیئت به شهر مشهد و رساندن سید کالا به محرومین روستای اعلائی سمنان موکل در تاریخ 91.12.02 مبلغ 22.000.000 تومان به حساب آقای علیرضا سلمانی اعلائی (عضو هیئت امنای) پرداخت گردیده است! 3 - مجدداً در تاریخ 1393.02.10 همین هیئت مبلغ 20.000.000 تومان جهت سبد کالا در اعیاد و برای ماه مبارک رمضان و رفع مشکلات هیئت از موکل درخواست می نماید که این مبلغ در تاریخ 93.02.24 به حساب سرپرست هیئت مذکور، آقای محمد سلمانی اعلائی واریز می گردد. 4- مجدداً در تاریخ 1393.10.08 هیئت مزبور درخواست مبلغ 10.000.000 تومان وام قرض الحسنه بابت اعزام جوانان به مشهد مقدس می نمایند که در تاریخ

1392.12.12 مبلغ درخواستی به حساب علیرضا سلمانی (عضو هیئت امنا) پرداخت می شود. حال با عنایت به این همه کمک های مالی که موکل جهت کمک به محبین اهل بیت (علیهم السلام) و رفع نیازمندان انجام داده آیا واقعا نماینده محترم دادستان ذی حق می باشد موکل را تنها در حد اخذ وام ازدواج خطاب کند؟! در خصوص پرداخت 2 میلیارد تومان به آقای دلاویز: موکل در مورخ 1392.11.28 با شراکت آقای سیدمحمد امامی اقدام به انعقاد قرارداد به عنوان سرمایه گذار به طرفیت شرکت فانوس خیال جناب آقای اسماعیل عقیقه جهت ساخت سریال با نام موقت روزی روزگاری نموده است. با توجه به اینکه مذاکرات فیما بین جهت ساخت سریال از دو ماه گذشته شروع شده بود. موکل اقدام به صدور 10 فقره چک 200 میلیون تومانی به جمع کل 2 میلیارد تومان نموده است که چک های مذکور توسط کارمند آقای امامی (آقای قادری) تحویل گرفته شد. تمامی چک های صادره در مورخ بهمن و اسفند سال 1392 بوده است که مختص به پروژه سریال بوده است و هیچ ارتباطی به آقای دلاویز نداشته است. موکل مبلغ 8.9 میلیارد تومان در این پروژه سرمایه گذاری نموده است که متأسفانه مبلغ اصل و سود این پروژه از سوی آقای امامی به موکل پرداخت نشده که نهایتاً موکل با ارسال نامه موضوع اختلافات مالی به حکم طرفین قرارداد (جناب آقای قاسمی) تقاضای حکمیت نموده و مستندات مربوطه را جهت رسیدگی تحویل حکم قرارداد داده است که متأسفانه بنا به دلیل عدم ارسال مستندات و مدارک از سوی آقای امامی برای حکم فی مابین (که در پاسخ نامه موکل از سوی حکم عنوان گردیده است) تاکنون امکان رسیدگی اختلاف میسر نبوده است. گزارش سازمان بازرسی کل کشور مبنی بر غیرقابل ردیابی بودن و انتساب به نامبرده می باشد. ضمن اینکه اقرار موکل به پرداخت وجوه فوق تحت فشار روانی و در شرایط اکراهی بوده و این موضوع را در صورت جلسه اخذ اظهارات به صورت مکتوب ذکر نموده که اتفاقاً مورد تأیید و امضای بازپرس هم واقع شده است. گذشته از موارد فوق دادستان محترم هیچ دلیلی مبنی بر ارتباط آقای دلاویز با بانک سرمایه ارائه ننموده اند. پرداخت 210 میلیون تومان به آقای پارسائیان: موکل با آقای پارسائیان (که کوچکترین ارتباطی به بانک سرمایه ندارند) دارای مرادفات مالی قبلی بوده است و نامبرده چندین بار برای مجموعه ایشان خریدهایی من جمله پسته، برنج و حبوبات انجام داده و به دفتر ایشان ارسال نموده است و چک 210 میلیون تومان مربوط به انجام همین امور می باشد که مبلغ فوق شامل هزینه های خرید و دستمزد ایشان می گردد. ضمن اینکه به علت سر رشته ایشان در امور ملکی چندین فقره ملک را به موکل معرفی و پیشنهاد نموده است ولی موکل تاکنون هیچ معامله ای از طریق ایشان انجام نداده است. موکل از اطلاعات آقای پارسائیان در زمینه املاک استفاده نموده و ایشان را به عنوان راهنمای ملک به سه کارشناس بانک سرمایه جهت بازدید ملک معرفی نموده است. پرداخت 90 میلیون تومان به کارشناسان: بر اساس قانون کارشناسان رسمی دادگستری تعرفه قانونی هزینه کارشناسی ملک اندر زگو که به ارزش 125 میلیارد تومان برآورد شده است برای هر یک از کارشناسان مبلغ 30 میلیون تومان می باشد. که جمع دستمزد سه کارشناس مجموعاً 90 میلیون تومان شده است. آقای موحدی به نمایندگی از دو کارشناس دیگر اقدام به اخذ هزینه کارشناسی طی یک فقره چک 90 میلیون تومانی نموده است. پرواضح است که تعهد موکل پرداخت حقوق قانونی کارشناسان رسمی می باشد و توافقات فی مابین سه کارشناس هیچ ارتباطی به ایشان ندارد. ضمن اینکه عدم رعایت صلاحیت محلی کارشناسان فوق نه تنها مرتبط با موکل نمی باشد و انتخاب کارشناسان از ناحیه بانک انجام شده است این موضوع دارای ضمانت اجرایی انتظامی می باشد و نسبت به صحت و اصالت کارشناسی خدشه ای وارد نمی کند. مبحث دهم: 4 میلیارد تومان الباقی تهاثر ملک اندر زگو: در خصوص 4 میلیارد الباقی تهاثر ملک اندر زگو معروض می دارد: اولاً تعیین مبلغ الباقی براساس ارزش برآورد شده توسط کارشناسی بانک سرمایه بوده و از این جهت موکل هیچ اقدام غیرمعارفی مرتکب نشده است. ثانیاً مبلغ فوق بابت هزینه های مجوز شهرداری ملک اندر زگو به شهرداری پرداخت گردیده است و به موکل هیچ پولی پرداخت نشده است. با امعان نظر در ماهیت تهاثر روشن می گردد که مالک ملک اندر زگو پس از وقوع تهاثر بانک سرمایه می باشد و اصولاً پرداخت پول به شهرداری نه تنها نفعی برای موکل ندارد بلکه کلیه منافع آن متوجه خود بانک سرمایه می باشد و وجوه فوق عملاً برای بانک سرمایه صرف شده است فلذا اصولاً از وجوه بانک سرمایه ربالی در جیب موکل نیامده و مالی برده نشده است که در کیفرخواست به آن پرداخته شود. مالک ملک اندر زگو در زمان پرداخت وجه فوق الذکر خود بانک است و از این جهت ذینفع این پول خود بانک می باشد. پس هیچ مبلغی از تهاثر بانک به آقای رضوی بر نگشته است و کیفرخواست از این جهت نیز دچار ایراد است که باید اصلاح گردد. مبحث یازدهم: اخذ گواهی ماده 186 موضوع قانون مالیات های مستقیم: برخلاف آنچه دادستان محترم در کیفرخواست صادره عنوان نموده اند، موکل برای هر سه شرکت متعلق به خود، گواهی ماده 186 را اخذ نموده و به دادگاه محترم هم تقدیم شده است. لذا این بند کیفرخواست کاملاً مردود می باشد. ضمن این که شرکت ها در زمان اخذ تسهیلات ملزم به اخذ گواهی موضوع ماده 186 قانون مالیات مستقیم می باشد. اخذ استعلام توسط بانک و از طریق سامانه الکترونیکی سازمان امور مالیاتی انجام می گیرد. در این راستا بانک مدارک مالی شرکت (اظهارنامه مالیاتی شرکت) به اداره دارایی ارائه داده و سازمان امور مالیاتی در گواهی 186 میزان واقعی خرید، فروش و سود سالانه و جمع دارایی های شرکت را قید و تأییدیه آن را به بانک ارسال می نماید. لذا خود شرکت در صدور و ارائه این گواهی به بانک هیچ گونه مداخله ای نمی تواند داشته باشد. فصل دوم: دفاعیات ماهوی: اینک در راستای رد اتهامات وارده از ناحیه دادستان محترم در کیفرخواست به صورت مشروح به دفاع از اتهامات انتسابی می پردازم: مبحث اول: عدم وجود عناصر متشکله جرم: بررسی تطبیقی اعمال موکل با عناصر سه گانه جرم اخلال عمده در نظام پولی و بانکی کشور به عرض آن عالی مقام می رساند: گفتار اول: فقد عنصر قانونی: الف- استفساریه از اداره حقوقی مجلس شورای اسلامی: بر اساس استفساریه به عمل آمده از کمیسیون

قضایی مجلس بند «الف» ماده 1 قانون مجازات اخلاگران در اقتصادی کشور قابل تسری به موضوعات پولی و بانکی نبوده و فقط شامل موارد متجانس با موضوعات مذکور می گردد. فلذا تنها عنصر قانونی رسیدگی به جرم فوق بند «ه» ماده 1 قانون مزبور تلقی می گردد که این مورد هم برابر استعلام از بانک مرکزی و جوابیه آن قابل تسری به تسهیلات بانکی نمی باشد. فلذا رسیدگی حاضر تحت عنوان اخلال عمده در نظام پولی و بانکی کشور فاقد پشتوانه در قوانین موضوعه عمده و کلان بودن جرایم مالی موضوع بند (ه) ماده 1 قانون مصداقی خالی می باشد. گفتار دوم: فقد عنصر مادی: (الف)- در خصوص رسیدگی به پرونده تحت نظر: متذکر می گردد که برابر مستندات موجود و نامه شماره 97.292793 مرجع استعلام جهت تعیین عمده و کلان بودن جرایم مالی موضوع بند (ه) ماده 1 قانون اخلاگران نظام اقتصادی منحصراً بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران می باشد که به موجب نامه شماره 97.363003 صادره توسط بانک مرکزی صریحاً ذکر شده است که بند (ه) ماده 1 قانون اخلاگران، قابل تسری به تسهیلات بانکی نمی باشد و لذا رسیدگی به پرونده تحت نظر شعب ویژه و تحت عنوان اخلال عمده به دلیل فقدان تطبیق مصداقی «کلان» فاقد وجاهت قانونی بوده و درخواست تصحیح کیفرخواست از این جهت مورد استدعا است. (ب)- در خصوص عنصر مادی جرم اخلال در نظام پولی و بانکی کشور: دادستان و دادگاه محترم توجه داشته باشند که چه فعلی از ناحیه موکل سر زده است که منجر به اخلال در نظام پولی بانکی کشور شده باشد. سوای از مباحث مطرح شده، هنگامی که موکل برابر اسناد موجود در سال 1394 با بانک سرمایه تسویه حساب نموده است و این امر در دفتر حسابرسی و صورت های مالی بانک منعکس و تصویب گردیده است، تعقیب کیفری کنونی موکل برای چه اقدامی می باشد؟ جالب آنکه مسئول وصول مطالبات بانک سرمایه در جلسه رسیدگی در پاسخ به این شبهه و ایراد اساسی فوق، اعلام نمود که علت عدم اصلاح یا ابطال صورت های مالی، جلوگیری از اخلال در اقتصاد کشور بوده و اگر دفاتر اصلاح یا ابطال می شدند بانک سرمایه به ثامن الحجج دوم تبدیل می شد که اکنون می بایست جوابگوی مراجعات مردم باشد و به این دلیل مدیران وقت و فعلی، صورت های مالی و دفاتر حسابرسی را علی رغم ادعای مجرمانه بودن آنها تکمیل و تصویب نموده اند. هرچند استدلال ایشان عذر بدتر از گناه بوده و این بانک به عنوان بانک خصوصی که در بورس فعالیت می کند موظف به شفاف سازی ترازنامه ها و مراودات مالی خود می باشد و استتکاف از این مهم نیازمند دستور قضایی می باشد که در کمال تعجب این امر هم موجود نیست، اما ایشان به طور ضمنی تأیید نموده اند که موکل موجب اخلال در نظام پولی بانکی کشور نشده است. چرا که اگر منتج به این امر می شد قطعاً بانک سرمایه به شرایط معنونه دچار می گردید. (ج)- عدم تخطی موکل تحت عنوان ذینفع واحد در دریافت تسهیلات مطابق، بانک مرکزی هم به عنوان تنها مرجع تعیین اخلال در نظام پولی و بانکی کشور طی نامه ای در پاسخ به نامه شماره 155790 به سازمان بازرسی کل کشور صریحاً اعلام نموده است که با عنایت به حداکثر مجموع تسهیلات و تعهدات کلان هر ذینفع واحد در بانک سرمایه طی سال های 1391 الی 1394 و مجموع تسهیلات و تعهدات اعطایی به گروه منتسب به هادی رضوی و همچنین حدود اعلامی سازمان بازرسی کل کشور نشان دهنده عدم تخطی در اعطا/ ایجاد تسهیلات/ تعهدات به گروه منتسب به سیدهادی رضوی بوده و بیان می دارد که در تسهیلات اعطایی به موکل هیچ تخلفی در غالب ذی نفع واحد صورت نپذیرفته است و طبیعتاً باز هم فعل مجرمانه ای از ناحیه موکل کشف نگردیده است. د- عمده نبودن اتهام اخلال با عنایت به کلان نبودن تسهیلات: با توجه به اینکه تسهیلات دریافتی موکل از بانک پایین تر از 10 درصد سرمایه پایه بانک سرمایه بوده است و نیز با عنایت به پاسخ بانک محترم مرکزی به استعلام سازمان محترم بازرسی کل کشور، رد اتهام اخلال عمده در نظام اقتصادی موکل را استدعا دارد. گفتار سوم: فقد عنصر معنوی: موکل در همه برهه های اخذ و تسویه حساب با بانک سرمایه دارای گردش حساب قابل توجه بوده و برابر اسناد تقدیمی کلیه تسهیلات اعطایی به ایشان در راستای توثیق تضامین مصوب انجام گردیده است و همیشه بانک برای پرداخت تسهیلات بدو وثایق کافی و حتی بیش از اندازه را اخذ نموده است. همچنین موکل برای تسویه حساب با بانک شخصاً پیگیری نموده و نهایتاً پس از جابه جایی دو هیئت مدیره موفق به انجام این مهم می گردد. حالیه چه سوءنیتی از ناحیه موکل متصور است که ارتکاب این جرم را به ایشان منتسب کنیم. نهایتاً در تأیید فقدان این عنصر یادآور می گردد موکل مکرراً اعلام نموده است تا مرجع قضایی بدهی ایشان را به صورت ریالی اعلام نمایند تا برای تادیه آن اقدام شایسته انجام شود. با امعان نظر در این موارد باز هم نماینده محترم دادستان بر عقیده خود مبنی بر سوءنیت موکل برای ارتکاب جرم منتسبه مصر می باشد؟ بند اول: اتهام مشارکت با مدیران بانک سرمایه در اخلال عمده در نظام اقتصادی: دادستان محترم در راستای تفهیم اتهام فوق هیچ دلیل خاصی را ارائه نموده است و صرفاً به پرداخت مبلغی تحت عنوان رشوه به آقای احسان دلاویز به عنوان دلیل بسنده نموده است. گذشته از این که استفاده از کلمه رشوه به صورت ناصحیح و تسامحاً در کیفرخواست استعمال گردیده است و جرم رشا و ارتشا صرفاً نسبت به ماموران دولتی قابل تحقق و بانک سرمایه یک بانک خصوصی می باشد، باید به این مطلب توجه نمود که برابر گزارش سازمان بازرسی کشور موضوع فوق قابل انتساب به مدیران بانک سرمایه نبوده و هیچ دلیلی مبنی بر انتقال این وجوه به اشخاص فوق در دسترس نمی باشد. همچنین موکل در صورتجلسه اخذ توضیحات از ایشان اعلام نموده است که اقرار ایشان به پرداخت مبلغ فوق تحت شرایط اکراهی و فشار روانی بوده است و جالب توجه آنکه بازپرس محترم رسیدگی کننده ذیل صورتجلسه را امضا و تأیید نموده است. ضمن اینکه مبالغ فوق کاملاً قابل ردیابی بوده و از دادگاه محترم تقاضای کارشناسی حسابرسی این موضوع می گردد. بند دوم: اتهامات تحصیل مال از طریق نامشروع و خیانت در امانت: متأسفانه دادستان محترم در تدوین کیفرخواست دچار تعارضات حقوقی و قضایی شده است که منتج به ایجاد اتهامات متعدد گردیده است لکن با مذاقه در قوانین موضوعه و ماهیت عملکرد موکل

یک به یک اتهامات وارده را رد نموده تا برائت موکل روشن گردد: دادستان محترم از طرفی موکل را به دلیل عدم رعایت قواعد و ضوابط بانکی، دریافت تسهیلات مذکور را تحصیل مال نامشروع می‌داند که نتیجه قبول این ادعا عدوانی بودن بد موکل بر وجوه ماخوذه از بانک سرمایه می‌گردد لکن از طرفی دیگر دادستان محترم در استدلالی عجیب اخذ تسهیلات را در قالب عقود اسلامی به شمار آورده و آثار حقوقی آن را بر موکل بار می‌کند. لذا قراردادهای منعقد فیما بین طرفین را تحت عنوان مشارکت مدنی محترم شمرده و با استناد به مبحث شرکت و مضاربه و اشاره به ماده ۵۵۶ قانون مدنی بد موکل را بر وجوه پرداختی امانی فرض کرده و به واسطه عدم رعایت امانت و ادعای صرف وجوه در غیر محل مورد توافق اتهام خیانت در امانت را به موکل محرز و مسلم می‌داند ابتدائاً دادستان محترم مشروع یا نامشروع بودن وجوه دریافتی را در دادگاه محترم مشخص نمایند تا نسبت به اصلاح کیفرخواست اقدام گردد. چنانچه گذشت کلیه قراردادهای فی مابین موکل و بانک باطل می‌باشد. چرا که اولاً: درخواست موکل اخذ تسهیلات سرمایه در گردش بوده است در حالی که ادعای مدیران بانک، مشارکت مدنی است و این مصداق بارز ماقصد و مقصد لم یقع می‌باشد. ثانیاً: تمامی اوراقی که توسط موکل امضا شده حین امضا سفید بوده و مدیران حداکثر اجازه ای که داشته اند این بوده که در راستای درخواست موکل (تسهیلات سرمایه در گردش) آن را تکمیل کنند ولی متأسفانه با سوءاستفاده از سفید امضا بودن موضوع تسهیلات را مشارکت مدنی قید کرده اند که این تخلفی آشکار است. حال اگر مدیران موضوع تسهیلات سرمایه در گردش را قبول دارند که دیگر بحثی خیانت در امانت منتفی است؛ زیرا در آن صورت اختیار مسیر جریانی اقتصادی پول با موکل است و ارتباطی به مدیران ندارد و اگر موضوع تسهیلات سرمایه در گردش را قبول ندارند همان مصداق بارز ماقصد و مقصد لم یقع می‌باشد. به دلیل عدم درج موضوع قراردادهای مشارکت مدنی و سود متعلقه به آن قراردادهای مشارکت مدنی باطل بوده و اصلاً ضمانت اجرای مورد نظر دادستان را در پی ندارد. زیرا در نتیجه آن نه امکان تحقق تحصیل مال از طریق نامشروع و نه امکان خیانت به خیانت در امانت متصور می‌باشد و وجوه پرداختی منحصرأ مقبوض به عقد باطل می‌باشد که تعهد موکل فقط بازپرداخت وجوه دریافتی می‌باشد. برابر آنچه گذشت مجدداً تقاضای کارشناسی حسابرسی مراودات مالی فی مابین بانک سرمایه و موکل را به دلیل بطلان قراردادهای موضوع تسهیلات با احتساب قیمت کارشناسی ملک اندرزگو در هنگام کارشناسی ۷۰ و ۹۰ میلیارد تومانی دارم. همچنین در رد ادعای دادستان محترم مبنی بر نامشروع بودن تحصیلات ماخوذه که مستند ادعای ایشان عدم رعایت ضوابط اخذ تسهیلات می‌باشد باید گفت که این موضوع اصلاً در صلاحیت موکل نمی‌باشد و بانک که معطی تسهیلات و مجری قوانین پولی و بانکی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران می‌باشد باید موارد فوق را رعایت نماید. حالیه موکل باید پاسخ گوی عدم رعایت قوانین بانکی توسط بانک سرمایه باشد و به واسطه احمال یا تعلل یا تخلف یا هر اقدام دیگر کدیران باید در جایگاه متهم پاسخ گو باشد. ادعای عدم رعایت قواعد قواعد و ضوابط بانکی به شدت با اصل برائت در تعارض و تکلیف به مالایطاق و قبح عقاب بلابیان می‌باشد چرا که موکل به میزان سرمایه بانک سرمایه واقف نیست تا سقف تسهیلات متعلقه به توسط خودش را تشخیص و بر اساس آن اقدام نماید. بند سوم: اتهام معاونت در جعل اسناد رسمی: قطعاً گزارش کارشناس رسمی سند محسوب نمی‌گردد. چرا که در قانون بین اسناد عادی و اسناد رسمی تفاوتی از لحاظ ماهوی موجود نیست و مقنن منحصرأ از لحاظ شکلی در مواد ۱۲۹۲ و ۱۲۹۰ و ۱۳۰۵ و قانون مدنی و ماده ۹۲ و ۹۳ قانون ثبت مزایایی را برای سند رسمی در نظر گرفته است. حال آنکه با امعان نظر شبهه مورد نظر کاملاً بر طرف می‌گردد. چرا که برابر ماده ۲۶۵ قانون آیین دادرسی مدنی نه تنها طرفین مکلف به قبول اظهار نظر کارشناس نیستند بلکه مختار به نفی آن هم می‌باشد. پس با تطبیق موارد مطروحه، کاملاً مشخص است که نظریه کارشناس رسمی، سند محسوب نمی‌گردد. گذشته از این موضوع بحث جعلی بودن گواهی کارشناسان نیز خالی از وجه قانونی است و بر اساس ماده ۵۲۳ قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۷۵ جعل و تزویر عبارت است از «ساختن نوشته یا سند ... بدون اجازه صاحب آن به قصد تقلب» پرواضح است که کارشناس مکلف به اظهار نظر خود بر اساس یافته ها و مستندات ارائه شده و تحقیقات به عمل آمده می‌باشد و قطعاً اظهار نظر ماهوی با مفهوم جعل تفاوت های فنی و حقوقی بسیار دارد. با توجه به موارد فوق گزارش کارشناس رسمی جعلی نیست و کارشناسان صرفاً اظهار نظر نموده اند. در رد ماده ۳۷ قانون کانون کارشناسان رسمی که احتمالاً مستند ادعای دادستان محترم می‌باشد معروض می‌دارد که هر سه نفر کارشناس رسمی بیان نظر کارشناسی خود را مستنداً در لایحه ای ارائه نموده اند و حتی بر اساس گواهی کارشناسی ارجاعی از شعبه ششم دادرسی ناحیه ۳۶ قیمت روز ملک در ایام تهارت بالغ بر ۷۰ میلیارد تومان برآورد شده است و همه این موارد حاکی از این است که کارشناس در بیان نظرات خود آزاد بوده و اختلاف در اعداد اعلامی توسط دادستان محترم نافی از ادی اراده کارشناس در اظهار نظر نمی‌باشد. البته ذینفع نه تنها مکلف به پذیرش نظر کارشناس نمی‌باشد بلکه اگر از این منظر ضرری متوجه مشارالیه گردد از نهادهای مدنی قابل مطالبه است که بانک در این خصوص هنگام انجام کارشناسی اعتراضی ننموده است و در مانحن فیه صرف انجام کارشناسی در محل غیر پروانه کارشناسی که موجب تعقیب انتظامی کارشناسان می‌باشد هیچ ضمانت اجرای دیگری را در پی ندارد و تعقیب کیفری موجه نمی‌باشد. دادستان محترم در قسمتی از کیفرخواست برای نحوه توجه اتهام فوق به موکل این گونه استدلال نموده است که حق الزحمه کارشناسان توسط موکل پرداخت گردیده است حال آنکه باید پرسید که حق الزحمه پس باید توسط چه کسی پرداخت گردد؟ موکل متقاضی تهارت بوده و بانک علیرغم پیگیری های مجدانه در این موضوع تعلل نموده است. ضمن اینکه هزینه های انجام هر امری اصولاً بر عهده متقاضی است و بانک به هیچ وجه زیر بار پرداخت هزینه های کارشناسی ملک نمی‌رفته است. فلذا از این منظر هم هیچ امری متعرض موکل نمی‌باشد. بند چهارم: اتهام کلاهبرداری: در خصوص ادعای دادستان محترم مبنی بر کلاهبرداری به مبلغ ۴۸ میلیارد ریال

ادعای مطروحه در کیفرخواست را مجدانه رد نموده و این مورد هم از موارد اشتباه در تطبیق دقیق با عناوین اتهامی می باشد موکل ملک اندرزگو را برای کارشناسی و تهاتر تعریف نموده است و تاکنون در این خصوص برابر موارد مشروح در این لایحه تقلبی به کار نرفته است. لکن به فرض هم که دادستان محترم بر این ادعای خود مصر باشند باید توجه داشت که در جرم کلاهبرداری باید میان عنصر متقلبانه و بردن مال رابطه مستقیم باشد. حال آن که در ما نحن فیه موکل بدو ملک را به عنوان تهاتر معرفی نموده است و حایل میان واریز وجوه به حساب موکل و معرفی مال به عنوان تهاتر همانا کارشناسی و متعاقب آن مصوبه مدیران وقت بانک سرمایه می باشد. آنچه در کلاهبرداری مطرح است این است که میان مانور متقلبانه و بردن اموال رابطه بلاواسطه باشد و هر چیزی که حایل و واسطه ای میان این دو موضوع باشد نه تنها منتسب به موکل نمی باشد، بلکه مانع به وقوع پیوستن جرم کلاهبرداری می باشد کاملاً مشخص است که علت واریز وجوه به حساب موکل، بدو کارشناسی ملک فوق و متعاقباً تصویب تهاتر توسط هیئت مدیره و دستور آنها مبنی بر واریز الباقی وجوه به حساب شهرداری به درخواست موکل است و رابطه مستقیم افعال موکل را قطع و مانع تحقق جرم کلاهبرداری می باشد لذا این شق از کیفرخواست هم با ایراد حقوقی مواجه است. بخش سوم: نکات حایز اهمیت در رسیدگی: 1- نامه نگاری موکل به دادسرا در خصوص آقای علی محمدی موکل طی نامه شماره 1003-97 مورخ 1397.09.12 اقدام به شکایت علیه آقای علی محمدی مسئول وصول مطالبات بانک سرمایه مبنی بر اخاذی و جعل عناوین قضایی و امنیتی و ممانعت از ارائه مفاسد حساب توسط بانک سرمایه نمود و البته به کرات در خصوص ایشان به صورت شفاهی و کتبی اقدام کرده است ولی متأسفانه هیچ گاه این نامه های پیگیری نگردید و هیچ گاه هیچ مقام مسئولی درخواست رویت مدارک موکل و شنیدن صحبت های موکل را نکرد و این امر جای سؤال است که چرا در بانک سرمایه که فساد برخی از عوامل آن به اثبات رسیده است، شخصی به صورت مکتوب و مستند از فساد کارمند بانک صحبت می کند ولی هیچ پیگیری انجام نمی گردد؟؟؟ 2- بطلان قراردادهای فی مابین موکل و بانک سرمایه و درخواست صدور قرار اناطه: جمیع قراردادهای فی مابین شرکت های موکل و بانک سرمایه به صورت سفید امضا و بدون درج تاریخ و موضوع قرارداد و نرخ بهره تسهیلات تنظیم و امضا گردیده است. ضمناً موضوع درخواست شرکت های موکل از بانک سرمایه، اخذ تسهیلات از نوع سرمایه در گردش بابت کلیه امور جاری بوده است لکن بانک اقدام به انعقاد قرارداد سفید امضا نموده است. متعاقب این امر شرکت های موکل طی نامه شماره 92.298.ص مورخ 1392.03.25 درخواست درج موضوع قرارداد (تسهیلات سرمایه در گردش) و مدت قرارداد و نرخ سود تسهیلات و تکمیل سایر مفاد آن را نموده است ولی تاکنون بانک نسبت به این امر اقدامی ننموده است که علاوه بر تخلف انتظامی مسئولین مربوطه، مشمول سوءاستفاده از سفید امضا می باشد. پیرو مطالب فوق و با عنایت به فقد ارکان اصلی قراردادها موکل دادخواست اعلان بطلان قراردادهای منعقد فی مابین ایشان و بانک را به دادگاه حقوقی تقدیم نموده است که در شعبه 39 دادگاه عمومی حقوقی تهران مجتمع صدر طی کلاسه شماره 970622-971010-970620-971009 تحت رسیدگی می باشد. متأسفانه بانک در اقدامی ناشیانه اقدام به جعل اسناد و پر کردن موضوع و میزان سود نموده که با ادعای جعل موکل پرونده در دادگاه در حال رسیدگی است. لذا با عنایت به موارد فوق برابر ماده ۲۱ قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲ صدور قرار اناطه و تعلیق تعقیب موکل و بایگانی پرونده تا تعیین تکلیف موضوع در دادگاه حقوقی به جهت روشن شدن امور فوق الذکر که قطعاً در تصمیم گیری دادگاه کیفری موثر خواهد بود مستدعی است. ضمناً این درخواست به طور شفاهی در دادگاه محترم تقدیم شد که ریاست محترم دادگاه با استناد به اصل تفوق آرای کیفری بر حقوقی از اجابت آن امتناع نمود. حال آن که در ما نحن فیه هنوز رأی و دادنامه ای صادر نشده است که منتج به تفوق آن بر آرای حقوقی شود. ضمن این که با پذیرش این استدلال مقام قضایی محترم، صدور قرار اناطه به طور کلی امری عبث و بیهوده شده و این تصمیم ایشان منجر به تعطیل نص می گردد. سئوالی که مطرح است این است که از نظر دادگاه محترم محل صدور قرار اناطه در محاکم کیفری چه زمانی است؟؟ حال آنکه برابر توضیحات ارائه شده بررسی قراردادهای و رسیدگی به دعای بطلان و جعل نسبت به آن ها قطعاً در رسیدگی حاضر، مؤثر و تعیین کننده می باشد. 3- رسیدگی غیرمتعارف به پرونده تحت نظر در مرحله تحقیقات مقدماتی: قبل از ایراد به کیفرخواست صادره و ورود به ماهیت، نظر دادگاه محترم را به نحوه رسیدگی به پرونده تحت نظر در دادسرا جلب می نمایم که قطعاً خالی از لطف نمی باشد: پرونده تحت نظر بدو ۵ بازپرسی دادسرای ناحیه ۳۶ ارجاع می گردد که تحت تصدی آقای شاه بختی بوده است. آقای شاه بختی به شعبه ۲ بازپرسی منتقل می گردد و متعاقب آن پرونده نیز به شعبه ۲ بازپرسی تحت تصدی ایشان ارجاع می گردد. سپس آقای شاه بختی پیرو شکایت موکل در دادسرای انتظامی قضات و بررسی و رسیدگی آن از دادسرای ناحیه ۳۶ به محل دیگری منتقل می گردد و به علت بلا تصدی بودن شعبه، پرونده به شعبه 1 بازپرسی ارجاع می گردد. پس از مدتی و با توجه به انتصاب آقای سادات نژاد در شعبه ۲ بازپرسی، پرونده به این شعبه مرجوع می گردد که ایشان به پرونده رسیدگی و اقدام به صدور قرار منع تعقیب نسبت به کلیه اتهامات (به جز کلاهبرداری به دلیل عدم ارائه مصوبه اقاله تهاتر) می نمایند. پرونده برای اظهار نظر به دادیار اظهار نظر ارجاع می گردد که اتفاقاً جناب آقای قهرمانی متصدی این سمت بوده است. ایشان با قرار منع تعقیب مخالفت نموده و موضوع برای کارشناسی مجدد ملک اندرزگو به شعبه ۶ بازپرسی ارجاع می شود. لازم به ذکر است که در همین موقع آقای سادات نژاد از شعبه ۲ منتقل و آقای بهشتی به جای ایشان متصدی شعبه می گردد. نهایتاً پرونده پس از انجام کارشناسی به شعبه 1 بازپرسی تحت تصدی آقای سمیعی ارجاع می گردد که در این شعبه قرار جلب به دادرسی نسبت به همه اتهامات صادر و توسط آقای قهرمانی تأیید و منتج به صدور کیفرخواست می گردد. متذکر می گردد که

برابر قانون پس از ارجاع پرونده به شعبه نمی‌توان آن را از شعبه مرجوع الیه استرداد و به شعبه دیگری ارجاع داد مگر به تجویز قانون!!! در مانحن فیه علت جابجایی پرونده بین سه شعبه بازپرسی و انجام کارشناسی در شعبه‌ای دیگر کاملاً مبهم می‌باشد. جالب آنکه آقای سادات نژاد که نسبت به همه جرایم (به جز کلاهبرداری آن هم به علت عدم ارائه مصوبه اقاله تهاثر) قرار منع تعقیب صادر نموده دقیقاً ۲۴ ساعت بعد از مخالفت دادیار اظهارنظر با قرار صادره از شعبه ۲ بازپرسی منتقل می‌گردد. حال سؤال اینجاست که چطور در یک شعبه نسبت به همه اتهامات قرار منع تعقیب صادر می‌گردد و توسط آقای قهرمانی با آن مخالفت می‌شود ولی در یک شعبه دیگر نسبت به همه اتهامات قرار جلب به دادرسی صادر و توسط آقای قهرمانی با آن موافقت می‌گردد. ابهام بعدی اینجاست که فاصله زمانی فیمابین مخالفت با قرار منع تعقیب صادره توسط شعبه ۲ بازپرسی و قرار جلب به دادرسی صادره توسط شعبه ۱ بازپرسی به چه میزانی است و چه اقداماتی انجام گردیده است که منتج به این تفاوت فاحش مابین اظهارنظر قضایی نامبردگان شده است. لازم به ذکر است که موکل مدعی است در هنگام ارجاع پرونده به شعبه ۲ بازپرسی به آقای تورک سرپرست وقت رسیدگی دادرسی ناحیه ۳۶ طی نامه‌ای شکایت اعمال نفوذ به پرونده ایشان را مطرح و از ایشان تقاضای رسیدگی می‌نماید که متأسفانه هیچ اقدامی در این خصوص انجام نمی‌پذیرد. از دادگاه محترم تقاضای مذاقه در ابهامات مربوطه و امعان نظر در این موارد برای رفع سئوالات فوق مورد استدعاست. فلذا با توجه به موارد فوق و یادآوری مجدد عدم تعیین و درج مدت، موضوع و نرخ سود در قرارداد و سفید امضا بودن قراردادهای تسهیلات مآخوذه و با عنایت به طرح دعوی حقوقی نسبت به یکی از قراردادهای صدور قرار اناطه تا تعیین تکلیف موضوع در دادگاه حقوقی مورد استدعاست. النهایه با عنایت به توضیحات و اسناد ارائه گردیده و متأسف با اسناد مالی بانک سرمایه، موکل در ۳ سال گذشته به بانک بدهی نداشته و در صورت صلاحدید، کارشناسی مجدد حساب‌های موکل و بانک برای تعیین میزان بدهی و مطالبات بانک از موکل، کارشناسی مجدد ملک اندرزگو برای تعیین قیمت واقعی آن حین تهاثر و قیمت روز آن می‌تواند صورت پذیرد. در غیر این صورت قطعاً با مذاقه در موارد فوق و امعان نظر در قوانین موضوعه برائت موکل از اتهامات انتسابی روشن و صدور حکم عادلانه از دادگاه مورد تقاضا است.»

(ب)- لایحه دفاعیه متهم آقای احسان دلاویز:

چهار عنوان اتهامی وارده به بنده، تنها ناشی از یک فعل بی اساس و تنها بر مبنای ادعای آقای سیدهادی رضوی به عنوان متهم اصلی پرونده بوده است که نه تنها در مرحله تحقیقات ثانویه دادرسی از سوی وی پس گرفته شده و دلایل خود را برای طرح این اظهارات و درگیر کردن اینجانب با موضوعات اتهامی خودشان عنوان کرده اند، بلکه در محضر شریف دادگاه نیز چند بار دیگر با رد اظهارات اولیه خودش به طور قاطع، برای این موضوع دلایلی بر شمرند. اینجانب با رد قاطع هر چهار مورد اتهام انتسابی به خود، به بیان تناقضات و دلایل رد این اتهامات می‌پردازم. از بدو طرح اظهارات بی اساس آقای رضوی و کارمند ایشان خانم زهرا شریف کاظمی درباره بنده، هم در خصوص مبلغ ادعایی، هم در زمینه نحوه پرداخت مبلغ ادعایی و از سویی حتی درباره دلیل ادعایی خود، اظهارات آنها پر از تناقض و اکاذیب است و چنانچه کوچکترین حقیقت و ارتباطی بین اظهارات مدعیان با واقعیت وجود می‌داشت می‌بایست حداقل یک روایت یا داستان ثابت از ناحیه ایشان نقل می‌گردید، نه آنکه در هر بار مورد سؤال واقع شدن روایتی متفاوت از اظهارات پیشین خود عنوان می‌کردند. در جلد ۱۷ صفحات ۲۵۱۸ الی ۲۵۲۱ پرونده، خانم زهرا شریف کاظمی صراحتاً اظهار داشته اند: در زمانی که آقای رضوی در بازداشت بودند (اسفند سال ۹۵) با وی تماس گرفتند که یک تعداد چک که به دلاویز بخورد پیدا کن و بیار. چک هایی را به ایشان در اداره آگاهی تحویل داده اند که ۴ فقره چک ۵۰۰ میلیون تومانی بود. لطفاً توجه بفرمایید گفته اند ۴ فقره چک ۵۰۰ میلیون تومانی!!! که به هیچ وجه اثر، رونوشت، شماره و کپی از این چک های ادعایی در هیچ کجای پرونده وجود ندارد، چون از اساس چنین چیزی وجود نداشته است. اما در مقابل اظهارات ایشان، آقای رضوی ده فقره چک دویست میلیون تومانی را مبنای اظهارات و ادعای خود قرار داده و رونوشت آن ها را برای پرونده تحویل می‌دهد. آنقدر این اظهارات بی اساس طراحی شده بود که چند مسئله اینجا وجود دارد. آنچه در پرونده وجود دارد نه ۴ فقره چک و نه ۱۰ فقره چک، بلکه یازده فقره چک است. مبلغ آن دومیلیارد نیست و بلکه دو میلیارد و دویست و پنجاه میلیون تومان است. چک ها توسط خانم کاظمی صادر و در وجه آقای امیر قادری نوشته و توسط خود آقای قادری رسید و دریافت شده است. لازم به ذکر است متأسفانه در مرحله تحقیقات پس از تفهیم اتهام به اینجانب توسط بازپرسی محترم، بدون توجه به اینکه باطل بودن این ادعاها پیش از آن توسط بازپرس های پیشین محرز شده بود، و علیرغم اصرار فراوان اینجانب مبنی بر ارائه حتی یک برگ مدرک و سند علیه اینجانب مبنی بر رسید، وصول یا هر چیز ادعایی دیگر مربوط به این چک ها، بازپرس محترم اعلام داشتند که امکان مشاهده و بررسی تصویر چک های مذکور (۱۱ فقره چک فوق الذکر) وجود ندارد و قرار عدم دسترسی به پرونده را صادر نموده اند و اضطراب دارند برای صدور کیفرخواست و ارسال به دادگاه. متعاقباً پس از پیگیری و اصرارهای مکرر اینجانب به خود آقای رضوی مبنی بر ارائه شماره، فتوکپی یا چیزی مربوط به چک های ادعایی، ایشان تصویر ۱۱ فقره چک را در واتساپ برایم ارسال کردند و همانجا هم

خود وی اذعان داشت این چک ها بابت تعاملات مربوط به تبلیغات مجموعه گروه فاطمی در سریال شاهگوش بوده و با توجه به اینکه اظهاراتش را پس گرفته و ارتباطی بین بنده و این چک ها وجود ندارد مسئله ای پیش نخواهد آمد. با توجه به عدم پیگیری و بررسی سرنوشت وصول چک ها در مرحله تحقیقات، اما خودم به دو نکته برخورد و بلافاصله پیگیر شدم: ۱- تاریخ چک های صادره مربوط به بهمن و اسفند سال ۹۲ بود. حتی در مجموعه سریال سینمای خانگی شاهگوش که آن زمان بنده عهده دار عمده کارهای آن، علی الخصوص شکل گیری و تولید و جذب اسپانسر و تبلیغات بودم، دو ماه قبل از تاریخ این چک ها یعنی از آذرماه ۹۲ از مجموعه منفک شده بودم و دلایل فراوانی داشت و خود آقای رضوی نیز در محضر دادگاه تأیید نمودند، اتفاقاتی را که منجر به جدایی من از مجموعه شاهگوش از آذر ماه ۹۲ شد. ۲- نکته بعدی این بود که بلافاصله از آقای امیر قادری که چک ها به نام وی صادر و دریافت شده بود موضوع را پیگیر شدم که برای خودم روشن شود سرنوشت این چک ها چه شده و اینکه توسط چه شخص یا اشخاصی وصول شده که بعد از پیگیری ایشان (یعنی آقای امیر قادری) به شماره اینجانب پیامک دادند که: «بعد از بررسی، غیر از دو فقره از این چک ها به شماره ۸۹۵۷۸۵ و ۸۹۵۷۸۶ که به صورت تنخواه در شرکتشان هزینه کرده اند، این چک ها خدمت جناب آقای امامی تحویل شده و ایشان مستقیماً (خودشان) خرج کرده اند؛ مسیر این چک ها را فقط می توان از روی صورتحساب خانم کاظمی (صاحب حساب) پیدا کرد که توسط چه کسی وصول شده است». با توجه به اینکه این شخص قبلاً در پرونده اظهارات دیگری داشته شایان ذکر است پرینت این گفتگو و یک سند مهم دیگر جهت تشحیذ ذهن دادگاه محترم تقدیم حضور ارجمندتان می شود. مورد بعد در اظهارات اولیه آقای رضوی که به قول خودشان در جلسات دادگاه به آن اذعان نمودند، تحت شرایط خاص در دوران بازداشت موقت در سال ۹۵، و به دلایل کینه توزانه ای بیان کرده بودند، در خصوص ادعای بی اساس درصدی که به اینجانب به عنوان حق المشاوره تعلق پذیرفته نیز تناقضات بسیار آشکاری وجود دارد. چه آنکه نامبرده در ادعای خود اظهار داشته: «1.5 درصد مورد توافق بوده است» (صفحه ۱۷۲ پرونده). حال اگر مبنا را همان ادعای افزایش اعتبار تسهیلات قرار دهیم، ۴۵۰ میلیون تومان می شود؛ اگر مبنا را کل تسهیلات دریافتی وی قرار دهیم (که حدود ۸۰ میلیارد تومان طی دو سال بوده) می شود یک میلیارد و دویست میلیون تومان و حتی اگر مبنا را کل تسهیلات به اضافه سود آن یا ضمانت نامه دریافتی وی قرار دهیم (یعنی مبلغ یکصد و هفت میلیارد تومان) که ۱.۵ درصد آن می شود یک میلیارد و ششصد میلیون تومان که تمامی این مبالغ هیچ ارتباطی با مبلغ دو میلیارد و دویست و پنجاه میلیون تومان ادعایی آقای رضوی پیدا نکرده و حکایت از داستان پردازی و کذب بودن تمام و کمال این ادعا دارد. در نهایت اگر کسی اختیار و نفوذ این قبیل کارها را داشته باشد حتماً برای خودش این اقدام را می کند، چه دلیل دارد برای افراد دیگری دست به این اقدام بزند. کما اینکه بنده هرگز نه تنها چنین اختیاری، بلکه حتی چنین افکاری نیز در ذهن خودم نداشته ام. در روند اخذ تسهیلات، تسویه و معرفی ملک و مسائل دیگر آقای رضوی هیچگونه ارتباط، دخالت و حتی ذره ای اطلاع هم از سوی بنده وجود نداشته که حتی اگر هر یک از اتهامات وی محرز باشد اتهام تحصیل مال نامشروع و سه اتهام معاونت در اخلاص و تحصیل مال و خیانت در امانتی متوجه بنده باشد. با تاکید دوباره بر رد اتهامات انتسابی به اینجانب و توجه عالیجنابان عالیقدر به تناقضات اظهارات متهمین در ادعای خود لازم است اشاره نمایم روند اخذ تسهیلات یا افزایش حد اعتباری و یا هر چیز دیگری با توجه به اظهارات خود آقای رضوی در جلسات رسیدگی به پرونده در این دادگاه محترم، خود روشن کننده این مسئله است که واقعاً این پروسه توسط شخص آقای رضوی و بر اساس نیاز و شرایط تقاضاهایش، پیش می رفته و قطعاً استحضار دارید سوابق ارتباطی افراد مسئول در این پروسه، آنقدر با شخص آقای رضوی تنگاتنگ و مرتبط بوده است که احتیاج به شخص تسهیل کننده دیگری نداشته باشد. خود رضوی در کل پرونده به اینکه بنده نه تنها مسئولیتی نداشته ام بلکه کاری هم از دستم بر نمی آمده، بارها تاکید کرده اند (صفحه ۴۸۹ پرونده). ضمن آنکه توجه بفرمایید به نوع لحن و طرح همین مسئله از طرف خودشان در جلسه نخست رسیدگی که به قول خودشان آنقدر بالا جایشان سفت بوده که نیازی به آویزان شدن با پایین نشسته ای چون بنده ندارند. لذا نه تنها هیچگونه ارتباط سببی برای احراز اتهام و جرم معاونت در موضوع اتهامات کیفرخواست وجود ندارد بلکه توجه شما را به نهایت بی ارتباطی، تنفر و اتفاقاً اختلاف همیشگی رضوی با خودم که هم توسط وی و هم بنده در تمام طول تحقیقات به طور جدی به آن اشاره شده است جلب می کنم و تأکید می کنم قصد و نیت وی برای کشاندن اسم بنده به این مسائل اتفاقاً ریشه در همان اختلاف نظر ها و دو قطب مخالف شخصیتی مان در تمام زندگی، مسائل اجتماعی و شئونات گوناگون دارد. کما اینکه خودشان تصدیق نموده اند بارها این اختلافات به کینه توزی، تهدید، توهین و تهمت های فراوانی از سوی وی به بنده منجر شد که دوستان مشترکی قصد ترمیم این فاصله ها را داشتند، ولی واقعاً و قلباً از سوی هر دو طرفمان خصوصاً بنده هرگز تمایلی به هیچ ترمیم و تحکیم ارتباطی وجود نداشته و اتفاقاً سالهاست حتی ارتباط اندک کلامی و دیداری و تماسی هم با وی نداشته ام. نه به عنوان میزبان، نه میهمان و نه حتی اتفاقی هم هیچگونه رفت و آمد و ارتباط و تماسی وجود نداشته است. لذا هر عقل و منطقی می پذیرد که در اتهام منتسبه معاونت، نه تنها در هر قصد و نیت وی، وحدت و نقطه مشترک، بین بنده و آقای رضوی وجود نداشته، لذا ادله و آثاری از هیچگونه ارتباط و همکاری بنده در حوزه ادعایی با وی وجود ندارد، بلکه حقیقتاً به همان اندازه که ادعاها و اظهارات وی متناقض، بی مدرک و بی اساس است، هرگونه ارتباط سببی و وحدت قصد و سایر عناصر لازم برای اثبات کوچکترین تعامل با وی فاقد وجاهت و مردود است؛ و همه اینها تاکید دوباره ایست بر اینکه نه تنها مالی حصول نشده است که بخواد نامشروع باشد، بلکه سایر اتهامات به خودی خود نفی و رد می شود. در اینجا از حضور ارزشمند دادگاه محترم استدعا دارم به تأکیدات و اظهارات بنده در جلد ۴ صفحات ۴۹۷ و ۴۹۸ پرونده و تنها بخش آورده شده از اظهارات بنده در کیفرخواست مبنی بر رد قاطع ادعا و اتهامات انتسابی توجه لازم صورت گیرد. همچنین در

کیفرخواست علاوه بر آقای رضوی و کارمند ایشان، دو متهم دیگر اظهاراتی تنها مبنی بر دوستی و ارتباط بنده با وی پیرامون ادعای آقای رضوی داشته اند که کاملاً سناریوسازی شده جهت رفع هرگونه اتهام متوجه خود این افراد بوده و جالب تر اینکه در اظهارات این افراد هم تناقضاتی وجود داشته که خود متوجه رد و باطل بودن ادعایشان در بی ارتباط بودن اصل موضوع نشده اند و شایان ذکر است، آقای یاسر ضیایی شیرکلاهی که یکی از اظهار کنندگان این مطالب بود نیز دو بار در جلسات رسیدگی دادگاه کاملاً با رد اظهارات پیشین خود، اذعان داشت که در مراحل تحقیقات مقدماتی اظهارات رضوی را به وی داده بودند و گفته بودند آنها را تأیید نماید و وی با رد صحت آن ادعاهای مطرح شده، وجود هرگونه اطلاع از نقش بنده در روند تسهیل امور آقای رضوی را مردود دانستند. سایر افراد نیز تنها با عباراتی چون «شنیده اند» در محضر دادگاه در این باره مطالبی را ارائه دادند. لذا با تأکید بر اینکه:

۱- در کیفرخواست صادره هیچ سند و ادله ای دال بر ارتکاب جرم و یا تخلفی از سوی بنده وجود ندارد. ۲- دلیل اینکه در هیچ یک از گزارشات و بررسی های فنی، علمی و قانونی اعم از تحقیق و تفحص مجلس، سازمان بازرسی کل کشور و سایر ضابطین قانونی محترم، نامی از بنده برده نشده، واضح است؛ برای اینکه هرگز هیچگونه نقشی در هیچ کدام از فعالیت های مشمول اتهامات انتسابی نداشته ام و در گزارش نماینده محترم سازمان بازرسی در یکی از جلسات رسیدگی در دادگاه محترم، ایشان نیز به صراحت به ردیابی صورت گرفته در مورد عدم وصول چک های ادعایی آقای رضوی و هرگونه ارتباط آن با بنده اشاره کردند و حتی آن را سندی برای برائت بنده عنوان داشتند. 3- در دو مورد از جلسات رسیدگی در دادگاه، نماینده محترم دادستان نیز اعلام داشتند که بر اساس ردیابی صورت گرفته، چک های ادعایی توسط افراد دیگری وصول و دریافت شده و ارتباطی با بنده نداشته است. 4- شایان توجه است که نه تنها هرگز در زندگی ام تسهیلاتی از بانک ها و هیچ مجموعه دولتی، چه به نام خردم و چه دیگری که سهمی یا نفعی یا نقشی در آن داشته باشم نگرفته ام. بلکه اساساً اصول، قواعد، عناوین و مقررات مربوط به انواع وام و قراردادهای وام و اینطور چیزها را نمی دانم و علاقه ای هم نداشته و ندارم که بدانم و در خصوص مسائل مربوط به حکم صادره در مورخ 91.03.13 تحت عنوان مشاور مدیرعامل وقت، اینجانب صراحتاً اعلام و تأکید می نمایم در آن تاریخ در خارج از کشور بوده ام و هرگز این حکم به بنده ابلاغ نگردید و هیچگونه سندی مبنی بر حکم کارگزینی، کارت تردد یا شناسایی، قراردادی مبنی بر دریافت حقوق و حق الزحمه و بیمه و عوایدی مبنی بر رسمیت داشتن آن حکم موجود نیست. در مورد مسائل مطرح شده درباره حضور در شرکت نفت و گاز سرمایه نیز، با تأکید بر اینکه توضیحات لازم در مورد خصوصی بودن این شرکت در زمان حضور اینجانب و همچنین خروج رسمی و استعفا و واگذاری سهام بنده نیز مدارک به دادگاه محترم تقدیم گردید و مجدداً به پیوست تقدیم حضور می گردد. 5- بنده بیش از ۱۵ سال در حوزه های فرهنگی نظیر سینما، رسانه، تبلیغات و طراحی و دیزاین و فقط و فقط در بخش خصوصی فعالیت دارم و پشتوانه اصلی ام، عنایت خداوند در نوشتن، ایده پردازی و نوآوری هایم بوده که در این مسیر به لطف و عنایت پروردگار همیشه توفیقات و برکاتی داشته ام. هرگز از هیچ گونه حقوق اولیه حمایت های دولتی حتی در همان زمینه های فعالیتیم هم (به عنوان مثال استفاده از یک آگهی دولتی در هیچ یک از امور رسانه ای و سینمایی ام) بهره نبرده ام. تأکید و افتخار می کنم بنده فرزند یک معلم فرهنگی بازنشسته هستم که بینایی چشم خود را هم در راه دانایی و دانش و خدمت از دست داده و یک معلم زاده و تربیت شده این مکتب، هرگز، هرگز و هرگز دست درازی به حق معلمان عزیز و هیچ شهروند دیگری نخواهد کرد. در پایان با تأکید دوباره بر رد اتهامات انتسابی به خود و آنکه هیچ ادله و سندی دال بر کوچکترین تخلف و جرمی از سوی بنده در پرونده و کیفرخواست محرز نگردیده و با تأکید بر اینکه بنده هرگز هیچ گونه نقشی در هیچ مقطعی از روند اخذ تسهیلات، افزایش حد اعتباری، تغییر وثایق، تسویه و تهاتر آقای هادی رضوی و هیچ تسهیلات گیرنده دیگری نداشته ام، کما اینکه هرکدام از این موارد در زمان و مقاطع مختلفی و با مدیران و افراد متنوعی صورت گرفته و شخص رضوی درباره روند همه این ها توضیحات خود را ارائه کرده و همچنین: 1- از آنجا که اساس ارزشمند تشکیل دادگاه ویژه از استجازه مقام معظم رهبری است و با تأکید بر فتوای معظم له مبنی بر «غیرقابل استناد و پذیرش بودن اظهارات متهمان علیه یکدیگر». 2- با تأکید بر روشن شدن سرنوشت هرگونه عدم ارتباط چک و مبلغ دو میلیاردی به اینجانب و با امید بر لطف و عنایت پروردگار بزرگ و تأکید دین مبین اسلام و رسول گرامی و سیره ائمه اطهار و مبنای عدالت در قانون اساسی مبنی بر «اصل متری برائت»؛ از حضور عادل و قضاوت خدایسندانه دادگاه محترم، صدور حکم برائت اینجانب از کلیه موارد اتهامی را خواستارم. آرزوی توفیق و عزت روزافزون شما و عاقبت به خیری خویش را از خداوند منان می طلبم.»

ج)- لایحه دفاعیه فخرالدین جعفرزاده وکیل متهم آقای احسان دلایوز:

در پرونده اصلی بانک سرمایه با کلاسه پرونده 9709982221100069 و شماره بایگانی 970018 که در آن موضوع اتهامی آقایان: 1- علی بخشایش 2- پرویز کاظمی 3- محمدرضا توسلی مطرح رسیدگی بوده و منجر به صدور دادنامه 156 صفحه ای از ناحیه آن شعبه محترم گردیده است. یکی از اشخاصی که به عنوان متهم مطرح بوده است. آقای سیدهادی رضوی که صاحب شرکت های آینده سازان فاطمی و رهجویان کوثر مبین و شایگان تجارت آتیه بوده است. حسب محتویات آن پرونده که ظاهراً کپی اوراقی از آن پیوست پرونده کلاسه 970020 (پرونده فعلی تحت رسیدگی) گردیده، آقای سیدهادی رضوی در سال های 1391 تا 1392 اقدام به اخذ تسهیلات و ضمانت نامه های بانکی نموده است از جمله ی تسهیلات عبارت بوده است از: 1- برای شرکت آینده سازان فاطمی مبلغ ششصد میلیارد ریال (600.000.000.000 ریال) تسهیلات مشارکت مدنی، 2- برای شرکت رهجویان کوثر مبین مبلغ دویست میلیارد ریال (200.000.000.000 ریال) تسهیلات مشارکت مدنی، 3- برای شرکت شایگان تجارت آتیه مبلغ دویست و هفتاد و پنج میلیارد ریال (275.000.000.000 ریال) ضمانت نامه بانکی دریافت نموده است (جمعاً مبلغ 800.000.000.000 ریال تسهیلات بانکی مشارکت مدنی و 275.000.000.000 ریال ضمانت نامه بانکی) جمع کل 1.075.000.000.000 ریال. متهمین آن پرونده آقایان علی بخشایش، پرویز کاظمی و محمدرضا توسلی هر یک به اتهام مشارکت در اخلاخل در نظام اقتصادی (پولی) کشور به صورت عمده و کلان از طریق مشارکت در بزه خیانت در امانت به ترتیب 46، 41 و 40 فقره تسهیلات بانکی به تحمل حبس و شلاق و محرومیت دائم از هرگونه خدمات دولتی محکوم شده اند که ارتباطی به موکل اینجانب ندارند. 2- آقای سیدهادی رضوی به موجب کیفرخواست صادره در پرونده کلاسه 970020 (پرونده تحت رسیدگی فعلی آن شعبه محترم) متهم شده است به: الف)- مشارکت (با مدیران وقت بانک سرمایه) در اخلاخل عمده در نظام اقتصادی کشور از طریق اخلاخل در نظام پولی و بانکی از مجرای اخذ تسهیلات کلان بانکی از طریق غیرقانونی، ب)- پنج فقره تحصیل مال از طریق نامشروع به میزان 107.500.000.000 تومان، ج)- دو فقره خیانت در امانت جمعاً به میزان 80.000.000.000 تومان از طریق مصرف تسهیلات مشارکت مدنی در غیر از محل قرارداد. اتهامات آقای سیدهادی رضوی نیز به اینجانب ارتباطی ندارد و اینجانب در مقام دفاع از ایشان نمی باشم. لکن چون اتهامات انتسابی به موکل صرف نظر از وجود یا عدم وجود شرایط تحقق آنها متأثر از اثبات یا عدم اثبات اتهامات یادشده به نامبرده خواهد بود به ناچار مطالبی در این لایحه به عرض دادگاه محترم خواهد رسید. 3- اتهامات انتسابی به موکل آقای احسان دلاویز حسب کیفرخواست صادره از دادسرای عمومی و انقلاب تهران: الف)- معاونت در اخلاخل عمده در نظام اقتصادی کشور از طریق اخلاخل در نظام پولی و بانکی، ب)- معاونت در تحصیل مال از طریق نامشروع به میزان 107.500.000.000 تومان، ج)- معاونت در خیانت در امانت، د)- تحصیل مال از طریق نامشروع به میزان دومیلیارد تومان. 4- آنچه موکل را در معرض این اتهامات قرار داده است اظهارات بی پایه و اساس اولیه و بدون دلیل سایر متهمین پرونده مبنی بر پرداخت مبلغ دو میلیارد تومان از سوی آقای رضوی به موکل در جهت همکاری و تسهیل در دریافت تسهیلات بانکی توسط ایشان از بانک سرمایه می باشد. در خصوص مبانی اتهامات یادشده بر علیه موکل، لازم می داند مواردی را به شرح آتی به عرض قضات دادگاه برساند: 4-1- آقای سیدهادی رضوی در تحقیقات و بازجویی های انجام شده به شرح صفحات 147 تا 159 از جلد اول و دوم پرونده، درباره نحوه آشنایی با موکل، صراحتاً اعلام کرده است: «آقای دلاویز را از طریق آنکه اینجانب کلیه سیستم های امنیتی و دکور موزه انسان شناسی و قرآن شناسی دایره المعارف انسان شناسی متعلق به آقای دکتر صادق محفوظی بود و آنجا به علت پیگیری مطالباتم رفت و آمد داشتم در سال 84 و 88 آشنا شده بودم... به واسطه اینکه ایشان در فعالیت های هنری بودند درخواست شراکت در پروژه شهرزاد را دادم که متأسفانه اکنون محل اختلافمان بر سر نحوه فروش و همینطور حق بپرداز شهرزاد 2 که ارزش آن بالغ بر 15 میلیارد تومان (فقط 50 % حق اینجانب) بوده است گردید. آقای دلاویز در مسایل هنری با آقای امامی نقش بسیار داشته اند به طور مثال: پروژه شاهگوش که تا آنجا که من در جریان هستم این پروژه از طرح های آقای دلاویز بود که در آن مقطع که همان سال های 92-93 بود بیشتر حضورش در کنار امامی بود». 2-4- در خصوص پرداخت مبلغ دو میلیارد تومان که در پرونده و کیفرخواست دادسرا به عنوان تحصیل مال از طریق نامشروع به موکل تلقی شده است و متهمین پرونده در مقام دفاع از خود در تحقیقات مقدماتی در نزد بازپرس محترم بیان کرده اند و حسب محتویات پرونده اظهارات آنان به شرح ذیل کاملاً متناقض بوده و فاقد اعتبار قضایی است: 3-4- آقای سیدهادی رضوی به شرح صفحات 176 و 177 از جلد دوم پرونده گفته است: «مبلغ دو میلیارد تومان بابت حق المشاوره به صورت چک یا خرد خرد به موکل داده است». استحضار دارید که مبلغ دومیلیارد تومان رقم کمی نیست که آقای رضوی در اظهارات اولیه خود (که البته بعداً منکر آن شده است) یادشان نبوده است که به چه صورت این مبلغ را پرداخت کرده است. قطعاً باید این مبلغ در دفاتر شرکت تحت مدیریت ایشان و خانم زهرا شریف کاظمی (صادر کننده چک های ادعایی و کارمند هادی رضوی)، این مبلغ ثبت و ضبط شده باشد. 4-4- آقای سیدهادی رضوی در بازجویی دیگر به شرح صفحه 210 از جلد دوم پرونده، می گوید: «بعد از اخذ وام، این تعداد چک را بابت این امر به نام شخصی بنام آقای قادری به دلاویز دادم». در صفحات 214 تا 217 تصاویر 11 برگ چک پیوست پرونده شده است. ده برگ از این چکها به مبلغ 2,000,000,000 ریال و یک برگ آن به مبلغ 2,500,000,000 ریال و جمعاً به مبلغ دو میلیارد و دویست و پنجاه میلیون تومان است که همگی آنها توسط خانم زهرا شریف کاظمی امضاء و در وجه آقای قادری صادر شده است که یکبار دیگر توجه شما را به مبلغ اعلام شده و از طرفی جمع چک های ارائه شده و صادر کننده و دریافت

کننده جلب می‌کنم. متأسفانه فرآیند هزینه‌کرد و یا وصول این چک‌ها در پرونده پیگیری و مشخص نشده است که این چک‌ها توسط چه‌کسی هزینه و یا وصول شده است تا مشخص شود موکل اساساً هیچ ارتباطی با این چک‌ها نداشته و مبالغ آن‌ها توسط وی هزینه و یا وصول نشده است. البته مستندات تأیید دریافت و هزینه‌کرد توسط شخصی که چک‌ها به نام وی صادر گردیده به پیوست تقدیم حضور می‌گردد. نماینده محترم دادستان در جلسه رسیدگی در دادگاه در خصوص این چک‌ها فرمودند: «چک‌ها توسط آقای شیرخوان وصول شده است. این چک‌ها 13 دست چرخیده است. پول‌ها مستقیم به شرکت تصویر گستر رشد قشم تزریق شده است... اینها ابهام دارد». معلوم نیست با وجود ابهام دادرسی چگونه اقدام به صدور کیفرخواست علیه موکل نموده اند. نماینده محترم سازمان بازرسی کل کشور نیز در همان جلسه اعلام داشتند که «مبلغ دو میلیارد تومان به حساب آقای دلاویز نرفته است و از این حیث شاید حکم برائت وی صادر شود». 4-5- آقای سیدهادی رضوی در صفحه 367 پرونده (جلد سوم) بیان نموده: «طی دو فقره چک بانک مسکن از حساب خانم کاظمی شخصاً به آقای دلاویز چک‌ها را تحویل دادم». 4-6- آقای رضوی در صفحه 488 از جلد چهارم می‌گوید: «همینطور در مورد آقای دلاویز و شخص آقای قادری، اصلاً در این زمینه نه می‌دانم چه‌کاره است فقط آقای دلاویز بابت مشاوره گفتند چک را در وجه قادری صادر نمایند و مدارک دارم ارائه دادم.... آقای دلاویز هیچ سمتی در بانک سرمایه نداشته‌اند». 5- آقای محمد امامی نیز به‌شرح صفحه 500 از جلد چهارم گفته است: «آقای قادری کارمند بنده بوده و به دستور اینجانب جهت اخذ چک‌ها به دفتر آقای رضوی رفتند تا جایی که من بعید دارم اصلاً آقای قادری هم نرفتند و این چک‌ها بابت تبلیغات شاه‌گوش (سریال شاه‌گوش) و به درخواست خود آقای رضوی که از قبل بارها تقاضای مشارکت در کارهای فرهنگی با بنده را داشته‌اند، اخذ گردیده است... تقاضا منامه در امر تبلیغات وجود دارد بین 30 تا 50% از مبلغ تبلیغات به آورنده آن عودت داده می‌شود و بنا به تشخیص اینجانب 50% از مبلغ چک‌های تبلیغاتی پس از وصول آن به آقای دلاویز پرداخت گردید. تمام مستندات و اظهارات بنده هم موجود است. نوع تسهیلات بنده و نحوه دریافت آن نشان‌دهنده آن است که به‌هیچ عنوان نمی‌توانستم تسریع یا تسهیلی در کارهای آقای رضوی داشته باشم. چه مستقیم و چه از طریق آقای دلاویز». این مبلغ صرفاً جهت انجام تبلیغات در سریال به بنده پرداخت گردیده و بنا به تشخیص اینجانب درصدی از آن به آورنده و مسئول تبلیغات که آقای دلاویز بودند عودت داده شده است. بنا بر اظهار آقای رضوی مبنی بر اینکه تمام تلاشم را می‌کنم تا آقای دلاویز (احسان) را به هر نحوی وارد پرونده می‌کنم. و این ناشی از اختلافات قبلی بین آقای دلاویز و رضوی سرچشمه می‌گیرد، و به‌نظر اینجانب علت نام بردن از ایشان (احسان دلاویز) توسط آقای رضوی صرفاً انحراف در اصل پرونده و کشاندن حاشیه‌ای غیرضروری به این پرونده می‌باشد». 6- پرداخت چندین میلیارد تومان توسط آقای رضوی بابت سرمایه‌گذاری در کارهای هنری و ساخت فیلم شهرزاد به تهیه‌کننده و عوامل آن توسط وکیل محترم بانک سرمایه (بانک شاکری در پرونده) به‌شرح صفحات 775 و 776 از جلد ششم و صفحات 987 تا 991 از جلد هفتم، تسریع شده است به نحوی که در لایحه تقدیمی ایشان آمده است: «از محل این اموال (اخذ تسهیلات از بانک سرمایه) مبلغ پنج میلیارد تومان جهت ساخت سریال شهرزاد به تهیه‌کننده و عوامل آن پرداخت نموده است». شایان ذکر است موکل اینجانب تنها تهیه‌کننده و مالک اولیه سریال شهرزاد بوده و با قطع همکاری با نامبردگان، هیچ منافع و دریافتی نیز از این وجوه یا سایر درآمدهای حاصله مربوط به این سریال نداشته است. 7- خانم زهرا شریف کاظمی که از ناحیه آقای سیدهادی رضوی به‌عنوان مدیرعامل شرکت وی منصوب شده در واقع امورات شرکت به نام وی انجام می‌شده است به شرح صفحات 1097 و 1112 (جلد هشتم) درباره موکل چنین می‌گوید: «بابت اخذ تسهیلات از بانک سرمایه مبلغ 4-5 میلیارد تومان به آقای دلاویز پرداخت کردند». وی در صفحه 1127 (جلد هشتم) گفته است: «مبلغ 4 میلیارد تومان به آقای دلاویز پرداخت شده است». نامبرده در صفحه 2520 (جلد هفدهم) نیز می‌گوید: «لازم به توضیح است چهار فقره چک 500 میلیون تومانی سال 91-92 به آقای دلاویز داده شده بود بابت حق مشاوره به ایشان پرداخت شده است که کپی چک‌ها تحویل دادسرا شده است». حال نکته اینجاست که چقدر تناقض در اعلام رقم، نحوه پرداخت و زمان پرداخت ادعایی رضوی و خانم کاظمی وجود دارد که مبین بی‌اساس بودن این اظهارات است. 8- در دو نوبت از موکل آقای احسان دلاویز تحقیق شده است. نوبت اول به شرح صفحات 497 و 498 (جلد چهارم پرونده) و نوبت دوم به شرح صفحات 2564 و 2568 (جلد هفدهم پرونده) که در هر دو نوبت قویاً اظهارات اولیه آقای رضوی و دیگر متهمین را درباره خود مردود دانسته و گفته است که اظهارات آنان کذب محض است و هیچ‌گونه تعامل و همکاری برای دریافت تسهیلات دیگران از جمله آقای رضوی نداشته و مبلغی را نیز از این بابت از کسی دریافت نکرده است و حتی طرح این ادعا را به دور از شأن خود دانسته است. جای تعجب است که در صفحه 26 کیفرخواست دادسرا و در بند 24 آن اظهارات موکل آقای «احسان دلاویز در بازپرسی» جزء ادله اثباتی ذکر شده است. صرف نظر از اینکه موکل قویاً منکر اتهامات انتسابی می‌باشد، در دادگاه‌های رسیدگی‌کننده به جرایم اقتصادی، برای اثبات جرم باید اسناد و مدارک، اثبات‌کننده دعوا ارائه شود، نه اقرار و اظهارات دیگران. پلیس رسیدگی‌کننده به جرایم اقتصادی باید ذره بین به دست گرفته و دنبال دلایل و مدارک و اسناد باشد که در این پرونده سندی به عنوان دلیل بر علیه موکل وجود ندارد؛ چون رفتار مجرمانه ای از ایشان سر نزده است.

اظهارات متهمین پرونده علیه موکل شهادت محسوب می شود یا اقرار بر علیه خودشان؟ صرف نظر از اینکه از نظر شرعی و قانونی اظهارات متهمین پرونده بر علیه شخص دیگر در پرونده، دلیل محسوب نمی شود، از آنجائی که اظهارات متهمین به شرح فوق الذکر کاملاً متعارض هستند ولو اینکه آن ها دلیل محسوب شوند به موجب قاعده «تساقط» از درجه اعتبار ساقط می باشند. «الدلیلان اذا تعارضاً تساقطاً» یعنی اگر دو دلیل باهم معارض بودند از درجه اعتبار ساقط هستند. ماده 185 قانون مجازات اسلامی نیز در این باره بیان می دارد: «در صورت وجود تعارض بین دو شهادت شرعی هیچ یک معتبر نیست». لذا ولو گفته متهمین دیگر به عنوان شهادت هم فرض شوند که نیستند، از درجه اعتبار ساقط می باشند. ماده 174 از قانون مجازات اسلامی در مقام تعریف شهادت می گوید: «شهادت عبارت است از اخبار شخصی غیر از طرفین دعوی به وقوع جرم، توسط متهم یا هر امر دیگری نزد مقام قضایی است». همچنین قانون گذار به موجب ماده 177 از قانون مزبور شرایطی را برای شاهد شرعی پیش بینی کرده است که از جمله این شرایط داشتن «عدالت» است و ماده 181 از همان قانون گفته است: «عادل کسی است که در نظر قاضی یا شخصی که بر عدالت وی گواهی می دهد، اهل معصیت نباشد، شهادت شخصی که اشتهار به فسق داشته باشد، مرتکب گناه کبیره شود یا بر گناه صغیره اصرار داشته باشد تا احراز تغییر در اعمال او و اطمینان از صلاحیت وی پذیرفته نمی شود». کسانی که بر علیه موکل مطالبی را به شرح پیش گفته مطرح کرده اند و نماینده محترم دادستان نیز به آنها اشاره فرمودند و در کیفر خواست نیز مورد استفاده قرار گرفته است، عدالت آنان محل تردید جدی قرار دارد بلکه کسانی را که دادستان و نماینده محترم ایشان مفسد خطاب کرده است اساساً فاقد عدالت فرض می شوند. آیا کسی که مفسد است می تواند عدالت داشته باشد؟ قطعاً چنین افرادی شاهد تلقی نمی شوند و اظهارات آنان علیه موکل نمی تواند واجد حجیت شرعی باشد. آقایان حسامی، علمایی و دیگران که توسط نماینده محترم دادستان جهت ادای شهادت به جایگاه فراخوانده شدند، همگی صراحتاً بیان داشتند که حرف هایی که گفته اند بر اساس شنیده ها و حرف های دیگران بوده است. در صورتی که طبق ماده 183 از قانون مجازات اسلامی «شهادت باید از روی قطع و یقین به نحوی که مستند به امور حسی و از طریق متعارف باشد اداء شود». بدیهی است ضابطه و قاعده در شهادت وجود علم است که از طریق دیدن یا شنیدن و یا هر دوی آنها به دست می آید. خداوند تبارک و تعالی در قرآن کریم فرموده است: «وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ» (دنباله رو چیزی که به آن علم ندارید نباشید - سوره اسراء آیه 36) و در جای دیگر فرموده است: «إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ» (فقط کسانی مورد شفاعت قرار خواهند گرفت که شاهد و ناظر حق باشند در حالی که به آن علم دارند- سوره زخرف آیه 86). از پیامبر اکرم (ص) نیز روایتی نقل شده است که: «آیا خورشید را می بینی؟ بر چنین امر واضح و آشکاری شهادت بده، و الا از شهادت دادن صرف نظر کن. محقق حلی شرایع الاسلام صفحه 341». بنابراین ملاحظه می شود که اهمیت شهادت و نقش آن بسیار برجسته است و سرنوشت جان، مال و ناموس افراد را تعیین می کند. سزاوار نیست در اثبات دعوائی که بعضاً اثرات مهم و تبعات سنگینی در پی دارد به امری که دارای منشاء غیر منضبط، مبهم و نامعلوم و در نهایت غیر قابل اطمینان است تمسک نمود. نتیجه آن که اظهارات سایر متهمین پرونده که در ده بند از به اصطلاح دلایل 27 گانه احصا شده در کیفرخواست را به خود اختصاص داده است از عداد دلایل خارج است و نمی توان به آنها استناد کرد. با توجه به متعارض بودن این اظهارات به موجب قاعده تساقط، اعم از اینکه به عنوان شاهد و یا مطلع فرض شوند، از درجه اعتبار ساقط می باشند. علاوه بر مطالب ذکر شده چون اظهارات نامبردگان صرف نظر از اینکه شاهد یا مطلع باشند با توجه به اینکه نزد قضات محترم دادگاه بیان نشده اند به موجب تبصره 2 از ماده 119 از آیین دادرسی کیفری که مقرر داشته است: «در مواردی که اقرار متهم و یا شهادت شاهد و یا شهادت بر شاهد مستند رأی دادگاه باشد استماع آن توسط قاضی صادر کننده رأی الزامی است». این اظهارات صرف نظر از اینکه کاملاً با یکدیگر متعارض می باشند، به موجب تبصره یاد شده نمی توانند مستند صدور کیفرخواست و رأی دادگاه قرار گیرند. اظهارات متهمین پرونده اقرار علیه خودشان است. همچنین اظهارات اولیه آقای رضوی و دیگر متهمین پرونده که مدعی پرداخت مبلغ یاد شده توسط آقای رضوی به موکل بوده اند (هرچند بعداً منکر چنین ادعایی هستند). مطابق قاعده «الاقرار العقلاء علی انفسهم جائز» درباره خود آنان قابل استناد می باشد. زیرا آنان برای اثبات چنین ادعایی علیه موکل؛ هیچ گونه دلیلی ارائه نداده اند و به لحاظ عدم وجود دلیل مطابق قاعده مزبور قلمرو اظهارات آنان فقط شامل موردی است که اقرار به ضرر خود ایشان می باشد و هیچگاه اقرار به غیر سرایت نداشته و دامن گیر کسی جز اقرارکننده نمی شود. مطابق فتوای حضرت امام خمینی (ره) در صفحه 49 از جلد دوم تحریر الوسیله «اقرار، خبر دادن جازم به حقی است که برای خبردهنده الزام آور است». ماده 164 از قانون مجازات اسلامی نیز گفته است: «اقرار عبارت از اخبار شخصی به ارتکاب جرم از جانب خود است». بنابراین چون موکل هیچ گونه اقراری در خصوص دریافت وجهی از کسی و از بابت معاونت و غیره نداشته است لذا اظهارات سایر متهمین فاقد مبنای شرعی و قانونی است. علی احوال متهم پرونده را نمی توان به عنوان شاهد بر علیه متهم دیگر در آن پرونده تلقی کرد. اگر چنین تلقی شود قطعاً با «اتقان» مورد نظر مقام معظم رهبری در استجازه حاصله برای رسیدگی به اینگونه پرونده ها مغایرت خواهد داشت. در استجازه حاصله سه محور اصلی خودنمایی و برجسته است: عدالت، سرعت و اتقان آرا که هر سه باید رعایت شود. در این استجازه جز محدودیتی که در برخی مواعید ایجاد کرده است، باید قوانین و مقررات موضوعه کشور رعایت شوند.

3- (گزارش سازمان بازرسی کل کشور:

یکی دیگر از مواردی که به عنوان دلیل در کیفرخواست به آن استناد شده است و در بندهای 14-16 و 21 تکرار شده است گزارش مزبور است. در جلد سیزدهم پرونده «سازمان بازرسی کل کشور» گزارش مفصلی را به شرح صفحات 1819 تا 1859 تنظیم و به مرجع قضایی تقدیم کرده است. در این گزارش که علی القاعده به صورت فنی تهیه می شود هیچ اسمی از موکل اینجانب آقای احسان دلاویز نیامده است. در صفحه 1849 پرونده که متن گزارش سازمان بازرسی کل کشور می باشد، از انتقال مبلغ 50 میلیارد ریال از تسهیلات دریافتی آقای سید هادی رضوی از بانک سرمایه، به حساب آقای امیر قادری کارمند آقای محمد امامی قید شده است. در صفحات 1820 و 1821 پرونده از گزارش سازمان مزبور و در قسمت پیشنهادها، تقاضای تعقیب تعدادی از افراد شده است. در این قسمت از گزارش نیز هیچ گونه اسمی از موکل به میان نیامده است. بنابراین موکل مرتکب هیچگونه رفتار مجرمانه ای نشده است. شکایت بانک سرمایه که سه بند دیگر دلایل را به صورت تکراری به خود اختصاص داده است. همچنین همانطور که قبلاً مورد اشاره قرار گرفت در شکوائیه وکیل محترم بانک شاکی (سرمایه) به شرح صفحه 1907 به بعد پرونده، هیچگونه اسمی از موکل در میان نبوده و بانک شاکی از افراد دیگری طرح شکایت نموده اند. صرف نظر از اینکه در شکایت شکات اساساً به موکل اشاره ای نشده است و با عنایت به اینکه بانک سرمایه و سازمان بازرسی کل کشور در پرونده به عنوان شاکی مطرح می باشند؛ قضات عالی مقام دادگاه نیک می دانند که شکایت آنان دلیل محسوب نمی شود. شکایت تنها حکایتی از آنچه شکات برای تظلم خواهی ارائه می کنند می باشد. شکایت شکات با هر قصد و نیتی، صواب یا ناصواب اقامه شود مسلماً نه ارزش دلیل را دارد و نه از نظر منطق قضایی، از اعتبار و حجیت برخوردار است. شکایت شاکیان تنها مجوزی است قانونی برای آغاز به تحقیق و رسیدگی و لاغیر.

4- (گزارش ضابطین دادگستری:

گزارش مرجع انتظامی نیز هر چند مطلب خاصی بر علیه موکل نداشته است لیکن این گزارش نیز هیچ گاه دلیل مستقلی تلقی نمی شود بلکه گزارش مزبور بر اساس دلایل دیگری تنظیم شده و به استحضار مقام قضایی می رسد. در واقع گزارش پلیس محترم، توضیح و توصیف دلایل ارائه شده در پرونده می باشد. مضاف بر این که در گزارش تنظیمی پلیس محترم هیچ اشاره ای بر همکاری و مساعدت موکل در ارتکاب اتهامات انتسابی وجود ندارد.

5- (موارد اعلامی در کیفرخواست به عنوان دلیل:

موارد اعلامی در کیفرخواست هیچ کدام دلیل شرعی و قانونی بر علیه موکل محسوب نمی شوند و اساساً کیفرخواست صادره از سوی دادسرای محترم، نسبت به موکل اینجانب فاقد ادله اثباتی است. این در صورتی است که مطابق بند «ب» از ماده 279 از قانون آیین دادرسی کیفری، دادسرا مکلف به درج ادله اثباتی در کیفرخواست بوده است. آنچه دیگر متهمین پرونده در اظهارات اولیه خود مطرح کرده اند نمی تواند دلیل اثبات کننده جرم باشد زیرا در گفتار آنان لااقل احتمال صدق و کذب وجود دارد که موکل قویاً آنها را تکذیب کرده است. لذا این اظهارات اولیه متهمین پرونده فاقد حجیت شرعی و قانونی بوده و در ردیف ادله اثبات کننده دعوی تلقی نمی شود. همچنانکه در هیچ یک از ابواب قضایی فقهی اسلامی و قوانین موضوعه جمهوری اسلامی ایران اظهارات متهمین پرونده بر علیه سایرین جزء ادله اثباتی محسوب نشده است. با توجه به کیفرخواست صادره از سوی دادسرای محترم تهران بر علیه موکل، ملاحظه می شود اتهامات موکل در بندهای «الف» و «ب» و «ج» به ترتیب معاونت در اخلاص عمده در نظام اقتصادی کشور از طریق اخلاص در نظام پولی و بانکی، معاونت در تحصیل مال از طریق نامشروع به میزان 107.500.000.000 تومان و معاونت در خیانت در امانت و نیز اتهام بند «د» یعنی تحصیل مال از طریق نامشروع به میزان دو میلیارد تومان ذکر شده است که ضمن رد اتهامات انتسابی در خصوص موکل، اعلام می دارد که: اصل، بر برائت است. در دادرسی کیفری اصول و محورهای حاکمیت دارند که از جمله آنها اصل برائت است. مطابق این اصل کسی مجرم نیست که اصول 36، 37، 33، و 38 بر آن دلالت دارند. اصل برائت نیازمند اثبات نیست و باید مورد حمایت قرار گیرد. فرض بی گناهی یکی از مهمترین اصول و قواعد عمومی هدایت کننده

حقوق جزا می‌باشد. هدف نهایی از این اصل جلوگیری از صدور احکام محکومیت مبتنی بر دلایل ظنی و توأم با شک و تردید است. رعایت اصل برائت کیفری و حاکمیت بخشیدن به آن در حقیقت یکی از ظواهر حرمت گذاشتن به اصل کرامت انسانی و انسانیت است. جایگاه این اصل در حقوق کیفری اسلام، قاعده «تدرالحدود بالشبهات» و قاعده ترجیح اشتباه در عفو بر اشتباه در مجازات کردن است. معنا و مفهوم این قواعد فقهی و عقلی این است که محکومیت متهم تنها در صورتی موجه و صحیح خواهد بود که ارتکاب جرم از ناحیه وی ثابت و به طور قطع و یقین واقع شده باشد. محورهای دیگر دادرسی اثبات موضوع جرم و اثبات انتساب جرم نسبت به متهم است. در پرونده اتهامی موکل، هیچگونه ادله اثباتی مورد قبول شرع و قانون وجود ندارد و از این حیث موکل شایسته دریافت حکم برائت از ناحیه آن دادگاه عدل اسلامی می‌باشد.

6- (ارزیابی اتهامات انتسابی به موکل به عنوان معاونت

اما در خصوص اتهام معاونت که در سه بند از اتهامات انتسابی به شرح فوق‌الذکر در کیفر خواست به موکل نسبت داده شده است، لازم به توضیح است که: برای تحقق بزه معاونت ضرورت دارد شخص معاون به طرق پیش‌بینی شده در قانون (ماده 126 قانون مجازات اسلامی) با مرتکب اصلی همکاری و مساعدت داشته باشد. آنچه از مفاد ماده 126 قانون مجازات اسلامی مستفاد می‌شود این است که معاونت در جرم ممکن است از طریق وادار کردن دیگری به ارتکاب جرم یا موجب یا باعث وقوع جرم شدن یا تهیه وسیله ارتکاب جرم یا ساختن وسیله جرم یا ارائه طریق و یا تسهیل ارتکاب جرم محقق شود. هر یک از مصادیق یادشده در قانون با یکدیگر متفاوت می‌باشد. از این جهت لازم است در پرونده‌های کیفری و تصمیمات قضایی، هر یک از مصادیق معاونت مشخص گردد. صرف نظر از اینکه جرایم انتسابی به متهمین یا متهم اصلی این پرونده، از سوی آنان تحقق یافته است یا خیر؟ قضات شریف دادگاه نیک می‌دانند که برای صدق بزه معاونت در جرم باید وحدت قصد بین عمل مباشر اصلی یعنی آقای سیدهادی رضوی یا دیگران، با معاون جرم و همچنین تقدم و اقتران زمانی آنها وجود داشته و توسط مقام قضایی نیز احراز شود (تبصره 2 ماده 122 ق م ا) در واقع باید عمل معاون جرم منطبق بر قصد مباشر اصلی جرم بوده و از قبل یا در حین ارتکاب جرم محقق شود. بدیهی است در بزه معاونت در جرم، معاون عنصر روانی جرم را که از شرایط اصلی تحقق آن است از مباشر جرم به عاریت گرفته و از این حیث بزه معاونت، یک جرم استعاره‌ای نامیده می‌شود. معاونت زمانی قابل مجازات است که اصل عمل ارتكابی جرم باشد و معاون نیز به آن علم و آگاهی داشته باشد و از ه ای «علم و عمد» و «عالماً عامداً» در بندهای 2 و 3 از ماده 43 قانون مجازات اسلامی سابق ذکر شده بود که در ماده 126 قانون مجازات اسلامی مصوب 1393 حذف شده است. قضات شریف استحضار دارند، برخی طرق معاونت به نحوی است که نقش عمل معاون، کاشف از علم و اطلاع او بر جرم بودن عمل است. در این مورد، اثبات وجود فعل همکاری در جرم به تنهایی کافی است تا برای دادگاه یقین حاصل شود که متهم عالماً و عامداً اقدام به عمل ارتكابی مجرمانه کرده است. مثل همکاری در جرم سرقت یا قتل. در این نوع جرایم معاون به روشنی می‌داند که در عمل مجرمانه و قابل مجازات همکاری و مساعدت کرده است. ولی کسانی که در برخی رفتارها که ممکن است جرم باشد و ممکن است وصف کیفری نداشته باشد، عامل اصلی را در ارتکاب آن کمک و مساعدت کنند، ممکن است جاهل به این امر باشند که با فعل خاص خود در ارتکاب یک عمل مجرمانه همکاری می‌کنند. با عنایت به این که یکی از شرایط تحقق معاونت در جرم در ماده 126 قانون مجازات اسلامی همانطور که گفته شد، «وحدت قصد» بین عمل معاون با مباشر در جرم است و منظور از وحدت قصد تحقق سوءنیت است که مختص جرایم عمدی است. لذا قانون‌گذار لازم ندیده در قانون جدید و در ماده 126 به علم و عمد تصریح نماید. با این حال در ماده 144 از همان قانون آورده است: «در تحقق جرائم عمدی علاوه بر علم مرتکب به موضوع جرم، باید قصد او در ارتکاب رفتار مجرمانه احراز شود در جرائمی که وقوع آنها بر اساس قانون منوط به تحقق نتیجه است قصد نتیجه یا علم به وقوع آن نیز باید محرز شود». در بزه اخلال در نظام اقتصادی نیز که موضوع پرونده است، احراز وحدت قصد بین آقای مباشر اصلی یعنی آقای سیدهادی رضوی یا هر کس دیگر، و موکل لازم و ضروری است. لازمه وحدت قصد هم این است که خود به اصطلاح معاون جرم (موکل) هم دارای سوءنیت خاص در کمک کردن به اخلال در نظام اقتصادی کشور را داشته باشد نه این که صرفاً رفتار نکرده او به عنوان همکاری تلقی شود. صرف این که موکل با کسی در بانک سرمایه رفت و آمد داشته باشد، دلیل بر معاونت در بزه سنگین معاونت در اخلال در نظام اقتصادی کشور تلقی نمی‌شود. در این پرونده موکل شدیداً منکر هرگونه مساعدت و همکاری در جهت اخذ تسهیلات از سوی دیگران است و پرونده امر نیز فاقد هرگونه ادله اثباتی در این زمینه می‌باشد. بدیهی است شخصی از نظر کیفری مسئولیت دارد که رفتار مجرمانه ای از وی سر زده و آن رفتار مجرمانه را از روی علم و آگاهی انجام داده و دارای اراده و سوءنیت یا قصد مجرمانه بوده باشد و همچنین رابطه علیتی بین رفتار مرتکب و نتیجه حاصله از جرم وجود داشته باشد تا بتوان عمل انجام شده را به مرتکب نسبت داد. موکل اینجانب هیچ گونه رفتار مجرمانه ای انجام نداده و به فرض محال در صورت همکاری موکل در اخذ

تسهیلات توسط آقای رضوی، اینکه واقعاً داشتن علم و آگاهی موکل اینجانب نسبت به اینکه آقای رضوی قصد اخلال در نظام اقتصادی داشته است یا خیر، محرز نمی باشد.

7- (بحثی پیرامون عناوین اتهامی منتسب به موکل:

7-1- (معاونت در اخلال در نظام اقتصادی کشور

به موجب ماده یک از قانون اخلالگران در نظام اقتصادی کشور، «اخلال» که ناظر بر نتیجه رفتار ارتكابی است جرم انگاری شده و قانونگذار با تصویب این قانون جرمی به نام «اخلال» را پیش بینی کرده است. متأسفانه قانونگذار نه تعریفی از «اخلال» و نه تعریفی از «نظام اقتصادی» به دست نداده است. بلکه صرفاً به صورت مصداقی و یا به روش‌های تحقق بزه «اخلال» پرداخته است. این مصداقی عبارتند از: «اخلال در نظام پولی و ارزی»، «اخلال در توزیع مایحتاج عمومی» و «اخلال در نظام تولیدی کشور». در بندهای ذیل ماده یک روش‌های تحقق آنها ذکر شده است. در بند «الف» گفته است: اخلال در نظام پولی و ارزی کشور از طریق قاچاق عمده ارز یا ضرب سکه یا جعل اسکناس یا وارد کردن یا توزیع نمودن عمده آن‌ها اعم از ارز داخلی و خارجی و امثال آن و «این امثال آن» ناظر به رفتارهای مجرمانه مثل قاچاق کالا و ارز موضوع ماده 30 قانون مبارزه با قاچاق کالا و ارز می باشد و شامل رفتارهایی مثل دریافت تسهیلات نمی شود. تمامی مصداقی ذکر شده و روش‌های تحقق «اخلال» به طور مستقل از این قانون، به تنهایی جرم بوده، و هر یک عنوان مجرمانه مستقلی دارند. در این قانون اشاره شده که اگر ارتكاب آن‌ها به صورت عمده و کلان باشد عنوان مجرمانه، به عنوان خاص دیگری تغییر می‌کند. در واقع قانونگذار خواسته است پیام تشدید مجازات آن عناوین مجرمانه مستقل را با تصویب این قانون به مخاطبان خود برساند. همچنین قانون‌گذار هیچ گونه تعریفی از «نظام اقتصادی» که قرار است با ارتكاب رفتارهای مجرمانه افراد در آن «اخلال» ایجاد شود نکرده است و مشخص نیست منظور از نظام چه نوع نظامی است؟ آیا ایجاد اخلال در نظامی که خود دچار آشفتگی و نابسامانی است قابل تحقق است؟ آیا اخلال بین نظام اقتصادی منسجم و پایدار و با ثبات و دارای ساختارهای صحیح مورد نظر قانونگذار است یا اخلال در نظامی که خود آشفته و بی ثبات و در هم ریخته است؟ و آیا اخلال در کل نظام اقتصادی کشور مدنظر قانونگذار است یا اخلال در بخشی از نظام اقتصادی را نیز شامل می‌شود و آیا اخلال در نظام اقتصادی دولتی مد نظر است یا بخش‌های غیر دولتی را نیز شامل می‌شود؟ به نظر می‌رسد این‌ها مواردی است که لااقل می‌تواند در مسئولیت کیفری و یا تقسیم این مسئولیت مؤثر واقع شود و یا در احراز تحقق آن شبیه ایجاد شود که حاکمیت قاعده «درأ» در آن بایستی جاری گردد. برای احراز اوصاف مذکور در عنصر نتیجه، که بزه اخلال ناظر بر نتیجه رفتارهای ارتكابی است، موضوع باید به کارشناس ارجاع شود و کارشناس با بیان دقیق و علمی موضوع، حقیقت را روشن سازد. به تعبیر فنی، نظر کارشناسی نظری علمی و یقینی است؛ در حالی که قضات عرفی نظرشان ظنی و گمان آور است و عقلاً تا وقتی که بتوان به حقیقت و علم و یقین رسید، نوبت به ظن و گمان نمی‌رسد. در بزه اخلال در نظام اقتصادی آنچه که از رکن مادی این جرم باید مورد توجه قرار گیرد، «موضوع جرم» و «رفتار مرتکب» آن است. موضوع جرم اخلال در نظام اقتصادی در واقع عبارتند از: الف) اخلال در نظام پولی و بانکی کشور که این اخلال باید از طریق: قاچاق عمده ارز، ضرب سکه قلب، جعل اسکناس، وارد کردن یا توزیع نمودن عمده آن‌ها اعم از داخلی و خارجی و امثال آن صورت گیرد. ب) اخلال در امر توزیع مایحتاج عمومی و احتکار عمده ارزاق و ... صورت گیرد و دیگر بندهای هفت گانه ذیل ماده یک موضوع جرم اخلال را تشکیل می‌دهند. همچنانکه ملاحظه می‌شود موضوع اصلی جرم مورد نظر عبارت است از اخلال در اجزای مختلف نظام اقتصادی کشور و اما در خصوص رفتار مرتکب به استحضار می‌رساند، قانونگذار در بندهای مختلف ماده یک، افعال زیر را مورد استفاده قرار داده است: قاچاق نمودن، وارد کردن، توزیع نمودن، گران فروشی کردن، احتکار کردن، پیش خرید کردن، سوءاستفاده کردن، خارج کردن، وصول کردن، اقدام باندی و تشکیلاتی نمودن، تقلب کردن و غیره. مقنن در این قانون از واژگان کشداری چون عمده (۵ بار)، کلان (۲ بار)، فراوان (یک بار) و نیز از واژگان اخلال (۵ بار) و اختلال (یک بار) بهره جسته است که توجه به آنها از اهمیت زیادی برخوردار است. مرتکب باید از طریق اعمال غیرقانونی نظیر قاچاق ارز یا ضرب سکه قلب، و ... نظام پولی یا ارزی کشور را به صورت «عمده و کلان» یا هر قصد و انگیزه ای مختل کند. در اینجا نحوه عمل مرتکب واجد اهمیت زیادی است. دقت در بندهای «الف» تا «و» ماده یک قانون، حکایت از آن دارد که گرچه متقن در انتهای هر یک از بندهای فوق با ذکر عباراتی نظیر (امثال آنها) و ... سعی داشته است شیوه‌ها و طرق ایجاد اخلال در نظام اقتصادی کشور را در وقوع این جرم بی اهمیت نشان دهد، اما در عین حال دقت در مفاد این بندها، به ویژه بند یک بیانگر آن است که تمام موارد ذکر شده در این قانون، نحوه ایجاد اخلال در نظام اقتصادی کشور و به عبارت دیگر شیوه عمل مرتکب، شیوه ای غیرقانونی نظر قاچاق، ضرب سکه قلب و جعل و سوءاستفاده، فروش غیرمجاز، رشا و ارتشا و تقلب و

... باشد. به عبارت دیگر در هیچ یک از جرایم فوق طریقه عمل مرتکب، طریقه ای مشروع و قانونی نبوده و جرم اخلاص در نظام اقتصادی کشور از مجاری و به طرق نامشروع و خلاف قانون محقق می گردد. صرف نظر از موارد پیش گفته، مرتکب باید علم و آگاهی به اینکه رفتار نوعاً قابلیت اخلاص دارد یا نه را داشته باشد، کسی که علم و آگاهی ندارد را نمی توان به اتهام سنگین اخلاص در نظام اقتصادی یا معاونت در آن محکوم کرد. مرتکب باید علاوه بر اینکه آگاهی داشته باشد که رفتار ارتكابی او خلاف قانون است، باید خواهان نتیجه خاص (اخلاص) و سوءنیت خاص آن را نیز داشته باشد و این قصد و سوءنیت اخلاص در نظام اقتصادی به طور مستقل لازم و ضروری است. لذا جهل به موضوع از تشکیل سوءنیت جلوگیری می کند. در نتیجه سوءنیت زمانی در جرائم عمدی شکل می گیرد که بعد از معطوف شدن فعل (رفتار) به موضوع، علم به موضوع هم به آن ضمیمه شود. آیا واقعاً برای دادگاه محترم احراز می شود که موکل اینجانب اولاً با آقای رضوی در اخذ تسهیلات خلاف قانون همکاری کرده است؟ ثانیاً ولو به فرض محال اگر در اخذ تسهیلات ایشان مساعدت داشته آیا این مساعدت از روی علم و آگاهی بوده است که آقای رضوی تسهیلات خلاف قانون دریافت می کند؟ ثالثاً خود موکل آیا با چنین قصدی، یعنی قصد اخلاص در نظام اقتصادی با آقای رضوی همکاری کرده است؟ مسلماً چنین نبوده است. زیرا قضات شریف دادگاه ملاحظه فرمودند که نماینده محترم دادستان در خصوص ردیابی چک های مورد ادعای تحویلی به موکل در دادگاه بیان داشتند: «می دانند آقای دلاویز چک ها را وصول نکرده اند» (نماینده محترم سازمان بازرسی کل کشور نیز همین مطلب را بیان فرمودند). نماینده محترم دادستان اذعان نمودند که وصول این چکها دارای ابهام است. بنابراین موضوعی که واجد ابهام بوده است و از آن رفع ابهام نشده، چگونه مبنای صدور کیفرخواست قرار گرفته است؟ در این خصوص واقعاً تردید جدی وجود دارد و با وجود تردید بر اساس قاعده «ادرئالحدود بالشبهات» و تفسیر قواعد جرایمی به نفع متهم، موکل استحقاق دریافت رای برائت را دارد. خلاصه آنکه مرتکب باید بداند (دانستن و علم و آگاهی) رفتاری که از او سر می زند خلاف قانون و مقررات است و بخواهد (خواستن نتیجه مجرمانه) که در نظام اقتصادی کشور اخلاص ایجاد بشود. در صورت عدم احراز این دو امر موکل استحقاق دریافت رای برائت را خواهد داشت. در ماده 2 این قانون نیز انگیزه مرتکب مدنظر بوده و انگیزه خاصی برای تحقق این جرم پیش بینی شده است. این انگیزه لزوماً یک انگیزه اقتصادی نیست بلکه اقتصاد و اقدامات پولی و مالی و غیره، روش هایی هستند برای رسیدن به آن هدف. آن هدف است که طبق این قانون مبنای مجازات و کیفر قرار گرفته است. ولی روش ها کاملاً اقتصادی است. آن جایی که گفته اگر مرتکب با این قصد یعنی ضربه زدن به نظام یا به قصد مقابله با آن و یا با علم به مؤثر بودن این اقدامات، در مقابله با نظام رفتار بکند. پس در این قانون که مجازات سنگین و شدیدی نیز در آن پیش بینی شده است قصد براندازی از ارکان اصلی و اساسی و لازمه تحقق آن است. بدیهی است کسانی که در کارهای اقتصادی فعالیت دارند قاعداً به دنبال سود و درآمد زیاد هستند و لازمه رسیدن به این درآمد زیاد، وجود بسترهای لازم برای فعالیت های اقتصادی توسط دولت است و اگر در جامعه ای این بسترها فراهم بوده باشد افراد باید دعاگوی این نظام باشند نه این که قصد براندازی آن را داشته باشند چون در این بسترها است که این افراد سود بیشتری خواهند برد. لذا چنین افرادی هیچ گاه قصد مقابله با این نظام را نخواهند داشت. ریاست محترم دادگاه، در مصاحبه های پخش شده از صدا و سیما به درستی فرموده اند: «چون در نظام اقتصادی ما نظارت های درستی صورت نمی گیرد و باید به این خودمانی بودن ها خاتمه داده شود». بنابراین در جامعه ای که نظارت درستی بر اقتصاد آن وجود ندارد، بستر هرگونه رفتاری فراهم خواهد بود و نیازی به قصد براندازی برای فعالان اقتصادی باقی نمی ماند تا آن ها دنبال براندازی باشند بلکه این افراد همیشه به دنبال کسب منافع بیشتر می باشند. علی ایحال بزه معاونت در اخلاص نسبت داده شده به موکل در این خصوص، فاقد دلیل بوده و جداً محل تردید است. چنین اقدامی که به قصد اخلاص در نظام اقتصادی کشور بوده باشد به ذهن موکل خطور نکرده است. ولو به فرض محال که موکل در اخذ تسهیلات توسط آقای رضوی همکاری کرده باشد که نکرده است، هیچگاه نمی دانسته و علم و آگاهی نداشته که ایشان با دریافت تسهیلات بانکی قصد اخلاص داشته است که اتهام سنگین معاونت در اخلاص به موکل نسبت داده شده و احراز گردد. از این حیث نیز موکل شایسته صدور حکم برائت است.

7-2- (معاونت در تحصیل مال از طریق نامشروع

اما اتهام دیگر موکل، معاونت در تحصیل مال از طریق نامشروع به میزان 107.500.000.000 تومان توسط آقای سیدهادی رضوی از بانک سرمایه و اتهام دیگر موکل در بند آخر (د) در کیفرخواست تحصیل مال از طریق نامشروع قید شده است. استحضار دارید بزه تحصیل مال از طریق نامشروع در ماده 2 قانون تشدید مجازات مرتکبین ارتشاء، اختلاس و کلاهبرداری مصوب 1367 مجمع تشخیص مصلحت نظام پیش بینی شده است. در این ماده سه حالت وجود دارد: حالت اول، در معرض خرید و فروش قرار دادن امتیازات، نظیر جواز صادرات و واردات است. حالت دوم، سوءاستفاده از امتیازات مخصوص با شرایط خاص از قبیل جواز صادرات و واردات تحت عنوان موافقت اصولی است. حالت سوم، تقلب در توزیع کالاهایی است که مقرر بوده طبق ضوابطی توزیع شود مثل خرید و فروش کپن های کالاهای اساسی. در این ماده مسئله ای اساسی و مهم و قابل تأمل است؛ از این جهت که قانونگذار

در صدر ماده اشاره به «به نحوی از انحا (نحوه مشروع مد نظر است)» کرده که منظور تحصیل امتیازات و غیره به نحو مشروع است، ولی در قسمت اخیر ماده تأکید شده «به طور کلی مالی یا وجهی تحصیل کند که طریق تحصیل آن فاقد مشروعیت قانونی بوده باشد». این قسمت ماده 2 به عنوان یک حکم مستقل محسوب نمی‌شود بلکه دنباله حکم صدر ماده است. هدف و فلسفه مورد نظر قانونگذار در این ماده جلوگیری از سوءاستفاده از امتیازات خاص و اگذار شده به اشخاص خاص بوده است که قانونگذار با وضع این ماده در نظر داشته از خرید و فروش این امتیازات جلوگیری کند و برای اینکه تمامی مصادیق این عمل را مورد جرم انگاری قرار دهد از عنوان عام تحصیل مال از طریق نامشروع بهره برده است. مقنن قصد توسعه دامنه مصادیق ماده را داشته است نه توسعه دامنه فلسفه ماده. خلاصه آنکه قسمت ذیل ماده 2 قانون تشدید، معطوف به صدر ماده بوده و جنبه تأکیدی دارد تا از امتیازات دولتی صدر ماده سوءاستفاده‌ای نشود. در این پرونده موکل آقای احسان دلاویز، نه مالی از دیگر متهمین پرونده تحصیل کرده است که طریق تحصیل آن نامشروع باشد و نه در تحصیل تسهیلات بانک توسط دیگران همکاری و مساعدتی داشته است که معاون در تحصیل آن اموال باشد. لذا از این حیث نیز شایستگی صدور حکم بر برائت دارد.

7-3- (معاونت در خیانت در امانت

اخذ تسهیلات از بانک‌ها مشمول عنوان جزایی موضوع ماده 674 از قانون مجازات اسلامی نیست. زیرا اخذ وام از بانک‌ها و مؤسسات مالی و اعتباری یا به صورت قرض است یا در قالب یکی از عقود مدنی مانند مشارکت مدنی و غیره. در این قبیل موارد در واقع تملیک عین مبلغ تسهیلات دریافتی در مقابل تعهد به رد مثل صورت می‌گیرد. یعنی مالی را که دریافت کننده تسهیلات اخذ می‌کند در واقع آن را تملیک کرده و متقابلاً متعهد می‌شود که مثل آن را از حیث مقدار، جنس و وصف به وام دهنده مسترد کند. بر این اساس در ماده 619 از قانون مدنی آمده: «امین باید عین مال را که دریافت کرده است رد نماید». ماده 648 قانون مزبور نیز گفته است: «در صورت تعذر، قیمت يوم الادا را بدهد». لذا اساساً ارتکاب بزه خیانت در امانت از سوی وام‌گیرنده قابل تصور نیست چون هرگونه تصرفی که وی در مالی که به عنوان وام از بانک دریافت می‌کند تصرف در مال خود محسوب می‌شود و عدم استرداد مثل آن مال در موعد مقرر یا مصرف کردن آن در غیر از هدفی که به خاطر آن به ایشان وام داده شده است نیز فقط یک تخلف از تعهد وی محسوب شده و در محاکم حقوقی قابلیت طرح و پیگیری خواهد داشت. صرف نظر از اینکه عمل ارتكابی گیرنده تسهیلات، وصف کیفری دارد یا خیر، از آنجا که موکل اینجانب هیچگونه نقشی در دریافت تسهیلات توسط آقای سیدهای رضوی نداشته است، نسبت دادن چنین اتهامی به موکل که فاقد هرگونه ادله اثباتی است، بی اساس می باشد و از این حیث نیز موکل شایسته دریافت حکم برائت است. صرف نظر از این موارد که ارتکاب آنها به فردی دیگر در پرونده منتسب می‌باشد و اینجانب در مقام دفاع از وی نبوده و نمی‌باشم لکن چون بزه معاونت در این اتهامات به موکل اینجانب نسبت داده شده است به ناچار در مقام دفاع از حقوق موکل به اختصار به آنها پرداخته شد. مجموع محتویات 19 جلد پرونده مطروحه در آن شعبه محترم، هیچ گونه حکایتی از انتساب اتهامات مزبور به موکل را ندارد و کیفرخواست صادره از سوی دادرسی محترم تهران نیز فاقد ادله اثباتی شرعی و قانونی است. النهایه با توجه به شرح مرقوم و با عرض پوزش از تطویل کلام که به ناچار در مقام دفاع از حقوق موکل، آقای احسان دلاویز باید به عرض قضات شریف دادگاه می‌رساندم و با توجه به مجموع محتویات پرونده و عنایت به اینکه اظهارات و ادعاهای مطرح شده بر علیه موکل فاقد ارزش و اعتبار قضایی است و موکل نیز شدیداً منکر ارتکاب هرگونه رفتار مجرمانه ای می باشد، صدور حکم برائت موکل با استناد به اصل 37 از قانون اساسی و ماده 4 از قانون آئین دادرسی کیفری مورد استدعاست.

«رأی دادگاه»

در خصوص اتهام 1- آقای سیدمحمدهای رضوی فرزند سیدسعید دایر بر مشارکت در اخلال عمده در نظام اقتصادی (پولی) کشور از مجرای تحصیل وجوه عمده و کلان از شبکه بانکی (بانک سرمایه) از طریق نامشروع مجموعاً به مبلغ یک هزار و هفتاد و پنج میلیارد و (1.075.000.000.000) ریال موضوع تسهیلات دریافتی: الف- مشارکت مدنی شرکت صنایع آینده سازان فاطمی نوین به شماره 1008.11.849666.1 به مبلغ هفتاد میلیارد (70.000.000.000) ریال، ب- مشارکت مدنی شرکت صنایع آینده سازان فاطمی نوین به شماره 1008.11.849666.2 به مبلغ چهل میلیارد (40.000.000.000) ریال، ج- مشارکت مدنی شرکت صنایع آینده سازان فاطمی نوین به شماره 1008.11.849666.3 به مبلغ چهل میلیارد (40.000.000.000) ریال، د- مشارکت مدنی

شرکت صنایع آینده سازان فاطمی نوین به شماره 1008.11.849666.4 به مبلغ هفتاد میلیارد (70.000.000.000) ریال، ه)- مشارکت مدنی شرکت صنایع آینده سازان فاطمی نوین به شماره 1008.11.849666.6 به مبلغ سیصد میلیارد (300.000.000.000) ریال، ز)- مشارکت مدنی شرکت ره جویان کوثر به شماره 1008.11.882418.1 به مبلغ دویست میلیارد (200.000.000.000) ریال، ح)- ضمانت نامه بانکی شرکت شایگان تجارت آتیه به شماره 1008.28.1107041.2 به مبلغ نود میلیارد (90.000.000.000) ریال، ط)- ضمانت نامه بانکی شرکت شایگان تجارت آتیه به شماره 1008.28.1107041.3 به مبلغ نود میلیارد (90.000.000.000) ریال، ی)- ضمانت نامه بانکی شرکت شایگان تجارت آتیه به شماره 1008.28.1107041.4 به مبلغ نهصد و پنجاه میلیارد (950.000.000.000) ریال؛ 2)- آقای احسان دلایز فرزند حبیب اله دایر بر معاونت در اخلاف عمده در نظام اقتصادی کشور از طریق اخلاف در نظام پولی. از عطف توجه به اوراق متشکله پرونده، گرچه به صلاحیت این دادگاه از ناحیه متهمین و وکلای آنان ایراد شده است، اما دادگاه ایراد وارد را در پرونده کار قابل پذیرش نمی داند؛ زیرا هرچند رأی وحدت رویه شماره 704 مورخه 1386.07.24 هیئت عمومی دیوان عالی کشور، صلاحیت رسیدگی به تمامی جرایم منجر به اخلاف در نظام اقتصادی کشور در قانون مجازات اخلاگران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1369 با اصلاحات و الحاقات بعدی را بر عهده محاکم انقلاب اسلامی قرار نداده و بر همین اساس مقرر کرده است: «رسیدگی به جرایم مذکور در بندهای مختلف ماده یک قانون مجازات اخلاگران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1369 با اصلاحات و الحاقات بعدی در صورتی که طبق ماده 2 این قانون به قصد ضربه زدن به نظام جمهوری اسلامی یا به قصد مقابله با آن و یا با علم به مؤثر بودن اقدام در مقابله با نظام مزبور باشد به اینکه متضمن اقدام علیه امنیت داخلی یا خارجی کشور است، با دادگاه انقلاب اسلامی خواهد بود و در سایر موارد به علت نسخ ضمنی تبصره 6 ماده 2 قانون اخیرالذکر در این قسمت دادگاههای عمومی صلاحیت رسیدگی خواهند داشت»، به همین جهت مستفاد از رأی وحدت رویه فوق الذکر صلاحیت رسیدگی به جرایم معنونه در قانون مجازات اخلاگران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1369 با اصلاحات و الحاقات بعدی حسب مورد در صلاحیت محاکم کیفری دو و یا یک و انقلاب اسلامی است؛ اما این امر خدشه ای بر صلاحیت دادگاه های ویژه رسیدگی به پرونده های اخلاگران و مفسدان اقتصادی وارد نمی سازد. زیرا پاره ای مصالح اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، امنیتی و انسانی و ... موجب ایجاد مراجع قضایی اختصاصی می شود تا مادامی که تأمین این مصالح صرفاً از طریق مراجع قضایی اختصاصی ضرورت داشته باشد، این مراجع باقی خواهند ماند و با تغییر شرایط و مقتضیات و امکان تأمین مصالح مزبور از طریق مراجع قضایی عمومی، در آن صورت ادامه حیات مرجع قضایی اختصاصی مورد نظر، ضرورت ندارد. از این رو، محاکم ویژه رسیدگی به جرایم اخلاگران و مفسدان اقتصادی که در پی ضرورت مصالح اقتصادی کشور با پیشنهاد ریاست محترم قوه قضاییه و موافقت مقام معظم رهبری (مدظله العالی) به خاطر ضرورت و هدف خاصی در محدوده زمان و مکان، جهت رسیدگی به جرایم موضوع قانون مجازات اخلاگران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1369 با اصلاحات و الحاقات بعدی تشکیل شده را باید از محاکم اختصاصی دانست که بنا به حکم حکومتی و ولایی رهبر معظم انقلاب اسلامی ایران (مدظله العالی) که در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران نیز نهاده شده، تشکیل یافته و از صلاحیت ذاتی و محلی و نسبی و کشوری در رسیدگی به پرونده های اخلاگران و مفسدان اقتصادی برخوردار هستند و هر آنچه مشمول قانون مجازات اخلاگران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1369 با اصلاحات و الحاقات بعدی می گردد، در صلاحیت رسیدگی این دادگاه ها قرار داده شده است. پذیرش حکومت اسلامی و اصل ولایت فقیه به خودی خود و بر مبنای دلالت التزامی، بر رسمیت و اعتبار این گونه احکام دلالت دارد. در حقیقت، اعمال پاره ای از وظایف و اختیاراتی که قانون اساسی (اصول 57 و 110) بر عهده رهبری نهاده است، مستلزم آن است که ایشان از اختیار کافی در زمینه اصدار این گونه احکام برخوردار باشند و اجرای آنها بر همگان لازم است. مضاف بر اینکه احکامی که رهبری تحت عنوان «حکم حکومتی» صادر می کنند، به عنوان یکی از منابع اصلی و معتبر حقوق اساسی در جمهوری اسلامی ایران، شمرده می شود و امکان آن وجود دارد که به طور مستقیم در مباحث حقوق اساسی و سیاسی، مورد استناد قرار داده شود یا از آنها قواعد کلی حقوق اساسی را استنباط کرده و در قضایای مرتبط، به آن استناد نمود. ضمن آنکه این گونه احکام، ابزاری مؤثر برای برون رفت از حالت فوق العاده و بن بست هایی که پیش روی نظام، تحت عنوان معضل یا بحران قرار می گیرد، محسوب می شود. در بند یکم از استجازه ریاست محترم قوه قضاییه و موافقت مقام معظم رهبری (مدظله العالی) با آن، در تاریخ 1397.05.20 صراحتاً چنین آمده است: «حسب مفاد تبصره 6 ماده 2 قانون مجازات اخلاگران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1369 با اصلاحات بعدی شعبی از دادگاه انقلاب اسلامی را با ترکیب سه نفر قاضی با حداقل 20 سال سابقه قضایی (یک نفر رئیس و دو مستشار) تشکیل دهد». بدین لحاظ طبق بند یکم استجازه مورخه 1397.05.20 و مواد 1 و 2 آیین نامه اجرایی نحوه رسیدگی به جرایم اخلاگران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1397، این محاکم صلاحیت رسیدگی به تمامی جرایم مندرج در قانون مجازات اخلاگران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1369 با اصلاحات و الحاقات بعدی را در فروع مختلف که در صلاحیت محاکم کیفری دو و یک و انقلاب اسلامی است، دارا می باشند. این در حالی است که از مفاد استجازه مورخه 1397.05.20 و مواد 1 و 2 آیین نامه اجرایی نحوه رسیدگی به جرایم اخلاگران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1397 چنین استنباط نمی شود که دادگاه های ویژه رسیدگی به جرایم اخلاگران و مفسدان اقتصادی صرفاً صلاحیت رسیدگی به پرونده هایی در زمینه اخلاف در نظام اقتصادی کشور را دارند که تاریخ وقوع آنها مؤخر بر تاریخ استجازه یعنی 1397.05.20 است و جرایم واقع شده مقدم بر تاریخ استجازه فوق الذکر

از شمول صلاحیت این دادگاه ها مستثنی باشد. آنچه از صلاحیت رسیدگی این دادگاه ها مستثنی گردیده، پرونده هایی است که قبل از استجازه مورخه 1397.05.20 در مورد آنها از سوی مراجع ذیصلاح رأی صادره شده است. مؤید این موضوع ماده 10 آیین نامه اجرایی نحوه رسیدگی به جرایم اخلاطگران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1397 است که اشعار می دارد: «کلیه دادگاه ها موظفند پرونده های مربوط به جرایم را که تاکنون منتهی به صدور رأی بدوی نشده است رونوشتی از کیفرخواست و قرار جلب به دادرسی را برای ارجاع به شعبه دادگاه به معاونت اول قوه قضاییه ارسال نمایند. تبصره 1- در خصوص پرونده هایی که رأی بدوی آنها قبل از مصوبه مورخ 1397.05.20 صادر شده است، مطابق قانون آیین دادرسی کیفری مصوب 1392 با اصلاحات و الحاقات بعدی آن رسیدگی آنها ادامه می یابد. تبصره 2- چنانچه رأی دادگاه بدوی در خصوص جرایم بعد از مصوبه 1397.05.20 صادر شده باشد مرجع تجدیدنظر یا فرجام مکلف است ضمن نقض رأی دادگاه بدوی، پرونده را برای ارجاع به شعبه دادگاه به معاونت اول قوه قضاییه ارسال کند». از سوی دیگر استجازه مورخه 1397.05.20 راجع به اخلاطگران در نظام اقتصادی کشور که مربوط به دادگاه های ویژه رسیدگی به پرونده های اخلاطگران و مفسدان اقتصادی است، مرتبط با اصول محاکمات می باشد و اصولاً قوانین مربوط به رسیدگی و شیوه دادرسی که امر صلاحیت نیز از این قبیل است، عطف به ماسبق می شود. به عبارتی مقررات شکلی، آن دست از قوانینی هستند که موجد حق یا تکلیف نبوده؛ بلکه شیوه و طرق رسیدگی را بیان و اختیارات و تکالیف مقام و مرجع قضایی و ... را مشخص می کنند. به بیان دیگر، به موجب مقررات شکلی، حق به ضرر یا نفع علیه شخصی ایجاد نشده؛ بلکه این مقررات، موجب تسریع و تسهیل در تحقیقات و رسیدگی است. در اصل 169 قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و ماده 10 قانون مجازات اسلامی مصوب 1392 فقط از عطف به ماسبق شدن مقررات ماهوی جزایی، منع شده است. در نتیجه مقررات شکلی از جمله مقررات مربوط به صلاحیت، برخلاف مقررات ماهوی، اصولاً عطف به ماسبق می شوند؛ مگر این امر استثناء شده باشد. چون مقررات شکلی اصولاً مغایر حقوق مکتسبه افراد نبوده و فرض بر این است که مقررات مؤخرالتصویب، مصالح فرد و جامعه را بهتر تأمین می کنند. این امر موجب شده تا مقررات شکلی جدید، وضع و عطف به ماسبق شوند؛ هرچند صراحتی راجع به عطف به ماسبق نداشته باشد و اساساً در این مرحله از دادرسی حقوق مکتسبه ای برای متهمین آقایان سیدمحمدادی رضوی و احسان دلاویز ایجاد نشده که از این حیث اقدامات صورت گرفته، مغایر با حقوق مکتسبه آنان فرض شود. در پرونده کار، متهم آقای سیدمحمدادی رضوی با زمینه سازی متهم آقای احسان دلاویز با وجود منع و حذر قانونی و بدون رعایت ضوابط و مقررات ناظر بر اعطای تسهیلات بانکی در قالب عقود مشارکتی مدنی و ضمانت نامه های بانکی، با سبق تصمیم و با برنامه ای از پیش طراحی شده وجوهی را در سطح کلان و عمده از بانک سرمایه تحصیل نموده که طریقه تحصیل آن نامشروع است. به طوری که متهم آقای سیدمحمدادی رضوی در مسیر مجرمانه که با همراهی متهم آقای احسان دلاویز که در مقطعی برابر حکم انتصاب به شماره 110.1136 مورخه 1391.03.13 صادره از مدیر عامل و عضو هیئت مدیره بانک سرمایه (محکوم علیه آقای علی بخشایش) مشاور مدیر عامل در امور روابط عمومی بانک سرمایه و در مقطعی به موجب مکاتبات متهم خطاب به محکوم علیه آقای علی بخشایش طی مرقومه مثبت به شماره 110.2721 مورخه 1391.06.06 در اداره حوزه مدیریت بانک سرمایه و ممضی به امضا متهم مذکور به تاریخ 1391.05.26 مشاور امور ارتباطات و بین الملل بانک سرمایه بوده، به نحو نامشروع و برخلاف ضوابط و مقررات بانکی، دست به اقداماتی در جهت نقض سیاست های پولی کشور که بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در راه رسیدن به اهداف اقتصادی پیش بینی نموده، زده است و با سرپیچی عالمانه و عامدانه از بسیاری از قوانین و مقررات و ضوابط ناظر بر اخذ تسهیلات در قالب قرارداد مشارکت مدنی و ضمانت بانکی و در اقدامی همسو با سایر متهمین اعم از اعضاء هیئت مدیره و قائم مقام و کارکنان حوزه اعتباری و رئیس شعبه در بانک سرمایه، گام در ایراد ضرر به بانک سرمایه و در نتیجه ایجاد آشفتگی و بی نظمی و اختلال در نظام پولی کشور در شاخه پولی و بانکی برداشته و مغایر با قوانین و مقررات بانکی، منابع تجهیز شده بانک سرمایه را که در اجرای ماده 3 قانون عملیات بانکی بدون ربا مصوب 1362 در قالب سپرده های جاری، سپرده های پس انداز و سپرده های سرمایه گذاری مدت دار می بایست در گروه قرض الحسنه، عقود مشارکتی (مشارکت مدنی، مشارکت حقوقی، مضاربه، مزارعه و مساقات)، عقود مبادله ای (فروش اقساطی، اجاره به شرط تملیک، سلف، جعاله، خرید دین، مرابحه و استصناع) و تأمین مالی و تضمین بانکی (سرمایه گذاری بانکی، اعتبار اسنادی و ضمانت نامه بانکی) تخصیص یابد به دفعات و به نحو نامشروع از حیطه تصرف بانک سرمایه خارج نموده و در غیر مورد توافق و برخلاف ضوابط و مقررات بانکی به مصرف رسانیده است. به بیان دیگر، متهم آقای سیدمحمدادی رضوی حسب مورد در لوای شرکت های آینده سازان فاطمی، ره جوان کوثر و شایگان تجارت و با صورتی به ظاهر آراسته و قانونی و به یمن داشتن برخی ارتباطات خاص با مقامات بانک سرمایه موفق به اخذ تسهیلات عهده و کلان بانکی گردیده است، بدون اینکه تسهیلات مذکور در قالب تعهدات بانکی و در مواضع معینه که مقتضای آنها اعطا گردیده به کار گرفته شوند از چرخه اقتصادی خارج و افزون بر ورود صدمات و لطماتی به پیکره اقتصادی کشور و تشدید تورم و افزایش کاذب قیمت ها، موجب تحصیل وجوهی شده که طریق تحصیل آن فاقد مشروعیت قانونی است. در مانحن فیه متهم آقای سیدمحمدادی رضوی در پوشش شرکت های موضوع پرونده کار که به ظاهر مطابق مقررات تأسیس و در مقاطعی توسط وی و در مقاطعی به وسیله دیگران اداره می شده یک هدف باطل و نامشروعی دنبال می کرده است، به طوری که می خواسته با نیرنگ به قانون و مقررات با صورت و ظاهر قانونی شرکت ها، تسهیلاتی را از بانک دریافت و آنها را در غیر مواضع له و مصوب بانک به

کار بندگان بدون اینکه ملزم به بازپرداخت آن باشد. بر این مبنای نظر این اقدامات که متضمن نیرنگ به قانون و با سوءنیت مجرمانه صورت پذیرفته برای اتصاف وجوه محصله به صفت نامشروع وافی به مقصود باشد. از طرفی عقل و منطق اقتضاء می کند که جرم معنونه به متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی نسبت داده شود؛ زیرا کلیه اقدامات اعم از زمینه سازی متهم آقای احسان دلاویز بعنوان یکی از مشاوران بانک سرمایه (مشاور مدیرعامل بانک سرمایه در امور روابط عمومی و بین الملل) و زمینه سازی و رفع موانع از سر راه اخذ تسهیلات کلان و عمده برخلاف ضوابط و مقررات بانکی و فراهم نمودن موجبات تحقق آن و با اراده و هدایت متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی انجام و در فرجام کار با تحصیل ناروای وجوه و مصرف آن برخلاف موارد معینه بر آمده است. حسب قراین و شواهد موجود در پرونده کار، متهم آقای احسان دلاویز، از آنجا که ارتباط تنگاتنگی به محکوم علیه آقای علی بخشایش و متهم آقای محمد امامی داشته، ابتدائاً به سمت مشاور مدیرعامل در امور روابط عمومی و بین الملل بانک سرمایه منصوب و بی آنکه از خود اثری به جا گذارد به شرح پیش گفته موجبات خارج کردن وجوه بانک سرمایه به نحو نامشروع را از طریق باری رساندن به متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی فراهم کرده است. این در حالی است که متهم آقای احسان دلاویز عدم صلاحیت شرکت های منتسب به متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی برای دریافت تسهیلات و همچنین کلیه فعل و انفعالات حاکم بر بانک سرمایه و خروج بی ضابطه میلیاردها ریال وجوه متعلق به بانک سرمایه از طرق مجرمانه توسط اعضا هیئت مدیره و کارکنان اعتباری بانک و دریافت کنندگان تسهیلات برخلاف ضوابط و مقررات بانکی و وقف و اطلاع کامل داشته و نه تنها مانع این امر نشده در مواردی با خودداری و سکوت خود تحقق جرم را تسهیل کرده است. نامبرده برای عدم قابلیت ردیابی و پنهان و مخفی کردن حضور نقش مؤثر خود در بانک سرمایه به خصوص در ارتباط با تسهیلات دریافتی از سوی شرکت های منتسب به متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی در این حجم عمده از تسهیلات بانکی در تحقیقات اظهار بی اطلاعی نموده و منکر هرگونه وجود سمت در بانک سرمایه شده است. در صورتی که برابر ابلاغیه شماره 110.1136 مورخه 1391.03.13 مدیرعامل و عضو هیئت مدیره وقت بانک سرمایه محکوم علیه آقای علی بخشایش به سمت مشاور مدیرعامل در امور روابط عمومی و بین الملل منصوب و خود در مکاتبات بانکی همانند مرقومه مورخه 1391.05.26 خطاب به مدیرعامل بانک سرمایه بر سمت مشاور امور ارتباطات و بین الملل بانک سرمایه اشاره کرده و حضور پررنگ وی در بانک سرمایه تصمیمات متخذه پیرامون پرداخت تسهیلات به ویژه پرونده تسهیلاتی متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی داشته است. با این وجود متهم آقای احسان دلاویز منکر این روابط با مسئولین بانک و در نتیجه زمینه سازی وقوع جرم معنونه دارد. متهم آقای احسان دلاویز در تحقیقات بعمل آمده از وی عنوان داشته است: «به خدا قسم بنده خاطرم نیست این چک ها رو آقای رضوی به چه دلیل به آقای امامی داده اند اما تا جایی که خاطرم هست به سریال شاهگوش و تبلیغات آقای رضوی برای مشارکت در این سریال و شروع همکاری در سریال شهرزاد داشته اند و البته بنده تأیید نمی کنم این چک ها را تحویل گرفته باشم چون اگر هم تحویل گرفته باشم متعلق به آقای امامی بوده و مربوط به تعاملات صرفاً فرهنگی وی با آقای رضوی بوده است؛ هرگز هیچ گونه نقش و تعاملی در مورد ادعای آقای رضوی و اتهام وارده به اینجانب پذیرفته نیست به خدا نیست از اساس کذب است. در شأن بنده نیست حتی چنین اتهامی بخواهد درباره من گفته شود و امیدوارم آقای رضوی از بغض و کم لطفی شان به بنده بکاهد و دست از این فرافکنی ها بردارند بنده آورنده تبلیغات و اسپانسر برای سریال شاهگوش و فعالیت های فرهنگی آقای امامی بوده ام و لاغیره. این مبلغ، ارتباط مالی بین آقایان امامی و رضوی در مورد سریال شاهگوش بوده است و هیچ ارتباطی به هیچ مساله دیگری ندارد» (اوراق 497 و 498 مجلد چهارم پرونده و اوراق 2564 الی 2568 مجلد هفدهم پرونده). با وصف به اینکه متهم آقای احسان دلاویز ضمن قبول دریافت مبلغ دو میلیارد تومان از متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی، دریافت مبلغ مزبور را بابت تعاملات فرهنگی خود با متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی ابراز می کند؛ اما اولاً: هیچ مستندی در راستای اثبات مرادات مالی فرهنگی خود با متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی ارائه نداده و ثانیاً: اظهارات وی در تعارض صریح با ادله و شواهد موجود در پرونده از جمله اظهارات متهمین آقایان سیدمحمدهادی رضوی، یاسر ضیایی شیرکلانی، محمد سلمانی علایی و خانم زهرا شریف کاظمی است که حکایت از تسهیل وقوع اخلال در نظام پولی کشور از طریق تحصیل مال از طریق نامشروع در ازای دریافت مقادیر قابل توجهی وجه نقد به لحاظ ارتباط گسترده متهم آقای احسان دلاویز با محکوم علیه آقای علی بخشایش (مدیرعامل وقت بانک سرمایه) دارد» (اوراق 497 و 498 مجلد چهارم پرونده). از طرف دیگر متهم آقای احسان دلاویز و وکیل وی منشاء مبلغ بیست میلیارد (20.000.000.000) ریال وجوه دریافتی را بابت ساخت سریال روزی روزگاری عنوان داشته اند؛ اما چنین ادعایی منطبق با واقعیت نیست؛ چون شرکت های منتسب به متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی دارای شخصیت حقوقی مستقل، حساب های جاری مستقل و دفاتر قانونی مستقل بوده اند. بنابراین، پرداخت های متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی در این رابطه به متهم آقای احسان دلاویز باید از حساب های جاری شرکت صورت پذیرد، نه اینکه از دسته چک مربوط به حساب جاری متهم خانم زهرا شریف کاظمی در بانک مسکن آنها تحت عنوان آقای امیر قادری کارمند متهم آقای محمد امامی بابت حق مشاوره کارسازی شود. برخلاف متهم آقای احسان دلاویز که سعی و تلاش دارد به کتمان نقش خود در فرآیند مجرمانه بیردازد، بسیاری از کارکنان بانک سرمایه که در حال حاضر تحت تعقیب جزایی قرار دارند، به تأثیرگذاری فراوان متهم آقای احسان دلاویز در روند تسهیلات به خصوص در مورد متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی مهر تأیید زده اند. به طوری که: 1- اظهارات متهم آقای یاسر ضیایی شیرکلانی بعنوان قائم مقام وقت بانک سرمایه در شعبه بازپرسی، مؤید نقش غیرقابل انکار آقای احسان دلاویز در پروسه پرداخت تسهیلات کلان به نحو نامشروع به شرکت های متعلق به متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی است. در حقیقت، این اظهارات مبین وجود ارتباط گسترده تسهیلات گیرندگان با مدیرعامل وقت

بانک سرمایه محکوم علیه آقای علی بخشایش و متهم آقای احسان دلاویز دارد که تسهیلات گیرندگان از بانک سرمایه من جمله متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی، جهت دریافت تسهیلات از طرق نامشروع و غیرقانونی، مبادرت به وجوه به عوامل بانکی همچون متهم آقای احسان دلاویز برای فراهم نمودن موجبات تحقق آن از سوی هیئت مدیره و ارکان اعتباری بانک سرمایه نموده است. نامبرده بعنوان قائم مقام وقت بانک سرمایه اظهار داشته است: «... اساس شکل گیری رابطه ی مجموعه امامی با بانک سرمایه، بواسطه ی احسان دلاویز بوده است و بخشایش برای هر دو نفر، سمت (مشاور مدیرعامل در امور بازاریابی) زده بود؛ دلاویز علاوه بر کارچاق کنی و واسطه گری، عملاً شرکت نفت و گاز سرمایه را به عنوان حیاط خلوت برای شخص محمد امامی مهیا کرده بود ... به هر حال اقدامات احسان دلاویز در هر دو دوره مورد بررسی، بدون آنکه شخصاً خودش را درگیر نماید، بیشتر جنبه ی واسطه گری و درصد گرفتن و پورسانت بوده است؛ همچنین نباید نقش برادر احسان دلاویز (محسن دلاویز) را که در سال های 1393 و 1394 که بعنوان مدیرعامل شرکت نفت پاسارگاد بوده است را در تبدیل ضمانت نامه ها به کالای قیر صادراتی نادیده گرفت. عملاً در آن مقطع، یک رانت بزرگ در فروش قیر صادراتی با ضمانت نامه های صادره از شرکت سرمایه گذاری فرهنگیان و بانک سرمایه برای محمد امامی در نفت پاسارگاد اتفاق افتاد که قطعاً اگر افراد غیر خودی، قصد خرید قیر با این ضمانت نامه ها را داشتند، نصیب آن ها نمی شد و قطعاً احسان و محسن دلاویز، منافع پشت پرده در این مورد در کنار محمد امامی داشتند. در زمینه بانک سرمایه هم به واسطه معرفی آقای دلاویز به ایشان تسهیلاتی دادند که ایشان هم پس از اخذ تسهیلات اولیه از بانک با ارتباط با شعبه بانک سرمایه از جمله اعلائی (امور شعب) آقای شبانی (اعتبارات) و کارشناسان حقوقی بانک در ادامه با گرفتن تسهیلات بیشتر و همچنین تسویه بدهی دیگر نیازی به کمک های دلاویز نداشتند...» (اوراق 349 الی 356 مجلد سوم پرونده). وی در ادامه در شعبه بازپرسی افزوده است: «به نظر می رسد این کارشناسان به صورت مدیریت شده از سوی مجموعه ی آقای رضوی معرفی شده بودند که البته خود آقای رضوی هم به این نکات اشاره داشتند. لازم به توضیح می دانم که شیوه اخذ تسهیلات اولیه گروه رضوی، از سال 1392 و 1393 آغاز می گردد که حضور آقای احسان دلاویز در رابطه و شکل گیری این تسهیلات موثر بوده است؛ همواره حلقه ی نزدیکی و ارتباط گیری با آقای بخشایش (مدیرعامل وقت) در سال های 1392 الی 1394 به واسطه ی آقای احسان دلاویز بوده است. در خصوص آقای احسان دلاویز باید این نکته اضافه گردد که او پیش از سال 1391 دارای هیچ تمکن مالی نبوده است و در دو سه سال اخیر، در مجاورت آقای رضوی در شمال، یک ویلا از طریق امامی (و غیرمستقیم احتمالاً رضوی) دریافت می کند و اکنون نیز استفاده می کند و در تصرف ایشان است» (اوراق 2548 الی 2560 مجلد هفتم پرونده). 2- آقای رحیم قنبری سرپرست اداره حقوقی بانک سرمایه و عضو وقت کمیته اعتباری بانک اظهار داشته است: «آقای نانچیان رئیس شعبه اسکان بود و بعضی از پرونده های مدنظر هیئت مدیره از جمله ریشه و سون قشم مربوط شرکت باران تجارت آوا و گلگون تجارت جهان که آقای دلاویز شریک امامی از ایشان پیگیری می نمود... علاوه بر آن به نظرم که شرکت باران تجارت و گلگون تجارت جهان (شرکت های کاغذی با مدیران کارتن خواب منتسب به محمد امامی) را آقای دلاویز مشاور مدیرعامل بانک نیز پیگیری می نمود و اصرار به ارسال پرونده به هیئت مدیره را داشتند...» 3- آقای سالار بایرامی خلج رئیس وقت کمیته اعتباری بانک سرمایه اعلام داشته است: «در کلیه پرونده های کلان بانک، آقایان، بخشایش، کاظمی و توسلی، نقش مؤثر و مستقیم داشته اند و کلیه کارها توسط آقایان حسامی و اعلائی از بانک سرمایه و آقایان امامی، دلاویز و رضوی از خارج از بانک پیگیری و تا حصول نتیجه و اخذ مصوبه پرداخت توسط شعبه ادامه می یافته است... آقایان امامی و دلاویز به صورت مکرر به دفتر هیئت مدیره وقت از جمله آقای بخشایش و رئیس حوزه مدیریت آقای حسامی رفت و آمد داشته و با نامبردگان در ارتباط بودند و ارکان اعتباری بانک را جهت پرداخت تسهیلات به برخی مشتریان خاص همچون شاملویی، هدایتی، مدلل، رضوی و جهانبانی تحت فشار قرار می دادند و آقایان امامی و دلاویز در پرداخت غیرقانونی تسهیلات نقش داشته اند و آقایان رهبری و شبانی، بیش از سایر مدیران تحت فشار آقایان امامی و دلاویز قرار داشتند. با توجه به شرایط سنی بالا و کهولت سنی آقای بخشایش آقایان حسامی و امامی و دلاویز با سوءاستفاده از وضعیت نامبرده در خصوص پرداخت تسهیلات کلان به برخی مشتریان خاص بر روی نامبرده (آقای بخشایش) اعمال نفوذ می نمودند... آقایان امامی و دلاویز همیشه در کلیه موارد اخذ مصوبات از طریق اداره اعتبارات و مسئولین شعبه توسط جناب اعلائی با فشارهایی که وارد می کردند در اسرع وقت خواسته هایشان توسط هیئت مدیره بانک مصوبه می شد...» 4- آقای شهاب الدین حسامی رئیس دفتر وقت مدیرعامل (آقای علی بخشایش) و عضو وقت کمیته اعتباری بانک سرمایه اظهار داشته است: «... سیدمحمد امامی در سال 1391 به همراه احسان دلاویز و لهراسبی به عنوان مشاوران آقای بخشایش مدیرعامل و عضو هیئت مدیره بانک سرمایه حکم رسمی داشتند و رابطه بسیار نزدیکی با آقای علی بخشایش داشتند و در هر زمانی که می خواستند با آقای بخشایش تشکیل جلسه می دادند و همدیگر را در بانک سرمایه ملاقات می کردند و گاهاً اشخاصی نیز همراه آنها در این ملاقات ها حضور داشتند و آقای سیدمحمد امامی با روابط خاصی که با صندوق ذخیره فرهنگیان بالاخص آقای عالمی رئیس هیئت مدیره صندوق و آقای غندالی مدیرعامل و عضو هیئت مدیره صندوق فرهنگیان داشتند، مشارالیه به عنوان عضو شورای سیاست گذاری بانک سرمایه در صندوق ذخیره فرهنگیان منصوب گردید و در بانک سرمایه آقایان سیدمحمد امامی و احسان دلاویز همه کاره بوده و حتی در اعطاء تسهیلات به خود و سایرین دخالت نموده و در عزل و نصب مدیران و کارکنان و رؤسای شعبه ها نقش مؤثر و بسزایی داشتند و جهت چندین شرکت خود از بانک سرمایه تسهیلات دریافت و نهایتاً در سال 1394 این تسهیلات با یک ملک کم ارزش و گران نمایی شده چندین

برابر تهاتر و علاوه بر این تهاتر مبلغ بیش از 300 میلیارد ریال از سود دوران معوق و همچنین بیش از 80 میلیارد ریال جرائم تأخیر را در سال 1394 به مشارالیه بخشیدند که جمع صاحبان سهام و هیئت مدیره بانک حق بخشیدن سود دوران معوق تسهیلات را ندارند چون این سود مشاع بوده و سپرده گذاران بانک نیز در آن سهم می باشند و سیدمحمد امامی علاوه بر اخذ تسهیلات به شرح فوق طی حکم دیگری به عنوان مدیر پروژه نفت و گاز شرکت توسعه ساختمان سرمایه توسط علی بخشایش منصوب گردیده و مبالغ زیادی بابت صادرات قیر و ... این پروژه را به شرکت توسعه ساختمان باز نگردانده بود که نهایتاً این پروژه تبدیل به یک شرکت نفت و گاز سرمایه با شرکت 60 درصدی ایشان می شود اما ملک تهاتر شده با بانک سرمایه از کجا آمده این ملک توسط آقایان سیدمحمد امامی و احسان دلاویز و لوائی مدیر عامل وقت شرکت توسعه ساختمان سرمایه با هماهنگی شخص علی بخشایش مدیر عامل وقت بانک سرمایه در قریه نارون لواسان به قیمت حدوداً 700 میلیارد ریال جهت شرکت توسعه ساختمان سرمایه خریداری که در همان زمان آقای توسلی عضو هیئت مدیره عنوان بود که این ملک را از یک پیرزن در لواسان به قیمت حدوداً 500 میلیارد ریال خریداری و با شرکت توسعه ساختمان سرمایه مبلغ 700 میلیارد ریال محاسبه کرده اند. آقایان سیدمحمد امامی و احسان دلاویز لیست بدهکاران عمده بانک سرمایه را داشتند و عملاً به دنبال کارچاق کنی آنها نزد مدیر عامل صندوق فرهنگیان، مدیران عامل وقت بانک سرمایه آقایان علی بخشایش و خیراله بیرانوند بودند و در کلیه امور که آقای سیدمحمد امامی در بانک سرمایه شرکت سرمایه گذاری فرهنگیان و سایر شرکت های بانک سرمایه منجمه توسعه ساختمان سرمایه صورت داده با هماهنگی و رابطه خاص با آقایان شهاب الدین غندالی، علی بخشایش و خیراله بیرانوند و یاسر ضیائی شیرکلانی با عاملیت اجرایی مجید زاهدی معاون اعتباری بانک سرمایه و بهرام درویش مدیر حقوقی بانک سرمایه انجام داده و حتی پس از خروج آقای علی بخشایش از بانک سرمایه به دلیل وجود شهاب الدین غندالی در صندوق ذخیره فرهنگیان تهاترهای دیگری از طریق شرکت توسعه ساختمان سرمایه انجام داده که همان شیوه تهاترهای قبلی را تکرار و املاک خود را با گران نمایی و املاک بانک را با ارزان نمایی تهاتر نموده اند و آقای پرویز کاظمی یکبار اعلام داشت که در بیرون از بانک می گویند آقای سیدمحمد امامی و تیمش مبلغ 150 میلیارد ریال به آقای شهاب الدین غندالی داده اند تا آقای خیراله بیرانوند را به عضویت در هیئت مدیره و مدیر عاملی بانک سرمایه منصوب نمایند. آقای سیدمحمد امامی در اکثر سفرهای خارج از کشور حتی سفر حج عمره به همراه آقای شهاب الدین غندالی و همسر ایشان بوده است و در زمان حضور آقای خیراله بیرانوند به عنوان مدیر عامل و عضو هیئت مدیره بانک چارت سازمانی بانک سرمایه با تائید آقای سیدمحمد امامی انجام گرفت و در این راستا احسان دلاویز با کمک آقای تاج گردون نماینده مجلس که پسر دایی ایشان بوده و همچنین محسن دلاویز مدیرعامل شرکت قیر پاسارگاد و اشخاص دیگری آقای سیدمحمد امامی را پشتیبان نموده تا اهداف خود را اجرا نمایند و این آقایان در قالب ساخت فیلم شاهگوش و شهرزاد علاوه بر دریافت تسهیلات از شرکت توسعه پایدار قشم بانک سرمایه وجوهی دیگری نیز از بانک سرمایه به عنوان اسپانسر اخذ و بنا به اطلاع و گفته های شنیده شده وجوهی را نیز از بابت اخذ تسهیلات از بانک سرمایه اخذ و در این فیلم ها هزینه نموده اند. آقای هادی رضوی دارای چندین شرکت بوده و عملاً با آقای سیدمحمد امامی در ساخت فیلم شهرزاد هم شریک بوده اند و تسهیلات دریافتی خود را از بانک سرمایه با مذاکره با شخص مدیر عامل و پیگیری احسان دلاویز دریافت نموده اند و تسهیلات پرداختی به ایشان طبق سیاست های ابلاغی هیئت مدیره بانک در قبال وثائق ترکیبی بوده است و بیش از 50% تسهیلات وثائق به نظرم داشته و مابقی به امضاء اشخاص معتبر چک و سفته بوده است تا آنجایی که اطلاع دارم آقای احسان دلاویز پیگیر تسهیلات ایشان بود... آقای علی نانچیان، خانم پری پدیدار، آقای سعید حسن زاده، آقای محمد سرخیل، آقای احمد کولیوند رؤسای شعبی بوده اند که توسط مدیر امور شعب و مدیر امور کارکنان انتخاب و توسط مدیر عامل بانک حکم رئیس شعبه ای آنها صادر گردیده است و عملاً علی نانچیان به عنوان رئیس شعبه اسکان توسط آقایان سیدمحمد امامی، احسان دلاویز و هادی رضوی ساپورت می شد و حسن زاده و سرخیل و کولیوند توسط مدیر عامل بانک آقای بخشایش و سفارش آقای جهانبانی در خصوص سرخیل و کولیوند از اهمیت خاصی برخوردار بوده است... طبق اخبار واصله آقای سیدمحمد امامی مبلغ 150 میلیارد ریال به آقای شهاب الدین غندالی جهت انتصاب آقای بیرانوند پرداخت نموده و احسان دلاویز مبلغ 20 میلیارد ریال از هادی رضوی جهت پیگیری پرونده تسهیلاتی دریافت نموده است... (5) - آقای محمد سلمانی علانی، رئیس وقت مدیریت امور شعب بانک سرمایه و عضو کمیته اعتباری در مورد نقش متهم آقای احسان دلاویز در بانک سرمایه اظهار داشته است: «تمام جلسات خصوصی آقایان بخشایش، غندالی، بیرانوند، محمد امامی، دلاویز و برخی افراد در محل صندوق ذخیره فرهنگیان برگزار و تصمیمات تسهیلاتی گرفته می شده است... پس از یکی دو بار تمدید باز با کمک آقای محمد امامی و دلاویز نامبرده را راهنمایی به تهاتر ملک ها بانک کردند که بعدها متوجه شدیم که کارشناسی با مبالغ بالاتری کارشناسی نموده و وام نامبرده تسویه گردیده است... در خصوص پرونده های صنایع آینده سازان فاطمی نوین و رهجویان کوثر مبین (آقای سیدمحمد هادی رضوی)، نامبرده را آقایان محمد امامی و دلاویز که مشاور مستقیم آقای بخشایش در بانک بودند به مدیرعامل معرفی و دستور افتتاح حساب و تشکیل پرونده داده اند که پرونده از طریق حوزه به اداره اعتبارات جهت بررسی و کارشناسی ارسال و در این راستا باز با آقای خلج و حسامی و شبانی به بنده اشاره که نامبرده داماد آقای شریعتمداری می باشد و در امر تولید مشغول و پرونده ها هم توسط کارشناسی اعتبارات کارشناسی می گردد...». مشارالیه اضافه کرده است: «...مشتریان امثال رضوی، مستقیماً با بخشایش از جانب محمد امامی و دلاویز هدایت می شدند و در زمان تصدی مدیریت آقای بخشایش، آقایان محمد امامی و دلاویز به عنوان مشاور آقای بخشایش در بازاریابی بودند که بعداً متوجه شدیم که محمد

امامی، مبلغ 15 میلیارد تومان برای مدیر عاملی بیرانوند هزینه کرده است... بعدها متوجه شدیم که آقای رضوی از طریق سوءاستفاده از بانک، توسط آقایان محمد امامی و احسان دلاویز که از نزدیکان بخشایش بودند، نسبت به دریافت تسهیلات اقدام کردند. آقای بخشایش هر حرفی که آقایان حسامی، دلاویز و محمد امامی می زدند بلافاصله عکس العمل نشان می داد (ظاهراً مقصود حرف شنوی آقای بخشایش از نامبردگان بوده است)» (ج 17، صص 2528 الی 2538 پرونده). 6- آقای شهاب الدین غندالی مدیر عامل وقت صندوق ذخیره فرهنگیان عنوان کرده است: «در ارتباط با فروش قیر در شرکت سرمایه گذاری در زمانی که آقای ضیایی، رئیس هیئت مدیره یکی از شرکت های بانک رفاه بودند، آقای امامی و آقای احسان دلاویز از طریق برادر آقای دلاویز قیر نفت پاسارگاد را صرفاً اختصاص داده بودند به آن شرکت و آقای امامی به عنوان کارگزار آن شرکت قیر را می فروخت؛ وقتی که آقای ضیائی با رایزنی آقای امامی بعنوان مدیر عامل شرکت سرمایه گذاری فرهنگیان معرفی شد، پروژه فروش قیر را کلاً به شرکت سرمایه گذاری منتقل کردند و با دو ضمانت نامه که از بانک سرمایه، هر یک به مبلغ 50 پنجاه میلیارد تومان گرفته شد و به شرکت نفت پاسارگاد دادند، قراردادی با آقای امامی به عنوان کارگزار امضاء کردند که در آن قرارداد که به تصویب هیئت مدیره شرکت سرمایه گذاری فرهنگیان رسیده، مقرر شده است که آقای امامی قیر را تحویل بگیرد؛ لازم به توضیح است که چند نفری بعنوان دلال بانک سرمایه جهت اخذ تسهیلات نامبرده می شدند که از جمله آن ها عبارت بودند از احسان دلاویز و ...». 7- آقای غلامرضا شیان رئیس وقت کمیته اعتباری بانک سرمایه عنوان داشته است: «... آقای امامی و آقای دلاویز با حکم آقای بخشایش رفت و آمد در بانک داشتند قطعاً با این پرونده ها در ارتباط بوده اند... آقای دلاویز ایشان هم مشاور مدیر عامل بود به نظرم هفته ای چند روز به بانک مراجعه می کرد و یک دفتری داشتند...». 8- آرمان علمانی مشاور مدیر عامل وقت صندوق ذخیره فرهنگیان اذعان کرده است: «آقای احسان دلاویز در سال 1388 یا 1389 با آقای بخشایش مدیر عامل وقت بانک سرمایه آشنا گردید و به عنوان مشاور ایشان در امور روابط عمومی فعالیت می نمود؛ بعد از آن ارتباط، آقای بخشایش را با آقای محمد امامی، احمد هاشمی شاهرودی، هادی رضوی، محسن عباسی آشنا شد و در ابتدا به عنوان واسطه برای شرکت ها و اشخاص وام می گرفتند و یک ملک در خیابان فرشته تهران از آقای عباسی را خریدند به مبلغ 59 میلیارد تومان و به مبلغ 80 میلیارد تومان به بانک سرمایه فروختند و این اولین فعالیت های آن ها در بانک سرمایه بود که بعد از مدتی خودشان شروع به ثبت شرکت ها و اخذ تسهیلات از بانک سرمایه برای شرکت های خود نمودند. بعد از مدتی، شخصی به نام امیر فرزانه را به گروه خود اضافه کردند و در دبی و آلمان نسبت به ثبت شرکت اقدام کردند و مبالغی از بانک سرمایه را به خارج از کشور بردند. از آنجا به بعد دلاویز به عنوان مشاور امامی برای ایجاد شرکت فیلم سازی آغاز به کار کرد و امامی و رضوی هم در بانک سرمایه مشغول به کار بودند؛ محمد امامی در سال 1388 یک فرد بسیار ساده و به دنبال کارهای معمولی بود؛ بعد از آشنایی با احسان دلاویز و امیررضا فرزانه را و ارتباط با بخشایش، نسبت به دلالی شدید و انحصاری در بانک سرمایه برای اخذ تسهیلات و ضمانت نامه اقدام نمود و بعد از اینکه ملک محسن عباسی واقع در خیابان فرشته را با بیش از 30 میلیارد تومان گران نمایی به بانک سرمایه در آن زمان فروختند و پول خوبی به جیب زدند شروع به ایجاد شرکت های جدید و اخذ تسهیلات نمودند؛ آن ها در زمان بخشایش، بسیار دلالی کردند و وام های متعددی را برای شرکت های خود، هادی رضوی و احمد هاشمی شاهرودی از بانک سرمایه دریافت کردند... دریافت تسهیلات و ضمانت نامه توسط هادی رضوی، با هماهنگی و مساعدت امامی و دلاویز صورت گرفته است... آقای هادی رضوی شناخت زیادی نسبت به ایشان ندارم ولی با محمد امامی و احسان دلاویز و احسان یار محمد ارتباط داشتند و وام ها و ضمانت نامه ها و مدیریت فروش املاک و تهاتر و تسویه بدهی هماهنگی توسط محمد امامی برای او انجام می شد... با فشار از نواحی مختلف دولت به غندالی (از جمله وزیر آموزش و پرورش) آقای حیدرآبادی پور را برای مدیر عاملی بانک سرمایه معرفی کردند. در خصوص آقای احسان دلاویز ایشان را از گذشته می شناسم و آقای امامی را ایشان به آقای بخشایش معرفی کرد و قبل از آشنایی ایشان با آقای بخشایش و بانک سرمایه تمکن مالی نداشتند اما بلافاصله بعد از آشنایی با بخشایش تقریباً 80% در مصوبات ضمانت نامه و وام از بانک سرمایه توسط امامی، دلاویز، شاهرودی ها، رضوی و عباسی صورت پذیرفت، حتی 20 میلیارد تومان هم برای شرکت فولاد سهند غرب که متعلق به محسن عباسی بود توسط دلاویز صورت پذیرفت. فرزانه را در امارات سکونت داشت و خبری نداشتم تا اینکه متوجه شدم در زمان غندالی شرکتی که برای محمد امامی فیلم می ساخته است را مدیریت می نماید در ضمن امیررضا فرزانه را هم دلاویز به امامی معرفی کرد... در خصوص آقای محمد امامی تیم آنها آقایان امامی، دلاویز، آقایان احمد و باقر شاهرودی، هادی رضوی و آقای محسن عباسی بودند؛ ابتدا آنها دلالی وام و ضمانت نامه می کردند و بعد از آن که پول در آوردند به یکباره نوع خودرو، محل زندگی و محل کار همگی تغییر کرد و ایشان که جز آدم های عادی بودند خیلی پیشرفت مالی کردند و بعد از آن شروع به انجام معاملات به صورت مستقیم با بانک سرمایه کردند...». 9- آقای ابراهیم صانعی مقدم رئیس وقت واحد بازرسی بانک سرمایه عنوان داشته است: «همزمان با ورود غندالی افراد مورد نظر وی (از جمله دکتر جندقی، مجید زاهدی رکن اصلی، شیرازی، محمد امامی، احسان دلاویز، حمید فاروقی، محمدرضا حیدرآبادی، یاسر ضیائی، خیراله بیرانوند، درویش) به تدریج تا اواخر سال 1394 وارد بانک شدند و نقش های کلیدی به هر کدام با مأموریت های خاص محول گردید». 10- آقای امیر قادری (از کارمندان متهم آقای محمد امامی) نیز اذعان داشته است: «به دستور محمد امامی به دفتر آقای رضوی، مراجعه نموده و چک هایی به مبلغ دو میلیارد تومان از دفتر ایشان تحویل گرفته و به دستور آقای امامی، هنگام مراجعه دلاویز به دفتر آقای امامی تحویل آقای دلاویز داده ام که قاعدتاً باید توسط

خود آقای دلاویز وصول شده باشد» (اوراق 374 الی 376 مجلد سوم پرونده). 11- خانم مهسا پیراسته همسر سابق متهم آقای محمد امامی اعلام داشته است: «دلاویز از طریق هادی ساعی با محمد امامی آشنا شد و احسان دلاویز مدعی بود که هشت سال مشاور آقای خاتمی بوده و روابط بسیار گسترده ای با اشخاص مختلف از جمله آقایان محفوضی و بخشایش داشته؛ دلاویز، بخشایش را به آقای امامی بعنوان مدیر عامل بانک سرمایه معرفی کرد. بخشایش مدیر عامل بانک سرمایه بود که پس از وی درخشنده مدیر عامل شد که چون همکاری با دلاویز و امامی نداشت، آقایان دلاویز و امامی از طریق لایه گری با غندالی، دوباره بخشایش را به سمت مدیریت عاملی بانک سرمایه منصوب می نمایند؛ دلاویز مشاور بخشایش بوده و همزمان شرکت نفت و گاز پاسارگاد، توسط دلاویز به امامی معرفی شده بود... آقای غندالی و بخشایش از دوستان دلاویز بوده و بارها جلسات خارج از کشور برگزار شده مبالغ های زیادی از جمله ساک های پول و دلار در دبی به حساب غندالی و بخشایش واریز و یا تحویل می شد و مسئول کارهای هماهنگی این مسائل امامی و احسان دلاویز و امیر قادری بودند. همچنین مجتبی ظهرابی در سال 93 آقای غندالی را به سفری در فرانسه برد با هزینه های امامی و هماهنگی احسان دلاویز تا مقداری پول و حتی اقامت برای خانواده اش در آنجا برنامه ریزی گردد. معرفی علیرضا حیدرآبادی پور هم از طریق احسان دلاویز به محمد امامی بوده و خرید کارخانه ی لبنیات هراز هم از طریق احسان دلاویز بوده تا جایی که برادر ایشان مدتی به عنوان مدیر عامل و مدیر کارخانه در محل حضور داشت؛ تا جایی که به یاد دارم، محمد امامی و احسان دلاویز، وامی برای هادی رضوی از بانک سرمایه گرفته بودند؛ همچنین آقای لوایی (دایی همسر هادی رضوی) از مدیران شرکت توسعه ساختمان بانک سرمایه بودند که از طریق هماهنگی با کارشناسان برای گران نمایی املاک به منظور دریافت تسهیلات یا تهاتر با بانک، به محمد امامی و احسان دلاویز کمک می کردند. باقر شاهرودی هم در قم همکلاس محمد امامی بوده و گاهی با هم جلسات کاری برگزار می کردند و مراودات مالی زیادی با هم داشتند... شایان ذکر است که حمید حاجیان از طریق امیررضا فرزانه راد به محمد امامی معرفی شده و تمام پرونده های حقوقی امامی را هماهنگ می کرد؛ فرزانه راد بعد از خرید کارخانه بهروز، ارتباط زیادی با محمد امامی و احسان دلاویز برقرار کرد و احسان دلاویز از طریق معامله ها و دلالی هایی که انجام می داد، املاک و وسایل نقلیه خریداری می کرد. همچنین احسان دلاویز در شرکت هرمز پاسارگاد هم سهام دار بود و از طریق این شرکت، بارها از طریق آقای علی میرزایی برای اقامت کشورهای دیگر اقدام کرده بود... و همچنین آقای بهروز فروتن و معامله ی جابجایی کارخانه بهروز (مواد غذایی) به محمد امامی از طریق احسان دلاویز انجام شد و آقای بهروز فروتن مدعی بود احسان دلاویز مشاور ایشان بوده و تمام پروژه های سینمایی و سریال های نمایش خانگی هم را از طریق احسان دلاویز به محمد امامی معرفی شد؛ احسان دلاویز بارها به صراحت بیان کرده بود که هیچ جا مدرک یا امضایی علیه خودش باقی نمی گذارد و تمام اموالش را به نام همسرش خانم شهپازی می کرد تا مشکلی به وجود نیاید...». 12- خانم زهرا شریف کاظمی در همین خصوص اعلام داشته است: «در سال 1390-1391 ایشان از بانک سرمایه تسهیلات گرفتند مبالغ را به صورت پارت به پارت دریافت می کردند. مصوبه ایشان 30% وثیقه ملکی و 10% سپرده نقدی مابقی سفته و چک مدیران بوده است. وی افزود در راستای دریافت تسهیلات از بانک سرمایه آقای دلاویز و آقای امامی به ایشان کمک کردند و ظاهراً مبلغی بالغ بر 4-5 میلیارد تومان تحت عنوان حق مشاوره به صورت چک دریافت کردند؛ دوستان آقای رضوی در بانک سرمایه آقایان نانچیان، اعلایی، ضیایی، هادی، خانی و خانم غفوری بودند که ایشان بیشتر کارها را با اینها پیگیری و هماهنگ می کردند. در زمانی که آقای رضوی در بازداشت بودند، با بنده تماس گرفتند که یک تعداد چک به نام دلاویز پیداکن و بیار که طبق دستور ایشان گشتم و به میزان دو میلیارد تومان چک پیدار کردم و زمانی که آقای رضوی بازداشت بود، رونوشت چک ها را به ایشان در اداره ی آگاهی تحویل دادم؛ لازم به توضیح است که 4 فقره چک 500 میلیون تومانی 91-92 آقای دلاویز داده شده بود بابت حق مشاوره به ایشان پرداخت شده که کپی چک ها تحویل دادسرا شده بود...» (اوراق 1143 الی 1147 مجلد هشتم پرونده و اوراق 2518 الی 2521 مجلد هفدهم پرونده). 13- آقای مهدی محمدی بعنوان واسطه پرداخت وجوه به متهمین بانک سرمایه اظهار داشته است: «بنده در رابطه با خودروی پورشه که آقای امامی از بنده خریداری کردند و وجه خودرو را آقای امامی به بنده پرداخت کردند و کپی شناسنامه آقای دلاویز را به بنده دادند برای انتقال سند و در جلسه ای که بنده آنجا بودم متوجه شدم آقای احسان دلاویز کاری را برای آقای امامی انجام داده اند که از طریق آقای تاج گردون بوده و خودرو را آقای امامی به صورت کادو و بدون دریافت پول به آقای احسان دلاویز دادند. در چند مورد پول حاصل از قیر صادراتی را که متعلق به شبکه ی محمد امامی بوده است بنا به دستور محمد امامی به حساب احسان دلاویز واریز نموده ام». در ردیابی های مالی صورت گرفته در خصوص شبکه ی متهم آقای محمد امامی، واریز مبالغ میلیاردی به حساب بانک ملی متهم آقای احسان دلاویز مشهود است که نشان از وابستگی متهم آقای احسان دلاویز به شبکه ی متهم آقای محمد امامی دارد. در ردیابی ذیل منشأ پول های شرکت ریشه قشم (متعلق به متهم آقای محمد امامی) مشخص گردید که پول ها پس از چند لایه چرخیدن، سرانجام به حساب متهم آقای احسان دلاویز واریز شده و ایشان این پول ها را صرف خرید دو ملک در خیابان شریعتی و نیاوران نموده است. 14- متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی در پلیس آگاهی تهران در مورد پرداخت بیست میلیارد (20.000.000.000) ریال به متهم آقای احسان دلاویز به منظور دریافت تسهیلات غیرقانونی از بانک سرمایه اظهار داشته است: «...حدوداً در سال 1391 در دفتر آقای دکتر محفوضی با آقای امامی و دلاویز مشاوران بازاریابی آقای بخشایش مدیر عامل وقت بانک سرمایه آشنا شدم و آقای دلاویز پیشنهاد دادند چنانچه تسهیلات بیشتری می خواهید بین یک تا 1.5 درصد تسهیلات به عنوان حق مشاوره به اینجانب پرداخت تا

تسهيلات افزایش و به جای وثیقه وجه نقد و ملک سفته اخذ شود. لیکن نهایتاً مبلغ بیست میلیارد (20.000.000.000) ریال به ایشان پرداخت نمودم؛ اما وثایق از وجه نقد و ملک به سفته تغییر نیافت و صرفاً حد اعتباری تسهیلات مشارکت مدنی جهت شرکت صنایع آینده سازان فاطمی نوین از سیصد میلیارد ریال به ششصد میلیارد ریال افزایش یافت...» (اوراق 198 ج 204 مجلد دوم پرونده). در همین رابطه متهم سیدمحمدهادی رضوی در شعبه بازپرسی عنوان داشته است: «موقعی که به بانک سرمایه جهت پیگیری اولیه اخذ وام رفتیم آقای احسان دلاویز که از 7 یا 8 سال قبل وی را می شناختم تماس گرفت و گفت بین یک تا یک و نیم درصد از وام بعنوان حق مشاوره به من بدهید که من وام را برایتان بگیرم و من گفتم تو چکاره ای و یکماه به وی پرداخت نکردم تا آنکه دیدم کار اصلاً پیش نمی رود و بعد گفتم کار را جلو ببر و پس از اخذ وام به تو پول می دهم که بعد از اخذ وام این تعداد چک را بابت این امر به نام شخصی به نام آقای قادری صادر کردیم و قادری پیش محمد امامی و دلاویز بود و احتمالاً حساب کتاب داشتند و لذا چک ها را روی همین حساب به نام قادری به دلاویز دادم... آقای احسان دلاویز از بنده بابت تسریع در کار تسهیلات بانک سرمایه گفته می توانند کمک نمایند و یک تا یک و نیم درصد را گفته گرفتی بده که بعد از اینکه یک ماه و نیم دو ماه رفت و آمد در بانک سرمایه به آقای دلاویز گفتم تسریع کنند که بعد از اخذ تسهیلات ایشان گفته که دو میلیارد و دویست و پنجاه میلیون تومان به عنوان حق مشاوره به ایشان بدهند که گفته در وجه قادری نامی صادر شد که به ایشان تحویل داده شد» (اوراق 205 الی 210 مجلد دوم پرونده و اوراق 365 الی 372 مجلد سوم پرونده). بعلاوه اینکه صدور حکم به محکومیت و تعقیب کیفری مقامات بانکی ناشی از خیانت در امانت و... منجر به اخلال در نظام اقتصادی کشور نیز به مفهوم انتقای موضوع تحصیل مال از طریق نامشروع منجر به اخلال در نظام اقتصادی کشور از ناحیه متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی نبوده و اساساً مغایر ماهیت امر نخواهد بود. آنچه مهم و اساسی است اینکه در موضوع واحد، جمع بین جرایم خیانت در امانت و کلاهبرداری میسر نمی باشد؛ زیرا که گرچه، هر دو این جرایم مبتنی بر تسلیم مال هستند؛ اما در بزه خیانت در امانت رفتار مجرمانه مؤخر بر تسلیم مال بوده و اساساً امانت گذار مال را از باب رضایت در اختیار امین قرار می دهد و سپس امین با تغییر نیت نسبت به تصاحب، تلف، استعمال و مفقود کردن مال امانی اقدام می کند؛ ولی در بزه کلاهبرداری تسلیم مال مؤخر بر توسل به وسایل متقلبانه از ناحیه مرتکب صورت می پذیرد و اینکه گفته می شود در واقع سهامداران مورد اغفال قرار گرفته اند، امری قابل پذیرش نیست؛ زیرا هرچند آنان متضرر از جرم بوده و این تضرر می تواند ناشی از خیانت تصمیم گیرندگان شخص حقوقی (اعضاء هیئت مدیره و کارکنان حوزه اعتباری) باشد و یا اینکه در نتیجه رفتار متقلبانه شخص یا اشخاصی در راستای فریب و اغفال تصمیم گیرندگان شخص حقوقی (اعضاء هیئت مدیره و کارکنان حوزه اعتباری) صورت پذیرفته باشد. اصولاً در اینگونه موارد نمی توان هیئت مدیره و کارکنان شرکتی را بعنوان تصمیم گیرنده آن، فریب خورده و یا اغفال شده، فرض نموده و در عین حال آنان را امین دانست که با سوءاستفاده از وصف امانتداری مبادرت به تصاحب، تلف، استعمال و مفقود مال یا وجوه یا اسناد وسیله پرداخت سپرده شده، کرده باشند. در این پرونده نیز مجموع اقدامات محکوم علیهم و متهمین اعم از اعضاء هیئت مدیره و کارکنان بانک سرمایه در مقام پرداخت تسهیلات و اشخاص حقیقی و حقوقی تحت عنوان تسهیلات گیرنده منجر به اخلال در نظام اقتصادی کشور از طریق جرایمی همچون خیانت در امانت و تحصیل مال از طریق نامشروع شده است. به نحوی که در برآیند تحصیل تسهیلات، متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی بنایه جهات آتی حائز شرایط قانونی نبوده و اقدامات وی در اخذ تسهیلات از مشروعیت برخوردار نبوده است: 1- اعتبارسنجی مشتریان: به موجب ماده 91 قانون برنامه پنجم توسعه مصوب 1389 پرداخت و دریافت هرگونه وام و تسهیلات بانکی منوط به اعتبارسنجی صحیح و تعیین درجه اعتباری مشتری است. تبصره 3 ماده 15 بسته سیاستی- نظارتی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مصوب 1390 و همچنین تبصره 3 ماده 17 بسته سیاستی- نظارتی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مصوب 1391 اشعار می دارد: «مؤسسات اعتباری مکلف به اعتبارسنجی مشتریان خود هستند و باید در اعتبارسنجی مشتریان خود گواهی انجام ترتیب پرداخت مالیات را اخذ نمایند. در اعتبارسنجی اشخاص حقوقی علاوه بر اخذ گواهی مالیاتی، اخذ صورت مالی الزامی است و پرداخت تسهیلات بیش از 10 میلیارد ریال منوط به ارایه صورت های مالی حسابرسی شده است. ضمناً گواهی مطالبات از دستگاه های دولتی نیز به عنوان دارایی در اعتبارسنجی مشتریان منظور خواهد شد». در صورتی که در پرونده کار متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی، عالماً و عمدتاً به تکالیف خود در این مورد عمل نکرده و تقریباً در تمامی تسهیلات دریافتی، شرکت های متقاضی تسهیلات فاقد اعتبار جهت اخذ تسهیلات در قالب عقود مشارکت مدنی و ضمانت نامه بانکی بوده و علی رغم سطح نازل اعتباری این شرکت ها، تسهیلات در حد کلان توسط متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی تحصیل شده است. این موضوع به ویژه در مورد ضمانت نامه های بانکی اخذ شده، ظهور و بروز بیشتری برخوردار است. 2- اخذ مفاسد حساب دارایی: به موجب تبصره 3 ماده 15 بسته سیاستی- نظارتی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مصوب 1390 و تبصره 3 ماده 17 بسته سیاستی- نظارتی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مصوب 1391 پرداخت هرگونه تسهیلات را منوط به اخذ گواهی ماده 186 قانون مالیاتهای مستقیم و احراز توانایی مشتری برای بازپرداخت تسهیلات دریافتی نموده است. ماده 186 قانون مالیاتهای مستقیم مصوب 1366 با اصلاحات و الحاقات بعدی مقرر کرده است: «صدور یا تجدید یا تمدید کارت بازرگانی و پروانه کسب یا کار اشخاص حقیقی یا حقوقی از طرف مراجع صلاحیت دار منوط به ارائه گواهی از اداره امور مالیاتی ذیربط مبنی بر پرداخت یا ترتیب پرداخت بدهی مالیاتی قطعی شده می باشد و در صورت عدم رعایت این حکم مسئولان امر نسبت به پرداخت مالیات های مزبور با مودی مسئولیت تضامنی خواهند داشت. تبصره 1- اعطای

تسهیلات بانکی به اشخاص حقوقی و همچنین صاحبان مشاغل از طرف بانکها و سایر مؤسسات اعتباری منوط به اخذ گواهی‌های ذیل خواهد بود: ۱- گواهی پرداخت یا ترتیب پرداخت بدهی مالیاتی قطعی شده. ۲- گواهی اداره امور مالیاتی مربوط مبنی بر وصول نسخه‌ای از صورت‌های مالی ارائه شده به بانک‌ها و سایر مؤسسات اعتباری. ضوابط اجرایی این تبصره توسط سازمان امور مالیاتی کشور و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تعیین و ابلاغ خواهد شد. تبصره ۲- به سازمان امور مالیاتی کشور اجازه داده می‌شود مبلغی معادل یک در هزار درآمد مشمول مالیات قطعی شده صاحبان درآمد مشاغل را وصول و در حساب مخصوص در خزانه منظور نموده تا در حدود اعتبارات مصوب بودجه سالانه به تشکیل‌های صنفی و مجامع حرفه‌ای که در امر تشخیص و وصول مالیات همکاری می‌نمایند پرداخت نماید. وجوه پرداختی به استناد این ماده از شمول مالیات و کلیه مقررات مغایر مستثنی است. تبصره ۳- سازمان امور مالیاتی کشور مکلف است، اسامی مدیران مؤسسات و شرکت‌هایی که بدهی مالیاتی اعم از مالیات مستقیم و مالیات بر ارزش افزوده دارند و همچنین اسامی هر یک از مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره مؤسسات و شرکت‌ها که به علت صدور اسناد (صورتحساب) مبتنی بر انجام معاملات غیرواقعی در نظام اقتصادی از جمله امور مالی و مالیاتی کشور محکومیت قطعی یافته‌اند را به همراه مشخصات آنان به اداره ثبت شرکت‌ها اعلام کند. اداره مذکور موظف است ثبت شرکت یا مؤسسه به نام این اشخاص و همچنین ثبت عضویت آنها در هیئت‌مدیره آن شرکت و سایر شرکت‌ها و مؤسسات را برای بدهکاران مالیاتی منوط به تعیین تکلیف و اخذ مفاصاحساب مالیاتی از سازمان امور مالیاتی کشور کند. در تخلف صدور اسناد (صورتحساب) مبتنی بر انجام معاملات غیرواقعی مندرج در این ماده نیز اداره ثبت شرکت‌ها موظف است از انجام ثبت شرکت یا مؤسسه به نام اشخاص یادشده و همچنین ثبت عضویت آنها در هیئت‌مدیره آن شرکت و سایر شرکت‌ها و مؤسسات به مدت سه سال خودداری کند. تبصره ۴- سازمان امور مالیاتی کشور مکلف است فهرست اشخاص حقوقی را که طی پنج‌سال فاقد فعالیت تلقی می‌شوند به سازمان ثبت اسناد و املاک کشور اعلام کند. سازمان مذکور مکلف است از تاریخ اعلام سازمان امور مالیاتی کشور ثبت هرگونه تغییرات در مورد این اشخاص را منوط به اخذ مفاصاحساب مالیاتی سازمان امور مالیاتی کشور کند. طبق قوانین و مقررات بانکی، کلیه بانک‌ها جهت اعطای تسهیلات به مشتریان خود در مبالغ کلان، موظف به اخذ گواهی ماده 186 مالیاتی و مفاصاحساب مالیاتی هستند. اخذ مفاصاحساب مالیاتی یکی از الزامات قانونی قبل از اعطای تسهیلات بوده که قانون‌گذار هدف از وضع آن را الزام متقاضیان استفاده از خدمات اعتباری بانک‌ها به تعیین تکلیف دیون مالیاتی خود و ابزاری جهت کسب درآمدهای مالیاتی در نظر داشته است. دیگر ویژگی این الزام قانونی، تکلیف بانک‌ها به اعلام میزان تسهیلات اعطایی به مشتریان و نیز انعکاس فاکتورها و صورت‌های مالی ارائه شده توسط مشتری، به اداره مالیاتی است که براساس آن حوزه مالیاتی، قادر به تشخیص عملیات مالی اشخاص و وضع مالیات متناسب با عملکرد آنها می‌گردد؛ اما مهمترین خاصیت اخذ مفاصاحساب مالیاتی و اظهارنامه‌های مالیاتی برای بانک‌ها، امکان تطابق صورت‌های مالی مشتریان جهت راستی‌آزمایی و تعیین صحت و سقم اطلاعات ارائه شده در قالب صورت‌های مالی مذکور می‌باشد. اکثر بانک‌ها برای اعطای تسهیلات ریالی در بخش بازرگانی، میزان فروش شرکت، مندرج در صورت حساب سود و زیان را مدنظر داشته و غالباً بین 60% تا 70% مبلغ آن را ملاک تعیین سقف پرداخت تسهیلات در بخش بازرگانی قرار می‌دهند. متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی در رابطه با شرکت‌های منتسب برای جلب نظر بانک، مبادرت به ارائه صورت‌های مالی با مبالغ غیرواقعی و با مغایرت‌های فاحش و با مفاصاحساب و اظهارنامه مالیاتی کرده است. به نحوی که در صورت‌های مالی ارائه شده از سوی شرکت آینده سازان فاطمی، میزان فروش شرکت در سال مالی 1390 مبلغ هفتصد میلیارد (700.000.000.000) ریال، سود خالص شرکت معادل هشتاد و چهار میلیارد (84.000.000.000) ریال و جمع دارایی‌های شرکت یکصد و شصت و یک میلیارد (161.000.000.000) ریال عنوان گردیده است؛ لکن در مفاصاحساب ارائه شده، عملکرد مالی سال 1390 شرکت با فروشی معادل چهارده میلیارد (14.000.000.000) ریال و جمع دارایی‌ها در حدود نود و پنج میلیارد (95.000.000.000) ریال اظهار گردیده است. همچنین در صورت‌های مالی حسابرسی شده مربوط به سال مالی 1391 شرکت، توسط آقای مسعود دادگر فروش شرکت مبلغ نهصد و هشتاد میلیارد (980.000.000.000) ریال و سود شرکت معادل هفتاد و یک میلیارد (71.000.000.000) ریال و جمع دارایی‌ها به مبلغ سیصد و شصت و چهار میلیارد (364.000.000.000) ریال درج گردیده است. در صورتی که به استناد مفاصاحساب ارائه شده در مورخه 1393.04.17، عملکرد سال مالی 1391 شرکت با فروشی معادل هشت میلیارد (8.000.000.000) ریال و سودی برابر با سه میلیارد (3.000.000.000) ریال همراه بوده و در گزارش حسابرس مستقل (مؤسسه حسابرسی پاسارگاد تدبیر) در ارتباط با مبانی عدم اظهارنظر پیرامون سال مالی 1390 شرکت آینده سازان فاطمی نیز آمده است: «1- صورت‌های مالی اساسی، بر طبق اطلاعات مندرج در سیستم مکانیزه شرکت تهیه و به دلیل عدم ارائه اظهارنامه مالیاتی، امکان انطباق صورت‌های مالی اساسی با اظهارنامه مالیاتی برای این مؤسسه مقدور نگردید. 2- مؤسسه در انبارگردانی پایان سال، موجودی مواد و کالا و موجودی‌های ارزی و ریالی حضور نداشته، مضاف بر اینکه اثبات مانده این حساب‌ها از سایر روشها برای مؤسسه مقنن نشده است. 3- عدم وصول پاسخ بخشی از تأییدیه‌های ارسالی مرتبط با عملکرد سال 1391». در نهایت به دلیل اساسی بودن آثار احتمالی موضوعات توصیف شده در بند 4 مبانی عدم اظهارنظر، مؤسسه حسابرسی عنوان نموده که نتوانسته است شواهد حسابرسی کافی و مناسب برای اظهارنظر را کسب نماید و در نتیجه اظهارنظر نسبت به صورت‌های مالی یاد شده را امکان پذیر ندانسته است. در شرکت رهجویان کوثر مبین نیز وضعیت همانند شرکت آینده سازان فاطمی رقم خورده و

مغایرت بین صورت های مالی و اظهارنامه مالیاتی کاملاً مشهود است. به طوری که در صورت های مالی ارائه شده توسط شرکت، فروش به مبلغ هفتصد و بیست میلیارد (720.000.000.000) ریال و سود خالص هشتاد و شش میلیارد (86.000.000.000) ریال و جمع دارایی ها دویست و چهل و یک میلیارد (241.000.000.000) ریال درج گردیده است؛ اما به استناد اظهارنامه مالیاتی مربوط به سال 1391، شرکت مذکور در آن سال فاقد فروش، سود ویژه معادل یازده میلیون (11.000.000) ریال و جمع دارایی های آن به مبلغ چهار میلیارد (4.000.000.000) ریال اظهار گردیده است. در حالی که در شرکت شایگان تجارت آتیه نیز همین شیوه تکرار گردیده به گونه ای که مطابق با صورت های مالی ارائه شده از جانب شرکت مذکور و با توجه به تاریخ تأسیس این شرکت (1393.05.20) فروش هفت (7) ماهه سال 1393 به مبلغ یک هزار و هفتصد و دو میلیارد (1.702.000.000.000) ریال و سود خالص به مبلغ یکصد و شصت و دو میلیارد (162.000.000.000) ریال و مجموع دارایی های شرکت دو هزار و دویست و بیست و یک میلیارد (2.221.000.000.000) ریال اعلام شده است؛ ولی مفصلاً حساب شماره 1.403797.4011.1394 مورخه 1394.10.20 شرکت، حکایت از عدم هرگونه خرید و فروش و سود برای سال مالی 1393 داشته و میزان دارایی های شرکت را پانصد و هفتاد و یک میلیون (571.000.000) ریال عنوان کرده است. شایان ذکر است به استناد اظهارنامه سال مالی 1393، شرکت مورد نظر حتی دارای زیان ویژه به مبلغ دویست و شصت و نه میلیون (269.000.000) ریال بوده است. با امعان نظر در موارد فوق الذکر نکته مهم و اساسی، عدم ارائه مفصلاً حساب مالیاتی توسط شرکت های منتسب به متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی قبل از اخذ تسهیلات است که علیرغم غیرواقعی بودن صورت های مالی ارائه شده از طرق دفع الوقت در ارائه مفصلاً حساب مالیاتی خویش، بانک و کارشناسان مربوطه را در کشف حقایق ناکام نهاده اند. البته اقدامات مغایر با ضوابط و مقررات بانکی مسئولین وقت شعبه و اداره اعتبارات در این خصوص کاملاً مشهود بوده و به هیچ وجه قابل چشم پوشی نمی باشد. مستند این مدعا مکاتبات شرکت های منتسب به متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی است: الف)- شرکت آینده سازان فاطمی: این شرکت طی نامه شماره 91-1121 مورخه 1391.09.12 تعهد نموده که ظرف مدت کمتر از یک ماه مفصلاً حساب دارایی خود را ارائه نماید، لذا با توجه به پرداخت اولین تسهیلات به شرکت آینده سازان فاطمی در مورخه 1391.09.14 عدم ارائه مفصلاً حساب قبل و یا حین اخذ تسهیلات محرز و مسلم می باشد. شرکت مذکور مجدداً طی نامه شماره 92.605.ص مورخه 1392.10.26 تعهد می نماید که مفصلاً حساب مالیاتی خود را ظرف کمتر از یک ماه به بانک ارائه نماید. طی نامه شماره 93.204.ص مورخه 1393.02.30 مجدداً تعهد کرده که در اسرع وقت مفصلاً حساب خود را ارائه کند. با توجه به نامه شماره 91-1129 مورخه 1391.09.13 و تعهد شرکت مبنی بر ارائه صورت های مالی حسابرسی شده ظرف مدت کمتر از 10 روز و با عنایت به پرداخت اولین تسهیلات در مورخه 1391.09.14 کاملاً مسجل است که شرکت مذکور در زمان اخذ تسهیلات، حتی صورت های مالی حسابرسی شده خود را نیز در اختیار بانک قرار نداده است. ب)- رهجویان کوثر مبین: با توجه به نامه شماره 92.603.ص مورخه 1392.10.26 شرکت رهجویان مبنی بر تعهد بر ارائه مفصلاً حساب مالیاتی ظرف کمتر از یک ماه و با امعان نظر به پرداخت تسهیلات به شرکت مذکور در مورخه 1392.10.28 لذا عدم ارائه مفصلاً حساب مالیاتی قبل از اعطای تسهیلات محرز و مسلم می باشد. 3)- عمده و کلان بودن تسهیلات: اقدامات متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی دایر بر مشارکت در اخلاص عمده در نظام اقتصادی (پولی) کشور از مجرای تحصیل وجوه کلان از شبکه ی بانکی (بانک سرمایه) از طریق نامشروع مجموعاً به مبلغ یک هزار و هفتاد و پنج میلیارد و (1.075.000.000.000) ریال با همکاری و تبانی اعضا هیئت مدیره و ارکان اعتباری بانک سرمایه و متهم آقای احسان دلاویز دایر بر معاونت در اخلاص در نظام اقتصادی (پولی) کشور، قابلیت مختل نمودن نظام اقتصادی کشور را در حوزه پولی ندارد و از این رو وقوع اخلاص در نظام اقتصادی کشور در موارد مذکور منتفی است؛ اما این دیدگاه مندرج می باشد. چرا که مستنبط از مجموع عبارات تبصره یک ماده یک قانون مجازات اخلاصگران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1369 با اصلاحات و الحاقات بعدی و ماده 5 آیین نامه اجرایی نحوه رسیدگی به جرایم اخلاصگران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1397 و تبادر عرفی معلوم است که عمده و کلان و یا فراوان بودن رفتارهای مندرج در بندهای هفتگانه که ممکن است اخلاص در نظام اقتصادی کشور را به همراه داشته باشد، وابسته به تعداد بزه دیدگان و مالباختگان و گستردگی و وسعت آثار مخرب اقتصادی و اجتماعی یا خسارات وارده ناشی از جرم و میزان مال یا عواید ناشی از جرم و آثار فساد دیگر مترتب بر آن است و این امر بدان معنا نیست که وقتی با دریافت و پرداخت تسهیلات بانکی در قالب های مختلف و متعدد آن از جمله قراردادهای مشارکت و قراردادهای مبادله ای، ضمانت نامه های بانکی و گشایش اعتبارات اسنادی و... از ناحیه مرتکب یا مرتکبین مواجه باشیم، هر یک از این تسهیلات را به طور مجزا و منفک مبنای احتساب عمده و کلان و یا فراوان قرار دهیم و جمع مبالغ تخصیص منابع در موارد فوق الذکر مدنظر قرار نگیرد. گرچه متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی و وکلای مدافع وی به مصوبه 92.242553 مورخه 1392.08.16 بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران استناد نموده و مدعی شده اند که مجموع تسهیلات و تعهدات موکلین کمتر از ده درصد (10%) سرمایه پایه بانک سرمایه بوده و در نتیجه متهم مشمول تسهیلات عمده و کلان نمی شود. اما اداره نظارت بر موقعیت مالی بانک ها، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به موجب ابلاغیه 195271 مورخه 1392.07.01 سرمایه پایه بانک سرمایه بر طبق صورت های مالی حسابرسی شده و مصوب را به مبلغ پنج هزار و نهصد و چهل و پنج میلیارد و ششصد و چهل و هفت میلیون ریال (5.945.647.000.000) ریال مورد تأیید قرار داده و مقرر

نموده که تا اطلاع بعدی این بانک می بایستی این رقم را بعنوان مبنای محاسبه نسبت های نظارتی ذیربط قرار دهد. بر این مبنا بدهی ناشی از تسهیلات و تعهدات شرکت های منتسب به متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی بیش از ده درصد (10%) سرمایه بانک سرمایه بوده و ادعای مطروحه فاقد وجاهت قانونی است. بعلاوه اینکه متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی در بحث ذینفع واحد برای اثبات عدم تخلف در این محث، نامه بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران با عنوان سازمان بازرسی کل کشور به دادگاه ارائه نموده است. ولی مشارالیه استناد به محاسبات آن را در بحث تسهیلات و تعهدات کلان مورد پذیرش قرار نمی دهند. در مانحن فیه اولاً: برای سال 1392 مبنای کنترلی سرمایه پایه، صورت های مالی حسابرسی شده سال 1391 بوده که بر اساس آن معیار و ملاک مبلغ پنج هزار و نهصد و چهل و پنج میلیارد و ششصد و چهل و هفت میلیون ریال (5.945.647.000.000) ریال است. همانگونه که پس از اعطای تسهیلات به مبلغ ششصد میلیارد (600.000.000.000) ریال به شرکت آینده سازان فاطمی و به محض پرداخت اولین تسهیلات به شرکت رهجویان کوثر مبین در سال 1392 به مبلغ دویست میلیارد (200.000.000.000) ریال، مجموع تسهیلات دریافتی شرکت ها منتسب به متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی به مبلغ هشتصد میلیارد (800.000.000.000) ریال فراتر از ده درصد (10%) سرمایه پایه اعلامی از سوی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران (مبلغ پنج هزار و نهصد و چهل و پنج میلیارد و ششصد و چهل و هفت میلیون ریال (5.945.647.000.000) ریال) بوده است. افزون بر اینکه به موجب نامه بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به سازمان بازرسی کل کشور نیز مجموع تسهیلات و تعهدات شرکت های مورد نظر در سال 1394، مبتنی بر ضرایب ریسک بر طبق آیین نامه کفایت سرمایه به مبلغ نهصد و هجده میلیارد (918.000.000.000) ریال و به موجب اطلاعات مندرج در همان نامه، بیست درصد (20%) سرمایه پایه بانک سرمایه در سال 1394 معادل یک هزار و دویست و هشتاد و هفت میلیارد (1.287.000.000.000) ریال ظهور در ده درصد (10%) سرمایه پایه و مبنای کنترلی مورد تأیید بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران برای آن سال به مبلغ شش هزار و چهارصد و سی و پنج میلیارد و هفتصد و هشتاد و نه میلیون (6.435.789.000.000) ریال دارد. با وصف به اینکه این مبلغ بعنوان سرمایه پایه بانک سرمایه برای سال 1394 و مبنای محاسبه نسبت های نظارتی، طی نامه شماره 94.260403 مورخه 1394.09.12 بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به بانک سرمایه ابلاغ شده، بوده است. در نتیجه مجموع تسهیلات و تعهدات اعطایی به شرکت های منتسب به متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی به مبلغ نهصد و هجده میلیارد (918.000.000.000) ریال (صرفاً اصل موزون شده به ضرایب ریسک اعلامی) فراتر از ده درصد (10%) سرمایه پایه آن سال به مبلغ شش هزار و چهارصد و سی و پنج میلیارد و هفتصد و هشتاد و نه میلیون (6.435.789.000.000) ریال و در شمول تسهیلات و تعهدات کلان قرار داشته است. در کلیه آیین نامه های ابلاغی در ارتباط با تسهیلات و تعهدات کلان در سنوات مختلف، تسهیلات و تعهدات کلان به مجموع خالص تسهیلات و تعهدات ایجاد شده برای هر ذینفع واحد که میزان آن حداقل معادل ده درصد (10%) مجموع سرمایه پایه و یا سرمایه پرداخت شده و اندوخته مؤسسه اعتباری باشد، اطلاق می گردد و به استناد این آیین نامه ها و بدون استثناء در ماده 3 از فصل سوم تمامی آنها، مؤسسه اعتباری موظف است در محاسبه مجموع خالص تسهیلات و تعهدات اعطایی اقلامی که در ذیل آن ماده ذکر گردیده را مشمول محاسبات قرار دهد و بنابر بند 1-3 ذیل ماده 3، تسهیلات مشتمل بر اقلام بالای خط ترازنامه مؤسسه اعتباری شامل تسهیلات اعطایی، اعم از ریالی و ارزی به همراه اصل، سود و وجه التزام تأخیر تادیه دین است و اگر محاسبات بر طبق موارد فوق الذکر، مجدداً انجام شود میزان دیون شرکت های منتسب به متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی در سال 1394 در بخش تسهیلات در حدود مبلغ یکصد و بیست میلیارد (1.200.000.000.000) ریال و در بخش تعهدات پس از اعمال ضریب ریسک مربوطه مبلغ یکصد و هفتاد میلیارد (170.000.000.000) ریال و در مجموع با مبلغ یک هزار و سیصد و هفتاد میلیارد (1.370.000.000.000) ریال، نه تنها جزء تسهیلات و تعهدات کلان بلکه فراتر از حد مجاز ذینفع واحد است. همچنین از وحدت ملاک پاسخ استعلام شماره 97.244323 مورخه 1397.07.15 در خصوص مصادیق واژه «عمده» یا «کلان» در ماده یک قانون مجازات اخلاکگران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1396 با اصلاحات و الحاقات بعدی مستفاد می گردد که تسهیلات مأخوذه توسط شرکت های منسوب به متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی عمده و کلان بوده است. وفق مصوبه جلسه مورخه 1393.01.17 کمیسیون مقررات و نظارت مؤسسات اعتباری بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران «حد سپرده گیری وجوه وصولی کلان» موضوع بند «ه» ماده یک قانون مجازات اخلاکگران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1369 با اصلاحات و الحاقات بعدی «معادل پنج هزارم درصد (0.005%) مجموع سپرده های تودیی اشخاص حقیقی و حقوقی نزد کلیه بانک ها و مؤسسات اعتباری در پایان اسفند ماه هر سال به عنوان مبنای حد مزبور برای سال آینده تعیین گردیده است. افزون بر اینکه اداره نظارت بر مؤسسات پولی غیربانکی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران طی شماره 97.9191 مورخه 1397.01.19 اشعار می دارد: «جمع کل مانده سپرده های ریالی بخش های دولتی (شامل جاری دولتی)، غیردولتی و بانک ها نزد کلیه بانک ها و مؤسسات اعتباری مندرج در صورت وضعیت دارایی و بدهی بانک ها و مؤسسات اعتباری (تهیه شده توسط اداره اطلاعات بانکی) در پایان سال 1395 برابر 12418.2 هزار میلیارد ریال می باشد. مستند به موارد فوق الذکر، جذب سپرده به میزان 620.910.000.000 ریال (ششصد و بیست میلیارد و نهصد و ده میلیون ریال) و فراتر از آن در سال 1396، حد وجوه وصولی کلان موضوع بند «ه» ماده (1) قانون مجازات اخلاکگران در نظام اقتصادی کشور می باشد». همچنین اداره بررسی ها و سیاست های اقتصادی بانک

مرکزی جمهوری اسلامی ایران در رابطه با عمده و کلان بودن موضوع جرم به موجب پاسخ استعلام شماره 97.304620 مورخه 1397.08.30 اعلام کرده است: «با توجه به این که دستورالعمل خاصی برای انجام محاسبات مصوبه مذکور و نحوه محاسبه مجموع سپرده های تودیی اشخاص حقیقی و حقوقی به تفکیک سرفصل های دفاتر کل بانک ها وجود ندارد، لذا محاسبات این اداره بر اساس جمع کل سپرده های ریالی بخش های دولتی (شامل جاری دولتی)، غیردولتی و بانک ها نزد کلیه بانک ها و مؤسسات اعتباری مندرج در صورت وضعیت دارایی و بدهی بانک ها و مؤسسات اعتباری (تهیه شده توسط اداره اطلاعات بانکی) انجام گرفته است، ارقام محاسبه شده برای حد سپرده گیری وجوه اصولی کلان برای سال های 1390 الی 1397 (براساس سپرده های پایان سال قبل) بدین شرح است: حد سپرده گیری وجوه وصولی کلان سال 1390 (149.000.000.000 ریال، سال 1391 (179.200.000.000 ریال)، سال 1392 (230.000.000.000 ریال)، سال 1393 (321.800.000.000 ریال)، سال 1394 (389.300.000.000 ریال)، سال 1395 (503.300.000.000 ریال)، سال 1396 (620.900.000.000 ریال)، سال 1397 (752.700.000.000 ریال). بر این اساس، تسهیلات بانکی در قالب های مختلف آن از جمله قراردادهای مشارکت مدنی و ضمانت نامه های بانکی و ... 4- سقف فردی: برخلاف سیاست های بانک سرمایه بر طبق ماده 10 بسته سیاست ها و ضوابط اعتباری بانک سرمایه مصوب 1392 که حداکثر مجموع تسهیلات و تعهدات قابل پرداخت به هر ذینفع واحد مبلغ 50.000.000.000 ریال در نظر گرفته شده، متهم با علم و آگاهی کافی، تسهیلاتی فراتر از مبلغ مذکور را تحصیل نموده است. علاوه بر اینکه با لحاظ ماده 20 بسته سیاست ها و ضوابط اعتباری بانک سرمایه اولویت اصلی بانک پرداخت تسهیلات به مشتریان حقیقی بانک است که دارای گردش و ماندگاری منابع نزد حساب های خود در بانک سرمایه هستند که این امر افزون بر کاهش هزینه تجهیز منابع زمینه لازم برای اعتبارسنجی مشتریان و در نتیجه کاهش هزینه های مطالبات غیر جاری بانک را به دنبال داشته است. ولی اکثر تسهیلات دریافتی در حد عمده و کلان به خصوص به اشخاص حقوقی منتسب به متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی بدون سوابق فعالیت مالی مورد پذیرش در بانک و داشتن معدل موجودی کافی در حساب ها و اعتبارسنجی و رعایت بهداشت اعتباری صورت گرفته است. همچنانکه تحصیل تسهیلات بیش از حدود مقرر طبق ماده 17 آئین نامه تسهیلات و تعهدات کلان بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مصوب 1391 و 1392 دریافت تسهیلات جدید از سوی اشخاص حقیقی یا حقوقی که بیش از حدود مقرر در این آئین نامه به آن ها تسهیلات اعطا گردیده، ممنوع است. در شرکت رهجویان کوثر مبین نیز وضعیت همانند شرکت آینده سازان رقم خورده و مغایریت بین صورت های مالی و اظهارنامه مالیاتی کاملاً مشهود است. بعنوان نمونه در صورت های مالی ارائه شده توسط شرکت، فروش به مبلغ هفتصد و بیست میلیارد (720.000.000.000) ریال، سود خالص به مبلغ هشتاد و شش میلیارد (86.000.000.000) ریال و جمع دارایی ها دویست و چهل و یک میلیارد (241.000.000.000) ریال درج گردیده است، ولی به استناد اظهارنامه مالیاتی مربوط به سال 1391، شرکت مذکور در آن سال فاقد فروش، سود ویژه معادل یازده میلیون (11.000.000) ریال و جمع دارایی های آن، مبلغ چهار میلیارد (4.000.000.000) ریال اظهار گردیده است. این موضوع در شرکت شایگان تجارت آتیه نیز مجدداً تکرار گردیده به گونه ای که مطابق با صورت های مالی ارائه شده از جانب شرکت مذکور و با توجه به تاریخ تأسیس این شرکت (1393.05.20) فروش 7 ماهه سال 1393 به مبلغ یک هزار و هفتصد و دو میلیارد (1.702.000.000.000) ریال، سود خالص به مبلغ یکصد و شصت و دو میلیارد (162.000.000.000) ریال و مجموع دارایی های شرکت به مبلغ دو هزار و دویست و بیست و یک میلیارد (2.221.000.000.000) ریال اعلام شده است. لکن مفاسد حساب شماره 1.403797.4011.394 مورخه 1394.10.20 شرکت، حکایت از عدم هرگونه خرید و فروش و سود برای سال مالی 1393 داشته و میزان دارایی های شرکت را مبلغ پانصد و هفتاد و یک میلیون (571.000.000) ریال عنوان نموده است. شایان ذکر است به استناد اظهارنامه سال مالی 1393، شرکت مورد نظر حتی دارای زیان ویژه به مبلغ دویست و شصت و نه میلیون (269.000.000) ریال بوده است. عدم ارائه مفاسد حساب مالیاتی توسط شرکت های منتسب به متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی، قبل از اخذ تسهیلات است که علیرغم غیرواقعی بودن صورت های مالی ارائه شده، از طرق دفع الوقت در ارائه مفاسد حساب مالیاتی خویش، بانک و کارشناسان مربوطه را در کشف حقایق ناکام نهاده اند. البته تقصیر مسئولین وقت شعبه و اداره اعتبارات در این خصوص کاملاً مشهود بوده است. مستند بر مدعای فوق مکاتبات شرکت های منتسب به متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی بدین شرح است: 4-1- شرکت فوق طی نامه شماره 91-1121 مورخه 1391.09.12 تعهد نموده که ظرف مدت کمتر از یک ماه مفاسد حساب دارایی خود را ارائه نماید، لذا با توجه به پرداخت اولین تسهیلات شرکت آینده سازان فاطمی در مورخه 1391.09.14 عدم ارائه مفاسد حساب قبل و یا حین اخذ تسهیلات محرز و مسلم می باشد. 4-2- شرکت مارالذکر پس از گذشت بیش از یک سال از نامه قبلی، مجدداً طی نامه شماره 92.605 ص مورخه 1392.10.26 تعهد کرده که مفاسد حساب مالیاتی خود را ظرف کمتر از یک ماه به بانک ارائه نماید. 4-3- طی نامه شماره 93.204 ص مورخه 1393.02.30 مجدداً تعهد نموده که در اسرع وقت مفاسد حساب خود را ارائه کند. 4-4- با توجه به نامه شماره 91-1129 مورخه 1391.09.13 و تعهد شرکت مبنی بر ارائه صورت های مالی حسابرسی شده ظرف مدت کمتر از 10 روز و با عنایت به پرداخت اولین تسهیلات در مورخه 1391.09.14 کاملاً مسجل است که شرکت مذکور در زمان اخذ تسهیلات، حتی صورت های مالی حسابرسی شده خود را نیز در اختیار بانک قرار نداده است. 4-5- با توجه به نامه شماره 92.603 ص

مورخه 1392.10.26 شرکت رهجویان مبنی بر تعهد بر ارائه مفاسدا حساب مالیاتی ظرف کمتر از یک ماه و با امان نظر به پرداخت تسهیلات به شرکت مذکور در تاریخ 1392.10.28 لذا عدم ارائه مفاسدا حساب مالیاتی قبل از اعطای تسهیلات محرز و مسلم می باشد. 4-6- شرکت مذکور طی نامه شماره 94-3898.ش مورخه 1394.09.03 درخواست مبلغ 1000 میلیارد ریال ضمانت نامه حسن انجام تعهدات را به بانک ارائه و اعلام می دارد که در تجهیز سالن همایش استودیو و کنفرانس برج میلاد مشارکت داشته است، این در حالی است که تاریخ تأسیس شرکت مورخه 1393.05.20 بوده و متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی در سال 1391، تجهیز سالن های برج میلاد را بعنوان رزومه کاری شرکت آینده سازان معرفی کرده بود. 5- عدم مصرف تسهیلات در محل موضوع قرارداد تسهیلاتی: برابر ماده 12 بسته سیاستی- نظارتی بانک مرکزی مصوب 1389 بانک مرکزی موظف بوده در راستای حسن اجرای سیاست های پولی و اعتباری و تحقق اهداف آن عمل نماید؛ ولی در این پرونده، تسهیلات دریافتی در محل واقعی خود به مصرف رسانده نشده و تخصیص و دریافت تسهیلات متناسب با حجم و پیشرفت موضوع تسهیلات نبوده و این وجوه بانکی در مسیر انجام فعالیت های اقتصادی مغایر با توافق و به نحو ناروا مصرف شده است. بنابر ردیابی های صورت گرفته، کلیه وجوه پرداختی به شرکت های منتسب به متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی علی رغم فاکتورهای ارائه شده در غیر محل اصلی، مصروف و به حساب اشخاص حقیقی و حقوقی مختلف واریز گردیده است. همچنانکه، تعاملات مالی فیمابین شرکت های منتسب به متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی و متهم آقای محمد امامی و شرکت های منتسب به وی می باشد. متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی اموال منقول و غیر منقول در راستای تسویه دیون شرکت های متعلق به خویش ارائه و معرفی نکرده است. نامبرده وجوه نقد مأخوذه از بانک در قالب تسهیلات و استفاده از ضمانت نامه های دریافتی را غالباً صرف خرید املاک مرغوب در بهترین نقاط شهر تهران نموده و حال جهت تسویه دیون خود املاکی در حاشیه رودخانه جاجرود که به هیچ وجه سهل البیع نبوده و برآیند تبدیل آن به وجه نقد سال ها زمانبر قلمداد می شود، معرفی کرده است. بدین لحاظ پذیرش آن از ناحیه بانک سرمایه، برخلاف منافع و مصالح بانک و سپرده گذاران آن تلقی می گردد. به گونه ای که در برخی موارد، وثایق نقدی تسهیلات پرداختی به شرکت های منتسب به متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی توسط شرکت های منتسب به متهم آقای محمد امامی تأمین و در برخی موارد وجوه کلانی به حساب شرکت های اخیرالذکر و اشخاص وابسته به ایشان واریز شده است: 5-1- واریز مبلغ نوزده میلیارد (19.000.000.000) ریال به حساب شرکت ریشه قشم (منتسب به متهم آقای محمد امامی) در مورخه 1391.09.15 از محل تسهیلات، 5-2- واریز مبلغ دوازده میلیارد (12.000.000.000) ریال به حساب خانم زهرا شریف کاظمی از محل تسهیلات، 5-3- واریز مبلغ چهل و سه میلیارد و پانصد و هفتاد و هشت میلیون (43.578.000.000) ریال به حساب خانم مطهره قادری (دختر آقای امیر قادری کارمند متهم آقای محمد امامی) در مورخه 1392.10.30 از محل تسهیلات، 5-4- واریز مبلغ چهل و هشت میلیارد و هشتصد میلیون (48.800.000.000) ریال به حساب شرکت ریشه قشم (از شرکت های منتسب به متهم آقای محمد امامی) در مورخه 1393.03.20 از محل تسهیلات، 5-5- واریز مبلغ پنجاه میلیارد (50.000.000.000) ریال به حساب خانم مطهره قادری (دختر آقای امیر قادری کارمند متهم آقای محمد امامی) در مورخه 1392.10.30 از محل تسهیلات، 5-6- واریز مبلغ ده میلیارد (10.000.000.000) ریال به حساب شرکت تجارت نور ابرار (از شرکت های منتسب به متهم آقای محمدرضا جهانبانی)، 5-7- انتقال مبلغ یکصد و بیست میلیارد (120.000.000.000) ریال به حساب شرکت صنایع آینده سازان فاطمی و مسدود کردن آن در حساب شرکت صنایع آینده سازان فاطمی برای چهل درصد (40%) وثیقه تسهیلات سیصد میلیارد (300.000.000.000) ریال در بانک سرمایه، 5-8- انتقال مبلغ پنجاه میلیارد (50.000.000.000) ریال به حساب آقای امیر قادری (کارمند متهم آقای محمد امامی) در بانک سرمایه، 5-9- انتقال مبلغ دو میلیارد و پانصد میلیون (2.500.000.000) ریال به حساب متهم خانم زهرا شریف کاظمی در بانک مسکن، 5-10- انتقال مبلغ چهار میلیارد و دویست میلیون (4.200.000.000) ریال به حساب صرافی سپند در بانک ملت بابت خرید ارز، 5-11- انتقال مبلغ هفت میلیارد (7.000.000.000) ریال به حساب آقای محمد ثابتی (کارمند متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی) در بانک سرمایه، 12-5- انسداد مبلغ سی میلیارد (30.000.000.000) ریال در بانک سرمایه به علت عدم تهرین وثیقه ملکی، 5-13- انتقال مبلغ چهل و شش میلیارد (46.000.000.000) ریال به حساب شرکت آینده سازان فاطمی در بانک تجارت و صادرات ایران، 5-14- انتقال مبلغ سه میلیارد (3.000.000.000) ریال به حساب آقای مهدی صادقی اطهر (صراف) در بانک ملت، 5-15- انتقال مبلغ پنج میلیارد (5.000.000.000) ریال به حساب آقای امیر علیزاده در بانک ملت. 6- وکلای مدافع متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی در مدافعات خود مطالب مسدودی اعم از ده درصد (10%) وثایق نقدی و همچنین مبالغ بلوکه شده از محل تسهیلات که مدیون موظف به ارائه وثیقه ملکی ارزنده و سهل البیع به بانک بوده را مورد ایراد قرار داده و مدعی تعارض آن با مقررات بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به ویژه بخشنامه شماره 91.62668 مورخه 1391.03.10 شده اند. در صورتی که بخشنامه مذکور صراحتاً به منع بانک ها و مؤسسات از بلوکه کردن بخشی از تسهیلات اعطایی به مشتریان در قالب انواع سپرده ها اشاره نموده است. به نحوی که اولاً: مبالغ ده درصد (10%) سپرده های نقدی کلیه تسهیلات اعطایی به این شرکت ها از منابع خود آنها و خارج از محل تسهیلات اعطایی و نه از محل تسهیلات پرداختی بانک تأمین گردیده است، لذا بلوکه کردن تسهیلات به این میزان خلاف واقع عنوان شده است. اضافه اینکه شرکت های مورد نظر طبق مصوبات هیئت مدیره وقت بانک موظف به توثیق 30 تا 40 درصد (30% تا 40%)

وثیقه ملکی ارزنده و سهل البیع جهت اخذ تسهیلات بوده اند که بر اساس درخواست شرکت ها و تعهد مدیران مبنی بر معرفی وثایق در مدت زمان کوتاه، بانک مساعدت نموده و با پذیرش وثیقه نقدی به جای ملکی موافقت کرده است. بر این اساس، به فرض عدم رعایت مقررات بانک مرکزی توسط مدیران وقت، موجبی برای رفع مسئولیت کیفری و برائت ذمه شرکت ها از تامین وثایق ملکی معتبر نبوده است. علاوه بر اینکه دستورالعمل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در تبیین علت عدم جواز بانک ها بر مسدود نمودن بخشی از تسهیلات اعطایی، بر ضرورت مصرف تسهیلات در محل موضوع معاملات تأکید کرده است. از این رو، استناد به بخشی از یک کل به دلیل انتفاع موکل و وانهان بخشی دیگر بر مدار و منهج قانونی نیست و متهم و وکلای وی بایستی در مورد نحوه و چگونگی مصرف بخش باقیمانده هفتاد درصد (70%) مدافعات خویش را ارائه دهند. افزون بر اینکه وجوه مسدودی، ما به ازای وثایق ملکی پس از توثیق وثایق غیرمنقول تماماً آزاد و به حساب های مدیونین واریز شده است. 7- در مورد متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی و برخی از شرکت های ایشان، مشاهده می شود اشخاص فوق الذکر، علاوه بر تسهیلات دریافتی از بانک سرمایه در حال حاضر مجموعاً به مبلغ یک هزار و دو یست و پنج میلیارد (1.205.000.000.000) ریال دارای مانده بدهی مشکوک الوصول صرفاً از بابت اصل و نیز ششصد و چهل و هفت میلیارد (647.000.000.000) ریال چک برگشتی نزد شبکه بانکی است. همچنانکه متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی و وکلای نامبرده در جلسه دادرسی دادگاه مدعی بوده اند که بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران صلاحیت و اهلیت شرکت های منتسب به متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی را تأیید نموده است. در حالی که نماینده بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در جلسه دادگاه، مورد ادعا را تکذیب و صراحتاً اعلام کرده که به استناد آیین نامه تسهیلات و تعهدات کلان، تسهیلات پرداختی به متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی مشمول، تسهیلات کلان بوده است. 8- هر چند متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی و وکلای، بارها در ادعایی کذب، تسهیلات مأخوذه توسط خویش را، سرمایه در گردش عنوان نموده و به واسطه همین ادعا مصرف آن در بخش های غیرمرتبط را در اختیار خود و قابل توجیه اعلام داشته است؛ اما تسهیلات سرمایه در گردش غالباً جهت رفع نیاز روزانه شرکت های تولیدی پرداخت می شود و این حجم از تسهیلات مأخوذه توسط شرکت های مشارالیه به هیچ عنوان در قالب سرمایه در گردش محمل قانونی ندارد. شرکت آینده سازان فاطمی در اکثر درخواست های کتبی ارائه شده به بانک، خود را شرکتی فعال در حوزه بازرگانی و تجاری معرفی نموده که تسهیلات پرداختی در این بخش اکثراً در قالب عقود مشارکتی و با موضوع بازرگانی داخلی بوده است. شرکت مذکور طی نامه شماره 93.821.ص مورخه 1393.11.07 در تقاضای تمدید تسهیلات خود، ضمن اعلام این موضوع که شرکت دارای سود تضمین شده است، درخواست افزایش مدت قرارداد مشارکت مدنی بازرگانی داخلی آن شرکت را از یکسال به دوسال و با سود در سررسید دو (2) ساله داشته است. در صورتی که در مصوبه هیئت مدیره بانک سرمایه، صراحتاً به موضوع تسهیلات و پرداخت آن در قالب عقد مشارکت مدنی اشاره گردیده و این موضوع نیز به شرکت آینده سازان، به صورت کتبی ابلاغ شده است. شرکت مذکور طی مکاتبات پی در پی درخواست آزاد سازی وثایق نقدی در ازای افزایش سود از 29% به 31% را به بانک ارائه نموده و در تمامی مکاتبات فوق، هدف از اخذ تسهیلات از سوی شرکت، انجام امور بازرگانی عنوان شده است. همان طور که به شرح پیش گفته بیان گردیده، شرکت مورد نظر جهت اخذ تسهیلات، نسبت به ارائه فاکتور غیرواقعی و ساختگی مبادرت نموده و پس از اعطای تسهیلات نیز، کالاهای فاکتورهای مذکور از محل حساب شرکت، بیمه گردیده است. بدین جهت، عنوان اخذ تسهیلات سرمایه در گردش و مشخص نبودن موضوع معاملات توسط متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی از اساس بی پایه بوده است. بعنوان نمونه وجه تسهیلات شماره 4-849666-11-1008 شرکت آینده سازان فاطمی طی یک فقره چک بانکی در وجه شرکتی صوری و موهوم به نام ژرف اندیشان بازار به مبلغ یکصد و پنجاه میلیارد (150.00.000.000) ریال صادر که پس از مهور نمودن ظهر آن به مهر شرکت موصوف و ظهرنویسی شخصی به نام آقای محمود قاضی زاده به حساب های شرکت های آینده سازان فاطمی و ریشه قشم (مربوط به متهم آقای محمد امامی) واریز گردیده است. بعلاوه اینکه متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی از محل تسهیلات دریافتی، اقدام به خرید املاک مختلف نموده و چنانچه ادعای نامبرده در خصوص اخذ سرمایه در گردش برای شرکت های تولیدی نیز ملاک قرار گیرد، مصرف تسهیلات در غیر مورد توافق نیز کاملاً مشهود است. در کلیه مصوبات صادره از سوی هیئت مدیره وقت بانک که توسط شعبه عامل به شرکت ها ابلاغ گردیده، نوع تسهیلات اعطایی، مشارکت مدنی در بخش بازرگانی عنوان گردیده که نوع قراردادهای منعقد نیز مؤید این موضوع می باشد. در نتیجه تأکید وکلای مدافع متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی مبنی بر سفید امضا بودن قراردادهای منعقد، از نظر حقوقی به معنای نمایندگی و تفویض اختیار در تکمیل قرارداد بر اساس توافقات انجام شده، توسط بانک است. از طرفی، شاید در بادی امر به نظر می رسد تسهیلات بانکی هرگاه از طریق غیرقانونی و نامشروع تحصیل شود به جهت اینکه در کلیه عقود که تملیک مال از مجرای ارتکاب جرم صورت گیرد، از نظر مقررات حقوق خصوصی تملیکی صورت نمی پذیرد؛ زیرا عقد از طریق غیرقانونی منعقد شده و حائز شرایط صحت معاملات موضوع ماده 190 قانون مدنی مصوب 1307 نبوده و چنین عقدی باطل و عقد باطل آثار حقوقی مانند تملیک و تملک ندارد و به همین جهت موضوع از شمول مقررات ماده 2 قانون تشدید مجازات مرتکبین ارتشاء، اختلاس و کلاهبرداری مصوب 1367 مستثنی است. اما این استدلال قابلیت پذیرش ندارد، چون برابر اصل استقلال حقوق کیفری از مدنی و تجاری، در امور کیفری صرف انتقال کیفری کافی بوده و نیازی نیست که انتقال اموال منطبق با انتقال حقوقی و حائز شرایط صحت معاملات در ماده 190 قانون مدنی مصوب 1307 باشد. به عبارتی در امور کیفری مقنن، جرایم مقرر در قوانین و مقررات کیفری

را در فرض صحت و بطلان عقود و قراردادهای ملحوظ نظر قرار داده است. از این رو تسهیلات بانکی بعنوان یک امتیاز مالی محسوب و تحصیل آن به شیوه نامشروع قابل انطباق با ماده 2 قانون تشدید مجازات مرتکبین ارتشاء، اختلاس و کلاهبرداری مصوب 1367 می باشد. 9- عدم وجود گزارش‌های کارشناسی جهت احراز توجیه فنی، مالی و اقتصادی طرح‌های ارائه شده برای اعطای تسهیلات: با توجه به تبصره 3 ماده 14 ضوابط سیاستی- نظارتی بانکی مصوب 1388، مسئولیت بررسی و توجیه اقتصادی، فنی و مالی طرح و موجه بودن آن و همچنین مصرف درست تسهیلات در محل تعیین شده، اگر چه متوجه هیئت‌مدیره و مدیران عامل بانک‌ها می باشد، اما این مهم با توافق و تفاهم سوء میان اعضاء هیئت مدیره قائم مقام و کارکنان حوزه اعتباری بانک سرمایه با متهمین پرونده کار برای خارج کردن مبلغ یک هزار و هفتاد و پنج میلیارد و (1.075.000.000.000) ریال از منابع بانک سرمایه عامداً و عالماً نادیده انگاشته شده است. متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی مبادرت به معرفی شرکت‌ها و فعالیت‌های آنها و توان مالی و قراردادهای منعقدہ پرداخته و سعی در معرفی آنها بعنوان فعالان اقتصادی کرده است. صرف نظر از صحت و سقم موضوع، چنین امری مستلزم بررسی کارشناسی شرکت‌های موصوف است. آنچه از گزارشات کارشناسان بانک در مقطع اعطای تسهیلات و مدارک و مستندات ارائه شده از سوی شرکت‌ها مستفاد می گردد، اینکه، گرچه شاید شرکت‌ها دارای فعالیت بوده لکن مستندات و قراردادهای ارائه شده به بانک برای اخذ تسهیلات، واقعی نبوده و به عبارتی شرکت‌های مذکور با مستندات غیرواقعی و ساختگی، بیش از ظرفیت واقعی خود در آن زمان از منابع بانک بهره مند شده اند. برخلاف ادعای متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی و وکلای وی در مورد نحوه اخذ تسهیلات شرکت‌های مذکور، اولین درخواست شرکت آینده سازان فاطمی در همان روز افتتاح حساب (1391.06.19) با عنوان رئیس وقت شعبه اسکان متضمن اعلام فعالیت شرکت در امور بازرگانی و تجاری و درخواست تسهیلات در این بخش بوده و منصرف از تسهیلات سرمایه در گردش بوده است. همچنانکه فاکتورهای خرید ارائه شده که مبنای پرداخت تسهیلات مشارکت مدنی بانک بوده، بیانگر مراتب می باشد. 10- بند 8 مصوبه هیئت وزیران به شماره 175043.ت 436 مورخه 1396.10.30 که مورد استناد وکلای مدافع متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی قرار گرفته، مختص بانک‌های دولتی بوده و قابل تسری به بانک‌های خصوصی نیست (در بخش تعاریف عناوین در متن دستورالعمل، بند «ب» از ماده 1 صراحتاً بانک‌ها را منحصر به بانک‌های دولتی دانسته است). اضافه بر اینکه بانک‌های دولتی نیز به محض اعلام بدهکار، رأساً مجاز به فروش و مزایده املاک تهرینی نمی باشند بلکه فروش و مزایده املاک مورد رهن، از طریق مجاری قانونی مستند به ماده 34 قانون ثبت مصوب 1310 و آیین نامه اجرای مفاد اسناد رسمی لازم الاجرا و طرز رسیدگی به شکایت از عملیات اجرایی مصوب 1355 امکان پذیر خواهد بود. 11- طبق مقررات و دستور العمل‌های مربوطه، حداکثر سقف مجاز پرداخت تسهیلات به شرکت‌ها، ده (10) برابر سرمایه ثبتی آنها می باشد، در صورتی که شرکت‌های منتسب به متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی صرفاً قبل از اخذ تسهیلات از شبکه بانکی، نسبت به افزایش سرمایه ثبتی خود از محل مطالبات حال شده اقدام و پس از اخذ تسهیلات به موجب ماده 141 قانون تجارت مصوب 1311، سرمایه ثبتی خود را کاهش داده اند. با مذاقه در این فرآیند، مشخص و مبرهن است که افزایش سرمایه به صورت صوری و غیرواقعی و صرفاً جهت اخذ تسهیلات بوده است. در شرکت رهجویان کوثر در چندین مقطع سرمایه ثبتی از یکصد میلیون (100.000.000) ریال به ده میلیارد (10.000.000.000) ریال و سیصد میلیارد (300.000.000.000) ریال و در نهایت به یکصد میلیون (100.000.000) ریال کاهش یافته است و یا در شرکت آینده سازان فاطمی سرمایه ثبتی در مقاطع مختلف تا شصت میلیارد (60.000.000.000) ریال و یا بعضاً یکصد و بیست میلیارد (120.000.000.000) ریال از محل مطالبات حال شده افزایش و در نهایت به یک میلیون و دویست هزار (1.200.000) ریال کاهش یافته است. همچنین در شرکت شایگان تجارت آتیه سرمایه شرکت از یک میلیون (1.000.000) ریال تا یکصد و ده میلیارد (110.000.000) ریال از محل مطالبات حال شده افزایش و در نهایت به یک میلیون (1.000.000) ریال کاهش یافته است. 12- شرکت‌های منتسب به متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی جهت اخذ اعتبار از شبکه بانکی، علاوه بر ارائه صورت‌های مالی صوری و مغایر با اظهارنامه‌های مالیاتی مربوطه، اقدام به ارائه نمونه قراردادهایی با مشتریان خود با ارقام نجومی و کاملاً غیرواقعی نموده اند. همین امر نه تنها در بانک سرمایه، بلکه در سایر بانک‌ها من جمله بانک دی، تجارت و... برای وی و شرکت‌هایش اعتباری غیرواقعی ایجاد و به واسطه همین اعتبار صوری، موفق به خروج منابع معتناهی از شبکه بانکی گردیده است. برای نمونه به برخی از قراردادهای مذکور به این شرح مورد اشاره قرار می گیرد: 1-12- شرکت شایگان تجارت برای سال‌های 1393 و 1394 نسبت به ارائه بالغ بر دو هزار و پانصد میلیارد (2.500.000.000.000) ریال قراردادهای مختلف با مشتریان خود اقدام نموده است. 2-12- ارائه قرارداد با شرکت ژرف اندیشان بازار (صادر کننده فاکتورهای غیرواقعی و ساختگی) به مبلغ سیصد و بیست میلیارد (320.000.000.000) ریال: طبق استعلام از سامانه روزنامه رسمی، شماره ثبت مندرج در قرارداد متعلق به شرکت مقاوم سازان جامع می باشد. 3-12- قرارداد با شرکت مهم مهر پویان به شماره ثبت 2255634 به مبلغ یکصد و ده میلیارد (110.000.000.000) ریال: طبق استعلام از سامانه روزنامه رسمی شرکت مهم مهر پویان با شماره ثبت 379118 در اداره ثبت شرکت‌ها به ثبت رسیده و شماره ثبت فوق الذکر مربوط به این شرکت نمی باشد. 4-12- قرارداد با شرکت ناساتل به شماره ثبت 275488 به مبلغ یکصد و ده میلیارد (110.000.000.000) ریال: طبق استعلام از سامانه روزنامه رسمی شماره فوق الذکر مربوط به شرکت ناساتل نبوده و صرفاً علامت بیک آب با این شماره ثبت

گردیده است. 12-5)- قرارداد با شرکت مهرگان کالای پیام به شماره ثبت 114658 به مبلغ دویست و سی میلیارد (230.000.000.000) ریال: طبق استعلام از سایت روزنامه رسمی، شرکت مهرگان کالای پیام با شماره 347214 در اداره ثبت شرکت ها به ثبت رسیده و میلیارد ها ریال قرارداد دیگر که همگی در زمان اعتبارسنجی اولیه، تأثیر فراوانی در جلب نظر ارکان اعتباری کلیه بانک هایی که به شرکت های متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی تسهیلات داشته است. افزون بر اینکه ارائه اینگونه قراردادهای نیز همانند فاکتور های جعلی، مختص بانک سرمایه نبوده و در سایر بانک هایی که نامبرده موفق به اخذ تسهیلات از آنها گردیده، مسبوق به سابقه است. 13)- میزان بدهی کلیه مشتریان بانکی، طبق دفاتر موجود نزد بانک و بر اساس قراردادهای منعقد فیما بین، محاسبه و مینای کار در تمامی بانک های فعال در کل شبکه بانکی است. بدین منظور وجوهی که شرکت های منتسب به متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی از حیطه تصرف بانک سرمایه خارج نموده و باید به بانک سرمایه مسترد کند، مبتنی بر همین دفاتر بانکی و قراردادهای منعقد و از این دست اطلاعات است. در این بخش وکلای متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی مدعی هستند، طبق محاسبات اداره وصول مطالبات بانک میزان بدهی متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی در حدود تقریبی ششصد و هفتاد و پنج میلیارد (675.000.000.000) ریال بوده است. این در حالی است که چنین مبلغی طی مکاتبات رسمی در مراحل مختلف دادرسی اعلام نگردیده است. در ثانی، این موضوع از ناحیه متهم آقای محمدرضا خانی مدیر عامل وقت بانک سرمایه مورد تأیید قرار نگرفته است. از سوی دیگر چنانچه طبق درخواست متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی تمامی قراردادهای منعقد (ده 10) فقره قرارداد) جهت احیا و تجدید تسهیلات مأخوذه توسط شرکت های منتسب به مشارالیه که طی دو سال و بنا به درخواست های متعدد وی جهت آن شرکت ها انجام پذیرفته را باطل فرض کنیم، پلاک ثبتی شماره 12 فرعی از 1772 اصلی واقع در بخش 11 تهران (ملک خیابان اندرزگو) مورد تهاتر را نیز به قیمت دویست و هشتاد میلیارد (280.000.000.000) ریال در زمان تهاتر منظور و تمامی قراردادهای اولیه با نرخ های مصوب شورای پول و اعتبار و رعایت کلیه قواعد و مقررات بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران محاسبه گردد میزان مطالبات بانک سرمایه اعم از اصل و فرع که تا تاریخ 1398.04.11 از شرکت های منتسب به متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی اعلام گردیده، معادل مبلغ یک هزار و چهارصد و پنجاه و سه میلیارد (1.453.000.000.000) ریال است. حال آنکه بدهی شرکت های منتسب به متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی بنابر قراردادهای فیما بین و بدون فرض بر ابطال قراردادهای تجدیدی مبلغی بسیار فراتر از رقم اخیرالذکر خواهد بود (بخشنامه های مربوطه در خصوص تسهیم بالنسبه وجوه پرداختی و نرخهای وجه التزام (ماده 12) در آیین نامه وصول مطالبات ابلاغی از بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران). 14)- شرکت های منتسب به متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی در زمان اخذ تسهیلات نسبت به ارائه فاکتور های صادره از سوی شرکتی به نام ژرف اندیشان بازار با شماره ثبت 228675 مبادرت نموده اند که از بررسی های بعمل آمده، چنین استفاده می گردد، فاکتور های مذکور همگی غیرواقعی و ساختگی است و اساساً شرکتی با نام فوق وجود خارجی نداشته و شماره ثبتی مذکور بر اساس آگهی های مندرج در سایت روزنامه رسمی، متعلق به شرکت مقاوم سازان جامع است. برای اثبات رفتارهای مغایر قانون متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی به ویژه در زمینه ساختن اسناد غیرواقعی به بانک های دیگر نیز مراجعه و به طور نمونه میرهن است مشارالیه در بانک تجارت نیز به همین روش عمل نموده و با ارائه فاکتور های غیرواقعی و ساختگی شرکت ژرف اندیشان بازار اقدام به اخذ تسهیلات نموده است. 15)- به کرات در لوایح دفاعیه به صورت های مالی بانک که مؤید تسویه بدهی شرکت های منتسب به متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی استناد شده است. در صورتی که در بند 2-11 گزارش حسابرس قانونی بانک در سال 1396 مبنی بر تهاتر 45 قطعه از املاک توسط بانک و شرکت های تابعه در سنوات قبل با بیش نمایی ارزش واقعی، به استناد نامه شماره 138-96 مورخه 1396.03.28 هیئت تحقیق و تفحص مجلس شورای اسلامی، به صورت کلی اشاره گردیده و وقوع رفتارهای برخلاف مقررات و قوانین بانکی مورد تأیید و تصدیق قرار گرفته است. از این رو صورت های مالی بانک پس از صدور حکم و قطعیت آن می بایست مورد اصلاح واقع شود و اساساً ادعاهای مطروحه موجب برائت ذمه متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی و شرکت های وابسته از پرداخت ما به التفاوت مطالبات بانک که از وجوه عمومی و متعلق به سهامداران و سپرده گذاران می باشد، نمی گردد. 16)- بررسی های مالی حساب شرکت آینده سازان فاطمی نشان دهنده وجود مراوده مالی فی مابین شرکت صنایع آینده سازان فاطمی و آقای محمد سلمانی علایی (رئیس وقت حوزه 10 بانک سرمایه) بدین شرح است: الف)- در تاریخ 1391.11.12 واریز مبلغ هشتاد میلیون (80.000.000) ریال از حساب شرکت آینده سازان فاطمی به حساب آقای علیرضا سلمانی علایی (برادر آقای محمد سلمانی علایی) در بانک ملی ایران، ب)- در تاریخ 1391.12.02 واریز مبلغ دویست و بیست میلیون (220.000.000) ریال از حساب شرکت آینده سازان فاطمی به حساب آقای علیرضا سلمانی علایی در بانک ملی ایران. درباره مبلغ واریزی فوق، آقای سلمانی علایی نامه ای برای کمک به هیئت مذهبی ارائه نموده است. تاریخ نامه مزبور 1391.11.01 است. در حالی که در متن نامه، واریز وجه مزبور را عطف به نامه درخواست وام قرض الحسنه از طرف هیئت مذهبی در مورخه 1392.10.15 اعلام نموده اند. همچنین ادعا شده است که وام مزبور نقداً توسط آقای علایی تسویه شده است. بررسی رسید مالی شرکت آینده سازان فاطمی نشان می دهد که این رسید فاقد تاریخ و صورتی تنظیم شده است، ج)- انتقال یکصد میلیون (100.000.000) ریال در مورخه 1392.12.12 به آقای محمد سلمانی علایی: علت انتقال این وجوه نیز، اعطا وام قرض الحسنه کمک به هیئت بیان شده است. در مورد نحوه تسویه آن نیز مشابه با مورد قبل رسید مالی شرکت فاقد تاریخ و در آن ادعا شده است که وام مزبور به صورت نقد تسویه شده است. د)- انتقال مبلغ دویست

میلیون (200.000.000) ریال در تاریخ 1394.04.15 به آقای محمد سلمانی علایی. علت انتقال این وجوه نیز، اعطا وام قرض الحسنه کمک به هیئت بیان شده است. در مورد نحوه تسویه آن نیز مشابه با مورد قبل رسید مالی شرکت فاقد تاریخ و به موجب آن ادعا شده که وام مزبور به صورت نقد تسویه گردیده است. تاریخ درج شده در پایین امضا آقای سلمانی علایی در رسید مالی مزبور، 1394.04.15 است یعنی در همان روز دریافت وام قرض الحسنه، این وام به صورت نقدی تسویه شده که جای تأمل دارد. با توجه به اینکه آقای محمد سلمانی علایی در تاریخ اعطا تسهیلات (مبلغ یکصد و پنجاه میلیارد (150.000.000.000) ریال مورخه 1392.03.19 و مبلغ سیصد میلیارد (300.000.000.000) ریال مورخه 1392.10.28) به شرکت آینده سازان فاطمی رئیس حوزه 10 بانک سرمایه بوده و درخواست تسهیلات بدون موافقت ایشان در کمیته اعتبارات بانک سرمایه قابلیت طرح نداشته است. همچنین در زمان اعطا تسهیلات به شرکت رهجویان کوثر مبین به مبلغ دویست میلیارد (200.000.000.000) ریال در تاریخ 1392.10.28، رئیس حوزه 10 و عضو کمیته اعتبارات بانک سرمایه و در زمان اعطا تعهدات در قالب ضمانت نامه بانکی به شرکت شایگان تجارت آتیه به مبلغ دویست و هفتاد و پنج میلیارد (275.000.000.000) ریال، ایشان رئیس حوزه 10 و عضو کمیته اعتبارات بانک سرمایه بوده اند. متهم آقای محمد سلمانی علایی در رابطه با عدم رعایت قوانین و ضوابط سیاستی- نظارتی بانک مرکزی و تسهیل فرآیند دریافت تسهیلات و تعهدات متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی اظهار داشته است: «بنده هیچ گونه رشوه ای دریافت ننموده ام وام قرض الحسنه اخذ نموده و در خصوص پرونده های تسهیلاتی ... در صورتی که اعضا محترم هیئت مدیره تأیید و امضا نمی کردند امضا کمیته اعتبارات هیچ گونه ارزشی نداشته است». درباره ادعای ایشان مبنی بر دریافت وام قرض الحسنه باید توجه داشت که وجوه این وام ها ابتدا به حساب برادر ایشان منتقل شده و سپس در اختیار آقای محمد سلمانی علایی قرار گرفته که نحوه تسویه حساب نقدی آنها نیز جای تأمل دارد. همچنین درباره نحوه اعطا تسهیلات و تعهدات و اینکه پرداخت تسهیلات و تعهدات به موجب مصوبه هیئت مدیره بانک سرمایه بوده است، باید گفت که در صورت عدم تصویب اعطا تسهیلات و تعهدات به شرکت های مزبور در کمیته اعتبارات و عدم موافقت ریاست حوزه 10 شعب بانک سرمایه، اصلاً این پیشنهادها در هیئت مدیره بانک سرمایه برای تصویب مطرح نمی گردید». (17)- شرکت های آینده سازان فاطمی و رهجویان کوثر مبین به طور مشترک، طی نامه شماره 94.685.ص مورخه 1394.09.16 درخواست خود را مبنی بر معرفی ملکی واقع در خیابان اندرزگو به پلاک ثبتی شماره 12 فرعی از 1772 اصلی واقع در بخش 11 تهران جهت تهاتر با بدهی خویش به بانک ارائه نموده که نامه فوق بعنوان رئیس وقت اداره وصول مطالبات بانک تهیه و ارسال گردیده و در هاشم نامه مذکور، متهم آقای یاسر ضیایی شیرکلانی قائم مقام وقت بانک سرمایه، دستور به بررسی و کارشناسی از وضع موجود ملک را صادر نموده است. انجام ارزیابی و کارشناسی املاک وفق مقررات مشخصاً از طریق اداره اعتبارات بانک و توسط کارشناسان مورد وثوق انجام می پذیرد. لکن در اقدامی کاملاً مشکوک و بی سابقه، متهم آقای یاسر ضیایی شیرکلانی قائم مقام وقت بانک، شخصاً نسبت به ابلاغ درخواست ارزیابی ملک اندرزگو به سه نفر از کارشناسان رسمی دادگستری طی سه فقره نامه «همگی با شماره یکسان 94.76556 مورخ 1393.09.28» با امضای خود اقدام می نماید. شماره نامه مندرج در سه فقره مکاتبه فوق، مربوط به نامه ای با امضای مدیر روابط عمومی بانک در خصوص موضوعی غیر از موضوع اخیر بوده که این امر به نوعی وجود تبانی در ارزیابی ملک مذکور است. در پرونده کار تعداد بیست (20) نفر از کارشناسان مورد وثوق جهت همکاری در مورخه 1394.08.25 طی لیست مندرج در نامه شماره 94.67073 متهم آقای یاسر ضیایی شیرکلانی خطاب به متهم آقای پرویز احمدی رئیس وقت هیئت مدیره، پیشنهاد و ذیل همان نامه توسط اعضا هیئت مدیره وقت تأیید و مشخص می گردند. لکن علی رغم این موضوع، متهم آقای یاسر ضیایی شیرکلانی که خود پیشنهاد دهنده کارشناسان مورد وثوق بوده و پس از تصویب موظف به رعایت آن، در اقدامی تأمل برانگیز، پس از وصول درخواست تهاتر شرکت های آقای رضوی، سه نفر کارشناس رسمی خارج از لیست فوق را به پیشنهاد شخص متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی انتخاب و برای ارزیابی ملک اندرزگو به کار می گیرد. مضافاً اینکه آقایان امیرعلی صفر پور، مرتضی دراجی و حسین موحد هیچ یک صلاحیت ارزیابی در حوزه جغرافیایی تهران را نداشته اند (یکی در حوزه هرمزگان و دو نفر دیگر در حوزه البرز مجاز به ارزیابی بوده اند). هر یک از آنها نظریه کارشناسی خود را طی سه فقره گزارش جداگانه با عنوان متهم آقای یاسر ضیایی شیرکلانی ارسال و در نهایت نظریه آقای مرتضی دراجی با برآورد قیمت ملک مورد نظر به مبلغ یک هزار و دویست و پنجاه میلیارد (1.250.000.000.000) ریال ملاک محاسبه و تهاتر دیون شرکت ها قرار می گیرد. با توجه به ارزیابی غیرواقعی، دیون شرکت های مذکور حدوداً به مبلغ 1.200.000.000 ریال در سیستم بانکی تصفیه و الباقی طی یک فقره چک بابت بدهی ملک اندرزگو برای اخذ پروانه ساختمانی در وجه شهرداری، کارسازی می شود. واقعیت این است که خرید ملک اندرزگو، تماماً از محل تسهیلات بانک سرمایه به مبلغ یکصد و نود و سه میلیارد (193.000.000.000) انجام، هزینه پروانه آن توسط بانک پرداخت و در نهایت به شش (6) برابر قیمت واقعی به بانک سرمایه انتقال یافته است. ملک مذکور طی مبادعه نامه مورخه 1392.12.07 توسط متهم خانم زهرا شریف کاظمی از مدیران شرکت رهجویان کوثر مبین و منشی متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی به قیمت یکصد و نود و سه میلیارد (193.000.000.000) ریال و از محل تسهیلات بانک خریداری شده است. متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی برای اخذ پروانه، پرداخت مبلغ شصت میلیارد (60.000.000.000) ریال را در قالب اقساط با شهرداری منطقه مربوطه توافق نموده که آن هم در زمان تهاتر به میزان حدوداً چهل و نه میلیارد (49.000.000.000) ریال توسط بانک پرداخت شده است. نامبرده هیچ ارزش

افزوده ای غیر از اخذ پروانه که هزینه آن را نیز به حساب بانک گذاشته، ایجاد ننموده است. در صورتی که تهاثر ملک مذکور، با این اختلاف قیمت فاحش قابل پذیرش نیست. پلاک ثبتی موصوف که در رهن بانک قرار داشته بدو در زمان ترهین، توسط آقای خسرو اعوانی کارشناس رسمی دادگستری به مبلغ دویست و سی و پنج میلیارد (235.000.000.000) ریال ارزیابی شده است. پس از طرح شکایت توسط بانک و به دستور سرپرست وقت دادرای رسیدگی به جرایم پولی و بانکی، سه تن از کارشناسان رسمی منتخب کانون کارشناسان ملک مذکور را به مبلغ سیصد و بیست میلیارد (320.000.000.000) ریال در زمان تهاثر ارزیابی که با توجه به طلب شرکت فولاد خوزستان از بانک سرمایه، پلاک مورد نظر توسط اجرای احکام شعبه 5 دادگاه عمومی شهید بهشتی توقیف و پس از ارزیابی توسط تیم سه نفره کارشناسان رسمی دادگستری به قیمت دویست و هشتاد میلیارد (280.000.000.000) ریال مزایده و به تملیک فولاد خوزستان درآمده است. همچنین با توجه به دستور کمیته تحقیق و تفحص مجلس شورای اسلامی در خصوص ارزیابی کلیه املاک تهاثر شده توسط بانک، موضوع به کانون کارشناسان رسمی ابلاغ و تیم سه نفره منتخب کانون، ارزش این پلاک ثبتی در تاریخ تهاثر دویست و شصت میلیارد (260.000.000.000) ریال برآورد کرده اند. در نتیجه قیمت پلاک ثبتی شماره 12 فرعی از 1772 اصلی واقع در بخش 11 تهران، پس از ارزیابی توسط ده (10) تن از کارشناسان رسمی دادگستری به مبلغ سیصد میلیارد (300.000.000.000) ریال برآورد شده که با اوضاع و احوال حاکم بر قضیه تعارض و تنافی ندارد، اما علی رغم ارزیابی های متعدد انجام شده، این پلاک جهت کارشناسی مجدد در سال 1397 و به دستور سرپرست فعلی دادرای رسیدگی به جرایم پولی و بانکی توسط تیم سه نفره کارشناسی (یک نفر کارشناس منتخب از جانب متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی، یک نفر کارشناس دادرای و دیگری کارشناس بانک) ارجاع شده که کارشناسان منتخب دادرای و متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی پلاک ثبتی در زمان تهاثر به مبلغ هفتصد و ده میلیارد (710.000.000.000) ریال و کارشناس بانک به مبلغ سیصد میلیارد (300.000.000.000) ریال قیمت گذاری شده است. این در حالی است که اولاً: گران نمایی ملک اندرزگو کاملاً محرز و سه تن کارشناسان اولیه ملک مذکور، توسط هیئت انتظامی کانون کارشناسان، محکوم به انفسال از خدمت گردیده اند. ثانیاً: حدود قیمت ملک مذکور، در زمان تهاثر به استناد ارزیابی های انجام شده، توسط یازده (11) تن از کارشناسان رسمی دادگستری بین مبالغ دویست میلیارد (200.000.000.000) ریال تا سیصد میلیارد (300.000.000.000) ریال برآورد گردیده که نظریه کارشناس منتخب متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی و دادرای نمی تواند نافی نظریه یازده (11) تن از کارشناسان رسمی دیگر باشد. ثالثاً: پلاک ثبتی یادشده توسط اجرای احکام شعبه 5 دادگاه عمومی و حقوقی شهید بهشتی به مبلغ دویست و هشتاد میلیارد (280.000.000.000) ریال پس از برگزاری مزایده به نفع شرکت فولاد خوزستان تملیک گردیده است. رابعاً: متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی در مدافعات خود، دائماً عنوان نموده که بانک و مدیران وقت آن به قصد شناسایی سود، ملک اندرزگو را بالاتر از قیمت واقعی ارزیابی کرده اند. در صورتی که: 1- بانک هیچ نفعی در خرید ملک مذکور به شش (6) برابر قیمت واقعی نداشته است، چرا که شناسایی سود مقطعی و موهوم، قطعاً تبدیل به شناسایی زیان در زمان فروش آن ملک می گردیده و این امر جدای از ریسک افشای آن در آتی، قابل پذیرش نیست. 2- حسب مفاد گزارش سازمان بازرسی کل کشور، کارشناسان مربوطه توسط شخصی بنام آقای پارساییان که از آشنایان متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی بوده، معرفی شده اند که اظهار بی اطلاعی متهم از موضوع و عدم سوءنیت ایشان، به نظر مردود است. 3- پس از تهاثر ملک اندرزگو به قیمت یک هزار و دویست و پنجاه میلیارد (1.250.000.000.000) ریال، شرکت های منتسب به متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی به این نیز بسنده ننموده و طی نامه شماره 95.746 مورخه 1395.07.04 صراحتاً اعلام داشته اند: «بانک ملکی را که یک هزار و پانصد میلیارد (1.500.000.000.000) ریال ارزش داشته، به مبلغ یک هزار و دویست و پنجاه میلیارد (1.250.000.000.000) ریال کارشناسی و تهاثر نموده است. اضافه بر اینکه هیئت مدیره وقت بانک در مورخه 1395.07.17 در اقدامی تأمل برانگیز با بخشودگی 6% جرایم تأخیر مربوط به تسهیلات شرکت های منتسب به متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی و واریز آن به حساب نامبرده آنهم پس از گذشت هفت (7) ماه از تاریخ تصفیه موافقت نموده و مبلغ پانزده میلیارد (15.000.000.000) ریال بعنوان بخشودگی جرایم به حساب بدهکاری به حساب بدهکاری که دیون خود را به صورت غیرنقدی و از محل تهاثر آن هم باقیمتی غیرواقعی تصفیه کرده، در صورتی که بخشودگی جرایم تأخیر معمولاً در صورت پرداخت نقدی و دفعتاً واحد دیون از سوی بدهکار با مجوز هیئت مدیره بانک ها انجام می باشد. به عبارتی تسویه دیون شرکت های منتسب به متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی در سال 1394 حاصل تعاملات و ارتباطات سوء و ناسالم مدیران وقت بانک و شرکت های مذکور از حیث گران نمایی پلاک ثبتی واگذار شده در راستای تهاثر با بانک سرمایه بوده است. مضاف بر اینکه تهاثر چهل و پنج (45) قطعه از املاک توسط بانک و شرکت های تابعه در سنوات قبل که یکی از املاک مدنظر، ملک معرفی شده توسط متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی بوده با بیش نمایی ارزش واقعی، به استناد نامه شماره 138-96 مورخه 1396.03.28 هیئت تحقیق و تفحص مجلس شورای اسلامی مورد اشاره قرار گرفته است. این در حالی است که میان میزان بدهی شرکت های منتسب به متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی بر اساس قراردادهای منعقد که تاکنون مصون از تعرض باقی مانده و گران نمایی ملک موضوع تهاثر، ارتباطی وجود نداشته و کاهش و یا افزایش میزان بدهی شرکت در مقطع تهاثر تأثیری در اصل موضوع گران نمایی ندارد. چرا که میزان بدهی شرکت های موصوف در زمان تهاثر مطابق با دفاتر بانک بالغ بر یک هزار و دویست میلیارد

(1.200.000.000.000) ریال و تهاتر ملک مذکور با قیمت یک هزار و دویست و پنجاه میلیارد (1.250.000.000.000) ریال صورت پذیرفته است. بعلاوه اینکه در پی تهاتر پلاک ثبتی فوق الذکر به قیمت یک هزار و دویست و پنجاه میلیارد (1.250.000.000.000) ریال، متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی طی نامه 95.746 مورخه 1395.07.04 در اعتراض به زمانبر شدن فرآیند تهاتر این پلاک، صراحتاً به قیمت آن نیز اعتراض و اعلام نموده اند که ارزش پلاک مورد نظر یک هزار و پانصد میلیارد (1.500.000.000.000) ریال است. مخلص محتویات پرونده در نحوه و چگونگی تسویه بدهی شرکت های رهجویان کوثر مبین و آینده سازان فاطمی نوین گویای این موضوع است که در اجرای درخواست شماره 630.9009 مورخه 1392.12.24 اداره اعتبارات و تسهیلات بانک سرمایه برای ارزیابی ملک خیابان شهید اندرزگو تهران به پلاک ثبتی شماره 12 فرعی از 1772 اصلی واقع در بخش 11 تهران، آقای خسرو اعوانی (کارشناس رسمی دادگستری) طی گزارش کلاسه 289 مورخه 1392.12.27 با در نظر گرفتن عواملی همچون کاربری فعلی و موقعیت مکانی و زمانی و متعلقات و انشعابات منصوبه و ... ارزش کل این ملک را حدود یکصد و هفتاد و پنج میلیارد (175.000.000.000) ریال ارزیابی نموده و در مورخه 1393.01.24 طی همان کلاسه ارزش پلاک ثبتی مزبور با توجه به شرایط قبلی و با در نظر گرفتن اقدامات انجام شده برای اخذ مجوز ساختمانی در 13 طبقه شامل پنج (5) طبقه زیرزمین و همکف و اول (تجاری) و هفت (7) طبقه روی همکف (مسکونی و اداری) و پرداخت بخشی از عوارض به صورت نقدی و مابقی به صورت اقساط توسط مالک (براساس نامه شماره 10.11013 ک مورخه 1393.01.23 دفتر الکترونیک 101 عوارض شهرداری به مبلغ تقریبی شصت و یک میلیارد (61.000.000.000) ریال به عنوان عوارض قطعی محاسبه شده) حدود دویست و سی و پنج میلیارد (235.000.000.000) ریال ارزیابی شده است. شرکت های مذکور با ارسال نامه شماره 3855-94 مورخه 1394.08.18 با عنایت به عدم توانایی در پرداخت نقدی اقساط سررسید شده تسهیلات دریافتی پیشنهاد تهاتر کلیه بدهی این دو شرکت با پلاک ثبتی موصوف و پس از آن خرید همان ملک در قالب اجاره به شرط تملیک به فرد معرفی شده از سوی ایشان را ارایه نموده اند که پس از طی روند اداری درخواست در جلسه مورخه 1394.08.18 هیئت مدیره بانک سرمایه مطرح و مقرر گردید که بدهی نامبردگان طبق پیشنهاد از بابت ملک واقع در رهن بانک تسویه و متعاقباً در قالب اجاره به شرط تملیک ... واگذار شود. به دنبال آن شرکت ها با ارسال نامه شماره 94.685 ص مورخه 1394.09.16 مجدداً درخواست تهاتر این بدهی ها را با پلاک ثبتی مارالذکر نموده اند که متعاقب صدور دستور مورخه 1394.09.16 متهم آقای یاسر ضیائی شیرکلایی (قائم مقام وقت بانک سرمایه) مبنی بر انجام کارشناسی وضع موجود پلاک ثبتی، بعلاوه جواز گرفته شده از شهرداری منطقه (1) تهران؛ سه استعلام از آقایان مرتضی دراجی، حسین موحد و امیرعلی صفرعلی پور بعمل آمده است که این کارشناسان در ابتدا نسبت به ارایه نظریه کارشناسی هیئت و سپس به صورت انفرادی اقدام کرده اند که این کارشناسان همگی از کارشناسان مرکز امور مشاوران حقوقی، وکلا (ماده 187 قانون برنامه سوم توسعه) بوده و حوزه صلاحیت جغرافیایی آقایان مرتضی دراجی و امیرعلی صفرعلی پور؛ کرج و حوزه صلاحیت جغرافیایی آقای حسین موحد بندر عباس می باشد و گزارش کارشناسی هر سه نفر در اوصاف ملک شبیه یکدیگر بوده و لکن قیمت ابرازی نظریه انفرادی ایشان تفاوت جزئی با یکدیگر داشته که در نهایت با استناد به نظریه کارشناسی آقای مرتضی دراجی بدهی های مزبور، تهاتر شده است. متهم آقای یاسر ضیائی شیرکلایی (قائم مقام وقت بانک سرمایه) در بیان علت انتخاب کارشناسان مزبور در حالی که این کارشناسان فاقد صلاحیت جغرافیایی در حوزه تهران بوده، چنین اظهار داشته است: «انتخاب کارشناسان رسمی دادگستری با مصوبه هیئت مدیره بانک ... از میان کارشناسان منتخب بوده است. در این خصوص مصوبه هیئت مدیره در مورد کارشناسان معتمد موجود است ... و طبقاً در این خصوص هیئت مدیره باید پاسخ گو باشد». در بررسی مصوبه مذکور ملاحظه می گردد که پیشنهاد شماره 94.67073 مورخه 1394.08.25 متهم آقای یاسر ضیائی شیرکلایی (قائم مقام وقت بانک سرمایه) دایر بر استفاده از خدمات کارشناسان مندرج در لیست پیشنهادی در ارزیابی املاک و عدم استفاده از خدمات کارشناسان متفرقه؛ طی جلسه 124 مورخه 1394.08.25 هیئت مدیره وقت بانک سرمایه تصویب شده؛ اما اسامی کارشناسان منتخب برای ارزیابی ملک صبا در لیست پیشنهادی کارشناسان مورد وثوق نبوده است. ایشان (متهم آقای یاسر ضیائی شیرکلایی) علی رغم تعیین چندین نوبت حضور برای بیان علت انتخاب نامبردگان در حالی که فاقد صلاحیت جغرافیایی لازم و همچنین خارج از لیست پیشنهادی ایشان و تأیید شده هیئت مدیره وقت بانک بوده است. کارشناسان مزبور علت پذیرش و انجام امر کارشناسی ملک موسوم به صبا در حوزه قضایی خارج از صلاحیت خویش را گذشت پنج سال سابقه کارشناسی در استان همجوار و خصوصی بودن بانک سرمایه بیان داشتند و این در حالی است که اولاً: در زمان تنظیم گزارش کارشناسی پنج سال سابقه خدمتی ایشان تکمیل نشده و در ثانی حوزه قضایی آقای موحد بندر عباس بوده و همجوار تهران نمی باشد و از طرفی تا زمان تنظیم گزارش هیچ گونه مستندی در خصوص مجوز انجام کارشناسی در خارج از حوزه قضایی ذی صلاح ارائه ننموده اند و لذا پاسخ های ارایه شده محکمه پسند نیست. همچنین نامبردگان در پاسخ به سؤال نحوه آشنایی با بانک سرمایه و ارجاع کار و اخذ هزینه کارشناسی مزبور چنین اظهار داشتند: 1- متهم آقای مرتضی دراجی: «نحوه آشنایی از طریق آقای مهندس حسین موحد بوده... و هزینه کارشناسی را به مبلغ 17.5 میلیون تومان آقای مهندس موحد بعد از حدود یک ماه به حساب اینجانب واریز نمودند». 2- آقای امیرعلی صفرعلی پور: «بنده هیچ آشنایی با بانک و رابطین بانک و مالک و غیره نداشتم با توجه به هماهنگی همکارم آقای مهندس دراجی در ارتباط با کار ملک قیطریه و نامه بانک اقدام به کارشناسی نمودم و کل مبلغ دریافتی اینجانب از کارشناسی 10 میلیون

تومان است. به حسابم آقای مهندس موحد واریز نمودند». همچنین آقای حسین موحد نیز اعلام داشته است: «اینجانب هیچ رابطه ای با بانک سرمایه نداشتیم و فقط از طریق کار... با آقای پارسائیان آشنا شدم و ایشان... پیشنهاد ارزیابی زمین ملک شهید اندرزگو (بلوار صبا) را دادند... آقای دراجی را بنده می شناختم که بعنوان کارشناس دوم معرفی کردم و ایشان هم آقای صفرعلی پور را بعنوان نفر سوم معرفی کردند که در قبال 50% حق الزحمه این کار ارجاع و انجام گردد که حق الزحمه طبق تعرفه نفری 30 تومان بود که طی یک چک شخصی 90 تومانی به اینجانب تحویل شد که این چک در بانک پاسارگاد خیابان آفریقا توسط اینجانب نقد و مبلغ 30 تومان به نفر معرفی شده تحویل و مابقی بین 3 کارشناس تقسیم گردید ... 17.5 به آقای دراجی دادم و مبلغ 10 تومان به آقای صفر علی پور پرداخت کردم و مابقی نزد خودم باقی ماند...». در همین راستا آقای علیرضا پارسائیان در ارتباط با نحوه آشنایی با کارشناسان ملک صبا و ارجاع امر به آنها چنین اظهار داشته است: «بنده فقط آقای حسین موحد را می شناختم و بقیه کارشناسان را نمی شناسم. بنده هیچ گونه مرادده مالی تا قبل از آشنایی با آقای موحد نداشتم هزینه کارشناسی ملک اندرزگو از دفتر فاطمی آقای هادی رضوی به ایشان پرداخت گردید... آقای موحد 30 میلیون را به من پرداخت نکردند و من هیچ گونه اطلاعی ندارم. هزینه کارشناسی ملک اندرزگو از دفتر فاطمی آقای رضوی پس از یکی یا دو ماه پرداخت گردید... در تمام این مدت به بانک سرمایه مراجعه نکردم و هیچ کس را هم نمی شناسم و غیر از آقای موحد جهت کارشناسی ملک هیچ کس دیگری را به آقای رضوی و شخص دیگر هم معرفی نکردم. سر ساختمان یکی از مهندسان های ساختمان به واسطه یکی از کارگزارها آقای رضوی را معرفی کرد برای خرید ملک کلنگی و چندین بار ملک های مختلف را معرفی کردم جهت خرید که هیچ کدام معامله ای انجام نگرفت و بعد از دو ماه ایشان درخواست کارشناس جهت ارزیابی ملک اندرزگو را داشتند که آقای موحد را معرفی کردم و پس از دو سه ماه دیگر جهت کارشناسی اینجانب برای بازدید و هماهنگی ملک حضور پیدا کردم و محل را نشان دادم». متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی در مورد نحوه انتخاب و معرفی کارشناسان رسمی دادگستری برای ارزیابی ملک صبا و میزان و علت مرادودات مالی با ایشان، میزان و علت مرادودات مالی وی با آقای علیرضا پارسائیان و تشریح خدمات متقابل انجام شده ایشان با وی، نحوه خرید، قیمت خرید و هزینه های انجام شده برای اخذ کاربری تجاری و نحوه تأمین منابع مالی برای ملک صبا و علت شروع به کار و انجام گودبرداری ملک صبا قبل از اخذ پروانه تخریب و نوسازی از شهرداری و تعیین مهندسین محاسب و ناظر پروژه و بدون نظارت ایشان چنین اظهار داشته است: «در خصوص آقای پارسائیان فقط کارگزار ملکی بوده که جهت انجام امور ملکی با اینجانب همکاری داشته و هیچگونه مرادده مالی خارج از این قاعده با ایشان وجود نداشته است و اگر مرادده مالی با آقای پارسائیان بوده باشد مربوط به دو نفر در قالب بخش خصوصی بوده نه دولتی، مثل خرید ارزاق شب عید و غیره و ... فلذا نه ایشان کارمند دولت بوده و نه ما مجموعه دولتی هستیم.... کلیه هزینه های کارشناسی مطابق با تعرفه های قانونی و جاری پرداخت گردیده و هیچ گونه مبلغی یا پرداختی خارج از تعرفه به کارشناسان پرداخت نشده است و کارشناسان مورد نظر هم عیناً مبلغ تعرفه را دریافت نموده اند و...». شرکت شایگان تجارت آتیه از زمره شرکت های منتسب به متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی طی چک شماره 591452 به مبلغ سه میلیارد ریال در وجه خانم سمیرا رستمی بابت شرکت رهجویان (اندرزگو) پرداخت نموده که این چک در مورخه 1394.11.21 توسط خانم سمیرا رستمی مدیر عامل صنایع آینده سازان فاطمی نوین از جمله شرکت های منتسب به متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی وصول و طی دو فقره چک بانکی کلیه شعب به مبلغ نهصد میلیون (900.000.000) ریال که آقای حسین موحد در مورخه 1394.11.24 نسبت به وصول و پرداخت آن بین سایر کارشناسان و ... اقدام نموده و دیگری به مبلغ دو میلیارد و یکصد میلیون (2.100.000.000) ریال که به حساب سپرده آقای علیرضا پارسائیان در بانک سرمایه واریز شده است. این در حالی است که براساس مصوبه جلسه 124 مورخه 1394.08.25 هیئت مدیره بانک سرمایه هزینه کارشناسی املاک باید به میزان هفتاد درصد (70%) تعرفه ابلاغی از طریق بانک پرداخت می شد نه توسط متقاضی تهاتر و به صورت پرداخت صد درصد تعرفه سه (3) کارشناس مستقل به مبلغ نهصد میلیون (900.000.000) ریال به یکی از کارشناسان و همچنین هفت (7) برابر تعرفه کامل حق الزحمه یک کارشناس به مبلغ دو میلیارد و یکصد میلیون (2.100.000.000) ریال به معرف کارشناسان مزبور (آقای علیرضا پارسائیان) پرداخت شده است. آقای علیرضا پارسائیان علت دریافت مبلغ دو میلیارد و یکصد میلیون (2.100.000.000) ریال از متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی را چنین بیان داشته است: «علت دریافت این مبلغ بابت پرداخت اقلام که در ماه رمضان به دفتر آقای رضوی داده بودم (برنج، آجیل و خشکبار) به اینجانب پرداخت کردند». آنچه لازم به ذکر است اینکه مبلغ مزبور از محل چک سه میلیارد (3.000.000.000) ریال صادره در وجه خانم سمیرا رستمی بابت شرکت رهجویان (اندرزگو) تأمین شده و مغایر با اظهارات مشارالیه می باشد که نامبرده در ادامه افزوده است: «اینجانب از وجوه صادر شده این چک هیچ گونه خبری ندارم و ندیدم من فقط یک فقره چک بانکی بانک سرمایه دریافت کردم. مبلغ 50 میلیون تومان دستی پرداخت شده بود که چک آن را هم پرداخت کرده بودند تاریخ چک 95.02.07 و چک دیگر به تاریخ 95.03.11 بانک دی که آن هم مبلغ 50 میلیون تومان بوده که بابت الباقی حساب فی مابین بابت اقلام خریداری شده بوده است. فاکتور و رسید تحویل اجناس به دفتر آقای رضوی بوده است؛ جزئیات [را] ظرف یک هفته ارائه می کنم. در خصوص تحصیل مبلغ دو میلیارد و یکصد میلیون (2.100.000.000) ریال قبلاً به کرار توضیحات را خدمت ضابطین قضایی اعلام کردم حساب مالی اینجانب با آقای رضوی در خصوص خرید برنج و اقلام دیگر که فاکتور آن را نیز ارائه کرده بودم و بقیه آن حساب کتاب شخصی فیما بین ما بوده است و اینجانب هیچ گونه همکاری با آقای رضوی در خصوص بانک و شهرداری و غیره نداشته و

ندارم و فقط آقای حسین موحد را 4 ماه قبل از این موضوع معرفی کرده بودم و دیگر هیچ گونه ارتباط و یا معرف دیگری به آقای رضوی و شخص دیگر نداشتم. متأسفانه علی رغم پیگیری زیاد نتوانستم فاکتور خرید یا کپی از آن فاکتور برنج و اقلام را و رسید تحویل را مجدداً بگیرم کلیه مدارک قبلاً به ضابطین قضایی ارائه کردم». با توجه به اظهارات قبلی ایشان و کارشناسان رسمی دادگستری مبنی بر رابط بودن ایشان بین کارشناسان و متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی و معرفی کارشناسان به متهم اخیر الذکر و حضور برای انجام هماهنگی و بازدید از پلاک ثبتی مذکور و اخذ حق الزحمه کارشناسی و همچنین اظهارات متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی مبنی بر اینکه: «... نامبرده فقط کارگزار ملکی بوده که جهت انجام امور ملکی با اینجانب همکاری داشته...» و دریافت مبالغ مذکور همزمان با پرداخت حق الزحمه کارشناسی و عدم ارائه اسناد مثبته در مورد علت مرادفات مالی بین ایشان و متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی جعلی دلالت غیرمقرون به واقع بودن مدافعات صورت گرفته، دارد. در بررسی نحوه ارزیابی ملک، بانک سرمایه پس از اخذ نظریه هیئت سه (3) نفره کارشناس رسمی دادگستری به شرح فوق در نهایت گزارش ارزیابی آقای مرتضی دراجی که در متن شبیه با دیگر گزارش ها بوده ولی در قیمت با اختلاف کمی از سایر نظریات کارشناسی حائز کمترین قیمت بوده؛ بدین شرح ملاک تهاثر قرار گرفته است: «... ملک مذکور در حال حاضر در مرحله گودبرداری بوده که عملیات گودبرداری براساس سیستم انکراژ و نیلینگ تا عمق حدود 13 متر در حال انجام می باشد... ملک مذکور دارای پروانه ساختمانی... به شماره 10023319 مورخه 1394.04.03... که دارای جواز ساخت هشت (8) طبقه تجاری با سطح اشغال 57%، هفت (7) طبقه پارکینگ با سطح اشغال 100% که در کل طبق پروانه ساختمانی مذکور دارای 2,050.48 متر مربع بنای مفید تجاری قابل فروش، تعداد 112 واحد پارکینگ تجاری (در 7 طبقه زیرزمین) می باشد... ارزش کل ملک مشتمل بر عرصه، جواز و حق الامتیازات به مبلغ یک هزار و دویست و پنجاه میلیارد (1.250.000.000.000) ریال برآورد و تعیین می گردد». در صورتی که در پروانه ساختمانی عطفی مشاهده می شود که سطح اشغال طبقات روی زمین 55% و طبقه 1-؛ 70% و طبقات 2- به پایین 100% و همچنین متراژ تجاری مفید 1,866.64 متر مربع قید شده است، ولی اعداد مندرج در گزارش کارشناسی حاضر با پروانه مذکور مغایر است. آقای مرتضی دراجی بعنوان کارشناس منتخب اظهار داشته است: «در خصوص سطح اشغال روی زمین دقت نشده و 57% قید شده است... متراژ تجاری ها نیز با راهرو جمع شده بود و 2050 متر مربع در نظر گرفته شده است و گزارش کارشناسی متراژ تجاری ها درست است و کلمه مفید اضافه و درست نیست و بنای مفید تجاری 1,866.64 متر مربع درست است و لازم به ذکر است که گزارش گروه فاطمی نیز در خصوص اعداد و ارقام و مطالب در گزارش کارشناسی لحاظ شده است». همین طور آقای امیرعلی صفر علی پور اذعان داشته است: «با توجه به بازدید میدانی و جواز (پروانه ساخت) صد در صد زمین گودبرداری و نیلینگ و حدود 5 طبقه گودبرداری شده بود. سطح اشغال طبقات با توجه به جواز 55% در حال حاضر اجرا نشده بود و تجاری ها را 2050 متر مربع در 8 طبقه اعلام نموده ایم. قابل ذکر است متراژ راهروهای تجاری در متراژ 2050.48 متر مربع اعمال شده است. بنده 57% را از جواز و یکی از مدارک ارائه شده داشتم طی هفته جاری مستند این عدد را ارائه می نمایم». با این وجود نامبرده با مضمی مدت طولانی، هیچ گونه مستندی در این خصوص ارائه نکرده است. در همین رابطه آقای حسین موحد نیز بیان داشته است: «اشتباه تایپی بوده است. اینجانب از طرح توجیهی گروه فاطمی فقط به عنوان مطالعه و کمک استفاده نمودم و صرفاً در ارزیابی ملاک عمل من پروانه ساختمانی بوده است و شرایط موجود آن زمان بازدید (فعال بودن کارگاه) چنین استنباط گردید که طرح توجیهی گروه فاطمی با واقعیت روز مطابقت داشته و لیکن اینجانب فقط به پروانه استناد نمودم». از طرفی در پروانه ساختمانی مذکور قید شده است: «این مجوز صرفاً به عنوان پروانه ساختمانی شهرسازی بوده ... که هیچ گونه حقی جهت شروع عملیات ساختمانی ایجاد نمی نماید...»؛ ولی در گزارش کارشناسی به انجام عملیات گودبرداری در ملک مزبور اشاره شده و اساساً اشاره ای به این محدودیت نگردیده که کارشناسان منتخب در پاسخ به علت عدم لحاظ محدودیت مذکور چنین اظهار داشتند: (1)- آقای مرتضی دراجی: «اینجانب با توجه به پروانه صادره ملک را بازدید و ارزیابی نمودم و فکر کردم که مجوز شروع را گرفتند و به مندرجات صفحه 9 پروانه ساختمانی دقت نکردم». (2)- آقای امیرعلی صفر علی پور: «با توجه به بازدید از ملک فوق و انجام گودبرداری به دنبال اینکه آیا شروع به کار دارد یا نه؟ مهندس ناظر دارد یا نه؟ نبودیم و آیا اینکه جواز ساخت به امضاء مهندسين ناظر و مجری رسیده است؟...». (3)- آقای حسین موحد: «با توجه به موقعیت موجود کارگاه که فعال بوده و در بر اصلی بلوار قرار داشته چنین استنباط می گردید که با هماهنگی با شهرداری منطقه عملیات ساخت و ساز به صورت قانونی و رسمی صورت می پذیرفته است. «اینجانب مشکلات و نواقص پروانه را متوجه نشدم». از سوی دیگر هیئت کارشناسی متشکل از آقایان کامیار اقلیمی، مسعود وکیل و ارسلان زارع فارسانی طی گزارش های مورخه 1396.08.22 با توجه به مدارک و مستندات ارائه شده از جمله پروانه ساختمانی به صورت هفت (7) طبقه زیرزمین با کاربری پارکینگ تجاری، همکف با کاربری تجاری، هفت (7) طبقه روی همکف با کاربری تجاری جمعاً به متراژ 1,824.02 متر مربع تجاری و تعداد یکصد و دوازده (112) پارکینگ در هفت (7) طبقه زیرزمین و صرف نظر از استحکام سازه نگهدارنده موجود در پروژه؛ ارزش ششصد و بیست و شش میلیارد (260.000.000.000) ریال و ارزش همان ملک با همان مشخصات را در مورخه 1394.10.18 جمعاً به مبلغ دویست و شصت میلیارد (260.000.000.000) ریال و ارزش همان ملک با همان مشخصات را در مورخه 1396.08.22 به مبلغ سیصد و بیست میلیارد (320.000.000.000) ریال برآورد و اعلام نموده است. در این رابطه هیئت بازرسی در مورخه 1396.10.12 به همراه نمایندگان بانک سرمایه از پلاک ثبتی موضوع پرونده کار

بازدید و مشاهده گردیده که سازه نگهبان به صورت صحیح و فنی اجرایی نگاشته (سازه نگهبان به صورت یک لایه وایر مش و دو لایه شاتکریت به همراه نیلینگ انجام شده است و در دیوارهای شمالی و شرقی تا تراز زیر زمین همسایه با استفاده از شمع فلزی و پس از آن با استفاده از نیلینگ نسبت به مقاوم سازی دیواره خاکی اقدام شده و شمع ها به صورت وصله اجرا گردیده و تا تراز پی ساختمان در حال ساخت ادامه نیافته است. به دلیل گذشت زمان بیش از حد مجاز از انجام گودبرداری و احتمال ریزش آن و با شکایت همسایگان ملک مزبور؛ شهرداری نسبت به پرکردن قسمتی از گود انجام شده، اقدام نموده است. در همین رابطه آقای مرتضی دراجی عنوان داشته است: «اینجانب پس از دریافت نامه کارشناسی بانک سرمایه، مدارک مربوطه (تصویر سند، پروانه ساختمانی و ...) را از نماینده مالک دریافت و از محل بازدید نمودم و با توجه به تحقیق میدانی صورت گرفته در منطقه، موقعیت و ارزش املاک تجاری در محل، موقعیت مکانی و زمانی و در نظر گرفتن جواز ساختمانی (8 طبقه تجاری و 7 طبقه زیرزمین) اقدام به کارشناسی و تهیه گزارش کارشناسی نمودم (گزارش کارشناسی در پاکت در بسته تحویل آقای مهندس موحد و ایشان به بانک تحویل دادند) و هیچ گونه تبانی در خصوص ارائه گزارش خلاف واقع نداشتیم و مغایرت واقع در نظریه در قسمت مشخصات ملک و پروانه بوده که اشتباهی صورت گرفته که منظور فضای تجاری 2055 مترمربع (واحدهای تجاری و راهروها) بوده است و در خصوص کارشناسی خارج از صلاحیت جغرافیایی؛ با عنایت به اینکه مرجع صادر کننده مؤسسه خصوصی بوده (بانک سرمایه) و بانک درخواست نموده بود کارشناسی انجام گردید. طبق ماده 37 قانون کارشناسی رسمی داگستری؛ هرگاه کارشناس رسمی با سوءنیت ضمن اظهار عقیده در امر کارشناسی برخلاف واقع چیزی بنویسد و ...؛ جاعل در اسناد رسمی محسوب می گردد؛ لذا اینجانب به هیچ عنوان این مورد را قبول ندارم چون اینجانب هیچ گونه سوءنیت یا تبانی با بانک یا شخص نداشتیم و مورد قبول نمی باشد، که جهت رفع این مورد، دستمزد کارشناسی دریافتی اینجانب حدود 60 درصد تعرفه مصوبه قوه قضاییه می باشد و هیچ دلیلی برای ارائه گزارش خلاف واقع وجود ندارد و اگر خدای نکرده سوء نیت یا تبانی در کار می بود (که اصلاً اینگونه نبوده است) می بایست مبلغ و هزینه کارشناسی بیشتری (بیش از تعرفه مصوبه قوه قضاییه) در کار می بود....». آقای امیر علی صفرعلی پور نیز اظهار داشته است: «اینجانب با توجه به نامه کارشناسی بانک سرمایه و دریافت مدارک لازم ابرازی (سند مالکیت - جواز ساخت و ...) نسبت به مطالعه میدانی و پرس و جو از افراد آگاه و محلی و املاکی ها و با توجه به موقعیت مکانی ملک و امتیاز ویژه جواز ساخت 8 طبقه تجاری و 7 طبقه پارکینگ و ریزنی با دیگر همکاران کارشناس نسبت به ارزیابی ملک تجاری فوق اقدام نمودم و هیچ گونه تبانی و اعمال نظر طرفین ذی نفع باتوجه به اسناد و مدارک در ارایه نظریه کارشناسی نبوده و طرفین ذی نفع هرگونه خطا و اشتباه در محاسبه و نظر را جهت تصحیح و ارایه گزارش مجدد به اینجانب ابلاغ ننموده اند تا بنده و دیگر همکاران کارشناس در مورد آن بررسی و اقدام نمائیم. اینجانب اعلام می دارم، در ارایه نظریه کارشناسی هیچ گونه سوءنیت و قصد بدی با طرفین ذی نفع (بانک و مالک و...) نداشته ام. شواهد بازپرسی و بازرسی و با استناد گواه همکاران کارشناس مبلغ ده میلیون تومان از بابت اجرت کارشناسی در تاریخ 94.11.15 به حساب اینجانب واریز شده است و پس از آن و قبل از آن هیچ مبلغی به اینجانب پرداخت نشده تا اینجانب گزارش خلاف واقع عمل نمایم. شما عزیزان مستحضر هستید، بخواهید مبلغ کمی وام از یک بانکی برداشت نمائید، باتوجه به ارایه و اسناد و مدارک و سند و ... با چه مشکلاتی مواجه هستید تا بانک با وام 14 و یا 15 ارزش ملک به شما اقدام نماید....». همچنین آقای حسین موحد اعلام داشته است: «پروانه ساختمانی ملک صبا که به اینجانب ارائه گردید و موقعیت زمانی ملک در آن موقع بازدید که گودبرداری انجام شده و آنکراژ صورت گرفته بود و همزمان یک دستگاه لودر در محل مشغول بکار بود و با اوضاع فعال بودن کارگاه در هنگام بازدید به نظر می آمد که پروانه ساختمانی صادره بدون اشکال بوده ولی بعداً متأسفانه محرز گردید که تمام این ها صحنه سازی بوده که من کارشناس را گمراه نمایند و اینجانب با توجه به بررسی های بعمل آورده از املاکی های بلوار صبا (اندرزگو) و محاسبات روی پروانه ساختمانی به عدد 126 میلیارد زمین با پروانه رسیدم و طبق اظهارات گذشته خود مجدداً بازگویی نمایم که هیچ گونه تبانی در این زمینه با من صورت نگرفته و فقط و فقط انجام کارشناسی و ارائه آن به اینجانب از طرف آقای پارسائیان مشروط به پرداخت 50% حق الزحمه طبق تعرفه به ایشان بوده است و هیچ شرط و شروطی مبنی بر اینکه حتماً مبلغ کارشناسی چقدر زده شود نبوده است. در خصوص انجام کارشناسی در خارج از حوزه قضایی سهل انگاری اینجانب بود که از مراجع قضایی پوزش خواسته و اظهار ندامت و پشیمانی دارم. اینجانب از ماده 37 قانون کارشناسان رسمی دادگستری اطلاع نداشتیم و قصدی و عمدی در اینکه این گزارش بعنوان جعل در اسناد رسمی مصوب می گردد در کار نبوده و قطعاً اگر می دانستم که این گزارش به منزله گزارش خلاف واقع و جعل در اسناد رسمی محسوب می گردد به هیچ وجه من الوجوه این گزارش را تنظیم نمی نمودم و هیچ قصد و غرضی در کار نبوده و باز هم اشاره می کنم که با تحقیقات منطقه ای براساس پروانه ساختمانی صادره و ارائه شده به اینجانب و فعال بودن کارگاه اقدام به ارائه گزارش نمودم. همچنین درخصوص ضرر و زیان به بانک مربوطه معروض می دارم که اینجانب قیمت املاک تجاری در بلوار اندرزگو را پرسیدم که هر متر مربعی 100 میلیون تومان اعلام کردند و باتوجه به متراژ 1860 متر مربع مفید تجاری و 15 طبقه مجتمع مذکور که در حال فعالیت بود و طبق پروانه صادره مقرر بود که تعداد 112 پارکینگ تجاری نیز تعبیه شود و کسر نمودن قیمت ساخت منطقه به عدد 126 میلیارد رسیدم. در اظهارات قبلی هم عنوان نمودم که شرط ارجاع کار به اینجانب اخذ 50% حق الزحمه کارشناس طبق تعرفه به آقای پارسائیان بود که ایشان یک فقره چک 90 میلیونی به من دادند و در بانک مربوطه 30 میلیون تومان به نفری که ایشان فرستاده بودند و مدارک در بانک موجود است پرداخت شد و

مابقی طی یک فقره چک 60 تومانی به بانک پارساگاد بلوار جمهوری کرج برده شد و به حساب دو کارشناس دیگر و خودم واریز گردید و هیچ گونه نیتی در تحصیل مالی از طریق نامشروع نداشته و حق الزحمه دریافتی اینجانب طبق تعرفه بوده است و هیچگونه مال اضافه ای دریافت ننمودم و پیشنهاد هم نشد». (18)- عدم تودیع وثایق کافی و ارزنده و سهل البیع از ناحیه متهم: هرچند فصل سوم از سیاست ها و ضوابط اعتباری بانک سرمایه مصوب 1390 و ماده 7 سیاست ها و ضوابط اعتباری بانک سرمایه مصوب 1391 صراحتاً به احصاء وثایق و تضمینات قابل قبول برای اخذ تسهیلات و قبول تعهدات اعم از اموال منقول و غیرمنقول و اسناد صراحتاً اشاره نموده است. در همین راستا مصوبات تسهیلات اعطایی به شرکت های متهم آقای سیدمحمدی رضوی در قبال ده درصد (10%) وثیقه نقدی و توثیق وثایق ملکی به میزان بیست و هفت درصد (27%) تا چهل درصد (40%) صادر شده است، لکن نامبرده با همکاری مدیران وقت از محل تسهیلات اعطایی و بدون توثیق وثایق ملکی قبل از پرداخت تسهیلات، نسبت به تودیع وجه نقد در ازای وثایق اقدام و سپس با خریداری املاک از محل مابقی تسهیلات، آنها را در تهرین بانک مستقر و در نهایت صرفاً با یکی از همین املاک (ملک خیابان اندرزگو) که به مبلغ یکصد و نود میلیارد (190.000.000.000) ریال خریداری شده بود، کلیه دیون شرکت های خود را تسویه و بعنوان متهم در دادگاه، مدعی استحقاق مطالبه مبلغ یکصد و چهل میلیارد (140.000.000.000) ریال از بانک سرمایه را نیز دارد. در صورتی که دریافت تسهیلات، منوط به اخذ تأمین کافی برای حفظ منافع بانک و حسن اجرای قراردادهای مزبور است که تقریباً در تمامی تسهیلات اخذ شده کلان از ناحیه متهم آقای سیدمحمدی رضوی، وثایق کافی و قابل اتکا موجود نبوده و همین امر موجب عدم بازگشت منابع نقدی بانک سرمایه گردیده است و دریافت تسهیلات کلان بدون تودیع وثایق کافی، کارشناسی مناسب و عدم نظارت بر مصرف آنها و بررسی روند تحصیل وجوه تسهیلاتی و موارد مصرف آن نشان از تبانی متهم آقای سیدمحمدی رضوی با اعضاء هیئت مدیره و قائم مقام و سایر کارکنان حوزه اعتباری بانک سرمایه دارد و این امر در حال حاضر منجر به انباشت دیون معوق شرکت های منتسب به متهم آقای سیدمحمدی رضوی به مبلغی بالغ به انباشت دیون معوق مشتمل بر اصل و سود و جریمه و هزینه پیگیری به مبلغی در خوشبینانه ترین حالت و با احتساب کل پرداختی متهم آقای سیدمحمدی رضوی تا تاریخ 1398.04.29 در حدود تقریبی یک هزار و چهارصد و سی میلیارد و هفتاد و شش میلیون و شصت و دو هزار و سیصد و نود و یک (1.430.076.062.391) ریال شده است. با امعان نظر در بررسی های به عمل آمده، آنچه محرز و مسلم است، متهم آقای سیدمحمدی رضوی بعنوان تسهیلات گیرنده اصلی با برقراری ارتباط سوء با اعضاء هیئت مدیره و قائم مقام و کارکنان حوزه اعتباری و روسای شعب در بانک سرمایه در برآیند دریافت تسهیلات از نوع مشارکت مدنی و ضمانت نامه بانکی فاقد موارد مهم و اساسی در شرایط اصلی معاملات از جمله: اصالت فاکتورها، صحت انجام معامله طبق قراردادهای منعقد، اعتبارسنجی صحیح و اصولی، وثایق کافی، اهلیت و صلاحیت بلحاظ مدیون بودن، چک و سفته با امضاء مدیران شرکت ها، محل فعالیت شرکت، گواهی تبصره ماده 186 قانون مالیاتهای مستقیم، آگهی تأسیس شرکت و از این دست شرایط بوده اند. مذاقه در روند اخذ تسهیلات و موارد مصرف آن، مبین این موضوع است که متهم آقای سیدمحمدی رضوی از طریق هدایت شبکه ای از شرکتهای و با توسل به ابزار و روش های ناصحیح و با تسهیل متهم آقای احسان دلایز وجوه کلانی از منابع بانک سرمایه به مبلغ یک هزار و هفتاد و پنج میلیارد و (1.075.000.000.000) ریال تحت عنوان: (الف)- مشارکت مدنی شرکت صنایع آینده سازان فاطمی نوین به شماره 1008.11.849666.1 به مبلغ هفتاد میلیارد (70.000.000.000) ریال، (ب)- مشارکت مدنی شرکت صنایع آینده سازان فاطمی نوین به شماره 1008.11.849666.2 به مبلغ چهل میلیارد (40.000.000.000) ریال، (ج)- مشارکت مدنی شرکت صنایع آینده سازان فاطمی نوین به شماره 1008.11.849666.3 به مبلغ چهل میلیارد (40.000.000.000) ریال، (د)- مشارکت مدنی شرکت صنایع آینده سازان فاطمی نوین به شماره 1008.11.849666.4 به مبلغ هفتاد میلیارد (70.000.000.000) ریال، (ه)- مشارکت مدنی شرکت صنایع آینده سازان فاطمی نوین به شماره 1008.11.849666.6 به مبلغ سیصد میلیارد (300.000.000.000) ریال، (ز)- مشارکت مدنی شرکت ره جویان کوثر به شماره 1008.11.882418.1 به مبلغ دویست میلیارد (200.000.000.000) ریال، (ح)- ضمانت نامه بانکی شرکت شایگان تجارت آتیه به شماره 1008.28.1107041.2 به مبلغ نود میلیارد (90.000.000.000) ریال، (ط)- ضمانت نامه بانکی شرکت شایگان تجارت آتیه به شماره 1008.28.1107041.3 به مبلغ نود میلیارد (90.000.000.000) ریال، (ی)- ضمانت نامه بانکی شرکت شایگان تجارت آتیه به شماره 1008.28.1107041.4 به مبلغ نهصد و پنجاه میلیارد (950.000.000.000) ریال تحصیل نموده که منتج به خروج منابع کلان و عمده از بانک سرمایه گردیده و این مهم در حالی اتفاق افتاده که بانک سرمایه درگیر مشکلات و چالشهایی بوده که نقدینگی و کمبود منابع، یکی از آن موارد محسوب می شده است. (19)- قطع نظر از این که نام شرکت های منتسب به متهم آقای سیدمحمدی رضوی در لیست هیئت تحقیق و تفحص مجلس شورای اسلامی در برگ سوم از ردیف چهاردهم درج گردیده است، اساساً عدم ذکر نام شرکت های یادشده در گزارش هیئت تحقیق و تفحص مجلس شورای اسلامی به معنای عدم مسئولیت کیفری متهم آقای سیدمحمدی رضوی نیست. (20)- هر چند درست است که اقرار هر کس صرفاً نسبت به خود آن شخص نافذ است و در حق دیگری اثری نخواهد داشت؛ لیکن منتسب نمودن جرم از سوی احدی از متهمین نسبت به دیگری چنانچه مرئوس حس کینه جویی نبوده و به منظور بهبود وضع قضایی خود فرد اتهام زننده صورت نگرفته باشد و موافق با دیگر دلایل و قرائن موجود در پرونده باشد، واجد ارزش اثباتی و قضایی بوده و می تواند قدرت تأثیر یک دلیل را داشته باشد. در مانحن فیه نیز بنظر می رسد این شرایط جمع باشد؛ چه آنکه: اولاً: اظهارات و اقراریه آقایان:

1- یاسر ضیایی شیرکلانی، 2- رحیم قنبری، 3- سالار بایرامی، 4- شهاب الدین حسامی، 5- محمد سلمان علایی، 6- شهاب الدین غندالی، 7- غلامرضا شیانی، 8- ابراهیم صانعی مقدم، 9- امیر قادری، 10- مهدی محمدی، 11- آرمان علمائی و خانمها: 12- مهسا پیراسته، 13- زهرا شریف کاظمی که برخی از آنان متهم و برخی دیگر از جمله متهمین پرونده حاضر نبوده و در مقام مطلع از آنان تحقیق شده، به عملکرد متهم آقای احسان دلاویز بعنوان مشاور مدیرعامل در امور روابط عمومی و بین الملل در روند پرداخت تسهیلات و نقش اثرگذار وی در مدیرعامل و عضو هیئت مدیره بانک سرمایه محکوم علیه آقای علی بخشایش در تسهیل وقوع جرم با التفات به اوضاع و احوال منعکسه در پرونده، مقرون به حقیقت و مفروض می باشد. ثانیاً: در پرونده امر دلیلی که مدلل نماید، آقایان: 1- یاسر ضیایی شیرکلانی، 2- رحیم قنبری، 3- سالار بایرامی، 4- شهاب الدین حسامی، 5- محمد سلمان علایی، 6- شهاب الدین غندالی، 7- غلامرضا شیانی، 8- ابراهیم صانعی مقدم، 9- امیر قادری، 10- مهدی محمدی، 11- آرمان علمائی و خانمها: 12- مهسا پیراسته، 13- زهرا شریف کاظمی به انگیزه انتقام جویی و کینه توزی و یا تعارض منفعت، علیه متهم آقای احسان دلاویز اظهارات و اقاریر مبنی بر مداخله در زمینه سازی وقوع تحصیل وجه از طریق نامشروع در حد عمده و کلان در پرونده های مختلف تسهیلاتی داشته اند؛ ملاحظه نمی گردد. ثالثاً: از چنین اظهارات و اقاریری، نفعی از حیث بهبود وضعیت قضایی نامبردگان یا تخفیف مسئولیت آنان حاصل نمی گردد. رابعاً: مطرح نمودن موضوعاتی نظیر نحوه و چگونگی مداخله متهم آقای احسان دلاویز در فرایند دریافت و پرداخت تسهیلات به متقاضیان و عملکرد وی در مراجعه به شعب بانک و کارکنان اعتباری بانک سرمایه با ریز جزئیات جملگی دلالت بر صحت اظهارات و اقاریر آقایان: 1- یاسر ضیایی شیرکلانی، 2- رحیم قنبری، 3- سالار بایرامی، 4- شهاب الدین حسامی، 5- محمد سلمان علایی، 6- شهاب الدین غندالی، 7- غلامرضا شیانی، 8- ابراهیم صانعی مقدم، 9- امیر قادری، 10- مهدی محمدی، 11- آرمان علمائی و خانمها: 12- مهسا پیراسته، 13- زهرا شریف کاظمی در پرونده کار دارد. بدین لحاظ عملکرد مجرمانه هر یک از متهمین آقایان سیدمحمدهادی رضوی و احسان دلاویز به شرح محتویات پرونده در ارتباط با هر یک از شرکت ها در عدم رعایت ضوابط و مقررات بانکی با لحاظ مراتب به تفکیک بدین شرح است:

1- (شرکت صنایع الکترونیکی آینده سازان فاطمی نوین):

شرکت صنایع الکترونیکی بعثت نوین آسیا با مسئولیت محدود در مورخه 1389.02.19 به شماره 374143 در اداره ثبت شرکت ها و مؤسسات غیرتجاری تهران به ثبت رسیده و در مورخه 1389.05.10 نام شرکت به صنایع الکترونیکی آینده سازان فاطمی نوین و نوع شرکت نیز به سهامی خاص تغییر یافته است. سرمایه ثبت شده اولیه شرکت یک میلیون (1.000.000) ریال بوده که در مورخه 1391.01.20 قبل از دریافت تسهیلات به مبلغ سی و چهار میلیارد (34.000.000.000) ریال افزایش یافته است. آخرین سرمایه ثبت شده شرکت صنایع الکترونیکی آینده سازان فاطمی نوین در مورخه 1395.12.04 مبلغ یک میلیون و دویست هزار (1.200.000) ریال است. سهامداران شرکت خانم ها سمیرا رستمی نود و نه درصد (99%)، رقیه عشرتی آذر نیم درصد (5/%) و ملیکا خوشکار نیم درصد (5/%) بوده که خانم ها سمیرا رستمی از تاریخ تأسیس شرکت تا تاریخ 1392.10.04 و از تاریخ 1393.12.19 تاکنون مدیرعامل و رئیس هیئت مدیره، خانم رقیه عشرتی آذر از تاریخ تأسیس شرکت تا تاریخ 1392.10.04 و از تاریخ 1393.12.19 تاکنون نایب رئیس هیئت مدیره، خانم ملیکا خوشکار از تاریخ تأسیس شرکت تا تاریخ 1392.10.04 و از تاریخ 1393.12.19 تاکنون عضو هیئت مدیره، آقای سیدمحمدهادی رضوی از تاریخ 1392.10.04 لغایت تاریخ 1393.12.09 مدیرعامل و رئیس هیئت مدیره، خانم نیره زمزمه از تاریخ 1392.10.04 لغایت تاریخ 1393.12.09 نایب رئیس هیئت مدیره و خانم هدی سادات رضوی از تاریخ 1392.10.04 لغایت تاریخ 1393.12.09 عضو هیئت مدیره شرکت یادشده بوده اند. شرکت آینده سازان فاطمی نوین طی دو فقره نامه به شماره های 91-0711 و 91-712 مورخه 1391.06.19 ضمن معرفی حوزه فعالیت خود در بخش بازرگانی و تجاری، اولین درخواست خود را جهت اخذ مبلغ دویست میلیارد (200.000.000.000) ریال تسهیلات ریالی و یکصد میلیارد (100.000.000.000) ریال ضمانت نامه، خطاب به آقای نانچیان رئیس وقت شعبه اسکان ارائه کرده است. شعبه مذکور درخواست متقاضی را بدون کم و کاست، طی پیشنهاد مورخه 1391.06.21 به اداره اعتبارات ارسال و پس از بررسی های اولیه و طرح موضوع در کمیته اعتبارات بانک و هیئت مدیره وقت صرفاً با پرداخت مبلغ بیست و پنج میلیارد (25.000.000.000) ریال تسهیلات در قالب عقد مشارکت مدنی موافقت شده است. برابر سوابق موجود نامه شماره 91-784 مورخه 1391.07.03 شرکت آینده سازان فاطمی مبنی بر تقاضای تسهیلات، مستقیماً خطاب به محکوم علیه آقای علی بخشایش تنظیم شده است. شرکت مورد نظر از اجرای مصوبه فوق الاشاره امتناع و اصرار بر صدور مصوبات با مبالغی فراتر از مبلغ بیست و پنج میلیارد (25.000.000.000) ریال داشته است به گونه ای که شعبه اسکان در اقدامی بی سابقه برای شرکتی که به تازگی اعتبارسنجی شده و متناسب با ظرفیت واقعی آن مصوبه بیست و پنج میلیارد (25.000.000.000) ریال صادر گردیده، صرفاً پس از گذشت سه (3) روز

از ابلاغ مصوبه قبلی، پیشنهادی جدیدی طی نامه شماره 422-1008 مورخه 1391.07.15 ارسال نموده است. در پی آن آقای شیان رییس وقت اداره اعتبارات بانک سرمایه در هاشم گزارش مورخه 1391.08.10 کارشناس اداره خود، خطاب به سرکار خانم رام و آقای حمیدی معاون وقت اداره دستور مراجعه به شرکت و بررسی دقیق موضوع را صادر می نماید. نتیجه بازدید طی گزارش مورخه 1391.08.18 تقدیم آقای شیان گردیده که در گزارش مزبور کارشناس مربوطه به طور مشخص قراردادهایی که شرکت آینده سازان بعنوان رزومه کاری و در راستای ابراز ظرفیت خود ارائه نموده را بررسی که نکات قابل اهمیت در ارتباط با مغایرت ارقام مندرج در قراردادها، درج نام اشخاص یکسان بعنوان نمایندگان شرکت های مختلف طرف قرارداد و در نهایت غیرواقعی بودن عملیات شرکت را هشدار داده و بر عدم ارائه صورت های مالی حسابرسی شده توسط شرکت تاکید کرده است. نتیجتاً موضوع پس از طرح در کمیته اعتبارات وقت، منتفی و کمیته مذکور صراحتاً چنین اظهار نظر کرده است: «با توجه به عدم تغییر ظرفیت های شرکت و نظریه مجدد کارشناس بانک، صرفاً همان پیشنهاد قبلی به هیئت مدیره بانک ارائه شده است». این در حالی است که شرکت یادشده منتسب به متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی متعاقب ارائه درخواست و اعتبارسنجی واقعی، صرفاً قابلیت اخذ تنها بیست و پنج (25.000.000.000) ریال تسهیلات آن هم به شرط ارائه صورت های مالی حقیقی و حسابرسی شده را داشته، اما با وصف گزارش منفی کارشناس و تاکید بر غیرواقعی بودن عملیات شرکت و همچنین مخالفت کمیته اعتبارات وقت بانک، آقای نانچیان طی نامه شماره 591-1008 مورخه 1391.08.24 مجدداً درخواست می نماید تا تقاضای مشتری مورد بررسی مجدد واقع گردد و علت آن را نیز اصرار متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی ذکر نموده که طی نامه شماره 630.1888 مورخه 1391.08.27 رئیس اداره اعتبارات به هیئت مدیره وقت بانک ارسال و هیئت مدیره وقت نسبت به صدور مصوبه اعطای هفتاد (70.000.000.000) ریال تسهیلات و هشتاد (80.000.000.000) ریال ضمانت نامه بر روی همان نامه اداره اعتبارات اقدام گردیده است. برخلاف آنچه متهم مدعی است اعمال فشار بر ارکان اعتباری بانک از سوی هیئت مدیره بانک سرمایه به وضوح و آشکار ناشی از ارتباط میان متهم و هیئت مدیره بانک سرمایه پیرامون تسهیلات مأخوذ بوده که ارائه درخواست های مکرر، تغییر گزارش منفی کارشناسی و اخفای حقایق مؤید مراتب است. شرکت مذکور مجدداً طی نامه شماره 1348-91 مورخه 1391.11.01 درخواست خود را مبنی بر استفاده از مبلغ هشتاد میلیارد (80.000.000.000) ریال تسهیلات ریالی به جای ضمانت نامه، ارائه و مورد پذیرش قرار گرفته است که جملگی درخواست ها مبنی عدم هرگونه برنامه و موضوع مشخص در فعالیت های شرکت و نیت سوء متهم صرفاً در جهت خروج منابع تجهیز شده، بانک سرمایه دارد. این روند به گونه ای ادامه یافته که شرکتی که در وهله اول، صرفاً قابلیت دریافت مبلغ بیست و پنج میلیارد (25.000.000.000) ریال تسهیلات را داشته بدون هیچ گونه تغییر در ظرفیت ها و رفع نواقص با برقراری ارتباط در ارکان عالی بانک موفق به اخذ ششصد میلیارد (600.000.000.000) ریال تسهیلات از بانک سرمایه می شود. نحوه مصرف تسهیلات مذکور بدین شرح است: 1- انتقال مبلغ نوزده میلیارد (19.000.000.000) ریال به حساب شرکت ریشه قشم (شرکت متهم آقای محمد امامی) در بانک ملت، 2- انتقال مبلغ پانزده میلیارد (15.000.000.000) ریال به حساب آقای محمد ثابتی بجستانی (کارمند متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی) در بانک صادرات ایران، 3- انسداد مبلغ بیست و شش میلیارد (26.000.000.000) ریال در حساب شرکت مزبور بابت عدم ترهین وثیقه ملکی از سوی شرکت، 4- انتقال مبلغ سه میلیارد (3.000.000.000) ریال به حساب آقای امیر کفاش در بانک ملت، 5- انتقال مبلغ سه میلیارد (3.000.000.000) ریال به حساب آقای مهدی صادقی اطهر (صراف) در بانک ملی ایران، 6- انتقال مبلغ دو میلیارد (2.000.000.000) ریال به حساب متهم خانم زهرا شریف کاظمی در بانک اقتصاد نوین است. همچنین در مورخه 1391.09.21 مبلغ یکصد و یک میلیون (101.000.000) ریال بابت بیمه فاکتور 2433 مشارکت مدنی شماره یک از حساب شرکت آینده سازان فاطمی در بانک سرمایه برداشت شده است که تمامی این فعل و انفعالات برای ظاهر قانونی دادن برای عقد مشارکت مدنی. این در حالی است که فاکتور مزبور در پرونده تسهیلاتی بانک سرمایه مشاهده نشده است. در تاریخ 1391.11.01 متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی طی درخواست مجددی از بانک سرمایه پیشنهاد تغییر در مصوبه قبلی خود مبنی بر تبدیل حد اعتباری ضمانت نامه بانکی به تسهیلات بانکی را ارائه داده و پیشنهاد مزبور در مورخه 1391.11.03 با نظر موافق از سوی کمیسیون اعتبارات شعبه به کمیته اعتبارات بانک سرمایه ارسال و در مورخه 1391.11.04 با تصویب در کمیته اعتبارات در تاریخ 1391.11.07 مورد تصویب هیئت مدیره بانک سرمایه قرار گرفته است. تسهیلات موصوف در مورخه 1391.11.12 و 1391.11.14 طی دو فقره عقد مشارکت مدنی هر یک به مبلغ چهار میلیارد (40.000.000.000) ریال، برخلاف مواد عقد مذکور، مستقیماً به حساب شرکت آینده سازان فاطمی واریز شده است. نحوه مصرف تسهیلات موصوف بدین شرح است: 1- انسداد مبلغ سی میلیارد (30.000.000.000) ریال در بانک سرمایه به علت عدم ترهین وثیقه ملکی، 2- انتقال مبلغ چهار و شش میلیارد (46.000.000.000) ریال به حساب شرکت آینده سازان فاطمی در بانک تجارت و صادرات ایران، 3- انتقال مبلغ سه میلیارد (3.000.000.000) ریال به حساب آقای مهدی صادقی اطهر (صراف) در بانک ملت، 4- انتقال مبلغ پنج میلیارد (5.000.000.000) ریال به حساب آقای امیر علیزاده در بانک ملت. بررسی ها نشان می دهد در مورخه 1391.11.17 مبلغ پنجاه و هفت میلیون (57.000.000) ریال بابت بیمه فاکتور تسهیلات شماره دو شرکت آینده سازان فاطمی از حساب این شرکت در بانک سرمایه برداشت شده که برای نشان دادن وجود معامله مبنا برای عقد مشارکت مدنی است. فاکتور مزبور در پرونده تسهیلاتی بانک

سرمایه مشاهده نشده است. در مورخه 1392.02.02 متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی طی درخواست دیگری تقاضای دریافت تسهیلات به مبلغ چهارصد میلیارد (400.000.000.000) ریال را کرده که درخواست مزبور با نظر موافق از سوی کمیسیون اعتبارات شعبه و حوزه برای تصویب به هیئت مدیره بانک سرمایه ارسال و در نهایت حد اعتباری به مبلغ سیصد میلیارد (300.000.000.000) ریال برای آن شرکت در مورخه 1392.02.28 در هیئت مدیره بانک سرمایه تصویب گردیده است. بر اساس این مصوبه در تاریخ 1392.03.19 مبلغ یکصد و پنجاه میلیارد (150.000.000.000) ریال در قالب تسهیلات مشارکت مدنی خرید دوربین و تجهیزات وابسته در وجه شرکت ژرف اندیشان بازار، چک صادر گردیده است. مبلغ نود و شش میلیارد (96.000.000.000) ریال از این تسهیلات مستقیماً به حساب شرکت آینده سازان فاطمی در بانک سرمایه، مبلغ پنج میلیارد (5.000.000.000) ریال آن به حساب شرکت آینده سازان فاطمی در بانک مسکن و مابقی آن بالغ بر پنجاه میلیارد (50.000.000.000) ریال به حساب شرکت روشه قشم (شرکت متعلق به متهم آقای محمد امامی) در بانک سرمایه انتقال یافته است. مجدداً متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی در مورخه 1392.09.16 درخواست خود برای دریافت تسهیلات جدید به مبلغ سیصد میلیارد (300.000.000.000) ریال را به بانک سرمایه ارائه داده است. درخواست مزبور پس از طرح در کمیته اعتبارات بانک سرمایه و با نظر موافق برای تصویب به هیئت مدیره بانک سرمایه ارسال که پرداخت تسهیلات موصوف در مورخه 1392.09.23 در هیئت مدیره بانک سرمایه مورد تصویب قرار گرفته است. تسهیلات مذکور در قالب مشارکت مدنی خرید دوربین و تجهیزات به مبلغ سیصد میلیارد (300.000.000.000) ریال در مورخه 1392.10.28 از شرکت ژرف اندیشان بازار، مستقیماً به حساب شرکت آینده سازان فاطمی واریز گردیده است. شرکت آینده سازان فاطمی در مورخه 1392.11.20 به منظور بیمه فاکتور خرید تجهیزات مزبور مبلغ یکصد و هفتاد و چهار میلیون (174.000.000) ریال به بیمه معلم پرداخت نموده است. مبلغ دویست و بیست و پنج میلیارد (225.000.000.000) ریال از این تسهیلات به حساب شرکت رهجویان کوثر مبین در بانک مسکن و مبلغ بیست و دو میلیارد (22.000.000.000) ریال به حساب متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی در بانک صادرات ایران انتقال و مبلغ چهل و چهار میلیارد (44.000.000.000) ریال آن به شرکت گلگون تجارت جهان در بانک سرمایه انتقال یافته است.

2- (شرکت رهجویان کوثر مبین):

شرکت رهجویان کوثر مبین در ابتدا با نام رهجویان فاطمی پویا در مورخه 1391.04.20 تحت شماره 427870 در اداره ثبت شرکت ها و مؤسسات غیر تجاری استان تهران به ثبت رسیده است. سرمایه اولیه این شرکت یکصد میلیون (100.000.000) ریال و اولین مدیران آن عبارت از: آقای سیدمحمدهادی رضوی به سمت رئیس هیئت مدیره، خانم هدی سادات رضوی به سمت نایب رئیس هیئت مدیره و خانم نیره زمزمه به سمت مدیرعامل و عضو هیئت مدیره بوده که نام این شرکت در سال 1392 به شرکت رهجویان کوثر مبین تغییر یافته است. در مورخه 1392.08.13 خانم زهرا شریف کاظمی مدیرعامل شرکت رهجویان کوثر مبین درخواست دریافت سیصد میلیارد (300.000.000.000) ریال تسهیلات از بانک سرمایه را به شعبه اسکان ارائه می دهد. درخواست مزبور در مورخه 1392.09.03 در کمیسیون اعتبارات شعبه و حوزه، بررسی و با نظر موافق برای بررسی به کمیته اعتبارات و تسهیلات بانک سرمایه ارسال شده است. کمیته مزبور با تعدیل مبلغ درخواستی تسهیلات، پیشنهاد اعطاء تسهیلات را برای تصویب در هیئت مدیره بانک به آن مرجع ارجاع داده که در نهایت در تاریخ 1392.09.26 با درخواست شرکت برای اعطاء تسهیلات به مبلغ دویست میلیارد (200.000.000.000) ریال در هیئت مدیره بانک سرمایه موافقت شده است. تسهیلات موصوف در مورخه 1392.10.28 طی یک فقره تسهیلات بانکی به مبلغ دویست میلیارد (200.000.000.000) ریال مستقیماً به حساب شرکت رهجویان کوثر مبین در بانک سرمایه (این امر خلاف مواد عقد مشارکت مدنی است) واریز گردیده است. طبق مصوبه هیئت مدیره بانک سرمایه، شرکت دریافت کننده تسهیلات موظف به بیمه کردن موضوع عقد مشارکت مدنی بوده است لذا به این منظور شرکت رهجویان کوثر مبین با معرفی کردن شرکت ژرف اندیشان بازار به عنوان فروشنده کالا، اقدام به ارائه فاکتور از شرکت ژرف اندیشان بازار به ارزش دویست میلیارد (200.000.000.000) ریال و پرداخت حق بیمه آن به مبلغ هفتاد و دو میلیون و هشتصد و هفتاد و پنج میلیون (72.875.000) ریال کرده است. با توجه به بررسی های بعمل آمده مشخص شد که نحوه مصرف این تسهیلات در راستای موضوع عقد مشارکت مدنی نبوده، بلکه بدین شرح مورد مصرف قرار گرفته است: 1- انتقال مبلغ یکصد و بیست میلیارد (120.000.000.000) ریال به حساب شرکت صنایع آینده سازان فاطمی و مسدود کردن آن در حساب شرکت صنایع آینده سازان فاطمی برای چهل درصد (40%) وثیقه تسهیلات سیصد میلیارد (300.000.000.000) ریال در بانک سرمایه، 2- انتقال مبلغ پنجاه میلیارد (50.000.000.000) ریال به حساب آقای امیر قادری (کارمند متهم آقای محمد امامی) در بانک سرمایه، 3- انتقال مبلغ دو میلیارد و پانصد میلیون (2.500.000.000) ریال به حساب متهم خانم زهرا شریف کاظمی در بانک مسکن، 4- انتقال مبلغ چهار

میلیارد و دویست میلیون (4.200.000.000) ریال به حساب صرافی سپند در بانک ملت بابت خرید ارز، 5- انتقال مبلغ هفت میلیارد (7.000.000.000) ریال به حساب آقای محمد ثابتی (کارمند متهم آقای سیدمحمدادی رضوی) در بانک سرمایه.

3- (شرکت شایگان تجارت آتیه:

شرکت شایگان تجارت آتیه در مورخه 1393.05.20 به شماره ثبت 458485 در اداره ثبت شرکت ها و مؤسسات غیرتجاری به ثبت رسیده و سرمایه اولیه این شرکت یک میلیون ریال بوده است. اولین مدیران آن عبارت از: آقای سعید زمزمه (مدیرعامل و رئیس هیئت مدیره) و خانم الهه فتحی (عضو هیئت مدیره) و خانم فائزه سبزه علی (نایب رئیس هیئت مدیره) بوده که در مورخه 1394.09.01 متهم آقای سیدمحمدادی رضوی (مدیرعامل وقت شرکت) تقاضای خود مبنی بر دریافت حد اعتباری دریافت ضمانت نامه بانکی تا سقف یک هزار میلیارد (1.000.000.000) ریال برای انعقاد قراردادهای خرید و فروش محصولات و فرآورده های نفتی را به بانک سرمایه ارائه داده است. شرکت مذکور از تاریخ 1394.05.24 لغایت 1394.09.01 طی چهار (4) فقره درخواست کتبی، تقاضای خود را مبنی بر اخذ مصوبه جهت صدور ضمانت نامه حسن انجام تعهدات به مبالغ پانصد میلیارد (500.000.000.000) ریال تا یک هزار و دویست میلیارد (1.200.000.000.000) ریال به بانک ارائه کرده است. شعبه اسکان برای تمامی درخواست های فوق الذکر، فرم پیشنهاد تهیه و به اداره اعتبارات ارسال نموده و قبول هرگونه درخواست از مشتریان و تغییر پیشنهادات قبلی و ارسال پیشنهادات جدید از سوی شعبه به نوعی نادیده انگاشتن قوانین و مقررات بانکی توسط شعبه و ارکان اعتباری وقت بانک سرمایه است. به طوری که پس از ارسال پیشنهادات فوق به اداره اعتبارات، کارشناس اداره فوق بدون هرگونه مذاکره با مدیران و بازدید از شرکت مورد نظر و صرفاً بر اساس مدارک ارائه شده، گزارش خود را تهیه و عدم مراجعه و بازدید خود از شرکت را نیز در ابتدای گزارش اعلام کرده است. در این گزارش به نکاتی نظیر، عدم تناسب مبلغ درخواستی شرکت با توجه به تاریخ افتتاح حساب و وضعیت مرادوات بانکی آن، عدم ارائه صورت های مالی حسابرسی شده و عدم ارائه مستندات مربوط به مجوزات قانونی شرکت اشاره شده است. بررسی گزارش مذکور نشان از آن دارد که کارشناس تهیه کننده آن نیز صرفاً بر اساس صورت های مالی غیرواقعی ارائه شده از ناحیه شرکت، گزارش خود را تنظیم و حساب ها و اسناد دریافتی شرکت را یک هزار و هشتصد و پنجاه میلیارد (1.850.000.000.000) ریال و سود ناخالص شرکت را یکصد و هفتاد میلیارد (170.000.000.000) ریال ذکر کرده است. پیشنهادات ارسالی در پی تهیه گزارش فوق در کمیته اعتبارات و هیئت مدیره وقت بانک مطرح و منتج به صدور مصوبه صدور انواع ضمانت نامه بانکی به غیر از گمرکی و تعهد پرداخت به مبلغ پانصد میلیارد (500.000.000.000) ریال شده است. در مورخه 1394.11.16 آقای مجتبی ناظم زادگان مدیرعامل بعدی شرکت شایگان تجارت آتیه درخواست صدور ضمانت نامه حسن انجام تعهد به مبلغ دویست و هفتاد و پنج میلیارد (275.000.000.000) ریال را به شعبه اسکان بانک سرمایه ارائه داده است. برای صدور این ضمانت نامه ها، سه قرارداد با مشخصات زیر به شعبه اسکان بانک سرمایه تسلیم شده است: 1- قرارداد شماره 4.42.144590 مورخه 1394.11.08 به مبلغ نهصد میلیارد (900.000.000.000) ریال به ذینفعی شرکت پشتیبانی امور دام استان تهران جهت تهیه، تأمین و تجهیز سردخانه، 2- قرارداد شماره 4.42.144591 مورخه 1394.11.08 به مبلغ نهصد میلیارد (900.000.000.000) ریال به ذینفعی شرکت پشتیبانی امور دام استان تهران جهت تهیه، تأمین و تجهیز سردخانه، 3- قرارداد شماره 4.42.3841 مورخه 1395.01.17 به مبلغ نهصد و پنجاه میلیارد (950.000.000.000) ریال به ذینفعی شرکت پشتیبانی امور دام استان تهران جهت تهیه، تأمین و تجهیز سردخانه. ضمانت نامه های مذکور پس از صدور و عدم اجرا تعهدات از سوی شرکت شایگان تجارت آتیه از سوی شرکت پشتیبانی امور دام نکول گردیده است. با توجه به بررسی های بعمل آمده مشخص است که: الف- قراردادهای ارائه شده به بانک سرمایه بدون امضا از سوی ذینفع قرارداد بوده و از لحاظ اعتباری فاقد هرگونه وجاهت قانونی است. ب- طی استعلام بعمل آمده از شرکت پشتیبانی امور دام استان تهران مشخص است که قراردادهای ارائه شده از سوی شرکت شایگان تجارت آتیه به بانک سرمایه با قراردادهای اصلی مطابقت ندارد. مشخصات قراردادهای اصلی بدین شرح است: 1- قرارداد شماره 4.42.144590 مورخه 1394.11.08 به مبلغ نود میلیارد (90.000.000.000) ریال به ذینفعی شرکت پشتیبانی امور دام استان تهران جهت خرید مرغ منجمد، 2- قرارداد شماره 4.42.144591 مورخه 1394.11.08 به مبلغ نود میلیارد (90.000.000.000) ریال به ذینفعی شرکت پشتیبانی امور دام استان تهران جهت خرید مرغ منجمد، 3- قرارداد شماره 4.42.3841 مورخه 1395.01.17 به مبلغ نود و پنج میلیارد (95.000.000.000) ریال به ذینفعی شرکت پشتیبانی امور دام استان تهران جهت گوشت گوساله. شماره و تاریخ قراردادها مشابه یکدیگر است؛ اما مبلغ قراردادها دارای تفاوت است. علت این امر آن است که مصوبه هیئت مدیره بانک سرمایه مبنی بر صدور ضمانت نامه بانکی حسن انجام تعهد است که درصدی از مبلغ کل قرارداد را شامل می شود لذا شرکت شایگان تجارت آتیه به منظور استفاده از این مصوبه، اقدام به ارائه قرارداد به ده برابر قیمت

قراردادهای اصلی به بانک سرمایه و اخذ ضمانت نامه حسن انجام تعهد معادل ده درصد (10%) قراردادهای ارائه شده، کرده است و این ضمانت نامه ها را به عنوان تعهد انجام به شرکت پشتیبانی امور دام استان تهران ارائه داده است. در نهایت با توجه به دستور بازپرس شعبه اول دادرسی عمومی و انقلاب ناحیه 36 تهران، پرداخت کلیه ضمانت نامه های بانکی از سوی بانک سرمایه در مورخه 1396.05.28 متوقف شده است. به عبارت دیگر در کلیه درخواست های کتبی ارائه شده از سوی شرکت شایگان تجارت آتیه، نوع ضمانت نامه مورد تقاضا، حسن انجام تعهدات قید گردیده و متعاقب تقاضای ضبط ضمانت نامه توسط ذینفع آن، شرکت شایگان تجارت آتیه، علت آن را تغییر شرایط کاری کارفرما عنوان نموده که به نوعی بر وجود قرارداد پایه با موضوع پیمان کاری صحه گذاشته است. از طرفی در برگ درخواست صدور ضمانت نامه، به امضای مدیر عامل شرکت که تمبر مالیاتی بر آن باطل گردیده، صراحتاً صدور ضمانت به منظور حسن انجام تعهدات درج شده است. این در حالی است که ضمانت نامه تعهد پرداخت، غالباً برای قراردادهای خرید و فروش و به میزان صد در صد ثمن قرارداد صادر که با توجه به ریسک بالای آن برای بانک ها، صرفاً در قبال وثایق نقدی صادر می گردد، اما در مانحن فیه ضمانت نامه های شرکت شایگان تجارت آتیه کاملاً در قبال چک و سفته صادر شده است. همچنانکه ضمانت نامه حسن انجام تعهدات برای تضمین تعهدات پیمانکار در مقابل کارفرما و غالباً به میزان ده درصد (10%) تا پانزده درصد (15%) مبلغ قرارداد پایه صادر می شود. با توجه به مصوبه صادره و قید محدودیت در مورد صدور ضمانت نامه تعهد پرداخت، شعبه اسکان مجاز به صدور این نوع از ضمانت نامه نبوده و شرکت های منتسب به متهم آقای سیدمحمدی رضوی برای عدم اعمال این محدودیت با برنامه ای از پیش طراحی شده و با سبق تصمیم به دنبال انعقاد قرارداد خرید گوشت مرغ و گوساله با شرکت پشتیبانی امور دام، جهت اخذ ضمانت نامه نسبت به ارائه سه فقره قرارداد ساختگی و غیر واقعی با همان شماره قراردادهای اصلی با موضوع تجهیز سردخانه های شرکت پشتیبانی امور دام (قرارداد پیمانکاری) اقدام کرده است. زیرا که در صورت ارائه قراردادهای اصلی (قراردادهای خرید و فروش) مسئول وقت شعبه متوجه هدف اصلی ایشان و ماهیت قراردادهای مورد نظر وی (تعهد پرداخت) می شدند. در تمامی قراردادهای فیما بین شرکت شایگان تجارت آتیه و شرکت پشتیبانی امور دام به مبلغ دویست و هفتاد و پنج میلیارد (275.000.000.000) ریال با موضوع خرید گوشت گوساله وارداتی و مرغ منجمد داخلی، منعقد گردیده و موکداً اعلام شده که شرکت شایگان تجارت آتیه پس از اخذ ضمانت نامه از بانک و تحویل کالاهای مذکور، آنها را در بازار به فروش رسانده و به جای پرداخت بدهی خود بابت ضمانت نامه ها پس از گذشت قریب به چهار (4) سال از موضوع، طبق اظهارات متهم آقای سیدمحمدی رضوی در این دادگاه وجوه حاصل از قراردادهای مذکور را صرف پرداخت سایر دیون خود کرده است. آنچه در مدافعات وکلای متهم دال بر عدم ارسال قراردادهای عنوان گردیده مورد پذیرش نیست. چون شرکت پشتیبانی امور دام صراحتاً اعلام داشته که قراردادهای هرگونه مکاتبات برای ارسال به بانک، تحویل متقاضی ضمانت نامه (شرکت شایگان تجارت آتیه) شده است. اینکه متهم و وکلای وی مدعی هستند، چنانچه شرکت شایگان تجارت آتیه قصد خروج منابع از بانک را داشت آیا نسبت به تودیع مبلغ پنجاه و پنج میلیارد (55.000.000.000) ریال پیش پرداخت نقدی و تمدید ضمانت نامه در ازای پرداخت کارمزد اقدام می کرد، قابل پذیرش نیست. زیرا که اولاً: پرداخت مبلغ پنجاه و پنج میلیارد (55.000.000.000) ریال از الزامات قانونی و نیز از شرایط مقرر در مصوبه هیئت مدیره برای صدور ضمانت نامه ها بوده و عدم پرداخت آن منتج به عدم صدور ضمانت نامه ها از سوی بانک می گردید. بنابراین متهم برای استفاده از ضمانت نامه ها ناچار به پرداخت آن بوده است. ثانیاً: پرداخت مبلغ ناچیز کارمزد و تمدید ضمانت نامه ها برخلاف ادعای وکلای متهم آقای سیدمحمدی رضوی در عمل بسیار مطلوب نظر متهم یادشده بوده است. چون تمدید ضمانت نامه ها، به جهت ایجاد اطلاع در پیگیری ذینفع ضمانت نامه جهت مطالبه وجه آنها و بالتبع اقدامات بانک در راستای وصول مطالبات صورت گرفته است. از سوی دیگر ادعای متهم مبنی بر نامه نگاری با شرکت پشتیبانی امور دام جهت معرفی ملک برای تسویه دیون خود مورد تأیید شرکت پشتیبانی امور دام قرار نگرفته است. شرکت پشتیبانی امور دام که یک شرکت دولتی است که در ازای ضمانت نامه های بانک سرمایه نسبت به انعقاد قرارداد و تحویل کالاهای اساسی به شرکت منتسب به متهم آقای سیدمحمدی رضوی اقدام نموده و در حال حاضر صرفاً بنابر دستور توقف مرجع قضایی مبنی بر عدم پرداخت موقت وجوه ضمانت نامه ها، قادر به وصول طلب خود بابت مطالبه وجه الضمان از بانک نگردیده و به محض رفع دستور مذکور در کوتاهترین زمان ممکن قادر به ارائه دادخواست و توقیف اموال بانک خواهد بود. شرکت نیز همانند بانک سرمایه قبول املاک صعب البیع را در ازای وجه نقد منطقی ندانسته و قطعاً در همین شرایط نیز ضمانت نامه ها را از قبول املاک متهم آقای سیدمحمدی رضوی، ارزشمندتر می داند. از طرف دیگر، اولاً: قرارداد پایه فیما بین ذینفع و ضمانت خواه منعقد می گردد. لذا عنوان تهیه و تنظیم آن در سربگ بانک کاملاً مردود است. ثانیاً: ارتباط طرح سیستم الکترونیکی سامانه سپام که برای تأیید اصالت ضمانت نامه ها راه اندازی گردیده با ارائه قراردادهای غیر واقعی و ساختگی نیز نامشخص است. ثالثاً: قراردادهای ارائه شده از سوی شرکت شایگان تجارت آتیه جهت راه اندازی و تجهیز سردخانه های شرکت پشتیبانی امور دام بوده که در نتیجه تنظیم آن بر روی سربگ به اصطلاح پیمانکار منعی نداشته است. درباره انعقاد قرارداد با شرکت پشتیبانی امور دام برای خرید دویست و هفتاد و پنج میلیارد (275.000.000.000) ریال گوشت و مرغ منجمد و دریافت ضمانت نامه بانکی بر این مبنا و ارائه قراردادهایی متفاوت و غیر واقعی به بانک سرمایه به ارزش دو هزار و هفتصد و پنجاه میلیارد (2.750.000.000.000) میلیارد ریال از آقای مجتبی ناظم زادگان مدیر عامل وقت شرکت شایگان تجارت آتیه اخذ توضیح بعمل آمد که اظهار داشته است: «در مورد تصمیمات و

اقدامات فوق هیچ گونه دخل و تصرف و تصمیم گیری با بنده نبوده است و تمامی تصمیم گیری ها بعده شخص آقای سیدمحمد هادی رضوی می باشد که ایشان از این موضوع بی اطلاع نیست و از تفاوت قراردادهای ذکر شده که توسط آقای اسفنجانی توضیح داده شده بی اطلاع می باشم و از صحت قرارداد ارائه شده توسط سازمان بازرسی کل کشور هیچ گونه مورد تأیید اینجانب نمی باشد تا بررسی شود». لازم به ذکر است که آقای مجتبی ناظم زادگان، صحت و اصالت امضاهای انجام شده توسط خودشان را در قراردادهای غیرواقعی ارائه شده به بانک سرمایه را به صورت مکتوب تأیید نموده است. به عبارت دیگر قراردادهای مذکور به صورت سفید امضا به تأیید مدیران وقت شرکت رسیده است. همچنین درباره نحوه و علت صدور ضمانت نامه های فوق از آقای پیمان پویان مهر رئیس وقت شعبه اسکان بانک سرمایه در مورد اینکه آیا در مورد متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی، کسی به شما فشار وارد کرده یا سفارشی نموده، عنوان داشته است: «بله جناب آقای نانچیان مدیر منطقه وقت و جناب آقای سلمانی علایی مدیر امور شعب بانک سرمایه سفارش ایشان را نمودند. در انجام صدور ضمانت نامه حسن انجام تعهد یا حسن انجام کار عموماً شرکت ها و مؤسسات دولتی انجام و اقدام قرارداد را منوط به ارائه ضمانت نامه می نمایند و پیش نویس قرارداد جهت دریافت ضمانت نامه امری عادی است که این اتهام را اکیداً رد می کنم چون در موارد مشابه به همین صورت اقدام می گردیده و هیچ سوءنیتی جهت صدور ضمانت نامه های فوق از طرف اینجانب در کار نبوده است». استدلال ایشان مبنی بر ارائه پیش نویس قرارداد که از لحاظ قانونی فاقد وجهت می باشد و صدور ضمانت نامه بانکی بر مبنای آن بدون استعلام از اصالت آن غیرقابل قبول می باشد. بعنوان نمونه در پیش نویس قرارداد ارائه شده در مورخه 1395.01.17 به بانک سرمایه موضوع قرارداد تأمین و تجهیز سردخانه های همه استان های کشور ذکر شده که با توجه به اینکه طرف قرارداد اداره کل استان تهران بوده است به سادگی می توان به غیرواقعی بودن قراردادهای پی برد. از این گذشته وکلای متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی مدعی هستند با توجه به عدم پرداخت وجه الضمان به ذینفع ضمانت نامه (شرکت پشتیبانی امور دام)، مبلغ ضمانت نامه ها نبایستی به تعهدات و بدهی های موکل اضافه شود، ادعای قابل پذیرش نیست؛ زیرا پرداخت وجه ضمانت نامه ها متعاقب طرح ادعای بانک مبنی بر غیرواقعی و ساختگی بودن قرارداد پایه و بر اساس دستور مرجع قضایی، پرداخت آن متوقف گردیده است. بر اساس عمومات قاعده ضمان و دستورالعمل های بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در مورد ضمانت نامه های بانکی در صورت عدم بطلان ضمانت نامه، بانک سرمایه تکلیف به پرداخت وجه ضمانت نامه خواهد داشت. کما اینکه برخی از ذینفعان اینگونه ضمانت نامه ها همچون فولاد خوزستان نسبت به ارائه دادخواست حقوقی اقدام و پس از اخذ رأی، علی رغم دستور عدم پرداخت دادر، نسبت به اجرای احکام موصوف و توقیف و مزایده ی اموال بانک من جمله همین ملک اندرزگو متعلق به متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی اقدام نموده است. از سوی دیگر، ادعای خروج اعمال ارتكابی متهمین آقایان سیدمحمد هادی رضوی و احسان دلاویز از حیث مشارکت و معاونت جرم از بند «الف» ماده یک قانون مجازات اخلاکگران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1369 با اصلاحات و الحاقات بعدی وارد به نظر نمی رسد. چون اخلاک در نظام اقتصادی کشور عنوانی نیست که نشان دهنده ی ماهیت اعمال جرم انگاری شده باشد. بدین لحاظ بسیاری از رفتارهایی که در این قانون نیامده است اعم از اینکه در قوانینی جداگانه و تحت عنوانی مستقل جرم انگاری یا به طور کلی جرم انگاری نشده باشند، با جمع بودن شرایط می توانند سبب اخلاک در نظام اقتصادی کشور شوند. قانونگذار مصادیق مجرمانه در بندهای هفتگانه ماده یک قانون مجازات اخلاکگران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1369 با اصلاحات و الحاقات بعدی را به طور غیرحصری و به نحو تمثیلی از قبیل قاچاق ارز، ضرب سکه، احتکار و گران فروشی ارزاق و نیازمندیهای عمومی و سوءاستفاده عمده از فروش غیرمجاز تجهیزات فنی و مواد اولیه در بازار آزاد و ... عنوان داشته است. با این وصف مدافعات متهمین و وکلای آنان در جرم نبودن اعمال ارتكابی و مستثنی بودن آن از شمول قانون مجازات اخلاکگران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1369 با اصلاحات و الحاقات بعدی قابل پذیرش نیست. چون تحصیل وجوه در حد عمده و کلان از سیستم بانکی به نحو نامشروع موضوع ماده 2 قانون تشدید مجازات مرتکبین ارتشاء، اختلاس و کلاهبرداری مصوب 1367 جرم تلقی شده و از مصادیق رفتارهای تمثیلی بند «الف» ماده یک قانون مجازات اخلاکگران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1369 با اصلاحات و الحاقات بعدی محسوب که هرگاه نظام پولی کشور را به عنوان یکی از ارکان مهم و اساسی اقتصاد یک کشور دچار اختلال و بی نظمی و بی ثباتی و آشفتگی قرار دهد، قطعاً مشمول بند «الف» ماده یک قانون مرقوم می گردد. آنچه متهمین و وکلای آنان در مدافعات خود به آن متمسک می شوند این نکته است که مصادیق مندرج در بند «الف» ماده یک این قانون محدود و محصور به عناوین مجرمانه قاچاق عمده ارز یا ضرب سکه قلب یا جعل اسکناس یا وارد کردن یا توزیع نمودن عمده آنها اعم از داخلی و خارجی و امثال آنها است. به عبارتی قید امثال آن را صرفاً قابل تسری به رفتارهایی همانند قاچاق عمده ارز یا ضرب سکه قلب یا جعل اسکناس یا وارد کردن یا توزیع نمودن عمده آنها اعم از داخلی و خارجی می دانند؛ نه اینکه این قید ناظر به رفتارهای تمثیلی باشد که نظام پولی یا ارزی کشور را مختل می نماید. در صورتی که چنین استدلالی مردود است. در بند «الف» ماده یک قانون مجازات اخلاکگران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1369 با اصلاحات و الحاقات بعدی، مقنن قید «امثال آن» را ناظر به رفتارهای تمثیلی می داند که می تواند نظام پولی یا ارزی کشور را به عنوان ارکان مهم اقتصادی کشور دچار آشفتگی و اختلال نماید؛ نه اینکه در صدد بیان رفتارهایی از سنخ قاچاق عمده ارز یا ضرب سکه قلب یا جعل اسکناس یا وارد کردن یا توزیع نمودن عمده آنها اعم از داخلی و خارجی باشد و دامنه شمول بند «الف» ماده یک این قانون را محدود به این نوع رفتارها کند. آنچه محرز و مسلم است، جرایم مختلفی در حوزه نظام پولی کشور از قبیل خلق مجرمانه پول (جعل اسکناس، قلب سکه و...) و کسب مجرمانه پول (قاچاق ارز، جرایم بورسی و ربا و...) و حبس

مجرمانه پول (پولشویی و جرایم مالیاتی و...) و از این دسته جرایم واقع می شود که می تواند سبب ساز اختلال در نظام پولی کشور شود که برخی از جرایم همانند تحصیل مال از طریق نامشروع و اختلاس و... نیز از این موارد است. بنابراین، قید امثال آن به نظام پولی و ارزی کشور بر می گردد که از طریق رفتارهای منعکس در بند «الف» ماده یک این قانون یا سایر رفتارهایی تمثیلی است که منتهی به اخلال در نظام پولی و ارزی کشور شوند. همچنانکه باید متذکر گردید نظام اقتصادی کشور به مجموعه منسجمی از نهادهای حقوقی و اجتماعی اطلاق می گردد که در آن انواع و اقسام وسایل و امکانات فنی جهت برقراری عدالت اقتصادی از مجموع بنیان های مختلف و متجانس و بر اساس عناصر مشخصه ی مربوط به هدف، انگیزه، همچنین چارچوب فعالیت و روش یا تکنیک تولید به وجود می آید. هر کشوری برای رسیدن به اهداف از پیش طراحی شده از قبیل اقتصادی، سیاسی، امنیتی و اجتماعی، روش و خط مشی و راهکارهایی که به آن سیاست گفته می شود، ترسیم می کند. سیاست اقتصادی را می توان در دو سطح علمی و اجرایی مطرح کرد که در مقام اجرا متضمن راهکارهای اقتصادی مناسب برای اهداف مختلف جزئی و معین و مشخص را ارائه می کنند. هدف سیاست اقتصادی (پولی، درآمدی، مالی) این است که ابزار و راه هایی را برگزید تا این امکان را به جامعه دهد که برای تحقق بخشیدن به اهدافش تلاش کند و مانع از به وجود آمدن یک وضع نامطلوب و ایجاد وضعیت مطلوبتر می شود. یکی از ارکان مهم نظام اقتصادی کشور را باید معطوف به نظام پولی و بانکی کشور تلقی نمود که تابع نظام و مقررات معینی است. بدیهی است که بدون وجود یک نظام پولی و بانکی کارآمد، موضوع پیشرفت و توسعه اقتصادی به سهولت حاصل نخواهد شد. به طور خلاصه امروزه کشورها دارای یک نظام پولی و بانکی هستند. همان گونه که کشورها از لحاظ اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی از یکدیگر تمیز داده می شوند، این موضوع در خصوص نظام پولی و بانکی نیز مصداق دارد. عملیاتی که بانک مرکزی انجام می دهد تا تعادل بازار پول را تغییر دهد، «سیاست پولی» نامیده می شود. سیاست های پولی کلیه اقداماتی می باشند که بانک مرکزی جهت تغییر در عرضه پول انجام می دهد. از آنجا که قسمت اعظم عرضه پول به وسیله بانکهاست، یعنی بانکها هستند که با اعطای وام و اعتبار و چک به مردم، عرضه پول را در جامعه بالا می برند. از این رو بانک مرکزی به منظور کاهش یا افزایش عرضه پول، قدرت وام دهی بانک ها را تحت کنترل در می آورد. در پرونده کار دولت و مقامات پولی و ارزی کشور (بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران) با تمسک به سیاست ها و برنامه های از پیش طراحی شده در راستای بندهای «الف» و «ب» ماده 10 قانون پولی و بانکی مصوب 1351 که مقرر می دارد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مسئول تنظیم و اجرای سیاست پولی و اعتباری بر اساس سیاست کلی اقتصادی کشور می باشد و هدف بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران با اتخاذ سیاست های پولی در قانون عملیات بانکی بدون ربا مصوب 1362 و قانون برنامه پنجم توسعه مصوب 1389 و آیین نامه تسهیلات اعطایی بانکی مصوب هیئت وزیران در سال 1362 و ضوابط سیاستی - نظارتی بانکی مصوب 1388 و آیین نامه های تسهیلات و تعهدات کلان مصوب سالهای 1391 و 1392 و بسته های سیاستی - نظارتی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مصوب 1390 و 1391؛ در حفظ ارزش پول و موازنه پرداخت ها و اعطای تسهیلات بانکی در راستای کمک به رشد اقتصادی کشور است؛ اما متهمین آقایان سیدمحمدهادی رضوی و احسان دلاویز به دنبال اتخاذ سیاست های پولی و ایجاد انضباط و سلامت و بهداشت پولی و رشد و شکوفایی اقتصادی و گردش چرخه تولید و رونق بنگاه های اقتصادی؛ به جای پیروی و اعمال این سیاست ها و اهداف بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در زمینه پولی کشور، منابع تجهیز شده بانکی را علی رغم تأکید بند یک ماده یک قانون عملیات بانکی بدون ربا (بهره) مصوب 1362 مبنی بر استقرار نظام پولی و اعتباری بر مبنای حق و عدل (با ضوابط اسلامی) به منظور تنظیم گردش صحیح پول و اعتبار در جهت سلامت و رشد اقتصادی کشور به طریق نامشروع در عمده و کلان تحصیل و تصاحب نموده و از استرداد آن نیز در حق بانک سرمایه امتناع و خودداری کرده اند و با دور زدن سیاست های پولی کشور در نهایت به نظام از پیش طراحی و ترسیم شده پولی کشور تعرض و خدشه وارد نموده اند و محتویات پرونده و تحقیقات معموله در پرونده امر، خود گویای این است که تمامی این برآیند با علم به مؤثر بودن اقدامات و اراده و خواست مجرمانه در جهت اختلال در نظام پولی کشور صورت پذیرفته است. جرایم اقتصادی، جرایمی خطرناک هستند و اثبات علم به این جرایم، کار دشواری است. اماره ای در مرتکبان جرایم اقتصادی وجود دارد که فرض علم را مطابق با واقع و طبیعت امور می نماید و آن اماره تخصص آنهاست؛ زیرا مجرمان اقتصادی، متخصص در فعالیت های خود هستند و بعید می باشد که مقررات حرفه خود را ندانند. متهمین آقایان سیدمحمدهادی رضوی و احسان دلاویز با سوابق خدمتی در حوزه اقتصادی و ارتباط نزدیک با موضوعات بانکداری و مالی و مدیریتی و وقوف و آگاهی کامل در عرصه اخذ تسهیلات بانکی و مقررات و ضوابط ناظر بر آن و سیاست های پولی جهت نیل به اهداف پولی و بانکی کشور از تخصص کافی برخوردار بوده و نتیجه اقدامات خود را در عدم رعایت مقررات و ضوابط بانکی و سیاست های پیش بینی شده در نظام پولی کشور می دانسته اند و با وصف به این موضوع، دست به اقداماتی زده اند که منابع بانکی را به نحو نامشروع از حیطه تصرف بانک سرمایه در حجم کلان خارج و به بانک ضرر هنگفتی وارد ساخته که موجبات اخلال و آشفتگی در نظام پولی کشور فراهم شده است. اینکه ادعا می شود جرم تحصیل وجوه از طریق نامشروع در حوزه پولی و بانکی منجر به اخلال در نظام اقتصادی کشور مقید به کسب منفعت از سوی مرتکب یا مرتکبین است، از نظر دادگاه مطرود می باشد؛ زیرا که در بزه معنونه ممکن است مرتکب یا مرتکبین از طریق فرآیند غیرقانونی، اموالی بدست آورند که باید برابر قسمت اخیر ماده 2 قانون مجازات اخلالگران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1369 با اصلاحات و الحاقات بعدی به نفع دولت ضبط شود؛ ولی این موضوع به مثابه مقید بودن اخلال در نظام اقتصادی کشور به تحصیل منفعت در تمام صور این قانون نیست. از این رو اقدامات متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی در سال

های 1391 الی 1395 که منجر به تحصیل حدود یک هزار و هفتاد و پنج میلیارد (1.075.000.000.000) ریال به طریق نامشروع گردیده، ایراد ضرر بانک سرمایه را از یک طرف و نقض سیاست های پولی کشور و به تبع آن ایجاد بی نظمی و اختلال و آشفتگی نظام اقتصادی کشور از طرف دیگر را در حجم عمده و کلان به همراه داشته است. بعلاوه اینکه مجموع عملکرد متهمین پرونده آقایان سیدمحمدهادی رضوی و احسان دلاویز در فرآیند مجرمانه با علم به موضوع و با اراده و خواست خارج کردن وجوه متعلق به بانک سرمایه از حیطه تصرف بانک مربوطه و آنهم به قصد ایراد ضرر به آن بانک واقع شده و اتفاقاً آنان آگاهی و وقوف کامل و کافی داشته که با نادیده گرفتن ضوابط و مقررات بانکی مبتنی بر سیاست های پولی کشور را مورد خدشه قرار داده و نتیجه آن ایجاد اختلال در نظام پولی کشور در چارچوب عملیات بنگاه اقتصادی (بانک سرمایه) در سطح کشور شده و مجموعه رفتارهای متهمین آقایان سیدمحمدهادی رضوی در زمینه عملیات اجرایی جرم و زمینه سازی ارتکاب جرم در قالب تسهیل وقوع جرم پیرامون متهم آقای احسان دلاویز در دریافت تسهیلات برخلاف ضوابط و مقررات بانکی خود گویای وجود سوءنیت مجرمانه آنهاست. با وجود اینکه متهم آقای احسان دلاویز با علم و اطلاع و با وحدت قصد، متهم آقای سیدمحمدهادی رضوی را در تحصیل وجوه کلان و عمده از طریق نامشروع منجر به اختلال در نظام اقتصادی (پولی) کشوری یاری رساند و موجبات تحقق بزه معنونه را فراهم آورده است؛ و رابطه منطقی و عرفی میان رفتار مجرمانه متهمین و جرم فوق الاشاره موجود می باشد. آنچه مسلم است اینکه تحقق اصل همزمانی ارکان مادی و معنوی در جرایم عمدی به این معناست که مرتکب یا مرتکبین در زمان انجام رفتار مجرمانه خود، دارای نیت مجرمانه نسبت به تمامی اجزاء رکن مادی جرم باشد، به طوری که بتوان گفت که در لحظه ارتکاب رفتار، نیت مجرمانه او، تمامی اجزاء رکن مادی را تحت پوشش خود قرار داده است. تحقق جرم تحصیل مال از طریق نامشروع مستلزم این است که مرتکب، رفتار مجرمانه را زمانی انجام دهد که با علم به تعلق مال به دیگری، از رفتار خود در پی خروج مال از تصرف بزه دیده باشد که در حوزه عملیاتی بانکی بدون توجه به سیاست های پولی کشور در ابعاد گسترده، نظام پولی را به عنوان یکی از ارکان نظام اقتصادی کشور مختل نماید. از این حیث متهمین موصوف نظام پولی کشور که از سوی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در قالب سیاست های پولی در باب عملیات بانکی برای بانک های دولتی و خصوصی ترسیم گردیده را از طریق رفتار مجرمانه خویش در رابطه با تحصیل تسهیلات مشارکت مدنی و ضمانت نامه های بانکی در حجم عمده و کلان، مخدوش و در نهایت موجبات آشفتگی، بی نظمی، بی ثباتی و اختلال آنها در نظام پولی کشور را فراهم کرده اند. علاوه بر اینکه برخلاف ادعای متهمین و وکلای آنان، اختلال در نظام اقتصادی کشور به معنای فروپاشی و اضمحلال کامل اقتصاد یک کشور نیست؛ بلکه اختلال در نظام اقتصادی ایجاد بی نظمی، بی ثباتی و آشفتگی یا وقفه و برهم زدن نظم و امنیت اقتصادی کشور است که اساساً ملازمه با از بین رفتن یا متلاشی شدن اقتصاد یک کشور ندارد. همانگونه که لازم تحقق اختلال در نظام اقتصادی از طریق رفتارهای مجرمانه منعکس در ماده یک قانون مجازات اخلا لگران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1369 با اصلاحات و الحاقات بعدی، این نیست که به محض وقوع جرم، آثار و تبعات زیان بار آن در اقتصاد کشور ظهور و بروز کند؛ بلکه ممکن است پس از مضي مدتی این آثار و تبعات زیان بار بر اقتصاد خود را نشان دهد که در پرونده کار اختلال حادث شده در حوزه پولی کشور به خصوص در سالهای اخیر و نوسانات حادث شده در این مسیر حاصل عملکرد مجرمانه متهمین فوق التوصیف و با همراهی و همکاری اعضاء هیئت مدیره و کارکنان بخش های مختلف بانک سرمایه به ویژه کارکنان حوزه اعتباری بوده که در این مورد به اتهامات برخی از آنان رسیدگی و منتهی به اصدار رأی گردیده و در خصوص تعداد دیگری از آنان پرونده در حال رسیدگی است. هرچند متهمین مدعی هستند خواستار نتیجه واقع شده، نبوده اند؛ اما آنها می توانستند پیش بینی کنند که از رفتار مجرمانه آنان نتیجه ای مجرمانه حاصل می شود. اصولاً مرتکب یک رفتار، بدون پذیرش نتیجه مجرمانه و با پیش بینی بالای تحقق آن، موجب تحقق نتیجه می گردد. علی هذا دادگاه با عنایت به مراتب و توجهاً به شکایت بانک سرمایه و گزارش شماره 98702 مورخه 1397.05.07 سازمان بازرسی کل کشور و گزارش های شماره 95.171610.141200.4 مورخه 1395.12.03 و 95.171610.141200.4 مورخه 1395.12.08 و 95.171610.141200.4 و 95.171610.141200.4 مورخه 1395.12.17 و 95.171610.141200.4 مورخه 1395.12.108 و 95.171610.141200.30 مورخه 1395.12.21 و 95.171610.141200.4 مورخه 1396.02.11 و 95.171610.141200.4 مورخه 1396.03.17 و 95.171610.141200.4 مورخه 1396.05.02 و 95.171610.141200.4 مورخه 1396.05.04 و 95.171610.141200.4 مورخه 1396.05.07 و 95.171610.141200.4 مورخه 1396.06.14 و 95.171610.141200.2 و 95.171610.141200.4 مورخه 1395.06.23 رییس مرکز عملیات ویژه پلیس آگاهی نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران و گزارش شماره 96.65.9214 مورخه 1396.10.24 مرکز اطلاعات مالی و مبارزه با پولشویی (برگ 1490 مجلد دوازدهم) و گزارش شماره 5.120874 مورخه 1395.12.08 و 96.85321 مورخه 1396.08.24 و 97.14883 مورخه 1397.02.18 و 97.14883 مورخه 1397.02.18 اداره پیگیری وصول مطالبات بانک سرمایه و گزارش شماره 97.89340 مورخه 1397.08.21 و 95.86933 مورخه 1395.09.02 مدیر عامل بانک سرمایه و نامه های شماره های 139630900901001054 مورخه 1396.02.26 و 1396.02.26 و 139630900901001053 مورخه 1396.02.26 اداره ثبت شرکت ها و مؤسسات غیرتجاری تهران و گزارش های شماره های 96.139337 مورخه 1396.12.27 و 97.2834 مورخه 1397.01.20 و 97.3581 مورخه 1397.01.21 بانک سرمایه و گزارش های شماره های 97.13635 مورخه 1397.02.15 و 130.1439 مورخه 1393.11.25 و 130.148 مورخه

1392.02.28 و 130.1508 مورخه 1392.12.12 و 97.34155 مورخه 1397.02.05 اداره بازرسی و حسابرسی بانک سرمایه و گراف ردیابی مالی تسهیلات دریافتی شرکت رهجویان کوثر مبین وابسته به متهم سیدمحمد هادی رضوی بشرح منعکس در برگ 1677 الی 1685 مجلد دوازدهم و انکار و دفاعیات بلاوجه متهمین و وکلای آنان، اعمال ارتكابی متهمین آقایان: 1. سیدمحمد هادی رضوی دایر بر مشارکت در اخلال عمده و کلان در نظام اقتصادی کشور از طریق اخلال در نظام پولی و بانکی کشور از مجرای تحصیل وجوه کلان از شبکه بانکی از طریق نامشروع به مبلغ یک هزار و هفتاد و پنج میلیارد (1.075.000.000.000) ریال؛ 2. احسان دلاویز دایر بر معاونت در اخلال عمده و کلان در نظام اقتصادی (پولی) کشور را محرز و مسلم دانسته و مستنداً به ماده 2 قانون تشدید مجازات مرتکبین ارتشاء، اختلاس و کلاهبرداری مصوب 1367 و تبصره یک ماده 23 و مواد 125 و 126 و بند (ت) از ماده 127 قانون مجازات اسلامی مصوب 1392 و بند «الف» ماده 1 و تبصره 1 ذیل آن و قسمت اخیر ماده 2 و تبصره های 2 و 4 و 6 ذیل آن از قانون مجازات اخلالگران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1369 با الحاقات و اصلاحات بعدی و مواد 1 و 2 و 3 قانون عملیات بانکی بدون ربا مصوب 1362 و ماده 91 قانون برنامه پنجم توسعه مصوب 1389 و بندهای «الف» و «ب» ماده 10 و بند «ج» ماده 35 قانون پولی و بانکی کشور مصوب 1351 و مواد 5 و 10 آیین نامه اجرایی نحوه رسیدگی به جرایم اخلال گران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1397 و تبصره 3 ماده 15 بسته سیاستی- نظارتی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مصوب 1390 و تبصره 3 ماده 17 بسته سیاستی- نظارتی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مصوب 1391 و فصل سوم از سیاست ها و ضوابط اعتباری بانک سرمایه مصوب 1390 و ماده 7 سیاست ها و ضوابط اعتباری بانک سرمایه مصوب 1391 و ماده 13 بسته سیاست ها و ضوابط اعتباری بانک سرمایه و تبصره 3 ماده 14 و ماده 23 ضوابط سیاستی- نظارتی بانکی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مصوب 1388 و ماده 12 بسته سیاستی- نظارتی بانک مرکزی مصوب 1389 و تبصره 3 ماده 15 بسته سیاستی- نظارتی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مصوب 1390 و تبصره 3 ماده 17 بسته سیاستی- نظارتی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مصوب 1391 و ماده 4 آیین نامه وصول مطالبات سررسید گذشته، معوق و مشکوک الوصول مؤسسات اعتباری ریالی و ارزی مصوبه شماره 153965.ت.41498.هـ مورخه 1388.08.03 هیئت وزیران با اعمال اصلاحات و ماده 186 قانون مالیاتهای مستقیم مصوب 1366 با اصلاحات و الحاقات بعدی و مواد 6 و 17 آیین نامه تسهیلات و تعهدات کلان مصوب 1391 و 1392 بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، هر یک از متهمین آقایان: 1)- سیدمحمد هادی رضوی را به تحمل بیست سال حبس تعزیری با احتساب ایام بازداشت قبلی و تحمل هفتاد و چهار (74) ضربه شلاق تعزیری در انظار عمومی و محرومیت دائم از هرگونه خدمات دولتی (استخدام در مشاغل دولتی) و رد مبلغ هفتصد و بیست میلیارد و چهارصد و هفتاد و هشت میلیون و ششصد و چهل و یک هزار و یکصد و پنجاه و یک (720.478.641.151) ریال در حق بانک سرمایه (با لحاظ گرانیهای ارزش پلاک ثبتی شماره 12 فرعی از 1772 اصلی واقع در بخش 11 تهران در زمان انتقال به بانک سرمایه از بابت تسهیلات و با احتساب ارزش واقعی آن به بالاترین قیمت برآورد شده برابر نظریه کارشناسی در زمان انتقال به مبلغ سیصد میلیارد (300.000.000.000) ریال و همچنین محاسبه مبالغ پرداختی متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی بابت اصل تسهیلات در مقاطع مختلف طبق مقررات بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران؛ 2)- احسان دلاویز را (با لحاظ وقوع جرم در زمان حاکمیت قانون مجازات اسلامی مصوب 1392) به تحمل ده سال حبس تعزیری (با یک درجه پایین تر از مجازات جرم ارتكابی) و محرومیت دائم از هرگونه خدمات دولتی (استخدام در مشاغل دولتی) محکوم می نماید. ضمناً متذکر می گردد دادسرای عمومی و انقلاب شهرستان تهران مکلف است نسبت به انجام تحقیقات مقدماتی پیرامون اعمال ارتكابی متهم آقای سیدمحمد هادی رضوی در اخذ تسهیلات از سایر بانک ها همانند بانک های تجارت، اقتصاد نوین، دی و صادرات ایران و همچنین شرکت لیزینگ دی و همچنین در ارتباط با اتهام پولشویی متهمین آقایان سیدمحمد هادی رضوی و احسان دلاویز با رعایت تشریفات مقرر در قانون اقدام و سپس نفیاً یا اثباتاً اظهار نظر نماید. رأی این دادگاه در این قسمت حضوری تلقی و با استناد به بند 10 استجازه مورخه 1397.05.20 و ماده 28 آیین نامه اجرایی نحوه رسیدگی به جرایم اخلال گران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1397.08.23 قطعی است. اما در خصوص اتهام: 1)- آقای سیدمحمد هادی رضوی فرزند سیدسعید دایر بر: 1-1)- دو فقره خیانت در امانت مجموعاً به مبلغ هشتصد میلیارد (800.000.000.000) ریال از طریق مصرف تسهیلات مشارکت مدنی در غیر از محل قرارداد؛ 1-2)- معاونت در گزارش کارشناسی خلاف واقع (در حکم جعل در اسناد رسمی)؛ 1-3)- مشارکت در کلاهبرداری به مبلغ چهل و هشت میلیارد و نهصد و نود و چهار میلیون و نهصد و شصت و یک هزار و نهصد و شش (48.994.961.906) ریال از طریق دریافت مبلغ مزبور، پیرو گران نمایی ملک خیابان شهید اندرزگو تهران به پلاک ثبتی شماره 12 فرعی از 1772 اصلی واقع در بخش 11 تهران؛ 2)- خانم زهرا شریف کاظمی فرزند صفرقلی دایر بر: 1-2)- معاونت در تحصیل مال از طریق نامشروع از بانک سرمایه به مبلغ دویست میلیارد (200.000.000.000) ریال؛ 2-2)- معاونت در کلاهبرداری به مبلغ چهل و هشت میلیارد و نهصد و نود و چهار میلیون و نهصد و شصت و یک هزار و نهصد و شش (48.994.961.906) ریال؛ 3)- آقای احسان دلاویز فرزند حبیب اله دایر بر: 1-3)- معاونت در تحصیل مال از طریق نامشروع به مبلغ یک هزار و هفتاد و پنج میلیارد و (1.075.000.000.000) ریال؛ 2-3)- معاونت در خیانت در امانت؛ 3-4)- تحصیل مال از طریق نامشروع به مبلغ بیست میلیارد (20.000.000.000) ریال؛ 4)- آقای علی رضا پارسائیان فرزند عباسعلی دایر بر: 1-4)-

معاونت در گزارش کارشناسی خلاف واقع (در حکم جعل در اسناد رسمی) از طریق معرفی کارشناسان فاقد صلاحیت و پرداخت وجوه به ایشان جهت ارائه گزارش کارشناسی خلاف واقع؛ (4-2)- تحصیل مال از طریق نامشروع مجموعاً به مبلغ دو میلیارد و یکصد میلیون (2.100.000.000) ریال جهت معرفی کارشناسان به منظور گران نمایی ملک موضوع تهاجر (پلاک ثبتی شماره 12 فرعی از 1772 اصلی واقع در بخش 11 تهران)؛ (4-3)- معاونت در کلاهبرداری به چهل و هشت میلیارد و نهصد و نود و چهار میلیون و نهصد و شصت و یک هزار و نهصد و شش (48.994.961.906) ریال از طریق معرفی کارشناسان به منظور گران نمایی ملک اندرزگو (پلاک ثبتی شماره 12 فرعی از 1772 اصلی واقع در بخش 11 تهران)؛ (5-3)- آقای حسین موحد فرزند ماشاله دایر بر: (1-5)- ارائه گزارش کارشناسی خلاف واقع (در حکم جعل در اسناد رسمی)؛ (5-2)- تحصیل مال از طریق نامشروع به مبلغ ششصد و بیست میلیون (620.000.000) ریال؛ (5-3)- مشارکت در کلاهبرداری به مبلغ چهل و هشت میلیارد و نهصد و نود و چهار میلیون و نهصد و شصت و یک هزار و نهصد و شش (48.994.961.906) ریال از طریق گران نمایی ملک اندرزگو (پلاک ثبتی شماره 12 فرعی از 1772 اصلی واقع در بخش 11 تهران)؛ (6-6)- آقای مرتضی دراجی فرزند اسداله دایر بر: (6-1)- ارائه گزارش کارشناسی خلاف واقع (در حکم جعل در اسناد رسمی)؛ (6-2)- تحصیل مال از طریق نامشروع به مبلغ یکصد و هشتاد میلیون (180.000.000) ریال؛ (6-3)- مشارکت در کلاهبرداری به مبلغ چهل و هشت میلیارد و نهصد و نود و چهار میلیون و نهصد و شصت و یک هزار و نهصد و شش (48.994.961.906) ریال از طریق گران نمایی ملک اندرزگو (پلاک ثبتی شماره 12 فرعی از 1772 اصلی واقع در بخش 11 تهران)؛ (7-7)- آقای امیرعلی صفرعلی پور فرزند عباس دایر بر: (7-1)- ارائه گزارش کارشناسی خلاف واقع (در حکم جعل در اسناد رسمی)؛ (7-2)- تحصیل مال از طریق نامشروع به مبلغ یکصد میلیون ریال؛ (7-3)- مشارکت در کلاهبرداری به مبلغ چهل و هشت میلیارد و نهصد و شصت و یک هزار و نهصد و شش (48.994.961.906) ریال از طریق گران نمایی ملک اندرزگو (پلاک ثبتی شماره 12 فرعی از 1772 اصلی واقع در بخش 11 تهران). از عطف توجه به اوراق متشکله پرونده، با توجه به اینکه در مواردی که جرایم متعدد از ناحیه مرتکب واحد واقع شود، در صورتی در صلاحیت مرجع واحد قرار می گیرد که برابر ماده 313 قانون آیین دادرسی کیفری مصوب 1392 با اصلاحات بعدی اتهامات متعدد متهم در صلاحیت ذاتی یک مرجع قضایی اعم از عمومی یا اختصاصی باشد و در غیر این صورت به موجب ماده 314 قانون مرقوم متهم در دادگاهی که صلاحیت رسیدگی به مهمترین اتهام را دارد، محاکمه می شود و پس از آن برای رسیدگی به اتهام دیگر به دادگاه مربوط اعزام می گردد و در صورتی که اتهامات از حیث مجازات مساوی باشد، متهم حسب مورد، به ترتیب در دادگاه انقلاب، نظامی، کیفری یک یا دو محاکمه می شود. با عنایت به اینکه بر طبق کیفرخواست اصداری، اتهام انتسابی به متهمین یادشده دایر بر مباشرت و مشارکت در کلاهبرداری، خیانت در امانت، تحصیل مال از طریق نامشروع، گزارش کارشناسی خلاف واقع (در حکم جعل در اسناد رسمی) و معاونت در آنها بوده که قطع نظر از صحت و سقم موضوع، از شمول استجازه مورخه 1397.05.20 و آیین نامه اجرایی نحوه رسیدگی به جرایم اخلاص گران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1397.08.23 مستثنی می باشد؛ زیرا اطلاق و عموم استجازه ریاست محترم قوه قضاییه و موافقت مقام معظم رهبری (مدظله العالی) با آن در تاریخ 1397.05.20 و بند یکم و دوم و هفتم ذیل آن و همچنین مواد یکم و دوم و دوازدهم آیین نامه اجرایی نحوه رسیدگی به جرایم اخلاص گران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1397.08.23 دلالت بر این امر دارد که شعبی از دادگاه انقلاب اسلامی را با ترکیب سه نفر قاضی با حداقل 20 سال سابقه قضایی (یک نفر رئیس و دو مستشار) با ابلاغ ریاست محترم قوه قضاییه در تهران صلاحیت رسیدگی به جرایم موضوع قانون اخلاص گران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1369 با اصلاحات و الحاقات بعدی و جرایم مربوط به اخلاص در نظام اقتصادی کشور در ماده 286 قانون مجازات اسلامی مصوب 1392 بر عهده داشته و علاوه بر آن به سایر اتهامات متهم یا متهمین که در صلاحیت شعب دیگر دادگاه انقلاب است نیز صلاحیت رسیدگی توأمان و یکجا را دارد. بنابراین، صلاحیت رسیدگی در سایر جرایم حسب مورد با استناد به مواد 301 و 302 و 304 قانون آیین دادرسی کیفری مصوب 1392 با اصلاحات بعدی پیش بینی گردیده که می تواند بر عهده محاکم کیفری یک و دو و اطفال قرار گیرد. در مانحن فیه نیز با وصف انتساب اتهامات فوق الاشعار، پرونده کار قابلیت طرح در محاکم ویژه رسیدگی به جرایم اخلاص گران و مفسدان اقتصادی را ندارد. علاوه بر اینکه اخلاص در نظام اقتصادی کشور عنوانی نیست که نشان دهنده ی ماهیت اعمال جرم انگاری شده باشد. بدین لحاظ بسیاری از رفتارهایی که در این قانون نیامده است اعم از اینکه در قوانینی جداگانه و تحت عنوانی مستقل جرم انگاری یا به طور کلی جرم انگاری نشده باشند، با جمع بودن شرایط می توانند سبب اخلاص در نظام اقتصادی کشور شوند. قانونگذار مصادیق مجرمانه در بندهای هفتگانه ماده یک قانون مجازات اخلاص گران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1369 با اصلاحات و الحاقات بعدی را به طور غیرحصری و به نحو تمثیلی از قبیل قاچاق ارز، ضرب سکه، احتکار و گران فروشی ارزاق و نیازمندیهای عمومی و سوءاستفاده عمده از فروش غیرمجاز تجهیزات فنی و مواد اولیه در بازار آزاد و ... عنوان داشته است. این در حالی است که در پرونده حاضر در این قسمت چنین موردی از سوی دادسرا و این دادگاه احراز نگردیده است. بنابراین، دادگاه با عنایت به مراتب و مستنداً به ماده 301 قانون آیین دادرسی کیفری مصوب 1392 با اصلاحات بعدی و رأی وحدت رویه شماره 704 مورخه 1386.07.24 هیئت عمومی دیوان عالی کشور و با لحاظ بندهای یکم و دوم استجازه مورخه 1397.05.20 و مواد 1 و 2 و 10 و 12 آیین نامه اجرایی

نحوه رسیدگی به جرایم اخلاصگران در نظام اقتصادی کشور مصوب 1397.08.23؛ قرار عدم صلاحیت به اعتبار و شایستگی دادگاه
کیفری دو تهران صادر و اعلام می دارد. رأی دادگاه قطعی است. دفتر مقرر است پرونده در این قسمت به مرجع صالح ارسال
گردد./

رئیس شعبه سوم دادگاه ویژه رسیدگی به جرایم اخلاصگران و مفسدان اقتصادی

اسدالله مسعودی مقام

مستشاران دادگاه:

محمدحسن خدایی - غلامرضا جواهری